

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 15

பாண்டவர் மூவர்

1. பீமசேனன்
2. நகுலன்
3. சகதேவன்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 15

பாண்டவர் மூவர்

- 1. பீமசேனன்**
- 2. நகுலன்**
- 3. சகதேவன்**

ஆதிரா

பாண்டவர் மூவர்

பீமசேனன்

பக்க எண்

1. ஆதிபருவம் 15
- 1.1. பீமசேனன் பிறப்பு
- 1.2. பீமனின் விளையாட்டும், துரியோதனன் சதியும்
- 1.3. குண்டரசம் பருகுதல்
- 1.4. பீமன் மாளிகைக்குத் திரும்புதல்
- 1.5. கதாயுத வீரன்
- 1.6. கௌரவர்களின் சதி
- 1.7. பீமன் தாயையும் சகோதரர்களையும் சுமத்தல்
- 1.8. இடும்பியின் வருகை; விருப்பம்
- 1.9. பீமன் இடும்பனைக் கொல்லுதல்
- 1.10. பீமன் நிபந்தனையுடன் இடும்பியை மணத்தல்; கடோதகஜன் பிறப்பு
- 1.11. பாண்டவர்கள் ஏக சக்ரா நகரம் அடைதல்; பகாசுரன் வதம்
- 1.12. தொடர் நிகழ்வுகள்

2. சபா பருவம் 23
- 2.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பீமன், அர்ஜுனன் மூவரும் கிரிவ்ரஜம் செல்லுதல்
- 2.2. ஜராசந்தனுடன் பீமன் மற்போர்
- 2.3. ஜராசந்த வதம்
- 2.4. பீமன் திக்விஜயம்
- 2.5. சூது நடைபெறுதல்; திரௌபதியின் நிலை கண்டு பீமன் யுதிஷ்டிரரை நிரந்தித்தல்
- 2.6. துச்சாதனன் திரௌபதியின் ஆடையைக் களைதல்; பீமன் சபதமும் கூற்றும்
- 2.7. கர்ணன், துரியோதனன் நடத்தை; மீண்டும் பீமனின் சபதம்
- 2.8. பாண்டவர் விடுவிக்கப்படுதல்; பீமன் கூற்று
- 2.9. பாண்டவர் விடுவிக்கப்பட்டு மீண்டும் சூதாடித் தோற்றல்; துச்சாதனன் கேலி; பீமனின் கோபமும் சபதமும்

3. வன பருவம்

- 3.1. காம்யக வனத்தில் கிரமீர்அரக்கனை பீமன் வதம் செய்தல்
- 3.2. த்வைத வனத்தில் திரௌபதி, பீமன், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 3.3. பீமன் கருத்தை யுதிஷ்டிரர் மறுத்து உரைத்தல்; பீமன் யுதிஷ்டிரரைத் தூண்டுதல்
- 3.4. கந்தமாதன மலை நிகழ்வுகள்; பீமன் கடோதகஜனை வரவழைத்தல்
- 3.5. பீமன் சௌகந்திக மலர் கொண்டு வரச் செல்லுதல்; ஹனுமான் சந்திப்பு
- 3.6. ஸ்ரீ ஹனுமான் பீமசேனன் உரையாடல்
- 3.7. ஹனுமான் பீமசேனனுக்கு ஆறுதல் அளித்து விடை தருதல்
- 3.8. பீமசேனன் சௌகந்திக வனம் அடைதல்; க்ரோதவஷ்ட அரக்கர்களைக் காணுதல்
- 3.9. பீமன் க்ரோதவஷ்ட அரக்கர்களுடன் சண்டையிடல்; மலர்களைப் பறித்தல்
- 3.10. பீமன் பாண்டவருடன் பத்ரிகாசிரமம் அடைதல்; ஜடாசுரனைக் கொல்லுதல்
- 3.11. நர நாராயணர் ஆசிரமம் நீங்கி வருஷபர்வா ஆசிரமம், ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் செல்லுதல்; திரௌபதி ஐந்து வண்ண மலர்களைக் காணுதல்
- 3.12. திரௌபதியின் பேச்சைக் கேட்ட பீமன் மலைச்சிகரம் செல்லுதல்; யக்ஷ, ராக்ஷசர்களோடு போர் செய்து மணிமானைக் கொல்லுதல்
- 3.13. கந்தமாதன மலையில் பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை; அர்ஜுனன் பூமிக்குத் திரும்புதல்
- 3.14. பீமசேனன் விசாகாயுபம் வனத்தில் மலைப்பாம்பால் பிடிக்கப்படுதல்
- 3.15. த்வைத வனத்தில் கந்தருவர்களிடமிருந்து துரியோதனன் விடுதலை பெறுதல்
- 3.16. பீமனின் கோபம்
- 3.17. பீமசேனன் சிந்து தேசராஜன் ஜெயத்ருதன் செயலால் அவனைத் தண்டித்தல்
- 3.18. காம்யக வன நிகழ்சிகள்; குளக்கரையில் உயிரிழத்தல்; மீண்டும் உயிர்பெறுதல்

4. விராட பருவம்:

50

- 4.1. பீமசேனன் பல்லவன் என்ற பெயரில் விராடமன்னர் சபையில் பிரவேசம்; பணிக்கு அமருதல்
- 4.2. பீமசேனன் ஜீமூதன் என்ற புகழ்பெற்ற மல்லனை வதைத்தல்
- 4.3. கீசகனால் அவமதிக்கப்பட்ட திரௌபதி பீமனிடம் தெரிவித்தல்; பீமன் கீசகனையும் அவன் சகோதரர்களையும் யாரும் அறியாமல் வதைத்தல்
- 4.4. யுதிஷ்டிரரின் கட்டளையால் பீமன் விராடரை மீட்டல்; சுசர்மாவைக் கைது செய்து விடுவித்தல்
- 4.5. விராட தேச நிகழ்வுகள்; கௌரவரிடம் தூது அனுப்புதல்; சஞ்சயன் தூது முதலியன

5. உத்தியோக பருவம்

55

- 5.1. பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவ - கௌரவர்க்கிடையே அமைதி ஏற்படுமாறு பேச வேண்டுதல்
- 5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்துதல்
- 5.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பீமன் விடையளித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதல்
- 5.4. பிந்தைய நிகழ்வுகள்
- 5.5. துரியோதனன் தூதனாக உலூகனின் வருகை; துரியோதனனின் நிந்தனைச் சொற்களைக் கூறுதல்; பீமசேனனின் கோபமுடைய சொற்கள்

6. பீஷ்ம பருவம்

60

- 6.1. தொடர் நிகழ்வுகள்; பீமனின் முன்னிலையும் போரின் தொடக்கமும்
- 6.2. இரண்டாம் நாள் போரில் பீமசேனன் கலிங்க சேனையை அழித்தல்
- 6.3. மூன்றாம் நாள் போரில் பீமனின் ஆற்றல்
- 6.4. நான்காம் நாள் போரில் பீமனின் பராக்கிரமம்
- 6.5. பீமசேனன் பீஷ்மர் போர்: பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வரைக் கொல்லுதல்
- 6.6. பீமன் பகதத்தன் போர்; கடோத்கஜன் உதவி
- 6.7. ஐந்தாம் நாள் போர்

- 6.8. ஆறாம் நாள் போர்
- 6.9. பீமசேனன்-துரியோதனன் போர்
- 6.10. பீமசேனனிடம் துரியோதனன் தோல்வி
- 6.11. ஏழாம் நாள் போர்; பீமசேனன் கிருதவர்மாவையும், ஜயத்ருதனையும் வெல்லுதல்
- 6.12. எட்டாம் நாள் போர்: பீமன்-பீஷ்மர் போர்; பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வரை வதைத்தல்
- 6.13. பீமசேனன் கடோதகஜனுக்கு உதவுதல்; பீமசேனன்-துரியோதனன், கௌரவ மகாராதிகளுடன் போர் செய்தல்
- 6.14. பகதத்தன் பீமன் போர்
- 6.15. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் கொல்லுதல்
- 6.16. ஒன்பதாம் நாள் போர்
- 6.17. பத்தாம் நாள் போர்

7. துரோண பருவம்

73

- 7.1. பதினோராம் நாள்: பீமசேனன்-சல்யன் இடையிலான போர்; சல்யன் தோல்வி
- 7.2. பன்னிரண்டாம் நாள்: பீமசேனன்-துரியோதனன் இடையிலான போர்
- 7.3. பகதத்தனின் யானையுடன் பீமசேனன் போர்
- 7.4. 14 ஆம் நாள் போர்
- 7.5. பீமசேனன் அலம்புஷன் போர்
- 7.6. சாத்யகி பீமசேனனிடம் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்
- 7.7. க்ருதவர்மா - பீமசேனன் போர்
- 7.8. யுதிஷ்டிரர் கவலை: பீமசேனனிடம் கூறுதல்
- 7.9. பீமசேனன் பதில், யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பைத் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் ஒப்படைத்தல்
- 7.10. பீமசேனன் அர்ஜுனனையும் சாத்யகியையும் பின் தொடரப் புறப்படுதல்
- 7.11. பீமன் துரோணர் மற்றும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களால் தடுக்கப்படுதல்

- 7.12. பீமன் துரோணர் உரையாடல்; பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வதைத்தல்
- 7.13. பீமசேனன் துரோணருடன் போர் புரிதல்
- 7.14. பீமசேனன் அர்ஜுனன் மற்றும் சாத்யகியைக் காணுதல்: கர்ஜனை புரிதல்
- 7.15. பீமசேனன் கர்ணன் போர்: கர்ணனின் தோல்வி
- 7.16. பீமசேனன் மூலம் துச்சலன் மரணம்
- 7.17. பீமசேனன் கர்ணன் போர்: கர்ணனின் தோல்வி
- 7.18. மீண்டும் பீமசேனன்-கர்ணன் போர்
- 7.19. பீமசேனன் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட துன்பங்களை நினைத்துக் கர்ணனைத் தாக்குதல்
- 7.20. துர்ஜயன் கர்ணன் உதவிக்கு வருதல்; கர்ணன் கண்முன் துர்ஜயன் வதம்
- 7.21. பீமசேனன் துர்மர்ஷன் முதலிய ஐந்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வதம் செய்தல்
- 7.22. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடருதல்: மீண்டும் கர்ணன் ஓட்டம்
- 7.23. பீமன் திருதராஷ்டிரரின் ஏழு புதல்வர்களை வதைத்தல்: கர்ணன் மீண்டும் போருக்குத் திரும்புதல்
- 7.24. பீமன் மீண்டும் துரியோதனன் சகோதரர்கள் ஏழுபேரை வதைத்தல்
- 7.25. பீமசேனன்-கர்ணன் போர் தொடருதல்; கர்ணன் வெற்றி
- 7.26. கர்ணன் பீமசேனனைப் போர்க்களத்தில் அவமதித்தல்; பீமனின் பதில் சொற்கள்
- 7.27. பீமசேனன் கர்ணன் தன்னை அவமதித்ததை அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தல்; அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏசுதல்; கர்ணனின் மகனைக் கொல்லச் சபதமிடுதல்
- 7.28. யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனையும், சாத்யகியையும் பாராட்டுதல்
- 7.29. பீமசேனன் கலிங்க ராஜகுமாரனையும், துர்மதன், துஷ்கர்ணனையும் யமனுலகு அனுப்புதல்
- 7.30. பீமசேனன் சோமதத்தனை நினைவிழக்கச் செய்தது
- 7.31. சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமனால் கொல்லப்படுதல்
- 7.32. பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்து பேர், சகுனியின் ஏழு ரதிகள், ஐந்து சகோதரர்களைக் கொல்லுதல்

- 7.33. பீமசேனனும், அர்ஜுனனும், கௌரவ சேனையுடன் போர்புரிதல்; கௌரவசேனை ஓட்டம்
- 7.34. இரவுப் போர் தொடக்கம்; பீமன் துரியோதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 7.35. பீமசேனன் அலாயுதன் போர்
- 7.36. துருபதன் துரோணரால் கொல்லப்படுதல்
- 7.37. பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கோபம் கொண்டு கூறுதல்
- 7.38. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்; பீமசேனன் கர்ணன் போர்
- 7.39. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடருதல்
- 7.40. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும் வழியைக் கூறுதல்
- 7.41. பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனைப்படி துரோணரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூறுதல்
- 7.42. துரோணர் பீமனின் சொற்களில் நம்பிக்கையின்றித் தொடர்ந்து போரிடுதல்
- 7.43. பீமசேனன் துரோணரிடம் கூறுதல்
- 7.44. துரோண வதம்; பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மகிழ்ச்சி
- 7.45. துரோணர் வதத்தின் பின் இரு தரப்பிலும் நிகழ்ந்தவை
- 7.46. பீமசேனன் அர்ஜுனனை அதட்டிக் கூறுதல்
- 7.47. த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகி மோதல்: பாண்டவர்கள் சமாதானம்
- 7.48. அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தியது: யுதிஷ்டிரர் பயம்
- 7.49. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வழியைக் கூறுதல்
- 7.50. வீரர்கள் ஆயுதத்தைத் துறத்தல்; பீமசேனன் ஆயுதம் துறக்க மறுத்தல்
- 7.51. அர்ஜுனன் பீமனிடம் கூறியது: பீமன் தொடர்ந்து போரிடுதல்
- 7.52. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமசேனனை நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து காப்பாற்றுதல்
- 7.53. அஸ்வத்தாமாவுடன் பீமசேனன் போரிட்டு ரணபூமியிலிருந்து விலகுதல்

8. கர்ண பருவம்

- 8.1. 16 ஆம் நாள் போர்; இரு சேனைகளும் வியூகத்தில் நின்றல்: போர் தொடங்குதல்
- 8.2. பீமசேனன் கேஷமதூர்த்தி போர்: பீமன் கேஷமதூர்த்தியை வதம் செய்தல்
- 8.3. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமா போர்; இருவரும் மூர்ச்சையடைதல்
- 8.4. 17 ஆம் நாள்போர்: கர்ணனின் புதல்வன் பானுசேனன் வதம்
- 8.5. கர்ணன் பீமசேனன் போர்: கர்ணன் தோல்வி
- 8.6. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் ஆறு புதல்வர்களை வதம் செய்தல்; மீண்டும் கர்ணனுடன் போர்
- 8.7. பீமசேனனின் கதைப் போர்
- 8.8. மீண்டும் பீமசேனன் கர்ணன் போர்
- 8.9. பீமசேனனின் பராக்கிரமம்
- 8.10. பீமசேனன் துரியோதனன் போர்; பீமன் யானைப்படையை அழித்தல்
- 8.11. ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்கள் பீமசேனனிடம் யுதிஷ்டிரரைப் பற்றி வினவதல்
- 8.12. பீமசேனன் தன் சாரதி விசோகனோடு உரையாடுதல்
- 8.13. பீமசேனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்
- 8.14. பீமசேனன்-சகுனி போர்; பீமனின் வெற்றி
- 8.15. பீமன் யுதிஷ்டிரரின் நலம் பற்றி அறிதல்; கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்
- 8.16. பீமன்-துச்சாதனன் போரிடுதல்; இருவரின் சினத்துடன் கூடிய பேச்சு
- 8.17. பீமசேனன், துச்சாதனன் இருவரின் அதி பயங்கரப் போர்
- 8.18. துச்சாதனன் வதம்; பீமன் உதிரம் பருகுதல்
- 8.19. பீமசேனன் வீரர்கள் நடுவில் துரியோதனனை வதம் செய்யச் சபதமிடுதல்
- 8.20. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப் பேரை வதம் செய்தல்
- 8.21. பீமசேனன் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்துதல்
- 8.22. கர்ண வதமும் பீமனின் மகிழ்ச்சியும்
- 8.23. பீமசேனன் காலாட்படையை வதம் செய்தல்

9. சல்ய பருவம்
 - 18 ஆம் நாள் போர்
- 9.1. பீமன் சல்ய மன்னரைத் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 9.2. பீமசேனன்-சல்யன் கதைப்போர்
- 9.3. பீமனின் பராக்கிரமம்
- 9.4. பீமசேனன் அர்ஜுனன் இருவரும் கௌரவர்களின் யானைப்படையை அழித்தல்
- 9.5. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் 11 புதல்வர்களை வதம் செய்தல்
- 9.6. பீமன் எஞ்சியிருந்த கௌரவ நால்வகைச் சேனையின் பெரும் பகுதியை அழித்தல்
- 9.7. பீமசேனன் சுதர்சனனை வதம் செய்தல்
- 9.8. வேடர்கள் மூலம் பாண்டவர்கள் துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருப்பதை அறிதல்
- 9.9. பாண்டவர்கள் த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வருதல்; பீமன் துரியோதனன் போர் தீர்மானிக்கப்படுதல்
- 9.10. பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 9.11. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மகிழ்ச்சி; பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 9.12. பீமசேனன் துரியோதனனை வெல்ல உறுதியளித்தல்
- 9.13. பீமசேனன், துரியோதனன் சொற்போர்
- 9.14. பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்கூத்திரம் அடைதல்
- 9.15. போருக்குத் தயாரான பீமன், துரியோதனன் இருவரின் தோற்றம்
- 9.16. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 9.17. பீமசேனன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 9.18. துரியோதனன் மறுமொழி
- 9.19. பீமசேனன் துரியோதனன் கதாயுத்தம்
- 9.20. அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்தல்
- 9.21. தொல்லைகள் வெளிப்படுதல்
- 9.22. பீமசேனன் துரியோதனனை அவமதித்துப் பேசுதல்
- 9.23. யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனைத் தடுத்துக் கூறுதல்
- 9.24. பலராமர் கோபம் கொள்ளுதல்

- 9.25. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 9.26. பாண்டவ வீரர்கள் பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
10. ஸௌப்திக பருவம்
- 10.1. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்
- 10.2. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவைக் கங்கைக் கரையில் காணுதல்
- 10.3. அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரப்பிரயோகம்; அஸ்வத்தாமா தன் மணியை அளித்தல்
- 10.4. பீமசேனன் மணியைத் திரௌபதியிடம் அளித்தல்
11. ஸ்த்ரீ பருவம் 152
- 11.1. திருதராஷ்டிர மன்னர் பீமசேனன் போன்ற இரும்புப் பதுமையை இறுக்கி உடைத்தல்
- 11.2. பீமசேனன் காந்தாரி உரையாடல்
- 11.3. போரில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்யப்படுதல்
12. சாந்தி பருவம் 155
- 12.1. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை விரும்பாமல் கானகம் செல்ல விரும்பிக் கூறுதல்
- 12.2. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரருக்கு, துறவைத் துறந்து, தன் கடமையைச் செய்ய வற்புறுத்துதல்
- 12.3. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் அனுபவித்த துயரங்களை நினைவூட்டுதல் அரசாட்சியும், யாகமும் செய்யும் படித் தூண்டுதல்
13. ஆஸ்வமேதிக பருவம் 159
- 13.1. யுதிஷ்டிரர் மருதமன்னரின் செல்வத்தைப் பெற விரும்பி பீமசேனனுடன் ஆலோசித்தல்: பீமசேனன் பதில் அளித்தல்
- 13.2. பாண்டவர்கள் இமயத்தில் செல்வத்தைச் சேகரித்து அஸ்திநாபுரம் திரும்புதல்
- 13.3. யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி பீமசேனன் யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்

- 13.4. யுதிஷ்டிரர் கட்டளைப்படி பீமசேனன் மன்னர்களை முறைப்படி பூஜித்தல்
14. ஆஸ்ரமவாசிக பருவம்
- 14.1. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் செய்த தீமையை மறக்காமல் இருத்தல்
- 14.2. திருதராஷ்டிரருக்குச் செல்வம் அளிக்க யுதிஷ்டிரரிடம் பீமன் எதிர்ப்பு தெரிவித்தல்
- 14.3. பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம் சினத்துடன் கூறுதல்
- 14.4. பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரைக் காணக் கானகம் செல்லுதல்
15. மகாப்ரஸ்தானிக பருவம் 167
- 15.1. பாண்டவர்கள் மகாப்ரஸ்தானிக யாத்திரை
- 15.2. மூன்று சகோதரர்கள் மற்றும் திரௌபதியின் வீழ்ச்சியும், பீமனின் கேள்வியும்
- 15.3. பீமசேனன் தானும் கீழே விழுதல்; யுதிஷ்டிரரிடம் காரணம் கேட்டல்
- 15.4. பீமசேனன் தன் மூலத்தில் பிரவேசித்து விடுதல்

நகுலன்

1. ஆதிபருவம் 170
- 1.1. நகுலன் பிறப்பு
- 1.2. நகுலனின் மேற்குத் திசை திக் விஜயம்
2. சபா பருவம் 171
- 2.1. ஹஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்: நகுலன் சபதம்
3. வனபருவம் 171
- 3.1. காம்யகவனம்; வனவாசத்தின் இறுதிநாட்கள்; அஞ்ஞாத வாசம் தொடக்கம்

4. விராட பருவம் 172
- 4.1. நகுலன் விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்
- 4.2. அஞ்ஞாத வாச கால முடிவு; பாண்டவர் வெளிப்படுதல்; யுத்த ஆயத்தம்
5. உத்தியோக பருவம் 173
- 5.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் நகுலன் கூறியவை
6. பீஷ்ம பருவம் 174
- 6.1. மகாபாரதப் போர் தொடக்கம்
- 6.2. ஏழாம் நாள் போரில் நகுலனிடம் சல்யன் தோல்வி
7. துரோண பருவம் 175
- 7.1. நகுலன் - சகுனி போர்; சகுனி தோல்வியடைதல்
- 7.2. நகுலன் துரியோதனனுடன் போரிடுதல்; 15ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
8. கர்ண பருவம் 177
- 8.1. 16ஆம் நாள் போர்
16 ஆம் நாள் போரில் நகுலன் பராக் கிரமம்
- 8.2. நகுலன் - கர்ணன் போர்; கர்ணனிடம் நகுலன் தோல்வி
- 8.3. 17ஆம் நாள் போர்
- 8.4. நகுலன் வருஷ சேனன் போர்
- 8.5. நகுலன் - கர்ணன் போர்; நகுலன் தேரிழத்தல்
- 8.6. மீண்டும் நகுலன் வருஷசேனனுடன் போரிடுதல்
9. சல்ய பருவம் 181
- 9.1. 18 ஆம் நாள் போர்
- 9.2. நகுலன் கர்ணனின் மூன்று புதல்வர்களை வதம் செய்தல்

10. சாந்தி பருவம்
- 10.1. போர் முடிந்தது; யுதிஷ்டிரரின் விரக்தி
- 10.2. நகுலன் கிருகஸ்த தர்மத்தைப் புகழ்ந்து யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்குதல்
11. தொடர் நிகழ்வுகள்
- 11.1. நகுலன் சொர்க்கம் சேருதல்

சகதேவன்

1. ஆதிபருவம் 187
- 1.1. சகதேவன் பிறப்பு
2. சபா பருவம் 187
- 2.1. சகதேவனின் தென்திசை திக்விஜயம்
- 2.2. சகதேவன் சபதம்
3. விராட பருவம் 190
- 3.1. வனவாசம் முடிந்து அஞ்ஞாத வாசம் தொடங்குதல்; சகதேவன் விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்
- 3.2. அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்து பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்; யுத்த ஆயத்தம்
4. உத்தியோக பருவம் 191
- 4.1. சகதேவன் போரை விரும்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
- 4.2. துரியோதனனின் தூதன் உலூகனின் நிந்தனையைக் கேட்ட சகதேவன் கூறுதல்
5. பீஷ்ம பருவம் 193
- 5.1. மகாபாரதப் போர் தொடக்கம்; முதல் நாள் போர்; தொடரும் போர் நிகழ்வுகள்

6.	துரோண பருவம்	193
6.1.	சகதேவன் கர்ணனுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்	
6.2.	சகதேவன் துச்சாதனுடன் போரிடுதல்	
7.	கர்ண பருவம்	195
7.1.	சகதேவன் வீரம்	
7.2.	சகதேவன் துச்சாதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்	
7.3.	நகுல - சகதேவர் சுஷேணன், துரியோதனனுடன் போர்	
7.4.	சகதேவன் யுதிஷ்டிரரின் உதவிக்குச் செல்லுதல்; யுதிஷ்டிரரைக் கூடாரத்தில் சேர்த்தல்	
8.	சல்ய பருவம்	197
8.1.	சகதேவன் - சகுனி போர்	
8.2.	சகதேவன் உலூகனோடும், சகுனியுடனும் போரிடுதல்	
8.3.	சகதேவன் உலூகனையும், சகுனியையும் வதம் செய்தல்	
9.	தொடர் நிகழ்வுகள்	200
10.	சாந்தி பருவம்	200
10.1.	சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் பற்றின்றி ஆள ஆலோசனை கூறுதல்	
11.	ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்	201
11.1.	சகதேவன், குந்தியைக் காண விரும்பி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்	
11.2.	சகதேவன் வனத்தில் குந்தி தேவியைத் தரிசனம் செய்தல்	
11.3.	சகதேவன் குந்தியுடன் இருக்க விரும்பிக் கூறுதல்	
11.4.	குந்தி தேவி சகதேவனை நாட்டிற்குத் திரும்புமாறு கூறுதல்	
11.5.	தொடர் நிகழ்வுகள்	
12.	சகதேவன் சொர்க்கம் சேருதல்	204

பீமசேனன்

1. ஆதிபருவம்

1.1. பீமசேனன் பிறப்பு

பீமசேனன் பாண்டு குந்தி இவர்களின் இரண்டாவது மகன். பலவானான மகனைப்பெற விரும்பிய பாண்டு குந்தியிடம் வாயுதேவனை அழைக்கும் படிக்கூறுகிறார். குந்தியின் மந்திர ஜபத்தால் மகிழ்ந்த வாயுதேவன் அவள் முன்தோன்றி அவள் விரும்பியவாறு மிகுந்த பலசாலியான பீமனைத் தோற்றுவித்தார். மக நகூத்திரத்தில், சிம்ம லக்னத்தில், நடுப்பகலில் திரயோதசி திதியில் மைத்ர முகூர்த்தத்தில் பீமன் பிறந்தான். பீமன் பிறந்த அன்றே அஸ்தினாபுரத்தில் காந்தாரிக்குத் துரியோதனன் பிறந்தான். பீமன் பிறந்த பத்தாம் நாள் குந்தி குழந்தையோடு நதிக்கரைக்குச் சென்று நீராடித் திரும்பினாள். அப்போது மலைக்குகையில் இருந்து ஒருபுலி அவள்மீது பாய்ந்தது. மிகவும் பயந்து குந்தி துள்ளிய போது அவள் கையில் இருந்த குழந்தை தவறி மலையிலிருந்த பாறைமீது விழுந்தது. விழுந்ததும் அந்தப் பாறை சுக்கலாகிவிட்டது. குழந்தைக்கு ஏதும் நேரவில்லை. இதைக்கண்ட பாண்டு மிகுந்த வியப்பினை அடைந்தான்.

1.2. பீமனின் விளையாட்டும் துரியோதனன் சதியும்

பாண்டுவின் மரணத்திற்குப்பின் குந்தி புதல்வர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றாள். பாண்டவர்கள் கௌரவர்களோடு விளையாடி மகிழ்கின்றனர். எல்லா விளையாட்டிலும் பாண்டவர்களே வெற்றி பெறுகின்றனர். பீமன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது கௌரவர்களை சிறிதும் சிரமப்படாமல் தன் வசப்படுத்தி விடுவார். ஒருவர் மீது மற்றவரை மோதச் செய்வார். நீரில் விளையாடும் போது மூச்சுத்திணரும் வரை அவர்களை நீரில் மூழ்கடிப்பார். கௌரவர்கள் மரத்திலேறி பழம் பறிக்கும் போது காலால் உதைத்து மரங்களை அசைத்து அவர்களைக் கீழே விழச்செய்வார். ஆனால் துவேஷமின்றியே சிறு பிள்ளை விளையாட்டாகவே இவ்வாறு செய்து வந்தார். துரியோதனனோ பீமனின் இந்த பலத்தின் மீது துவேஷம் கொண்டான். அதர்மத்திலேயே விருப்பம் கொண்ட துரியோதனன் தம் தம்பிகளிடம் ஆலோசனை செய்கிறான். பாண்டவர்களில் பலசாலியான பீமனைக் கொன்று விட்டால் யுதிஷ்டிரனையும், அர்ஜுனனையும் கைது செய்து நாட்டை நாமே ஆளலாம் என்று முடிவு செய்து நீர் விளையாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்கிறான்.

கங்கைக் கரையிலுள்ள பிராமணகோடி தீர்த்தத்தில் நீர் விளையாட்டிற்காக விசித்திரமான ஒரு வீட்டைத்தயார் செய்தான். கம்பளி

நூல் ஆடைகளால் ஆன பல அறைகள் கொண்டது அவ்வீடு. வீட்டின் மேல் கொடிகளைப் பறக்க விட்டான். சிறந்த சமையற்காரர்களைக் கொண்டு சுவை மிக்க பசுடிய, போஜ்ய, பேய, சோஷ்ய, லேஹ்ய (உண்ணுதல், தின்னுதல், பருகுதல், நக்குதல்) உணவுகளைத் தயாரித்தான். அனைத்து ஏற்பாடுகளும் முடிந்த பின் பாண்டவர்களை கங்கைக்கரை நீர் விளையாட்டிற்காக அழைத்தான். பாண்டவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அங்கு அனைவரும் விரும்பியவாறு மகிழ்ந்து, வேண்டிய உணவை உண்டனர். பின் நீர் விளையாட்டைத் தொடங்கினர். துரியோதனன் பீமனிடம் மிகவும் அன்பு கொண்டவன் போல் நடத்து உணவு பரிமாறினான். உணவில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்ட பீமன் அனைத்து உணவையும் உண்டார். துரியோதனன் உணவில் காலகூடம் என்ற கொடிய விஷத்தைக் கலந்திருந்தான். நீண்ட நேரம் நீரில் விளையாடிய அனைவரும் இரவை அங்கேயே கழித்தனர். பீமன் விஷம் கலந்த உணவை உண்டதால் பிராமணகோடி வீட்டிலேயே ஒரு மூலையில் நினைவிழந்து இருந்தார். உடல் முழுதும் விஷம் பரவியது. செயலற்றுக் கிடந்த பீமனை, துரியோதனன் கொடிகளால் இறுக்கிக்கட்டினான். கங்கையின் உயரமான கரையிலிருந்து பீமனை நீருக்குள் உருட்டி விட்டான் பீமன் நினைவற்ற நிலையில் நீரில் மூழ்கி நாகலோகம் அடைந்தார்.

1.3. குண்டரசம் பருகுதல்:

நாகலோகத்தில் பல நாகங்கள் பீமனைக் கொத்தின. சர்ப்பங்களின் ஐங்கம விஷமானது பீமனுக்கு உணவில் கலக்கப்பட்ட ஸ்தாவரவிஷத்தை நீக்கிவிட்டது. நினைவு திரும்பிய பீமன் தன் கட்டுக்களை அவிழ்த்துக் கொண்டு பல நாகங்களைப் பிடித்துத் தரையில் அடித்தார். நாகங்கள் அஞ்சி ஓடி நாகராஜனான வாசுகியிடம் நடந்ததைத் தெரிவித்தன. வாசுகி நாககங்களுடன் வந்து பீமனைக் கண்டது. உடன் வந்த குந்தியின் தந்தை சூரசேனனின் தாத்தாவான 'ஆர்யக்' என்ற நாகம் தன்பேரனின் பேரனைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தது. வாசுகியும் பீமனுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய காரியத்தைச் செய்ய விரும்பியது. ஆர்யக், வாசுகியிடம் பீமனுக்கு குண்டரசம் அளிக்குமாறு கூறியது. அதன் படி ஆயிரம் யானைகளின் பலத்தைப் பெறக்கூடிய குண்டரசத்தைப் பீமன் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு குடிக்கட்டும் என்று வாசுகி ஆணையிட்டது. அதன்படி பீமன் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து ஒரே மூச்சில் ஒரு குண்ட ரசம் என்று எட்டு குண்டரசங்களைக் குடித்தார். பின் அங்கேயே சுகமாகப் படுத்து உறங்கலானார்.

இதற்கிடையில், கௌரவரும், பாண்டவரும் பிராமண கோடி தீர்த்தத்தில் விளையாடிய பின் மாளிகை திரும்பினர். தேர், குதிரை, யானை

எனப்பல வாகனங்கள் இருந்ததால் பீமனைத் தங்களிடையே காணாத யுதிஷ்டிரர் பீமன் முன்னதாக மாளிகை திரும்பி இருக்கலாம் என எண்ணினார். மாளிகைக்கு வந்ததும் பீமன் வரவில்லை என்பதைக் குந்தி மூலம் அறிகிறார். அனைவரும் கவலையுடன் பீமனைத் தேடினர். பீமனைக் காணாததால் விதூரரிடம் தெரிவிக்கின்றனர். விதூரர் குந்தியிடம் பீமன் கட்டாயம் திரும்பி விடுவான். இதைப் பற்றி எதுவும் பேசாதே. துரியோதனனால் பாண்டவர்களுக்கு ஆபத்து இருக்கிறது. வியாசர் கூறியது போல் உன் புதல்வர்கள் நீண்டகாலம் வாழ்வார்கள் என்று ஆறுதல் கூறி சென்றுவிடுகிறார்.

1.4. பீமன் மாளிகைக்குத் திரும்புதல்:

நாகலோகத்தில் குண்டரசம் பருகிய பீமன் எட்டு நாட்கள் உறங்கிய பின் அந்தரசம் ஜீரணமானதும் கண்விழித்தார். எல்லையற்ற பலத்தை உணர்ந்தார். திவ்ய நீரில் நீராடி வெள்ளை ஆடையும், வெண்மலர் மாலையும் அணிந்தார். நாகங்களின் ஆசியைப்பெற்று, அவற்றின் உதவியோடு நீரிலிருந்து மேலே வந்தார். விரைவில் மாளிகை வந்து தாயாரிடமும், சகோதரர்களிடமும் துரியோதனனது தீய செயல்களையும் நாகலோகத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களையும் விரிவாகக் கூறினார். அப்போது விதூரரின் அறிவுரையை நினைத்து நடந்தவற்றை யாரிடமும் ஒருபோதும் தெரிவிக்க வேண்டாம் என யுதிஷ்டிரர் கூறுகிறார். துரியோதனன் மீண்டும் பீமனின் உணவில் விஷத்தைக் கலந்தான். இதனை ‘யுயுத்ச’ பீமனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் பீமன் விஷம் கலந்த உணவை தன் வயிற்றில் இருந்த “வருக” என்ற அக்னியால் ஜீரணம் செய்துவிடுகிறார்.

1.5. கதாயுத வீரன்:

ஹஸ்தினாபுரத்தில் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் கிருபர், துரோணர் இருவரையும் ஆசிரியர்களாக நியமித்து அவர்கள் அனைத்து போர்க்கலைகளையும் சாஸ்திரங்களையும் கற்றுத் தேருமாறு பீஷ்மர் ஏற்பாடு செய்கிறார். பீமனும் துரியோதனனும் கதாயுதப்போரில் சமமாக இருக்கின்றனர். போர்ப் பயிற்சி அரங்கேற்றமும் நடைபெறுகிறது. இறுதியில் கர்ணன் அங்க தேச மன்னனாக துரியோதனனால் முடி சூட்டப்பெறுகிறான். திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரருக்கு யுவராஜனாக அபிஷேகம் செய்விக்கிறார். பீமசேனன் பலராமரிடம் கத்திச்சண்டை, கதைப்பயிற்சி, தேர் ஏறிப் போர் செய்தல் ஆகியவற்றைக் கற்றார். மிகுந்த பராக்கிரமம் பெற்று சகோதரர்களாகிய பாண்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக வாழ்ந்து வருகிறார்.

1.6. கௌரவர்களின் சதி:

இந்நிலையில் கௌரவர்களின் சதியால் திருதராஷ்டிரன் ஆணைப்படி

பாண்டவர்களும் குந்தியும் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வாரணாவதம் என்ற நகர் செல்லுகின்றனர். வாரணாவதத்தில் அரக்கு மாளிகை பற்றிய உண்மையைப் பாண்டவர்கள் அறிகின்றனர். உண்மையை வெளிப்படுத்தாமல் தப்பும் வழியை ஆராய்ந்தவாறு வாழ்கின்றனர். யுதிஷ்டிரர் விதுரர் அனுப்பிய ஆள் மூலம் சுரங்கம் வெட்ட ஏற்பாடு செய்கிறார். ஓராண்டுக்குப் பிறகு தப்பிச் செல்லுவதற்கு உரியகாலம் வந்ததாக யுதிஷ்டிரர் தெரிவித்ததன் பேரில் பாண்டவர்களும், குந்தியும் மாளிகைக்குத் தீயிட்டு விட்டு வெளியேறுகின்றனர். தாயாரைத் தோளிலும், நகுல, சகாதேவர்களை இடுப்பிலும் மற்ற இருவரையும் கைகளிலும் பிடித்து பீமன் சுமந்து செல்கிறார். அனைவரும் கங்கைக்கரையை அடைகின்றனர். படகோட்டியின் உதவியுடன் நதியைக் கடக்கின்றனர். பின் விண்மீன்களின் துணைகொண்டு தென்திசை நோக்கிச் சென்றனர். ஓர் அடர்ந்த காட்டை அடைந்தனர். மிகவும் களைப்புடனும் பசி, தாகத்துடனும் வருந்தினர். அவர்களால் நடக்க இயலவில்லை.

1.7.பீமன் தாயையும், சகோதரர்களையும் சுமத்தல்:

எனவே யுதிஷ்டிரர் கூறியபடி பீமன் தாயையும் சகோதரர்களையும் சுமந்து செல்கிறார். கருடனையும் வாயுவையும் போல பீமன் வேகமாக நடந்து சென்றார். மாலை நேரத்தில் அவர்கள் நீரோ, பழமோ இல்லாத வறண்ட காட்டை அடைந்தனர். பீமன் அங்கு ஒரு அரசமரத்தின் அடியில் அவர்களைத் தங்கச் செய்கிறார். சாரஸ பறவைகளின் (நீர்ப் பறவைகள்) ஒலி கேட்டு தான் நீர் கொண்டு வரச் செல்கிறார். தான் நீர்பருகி மற்றவர்களுக்காக நீர் கொண்டு வருவதற்குள் சகோதரர்களும் தாயும் காட்டில் தரையில் களைப்பால் உறங்கி விடுகின்றனர். நீர் கொண்டு வரும் பீமன் அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களைப்போல் தரையில் கிடப்பதைக் கண்டு அவர்களை எழுப்பாமல் வருத்தத்துடன் விழித்து இருந்தார். துரியோதனனின் ஆசை நிறைவேறிவிட்டது. “யுதிஷ்டிரர் உன்னைக் கொல்லுமாறு ஆணையிடவில்லை. அதனால் தான் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய். முட்டாளே! நான் இன்றே உன்னை கர்ணன், சகுனி, உன் தம்பிகளோடு யமலோகம் அனுப்ப முடியும். ஆனால் என்ன செய்வது? தர்மாத்வான யுதிஷ்டிரர் உன்னைக் கோபிக்கவில்லையே!” என்று கூறி துரியோதனனை நினைத்து மனதில் பெரும் கோபத்தோடு கைகளைத் தேய்த்து நீண்ட பெருமூச்சு விடலானார்.

1.8. இடும்பியின் வருகை; விருப்பம்

பாண்டவர்களும் குந்தியும் உறங்கிய இடத்திலிருந்து சிறிது தொலைவில் ஒரு தேக்குமரத்தில் இடும்பன் என்னும் அரக்கன் வசித்து

வந்தான். அவன் கொடியவன். மனித மாமிசம் உண்பவன். அச்சம் தரும் தோற்றமுடையவன். பசியோடு மனித மாமிசத்திற்காகக் காத்திருந்தான். அவன் பார்வை அரசமரத்தடியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர் மீதுபட்டது. நரமாமிசம் கிடைத்ததென்று சந்தோஷப்பட்டான். தன் சகோதரி இடும்பியை அழைத்து அவர்களைக் கொன்று தன்னிடம் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிடுகிறான். இடும்பி ஆவலோடு அங்கு செல்கிறாள். பாண்டவர்கள் தூங்குவதையும், பலம் மிக்க பீமன் விழித்திருப்பதையும் பார்க்கிறாள். பீமனைப் பார்த்ததும் இடும்பி பலவானான அவரை விரும்புகிறாள். விரும்பிய உருவம் தரிக்கும் ஆற்றல் பெற்ற இடும்பி அழகிய மனிதப்பெண்ணாக அணிகலன்கள் அணிந்தவளாக உருமாறுகிறாள். மெல்ல நடந்து பீமன் அருகில் செல்கிறாள். அவரிடம் இடும்பன் பற்றியும் அவன் தன்னை அனுப்பிய காரணத்தையும் தெரிவிக்கிறாள். ஆனால் தங்களைக் கண்ட பின் நான் வேறு ஒருவரைக் கணவனாக அடைய விரும்பவில்லை. இடும்பனிடமிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றுகிறேன். தாங்கள் மறுத்தால் உயிர் துறப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்னை மணந்து கொள்ளுங்கள் என்று வேண்டுகிறாள்.

1.9. பீமன் இடும்பனைக் கொல்லுதல்

பீமன் தன் அண்ணனும் குருவுமான யுதிஷ்டிரர் திருமணமாகாமல் இருக்கும் போது உன்னை மணந்து “பரிவேத்தா” ஆக விரும்பவில்லை. (அண்ணன் மணமாகாமல் இருக்கும் போது தம்பி மணம் புரிவது பரிவேத்தா) என்று மறுக்கிறான். இதற்கிடையில் இடும்பி திரும்பிவராததைக்கண்ட இடும்பன் அவளைத்தேடி வருகிறான். மனித உருவில் அழகாக இருந்த அவளைக்கண்டதும் அவள் அங்கிருக்கும் மனிதர்களில் யாரையோ மணக்கவிரும்புகிறாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட இடும்பன் அவளைக் கொல்ல முற்படுகிறான். அவனைத் தடுத்த பீமன் எந்தக் குற்றமும் செய்யாத இடும்பியை விட்டுத் தன்னோடு போர் செய்ய அழைக்கிறான். முதலில் உன்னைக் கொன்று பின் உன் சகோதரர்களை வதைப்பேன் என்று கூறி இடும்பன் பீமன் மீது பாய்ந்தான். அவனது கையைப் பற்றிய பீமன் சிங்கம் சிறிய மானை இழுப்பது போல முப்பத்து இரண்டு அடி தூரம் இழுத்துச் சென்றார். தனது சகோதரர்களது உறக்கம் கலையக் கூடாது என்பதால் மேலும் தொலைவில் இடும்பனை இழுத்துச் சென்றார். பின் இருவரும் கடுமையாகப் போரிடுகின்றனர். அவர்களது இடி போன்ற கர்ஜனை ஒலியைக் கேட்கும் பாண்டவர்கள் உறக்கம் கலைகின்றனர். தங்கள் முன் நின்றிருந்த இடும்பியின் மூலம் நடந்தவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர். பீமனின் உதவிக்கு விரைகின்றனர். அர்ஜுனன் பீமனுக்கு உதவத் தயாரான போது பீமன் அதைத் தவிர்த்து இடும்பனைத் தூக்கி தரையோடு அடித்து

இடுப்பை உடைத்து, இடும்பனைக் கொன்றுவிடுகிறார். அவர்கள் இருந்த வனம் வாரணாவதத்திலிருந்து அதிக தூரம் இல்லை என்பதால் தாங்கள் உயிர்பிழைத்தது துரியோதனனுக்குத் தெரியக்கூடாது என்று அவர்கள் விரைந்து நடக்கின்றனர். இடும்பியும் அவர்களோடு சேர்ந்து கொள்ளுகிறாள்.

1.10. பீமன் நிபந்தனையுடன் இடும்பியை மணத்தல்; கடோத்கஜன் பிறப்பு

இடும்பி மீண்டும் தன்னை மணந்து கொள்ளவேண்டும் என்று பீமனிடம் வேண்ட பீமன் கோபன் கொண்டு அவளைக் கொல்ல முற்படுகிறார். யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்துவிடுகிறார். இடும்பி யுதிஷ்டிரரிடத்திலும் குந்தியிடத்திலும் பீமனைத் தனக்குப் பதியாக வரிக்க வேண்டுகிறாள். யுதிஷ்டிரரும், குந்தியும் ஆலோசனை செய்து இடும்பியை மணந்து கொள்ளுமாறு கட்டளையிடுகின்றனர். இரவு நேரத்தில் பீமனைப் பாண்டவரோடு சேர்த்துவிடவேண்டும். ஒரு மகன் பிறக்கும் வரை இடும்பி பீமனோடு வாழலாம் என்ற நிபந்தனையோடு பீமன் இடும்பியை மணக்கிறார்.

இமயத்தின் மலைச்சிகரங்களிலும், மானசரோவர் போன்ற நீர் நிலைகளிலும் இடும்பி அழகிய உருவோடு பீமனோடு சஞ்சரித்தாள். சிறிது காலத்திற்குப் பின் பீமனிடம் மிகுந்த பலசாலியான ஒரு மகனைப் பெற்றாள். அரக்கியர் கர்ப்பம் தரித்த உடனே குழந்தை பிறந்து விடுகிறது. அக்குழந்தையே கடோத்கஜன் ஆவான். குழந்தை பிறந்ததும் நிபந்தனைப் படி இடும்பியும் குழந்தையுடன் பீமனைப் பிரிகிறாள். அவசியம் நேரும் போது மறுபடி சந்திப்பதாகக் கூறிச் செல்லுகிறாள்.

1.11. பாண்டவர்கள் ஏகசக்ரா நகரம் அடைதல்; பகாசுரன் வதம்

பாண்டவர்கள் பலகாடுகளைக் கடந்து வழியில் வியாசரைச் சந்தித்து அவரது விருப்பப்படி ஏகசக்ரா நகரில் ஒரு அந்தணர் வீட்டில் அதிதிகளாகத் தங்குகின்றனர். தவ வேடம் கொண்டு பிஷ்குஷ்யேற்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்குத் தங்க இடமளித்த அந்தணர் அந்தநகருக்கு வெளியே வாழ்ந்த பகாசுரன் என்ற அரக்கனுக்கு உணவளிக்க வகையறியாமல் துன்பத்தில் ஆழ்கிறார். இதனை அறிந்த குந்தி அந்தணருக்குப் பதிலாக அரக்கனுக்குரிய உணவினைப் பீமனை எடுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிடுகிறாள். பீமனும் உணவுப் பொருள்களோடு அரக்கன் இருந்த இடம் சென்றார். அங்கு சென்று அரக்கனுக்காக அளிக்கப்பட்ட உணவைத் தானே உண்ணத் தொடங்கினார். அரக்கனின் பெயரைக் கூறி உரக்க அழைக்கலானார். பெருத்தசரீரம், சிவந்தகண்கள், கோரைப்பற்கள், சிவந்த தலைமுடி இவற்றோடு அச்சமளிக்கும் தோற்றத்தோடு பீமன் இருந்த இடம் வந்த அரக்கன் எனக்கான உணவை உண்ணும் மனிதன் யார் என்று கோபத்தோடு கேட்டான். பீமன் உணவை உண்டு கொண்டே இருந்தார்.

சிரித்தபடி உணவுண்ட பீமன் மேல் கோபம் கொண்ட அரக்கன் ஓடி வந்து அவர் முதுகின்மீது அடித்தான். அப்படியும் நிறுத்தாமல் பீமன் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருந்தார். அரக்கன் ஒரு பெரிய மரத்தைப் பிடுங்கிப் பீமனை நோக்கி வந்தான். அன்னம் முழுவதும் உண்டு முடித்துக் கை கால் கழுவி பீமன் மகிழ்ச்சியுடன் சண்டைக்குத்தயாரானார். இருவரும் மரங்களைப் பிடுங்கி ஒருவர் மீது ஒருவர் அடித்துக்கொண்டனர். அரக்கன் பீமனை நோக்கி ஓடி அவரை இரு கைகளாலும் பற்றினான். பீமனும் அவனை இழுத்தார் அரக்கன் களைத்துவிட்டான். அரக்கனை முழங்காலால் அழுத்தி வலதுகையால் கழுத்தைப்பற்றி இடது கையால் இடுப்பைப் பற்றித் திருப்பி ஓடித்துவிட்டார். இவ்வாறு பீமனால் சிதைக்கப்பட்டு பகாசுரன் கூச்சலிட்டபடி உயிர் விட்டான். அரக்கர்கள் குடும்பத்தோடு வெளியே வந்து பார்த்தனர். இனி ஒருபோதும் மனிதர்களை வதைக்கக் கூடாது என அவர்களுக்கு ஆணையிட்ட பீமன் அரக்கனின் சடலத்தை எடுத்து வந்து நகரத்தின் வாயிலருகே வீழ்த்திவிட்டு யாருடைய பார்வையிலும் படாமல் வீட்டிற்குச் சென்று யுதிஷ்டிரிடம் நடந்ததைக் கூறினார்.

மறுநாள் காலை ஏகசக்ரா நகர் முழுவதும் பகன் இறந்த செய்தி பரவியது. மக்கள் அரக்கனுடைய உடலைக் கண்டு வியப்படைந்தனர். அன்று உணவு அனுப்பும் முறை பிராமணனுடையது என்பதை அறிந்து எல்லோரும் அவரிடம் வந்து இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது எனக் கேட்கலாயினர். பிராமணன் பாண்டவர்களை மறைத்து வைத்து, “மந்திர சக்தி மிகுந்த அந்தணர் ஒருவர் என் துயரத்தைக் கண்டு தானே உணவு எடுத்துச் செல்வதாகக் கூறிச் சென்றார். அவரே உலக நன்மை கருதி இதைச் செய்திருப்பார்” என்று கூறியதும் மக்கள் பெரும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். பாண்டவர்களும் அங்கேயே வசிக்கலாயினர்.

1.12. தொடர் நிகழ்வுகள்

அதன் பின் பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலம் செல்லுதல்; அர்ஜுனன் சுயம்வரத்தில் திரௌபதியை வெல்லுதல், பாண்டவர் திரௌபதி திருமணம், ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல், யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகம், பாதி ராஜ்யம் பெற்று இந்திரப்ரஸ்தத்தில் இருந்து ஆட்சி புரிதல், ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அர்ஜுனன் கிருஷ்ணரால் எரிக்கப்பட்ட காண்டவ வனத்திலிருந்து அபயமளித்துக் காப்பற்றப்பட்ட மயன் கிருஷ்ணன் கூறியவாறு சபாமண்டபம் அமைக்க ஆயத்தமாகிறான். மண்டபத்திற்குரிய பொருட்களைச் சேகரித்து வர, விருஷபர்வாவின் சபை இருந்த மைநாக மலைக்குச் செல்லுகிறான். அப்போது அங்கிருந்த மிக வலிமை வாய்ந்த கதாயுதத்தை எடுத்து வந்து பீமனுக்குப் பரிசாக அளிக்கிறான். அதன் பிறகு நாரதர் பாண்டுவின் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க, யுதிஷ்டிரர் ராஜகூடியாகம்

மேற்கொள்ள விரும்புகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனைப்படி ஜராசந்தனை வென்றால் ஒழிய ராஜகூடியாகம் மேற்கொள்ள முடியாது என்பதைப் பாண்டவர் உணருகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் பீமனுடனும் அர்ஜுனுடனும் சென்று ஜராசந்தனைக் கொல்வதாக யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். அதன் படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமன் அர்ஜுனன் மூவரும் ஜராசந்தனின் மகத நாட்டை நோக்கிச் செல்லுகின்றனர்.

2. சபா பருவம்

2.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பீமன், அர்ஜுனன் மூவரும் கிரிவரஜம் அடைதல்

மூவரும் ஜராசந்தனின் கிரிவரஜம் அடைகின்றனர். பிராமணர் வடிவம் தாங்கி மலர் மாலையணிந்து, சந்தனப் பூச்சுடன் செல்லுகின்றனர். நகரின் பிரதான வாயில் வழியாகச் செல்லாமல், சைத்யக மலையிலிருந்து இறங்கிச் செல்லுகின்றனர். அதற்கு முன் மகத மக்களால் பூஜை செய்து வணங்கப்பட்ட சைத்யக மலைச்சிகரத்தை உடைக்கின்றனர். அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த முரசினை ஒலிக்கின்றனர். மூவரும் ஜராசந்தனை சந்திக்கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தன் கூத்திரிய மன்னர்களை படைபலத்தால் வென்று சிறையில் அடைத்து வைத்திருப்பதும், சிவபெருமானுக்குரிய யாகத்தில் அவர்களைப் பலி கொடுக்க உத்தேசித்திருப்பதும் தர்மத்திற்கு விரோதம் எனக் கூறுகிறார். அதனால் அவனுடன் பகைமை பாரட்டிப்போர் புரிய வந்துள்ளதாக தெரிவிக்கிறார். ஜராசந்தன் இவர்களை யார் என வினவ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தாங்கள் யார் என்பதைக் கூறிப் பீமனுடன் போர்புரியுமாறு தெரிவிக்கிறார்.

2.2. ஜராசந்தனுடன் பீமன் மற்போர்

மல்யுத்தத்தில் சிறந்தவரும் மிகுந்த பலசாலியுமான பீமன் ஜராசந்தனுடன் மற்போர் புரிகிறார். ககூஷபந்தனம், பாஹீபாஷ், சரணபாஷ், பூரணகும்பம், உரோஹஸ்தம், ப்ருஷ்டபங்கம், மூர்ச்சை, த்ருணபீட், முஷ்டிகாபந்தம், நிக்ரஹம், ப்ரக்ரஹம் என்ற பல்வேறு போர் முறைகளால் பீமனும் ஜராசந்தனும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். கார்த்திகை மாதம் முதல் நாள் இப்போர் தொடங்கியது. இரவு பகல் இடையறாமல் நடைபெற்றது. சதுர்த்தசி இரவில் ஜராசந்தன் களைப்படையத் தொடங்கினான். பீமன் முழு வேகத்தோடும் பலத்தோடும் அவனைத்தாக்கிக் கொல்ல முயன்றார். இடுப்பை நன்கு துணியால் இறுக்கி கட்டியுள்ள ஜராசந்தன் தனக்கு வசப்படமாட்டான் போலும் என பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

2.3. ஜராசந்த வதம்:

வாயுபகவானைச் சிந்தித்துப் போர் செய்யும் படியும் ஜராசந்தன் மரணம் பீமனால் நடைபெறும் என அசரீரி ஏற்கனவே மதுராவில் கூறியுள்ளதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவிக்கிறார். பீமன் அதன்படி வாயுதேவனை வணங்கி ஜராசந்தனை உயரத் தூக்கி வானத்தில் சுழற்றலானார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரு நர்கட்டை, (பிரம்பு போல உள்ளே துளையுள்ள குச்சியை) எடுத்து இரண்டாகப் பிளந்து வீசி பீமனுக்குச்

சங்கேதக் குறிப்புக் காட்டினார். பீமனும் அதைப் புரிந்து கொண்டு ஜராசந்தனைக் கீழே வீழ்த்தி ஒருகையால் ஒரு காலைப் பிடித்து மற்றொரு காலைத் தனது காலால் அழுத்திக்கொண்டு ஜராசந்தனை இரண்டாகக் கிழித்து வீசினார். ஆனால் கிழிந்து பிளந்த இரு உடற்பகுதிகளும் மின்னல் வேகத்தில் ஒன்று சேர்ந்தன. மீண்டும் கிருஷ்ணன் ஒரு குச்சியைப் பிளந்து அவற்றை மாற்றி வெவ்வேறு திசையில் வீசிக் குறிப்புக் காட்டினார். இம்முறை பீமன் ஜராசந்தன் உடலை இரண்டாகக் கிழித்து இருதுண்டுகளையும் மாற்றி வேறுவேறு திசையில் வீசினார். அவனது உயிர் பிரிந்தது. உடல் சவமானது.

2.4. பீமன் திக்விஜயம்

ஜராசந்தன் வதத்திற்குப் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பீமன், அர்ஜுனனும் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பினர். துவாரகைக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புறப்பட்டுச் சென்றார். யுதிஷ்டிரர் ராஜசூயயாகம் தொடங்க நினைத்தார். அச்சமயம் அவரது சபைக்கு வந்த வியாசர் அர்ஜுனனை வடதிசைக்கும், பீமனை கிழக்குதிசைக்கும், நகுலனை மேற்குதிசைக்கும், சகாதேவனை தென்திசைக்கும் திக்விஜயம் செல்ல அறிவுறுத்தினார். அதன் படி பீமன் கிழக்கு திசை நோக்கி பெரும் சேனையோடு திக்விஜயம் மேற்கொள்ளப் புறப்பட்டார்.

முதலில் பாஞ்சாலர்களின் ‘அஹச்சத்ரா’ நகர் சென்று அவர்களை வென்றார். அங்கிருந்து கண்டக, விதேஹ (நேபாளம், மிதிலை) நாடுகளை வென்று தசார்ண தேசத்தின் சுதர்மாவை மல்யுத்தத்தில் வென்று அம்மன்னனை தனது சேனாதிபதியாக்கினார். அசுவமேத நாட்டின் மன்னன் ரோசமானையும் புலிந்தர்களின் மன்னன் சுமித்ரனையும் வென்று சுகுமார் நகரைக் கைப்பற்றினார். பிறகு சேதிவேந்தன் சிசுபாலனிடம் சென்றார். சிசுபாலன் பீமனின் கருத்தை அறிந்து உபசாரத்துடன் வரவேற்றுக் கௌரவித்தார். பீமன் தர்மராஜரின் யாகம் பற்றித் தெரிவித்ததும் சிசுபாலன் வரியளிக்க சம்மதித்தான். சிசுபாலனிடத்தில் பீமன் தன் சேனையோடு பதின்மூன்று நாட்கள் இருந்து பின் விடைபெற்றார். பின் குமாரதேச மன்னன் ச்ரேணிமான், கோசலன் பிருஹத்பலனையும் வென்றார். அயோத்தி வேந்தன் தீர்க்கயக்ஞனைத் தன் வசப்படுத்தினார். பின் கோபாலகக்ஷம், உத்திரகோசலம் இரண்டையும் கைப்பற்றினார். மல்லதேச மன்னன் பார்த்திவனை வென்றார். பல்லாட் என்ற பிரதேசத்தின் தேசங்களையும் ‘சுக்திமான்’ மலையையும் கைப்பற்றினார். போரில் புற முதுகிடாத காசிராஜன் சுபாவை தோற்கடித்தார். பின் க்ரதுவை வென்று மத்ஸ்ய, மலத, அனக, அப்யமென்னும் நாடுகளையும் பசு பூமியையும் (நேபாளம்) வென்றார். மததார்ச மலையை வென்று சோமதேசத்தைக் கைப்பற்றினார். பின் வத்ஸபூமி, படுகள, நிஷாதம்,

மணிமான், தென்மல்லதேசம், ‘போகவான்’ என்ற மலையையும் எளிதில் வென்றார்.

இதன்பின் ஸஹ்ம-ப்ரஸும்ஹ நாடுகளை வென்று தண்டன்-தண்டதாரன் என்பவர்களைத் தோற்கடித்து மகதநாட்டின் கிரிவ்ரஜம் அடைந்தார். அங்கே ஜராசந்தன் மகன் சஹதேவனுக்கு ஆறுதல் அளித்து வரி செலுத்த ஆணையிட்டார். இவர்கள் அனைவருடன் கர்ணன் என்ற மன்னனை வென்றார். மோத கிரியைக் கைப்பற்றினார் கோசி நதிமுகத்வாரத்திலிருந்த புண்ட்ரக நாட்டு மன்னன் பெளண்ட்ரக வாசுதேவனை வென்று வங்கத்தினைத் தாக்கினார். பின் சமுத்திரசேனன், சந்திரசேனன், தாம்ரலிப்தன், கர்வடாதிபதி, சுஹ்ய மன்னர்களை வென்று கடற்கரையில் வாழ்ந்த மிலேச்சர்களையும் கடல் தீவுகளில் வாழ்ந்த மிலேச்சர்களையும் வென்றார். லௌஹித்ய நாட்டிலும் வெற்றி பெற்றார். வெற்றிபெற்ற மன்னர்களிடமிருந்து உயர்ந்த ரத்தினங்கள், சந்தனம், அகில், துணி, மணி, முத்து, கம்பளம், தங்கம், வெள்ளி, பவளம் இவையனைத்தையும் கோடிக்கணக்கில் பரிசாகப் பெற்று அவற்றை இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்தார்.

2.5. சூது நடைபெறுதல்; பீமன் திரௌபதியின் நிலை கண்டு யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்

இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் ராஜசூயயாகத்திற்குப் பின் சூதாட்டத்தின் நிமித்தம் திருதராஷ்டிரனால் அழைக்கப்பட்ட பாண்டவர், திரௌபதி மற்றும் படை, பரிவாரங்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் செல்லுகின்றனர். அங்கே சூதாட்டத்தில் யுதிஷ்டிரர் எல்லாச் செல்வத்தையும், நாட்டையும், தம்பியரையும், தன்னையும், பணயமாக வைத்து இழக்கிறார். பின் கிருஷ்ணாவையும் தோற்கிறார். தீய துச்சாதனனால் திரௌபதி அவைக்கு இழுத்து வரப்படுகிறாள். கேசம் கலைந்து ஆடை குலைந்து அவலம் கொண்டு அழும் அவள் நிலை கண்டு பீமசேனன் கடும் கோபம் கொள்ளுகிறார்.

யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். “அண்ணா! சூதாடிகளின் வீட்டில் பொதுவாக நடத்தை கெட்ட பெண்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கூட அப்பெண்களைப் பணயமாக வைத்துச் சூதாடுவதில்லை. நமது பெரும் செல்வம், ராஜ்யம், நாங்கள் நீர் உட்பட பந்தயப் பொருளாக்கப்பட்டு பகைவர்களிடம் இழந்தோம். ஆனால் இதற்காக என் மனம் கோபம் அடையவில்லை. ஏனென்றால் நீர் எங்களுக்கெல்லாம் சுவாமி ஆவீர். ஆனால் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்தது மிகவும் உசிதமற்றது. தூயவளான திரௌபதி பாண்டவர்களைக் கணவர்களாக அடைந்து இவ்விதம் அவமானப் படத் தகுந்தவள் அல்ல. ஆனால் உங்களால் இந்த

நீசர், கொடியவர், புலனடக்க மற்ற கௌரவர்கள் இவளுக்குப் பல கொடுமைகளைச் செய்கின்றனர். மன்னா! திரௌபதியின் இந்தக் துர்தசைக்காக நான் தங்களையே கோபிக்கிறேன். உங்கள் இரு கைகளையும் எரித்து விடுவேன். சஹதேவா எரிகின்ற தீயைக் கொண்டு வா” என்று அடக்கவொண்ணாச் சினத்துடன் கூறுகிறார். அர்ஜுனன் குறுக்கிட்டு அண்ணா! பீமா!, நீங்கள் இதற்கு முன் இவ்வாறு பேசியதில்லை. யுதிஷ்டிரர் கூத்திரிய தருமத்தின் படி கௌரவர்களின் அழைப்பை ஏற்று இதில் கலந்து கொண்டுள்ளார். இது நமக்குப் பெரும் பெருமையையே அளிக்கும். பகைவர்கள் நம்மிடையே பகை உண்டாக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்களது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிவிடாதே” என்று எடுத்துக்கூறி பீமனை அமைதிப்படுத்துகிறார்.

2.6. துச்சாதனன் திரௌபதியின் ஆடையைக் களைதல்; பீமன் சபதமும் கூற்றும்

அதன்பின் துரியோதனன் தம்பி விகர்ணன் தருமத்தை எடுத்துக் கூறி திரௌபதிக்கு ஆதரவாகப் பேசுகிறான். கர்ணன் அனைவரும் அடிமைகள்; அவர்களது ஆடைகளை நீக்கு எனத் துச்சாதனனிடம் கூறுகிறான். பாண்டவர்கள் தாமாகவே மேலாடைகளைக் களைகின்றனர். துச்சாதனன் திரௌபதியின் மேலாடையைப் பற்றி இழுக்க முற்படுகிறான். திரௌபதி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஸ்மரிக்கிறாள். பகவானின் அருளால் அவளது ஆடைகள் வளர்ந்து வளர்ந்து குவிகின்றன. துச்சாதனன் கொடுஞ்செயலைப் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாத பீமன் கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்க பயங்கர கர்ஜனையுடன் சபதம் செய்தார். “இந்த அவையில் இருக்கும் கூத்திரியர்களே! இதுவரை யாரும் சொல்லாத, இனியும் சொல்ல முடியாத சொற்களை நான் கூறுகிறேன். பரத வம்சத்தின் களங்கமான இத்துச்சாதனனது மார்பைப் பிளந்து குருதியைக் குடிப்பேன். இந்த சபதத்தை நான் நிறைவேற்றவில்லை என்றால் மேலுலகம் எனக்கு கிடைக்காமல் போகட்டும்” பீமனின் இந்த சபதத்தைக் கேட்ட அனைவரும் பீமனைப் புகழ்கின்றனர். ஆனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் மானம் காக்கப்பட்ட திரௌபதி மீண்டும் தான் வெல்லப்பட்டாளா இல்லையா என்ற வினாவை அவை முன் வைக்கிறாள்.

துரியோதனன் உனது பதிலுக்கு பாண்டவர்கள் பதில் கூறட்டும். யுதிஷ்டிரர் உன்னை பணயம் வைக்கவில்லை என்று பொய்யுரைத்து விட்டால் நீ விடுதலையடைவாய்; என்று கூறுகிறான். இச்சமயத்தில் மீண்டும் பீமன் கூறுகிறார். “இந்த தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் எங்களுக்குத் தந்தைக்கு நிகரானவர். பாண்டு குலத் தலைவர், இல்லையெனில் கௌரவரின் இந்த கொடுமையைச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டோம். இவர் எங்களுடைய

புண்ணியத்தின், தவத்தின் சுவாமி. நாங்கள் இவரின் பணயத்தால் தோற்றுவிட்டோம். இல்லை என்றால் திரௌபதியின் கூந்தலைத் தொட்ட எவனும் உயிருடன் இருக்க முடியாது. நான் தர்மத்தால் கட்டப்பட்டுள்ளேன் அண்ணனின் கௌரவம் என்னைத் தடுக்கிறது அர்ஜுனனும் தடுக்கிறான். அதனாலேயே நான் தவிக்கிறேன். இக்கணம் தருமராஜர் எனக்கு ஆணையிட்டால் சிங்கம் சிறிய மானை வீழ்த்துவது போல் இந்தத் திருதராஷ்டிரனின் பாவிப் புதல்வர்களை கைகளாலேயே கசக்கி விடுவேன்” என்று பீமன் உரைக்கிறார். பீமரது இந்தச் சொற்களை கேட்ட பீஷ்மரும், துரோணரும், விதுரரும், அவரை அமைதிப்படுத்துகின்றனர்.

2.7. கர்ணன், துரியோதனன் நடத்தை; மீண்டும் பீமனின் சபதம்

கர்ணன், பீமனின் சொற்களைக்கேட்டு திரௌபதியை அவமதிக்கும் சொற்களைக் கூறுகிறான். நீ வேறு கணவனை வரித்துக்கொள், என்றும் தோற்றுவிட்ட இந்தப் பாண்டவர்கள் உன் கணவரல்லர் என்று சொல்லுகிறான். பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம், “நீங்கள் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்து சூதாடியிருக்காவிட்டால் இந்த பகைவர்கள் நம்மிடம் இவ்வாறு பேச முடியுமா என்று கேட்கிறார். துரியோதனன் பீமனின் பேச்சைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரிடம் திரௌபதியின் கேள்விக்குப் பதிலளிக்குமாறு கூறுகிறான். கண் ஜாடையால் கர்ணனைப் பெருமையுடன் பார்க்கிறான். பீமனை அவமானம் செய்தபடி சிரித்தவாறு தன் ஆடையை விலக்கி அக்கால்களை, தனது இடது தொடையை திரௌபதியின் பார்வைக்கு எதிரே காட்டினான். துரியோதனனது இந்தத்தீய, அவைக்கு பொருந்தாத நடத்தையைக் கண்டு பீமனின் கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. பீமன் சபையில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் கேட்கும் படி, “துரியோதனா! பெரும் போரில் உனது இந்தத் தொடைகளை நான் என்னுடைய கதையால் உடைக்காவிடில் எனது முன்னோர்களுடன் புண்ணிய உலகம் கிடைக்காமல் போகட்டும்” என்று சபதம் இட்டார். அச்சமயம் கோபத்தால் பீமனின் ஒவ்வொரு ரோமத்தில் இருந்தும் நெருப்புப் பொறிகள் சிதறின.

2.8. பாண்டவர் விடுவிக்கப்படுதல்; பீமன் கூற்று

திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு அளித்த வரத்தின் படி பாண்டவர் அனைவரும் அடிமைத் தனத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றனர். அப்போது பீமன் “புருஷர்களிடம் மூன்று வகை ஜோதிகள், சந்தானம், கர்மம், ஞானம் என்பவை உள்ளன. உயிர் இழந்த பின் இந்த மூன்றுமே அவர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. எங்கள் மனைவி திரௌபதியைத் தீண்டி அவள் உடலை இத்துச்சாதனன் புனிதமற்றதாக்கிவிட்டான். அயல் புருஷனால் தீண்டப்பட்ட பெண்ணிடம் உண்டாகும் வாரிசினால் என்னபயன்”

எனக் கூறுகிறார். ஆனால் அர்ஜுனன், “துச்சாதனனது நீசச் செயலால் திரௌபதிக்குப் பங்கமில்லை. அவள் பதிவிரதை. அவளைக் குறித்துப்பேசாதீர்கள்” எனச் சொல்லுகிறார். பீமன் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துப் பேசுகிறார், “மன்னா! நீங்கள் ஆணையிட்டால் இங்குள்ள பகைவர் அனைவரையும் இங்கேயே முடித்து விடுகிறேன். பின் இவர்களது மூலத்தையும் அழித்துவிடுகிறேன். தாங்கள் இப்புவி முழுவதும் அரசாட்சி செய்யுங்கள்”, என்று கூறிப் பகைவர் கூட்டத்தைக் கண்களில் தீப்பொறி பறக்கப் பார்க்கலானார். அர்ஜுனன் பீமசேனனை அமைதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அப்போது பீமனைத் தன் கையால் தடுத்த யுதிஷ்டிரர், “அவ்வாறு செய்யாதே; அமைதியாக இரு” என்று கூறினார்.

2.9. பாண்டவர் விடுவிக்கப்பட்டு மீண்டும் சூதாடித் தோற்றல்; துச்சாதனனின் கேலி; பீமனின் கோபமும் சபதமும்

அவையில் இந்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றபோது தீய சகுனங்கள் தோன்றுகின்றன. காந்தாரி திருதராஷ்டிரனுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறாள். திருதராஷ்டிரன் திரௌபதிக்கு அளிக்கும் வரத்தின் படி பாண்டவர் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டு இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர். துரியோதனன் ஆலோசனைப்படி திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை மீண்டும் சூதாட அழைப்பு விடுக்கிறார். 12 ஆண்டு வனவாசமும் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் நிறந்தனையாகக் கொண்டு சூதாடி யுதிஷ்டிரர் தோல்வியடைகிறார். பாண்டவர் வனவாசம் புறப்படத் தயாராகின்றனர். அப்போது துச்சாதனன் கொடும் சொற்களால் பாண்டவர்களைப் பரிகசிக்கிறான். “திருதராஷ்டிர புதல்வர்களை முன்பு (ராஜசூய யாகத்தின்போது) கேலி செய்த பாண்டவர்கள் இன்று தோல்வியுற்று ஏழைகளாகி விட்டார்கள். ராஜ்யம் அற்ற இவர்கள் வெறும் பதர் போன்றவர்கள். இவர்களால் பயன் ஏதும் இல்லை. நடும்சகர்கள் ஆன இவர்களால் திரௌபதி, உனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படாது. நீ கௌரவர்களில் ஒருவரைக் கணவனாக வரித்துக் கொள். பதரை விதைப்பதால் பலன் ஏதும் கிட்டாது. இப்பாண்டவர்களின் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றாகி விட்டது”, என்று துச்சாதனன் நிந்தனை செய்கிறான். கோபம் கொண்ட பீமன் சிங்கம் நரியின் அருகே செல்வது போல் துச்சாதனன் அருகில் சென்று உரத்த குரலில் அதட்டியபடி கூறுகின்றார்.

“குருரனே, நீசனே, துச்சாதனா! நீ வீண் சொற்களைக் உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய். உன் வீரத்தால் அல்ல; சகுனியின் வஞ்சகமான சூதாட்டக்கலையினால் நாட்டை அபகரித்துள்ளாய். உன் சொற்களாகிய அம்புகளால் எங்கள் இதயத்தைப் பிளக்கிறாய். இதே போல் போரில் நான் உன் மாற்பைப் பிளக்கும் போது உன் சொற்களை நினைவூட்டுவேன். இன்று

உனக்குத் துணை நிற்பவர்களை உறவினரோடு யமலோகம் அனுப்பி வைப்பேன்” என்று கூறுகிறார். அதன் பின்னும் வெட்கம் அற்ற துச்சாதனன் பீமனை மாடே, மாடே என்று அழைத்து சபையில் நடனமாடுகிறான். சினம் கொண்ட பீமனை யுதிஷ்டிரர் தடுத்து நிறுத்துகிறார். ‘கொடுமதியாளா’ துச்சாதனா! உன்னைத் தவிர ஏமாற்றி செல்வதை அபகரித்துப் பின் தன்னையே புகழ்ந்து கொள்ளுபவன் யார் இருக்க முடியும்? குந்திமைந்தனான இந்த பீமன் உன் மார்பைப் பிளந்து உதிரத்தைக் குடிக்கத் தான் போகிறேன். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யப்போகிறேன்”. என்று பீமன் கூறுகிறார்.

பாண்டவர் அவையிலிருந்து வெளியேறிய போது மந்த புத்தி துரியோதனன் பீமனின் நடையைப் பரிகசித்து அவரைப் போல் நடந்துக் காட்டுகிறான். திரும்பிப் பார்க்கும் பீமன், “ஓ மூடா, துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடிப்பதால் என் கடமை நிறைவேறாது. உனது இந்தப் பரிகாசத்தினையும் நினைவூட்டி அதற்கு உரிய பதிலும் கொடுப்பேன்” என்று கூறி வெளியேறுகிறார். அத்துடன் நான் துரியோதனனை வதைப்பேன்; அருச்சுனன் கர்ணனை சம்ஹாரம் செய்வார். சூதாடி சகுனியை சஹாதேவன் கொல்லப்போகிறார். இந்தப் பாவி துரியோதனனைக் கதையால் அடித்து வீழ்த்தி இவன் தலையைக் காலால் இடறுவேன்; துச்சாதனன் உதிரத்தைக் குடிக்கப் போகிறேன்” என்றார்.

3. வன பருவம்

3.1. காம்யக வனத்தில் கிரீமீர் அரக்கனை பீமன் வதம் செய்தல்

வனத்திற்குப் புறப்பட்ட பாண்டவர்கள் முதலில் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர். அங்கே தம்முடன் வந்த பிராமணர்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக யுதிஷ்டிரர் சௌனக முனிவரின் ஆலோசனைப்படி சூரிய பகவானைத் துதித்து அக்ஷய பாத்திரத்தைப் பெறுகிறார். அதன் பின் அனைவரும் காம்யக வனம் அடைகின்றனர். மூன்று பகல் மூன்று இரவு நடந்து சென்றபின் காம்யக வனத்தைச் சேருகின்றனர். பாண்டவர் வனத்தில் பிரவேசித்ததுமே அரக்கன் ஒருவன் கையில் தீவட்டியுடன் கைகளை விரித்து, வாயைப் பெரிதாகப் பிளந்து வழிமறித்து நின்றான். பயங்கர கர்ஜனையோடு அரக்க மாயையைத் தோற்றுவித்தான். தன் மாயையால் பாண்டவர் அறியாமலே அவர்கள் அருகில் வந்தான். அரக்க மாயையை அழிப்பதற்காகத் தெளம்ய முனிவர் மந்திர உச்சாடனம் செய்தார். அப்போது அரக்கனின் உருவம் வெளிப்படலாயிற்று. யுதிஷ்டிரர் அவனிடம் நீ யார்? எதற்காக எங்களை வழிமறிக்கிறாய்? உன்னுடைய காரியம் என்ன என்று கேட்கிறார்.

அப்போது அந்த அரக்கன் யுதிஷ்டிரரிடம் “நான் பகனின் சகோதரன் என் பெயர் கிரீமீர். மனிதர்களைப் போரில் வென்று உண்பது என் வழக்கம் இப்போது உங்களைப் போரில் வென்று கொன்று உண்ணப்போகிறேன். நீங்கள் யார் என்று கேட்கிறான். யுதிஷ்டிரர் தாங்கள் யார் யார் என்பதை அவ்வரக்கனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். அச்சமயம் கிரீமீர் எனது பாக்கியதால் தேவர்கள் எனது நெடுநாள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியுள்ளனர். பீமசேனனை வதம் செய்வதற்காக உலகம் முழுதும் சஞ்சரித்து வந்தேன். இவன் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்று தானாக என்னிடம் வந்து சேர்ந்துள்ளான். பீமன் ஏகசக்ரா நகரின் அருகில் வைத்ரகீய வனத்தில் பிரமணனாக வேடம் பூண்டு என் சகோதரன் பகாகுரனை வதைத்தான். என் நண்பன் ஹிடும்பனையும் கொன்று விட்டான். இப்போது இவனிடம் என் பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ளப்போகிறேன். அகஸ்திய முனிவர் வாதாபி என்ற அரக்கனை உண்டு ஜீரணித்தது போல் நானும் இவனை விழுங்கி ஜீரணம் செய்யப்போகிறேன்” என்றான்.

அர்ஜுனன் கண் இமைப்பதற்குள் காண்டிபத்தில் நாண் ஏற்றினார். அவரைத் தடுத்த பீமன் ஆடையை இறுகக் கட்டிக்கொண்டு மரத்தைப் பிடுங்கி அவன் தலை மீது அடித்தார். கிரீமீரும் மரத்தைப் பிடுங்கி அடிக்கலானான். இருவரும் வாலி சக்ரீவனைப் போல் போர் புரிந்தனர். மரங்களுடன் இரு நாழிகை இருவரும் போர் செய்தனர். பின் இருவரும் கைகளால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் போர் புரிந்தனர். பலமிக்க அரக்கனைத்

தன் இரு கைகளாலும் இறுக்கித் தூக்கி பீமன் வீசினார். இருவரும் போர் செய்த போது மூங்கில் வெடிப்பதைப் போல ஒலி கேட்டது. அரக்கன் பீமன் பிடியில் இருந்து விடுபட முயன்றான். அவன் களைத்ததைக் கண்ட பீமன் தன் கைகளால் அவனது இடுப்பை இறுக்கிக் கட்டி சுழற்றிக் கொண்டே இருந்தார். பின் அவன் இடுப்பினைத் தன் முழங்காலால் அழுத்தி இரு கைகளாலும் அவன் கழுத்தை நெரித்தார். பின் அவனைத் தரையில் இழுத்துச் சுழற்றிக் கொன்றார். பீமனால் காம்யக வனம் அரக்கன் இல்லாத வனம் ஆயிற்று.

3.2. த்வைத வனத்தில் திரௌபதி, பீமன், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பாண்டவர்கள் காம்யக வனத்தில் இருந்து த்வைத வனம் அடைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அப்போது ஒருநாள் பாண்டவர், திரௌபதியுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம், பொறுமையோடு இருப்பதால் துன்பத்தையே அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே பொறுமையைக் கைவிட்டுவிட்டு கௌரவர்களின் மீது போர் தொடுத்து ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறாள். திரௌபதி கருத்துக்கு பீமனும் ஆதரவு தெரிவித்து யுதிஷ்டிரரிடம் பேசுகிறார். “மகாராஜா! தர்மார்த்த காமத்தை விட்டு வஞ்சகத்தால் ராஜ்யத்தை இழந்து வனத்தில் வாழ்வதால் என பயன்? துரியோதனன் தருமப்படி நம் ராஜ்யத்தை அபகரிக்கவில்லை. கபடமான சூதின் மூலமே அபகரித்துக் கொண்டான். பலமில்லாதவரே வனவாசத்தை மேற்கொள்ளுவார். பலசாலிகள் வனவாசத்தை அனுபவிப்பதில்லை. பகைவர்களின் குற்றங்களை மன்னிப்பதால் அவர்கள் நம்மை பலவீனமாகக் கருதுகின்றனர்.

எந்த தர்மம் தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தோருக்கும் துயரம் தருகிறதோ அது தர்மம் அல்ல; ஆயுளின் முன்பகுதியில் காமத்தையும் மத்தியபாகத்தில் தனத்தையும், இறுதி பாகத்தில் தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரம். எல்லா தர்மத்தையும் பின்பற்றினாலும் செல்வம் இல்லாதவனால் யக்கும் முதலியவற்றைச் செய்ய இயலாது. கூடித்திரியர்கள் பிச்சை எடுக்கவும், வைஸ்ய சூத்திரர்களைப் போல வாழவும் சாஸ்திரம் அனுமதிக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பலமும் உற்சாகமுமே தர்மம் ஆகும். கடுமையான கர்மம் மேற்கொள்ளும் கூடித்திரிய தர்மத்திலிருந்து மீறினால் உலகில் தாங்கள் கேலிக்கு ஆளாவீர்கள். அசுரர்கள் தேவர்களுக்கு முன் தோன்றியவர்கள்; மூத்தவர்கள்; தேவர்களை விட வலிமையானவர்கள். ஆனால் தேவர்கள் அவர்களைக் கபடத்தால் வென்றுவிட்டார்கள் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். கூடித்திரியன் தவம் செய்து புண்ணிய லோகம் அடைவதில்லை. போர் மூலம் வெற்றிபெற்றோ மரணமடைந்தோ அதை அடைகிறான்.

மன்னா! உங்கள் காரணமாகவே நாங்கள் அனைவரும் துன்பப்படும் நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளோம். இந்திரன் தேவர்கள் குழ அசுரர் மீது போர் தொடுத்தது போல இன்றே தாங்கள் தம்பியரான நாங்கள் உங்களைச் சூழ்ந்து வர ஹஸ்தினாபுரத்தின் மீது படையெடுங்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், துருபதரும், கேகயரும் நமக்குத் துணை நிற்பார்கள். என்னுடைய கதையின் முன் உலகத்தில் நிற்கக்கூடியவர் யார்?” என்று பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் போர் மேற்கொண்டு கௌரவர்களைக் கொன்று நாட்டையும், செல்வத்தையும் மீண்டும் கைப்பற்றவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்.

3.3. பீமன் கருத்தை யுதிஷ்டிரர் மறுத்து உரைத்தல்; பீமன் யுதிஷ்டிரரைத் தூண்டல்

பீமன் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் பதில் உரைக்கிறார். “பீமா! நீ உன் சொற்களால் என் இதயத்தைப் பிளக்கிறாய். சூது நடந்த விதம் அனைத்தும் நீ அறிந்ததே. உனது சொற்களைக் கெட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. இப்படித்தான் நிகழ வேண்டும் என்று இருந்தது என நான் நினைக்கிறேன். கௌரவர் சபையில் அனைவர் முன்னும் சபதம் செய்துவிட்டு அதை யார் மீறுவது? நான் சபதம் செய்யும் முன் நீ ஏன் இவ்வாறு கூறவில்லை? என் சபதத்தின் படி வனவாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு என் பின் வந்து இப்போது ஏன் கடுமையான சொற்களைக் கூறுகிறாய்? திரௌபதிக்குப் பகைவர்கள் துன்பம் அளித்தபோது அதைப்பார்த்தும் பேசாமல் சகித்துக்கொண்டோம். பீமசேனா! நான் வாழ்கையை விட, அமரத்துவத்தை விட, தர்மத்தையே சிறந்ததாகக் கருதுகிறேன்.” என்று கூறுகிறார்.

பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். 13 ஆண்டுகள் நாம் காத்திருக்கும் காலம் நம் ஆயுளைக் குறைத்து மரணத்தையும் ஏற்படுத்தலாம். பகைமைக்குப் பழி வாங்காதவனுடைய ஜன்மம் மிகவும் அருவருக்கத் தக்கதாகும். அவனது பிறப்பே வீணானது. அர்ஜுனனும் நகுல சகதேவரும் நம் தாய் குந்தியும் உங்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற ஊமைகளைப் போல் பேசாமல் இருக்கிறார்கள். நாங்கள், திரௌபதியும் நானும் ஆன இருவர் மட்டுமே உங்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாகப் பேசுகிறாம். அஞ்ஞாத வாசத்தை நாம் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்போகிறோம்? அனைவராலும் அறியப்பட்ட நாம் எவ்வாறு மறைந்து வாழ முடியும்? நாம் போரில் வென்ற மன்னர் அனைவரும் துரியோதனனோடு சேர்ந்து கொண்டால் என்ன செய்வது? நமது அஞ்ஞாத வாசத்தை எவ்வாறாவது ஒற்றன் மூலம் அறிந்து துரியோதனனுக்குத் தெரிவித்து விடுவார்கள். நாம் 13 மாதங்களைக் கழித்துள்ளோம். மாதம் என்பது வருஷத்தின் பிரதிநிதி என்பார்கள். அப்படிக்கொண்டால் 13 மாதங்களையும் 13 ஆண்டுகளாகக் கருதி

பகைவர்ளை வதைக்க தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள்”. என்று உரைக்கிறார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் கூறுகிறார். “பீமா!, துரியோதனனிடம் பெரும் செல்வம் உள்ளது. பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், துச்சாதனன் போன்ற பெரும் வீரர்கள் உள்ளனர். பீஷ்மர், துரோணர் ஆகியோர் நம்மிடம் அன்பு கொண்டிருந்தாலும் உண்ட உணவுக்கான கடனைத் தீர்க்க துரியோதனன் பக்கமே நிற்பர். நம்மால் வெல்லப்பட்ட மன்னர்கள் அனைவரும் துரியோதனனுக்கே துணைபுரிவர். நீ உன் கதையின் வலிமையால் துரியோதனனைக் கொல்வது இவர்கள் அனைவரையும் வென்ற பிறகே சாத்தியமாகும். கௌரவ சேனையின் படைவீரர்கள் துரியோதனனிடமிருந்து நல்ல ஊதியத்தையும், எல்லாப் பொருட்களையும் பெற்று அவன் வசம் ஆகி உள்ளனர். இந்நிலையில் நாம் படை தொடுப்பது சாத்தியமா?” எனக் கேட்கிறார். பீமன் இதைக்கேட்டதும் பதில் உரைக்காமல் இருக்கிறார்.

3.4. கந்தமாதன மலை நிகழ்வுகள்; பீமன் கடோத்கஜனை வரவழைத்தல்

லோமஷ முனிவரின் அறிவுரைப்படி பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடனும் தெளமியர் மற்றும் பணியாட்கள், பிராமணர்களுடனும் லோமஷரின் வழிகாட்டுதலோடு தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொள்ளுகின்றனர். கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திசைகளில் யாத்திரை மேற்கொண்டு கங்கையைத் தரிசித்து பல புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி குலிந்த தேசத்தில் பணியாட்களையும், பொருட்களையும் ஒப்படைத்துக் கந்தமாதன மலை நோக்கிச் செல்லுகின்றனர். அப்போது பெரும் புயலும், மழையும், ஏற்படப் பாண்டவர்கள் துன்பம் அடைகின்றனர். திரௌபதி மயங்கி விடுகிறாள். எனவே கடினமான பாதையில் நடக்க வேண்டிய நிலையில் யுதிஷ்டிரர் பீமனோடு ஆலோசிக்கிறார். பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் ஹிடும்பியிடம் தோன்றிய தனது மகன் கடோத்கஜனை வரவழைப்பதற்காக அனுமதி வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரர் உடன்படுகிறார். பீமன் கடோத்கஜனை நினைத்து ஸ்மரணம் செய்கிறார். உடனே பெரும் வீரனும் பலவானும் பேருருவமும் படைத்தவனான கடோத்கஜன் பாண்டவர்கள் முன் தோன்றுகிறான். பீமன் தன் மகனை அன்புடன் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுகிறார். கடோத்கஜன் பீமனிடம் “தங்களின் ஆணைப்படி, தாங்கள் விரும்பும் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நீங்கள் நினைத்ததும் இங்கு வந்துள்ளேன். எனக்குக் கட்டளையிடுங்கள்” என்று கூறுகிறான். பிறகு கடோத்கஜனும் அவரது நண்பர்களும் திரௌபதி, பாண்டவர்கள், மற்றும்முள்ள பிராமணர்கள் அனைவரையும் தங்களின் தோளில் சுமந்து சென்று பத்ரிகாசிரமத்தில் சேர்த்தனர். பாண்டவர்கள் அங்கு தரிசனம் செய்து சுகமாக தங்கியிருந்தனர்.

3.5. பீமன் சௌகந்திக மலர் கொண்டு வரச் செல்லுதல்; ஹனுமான் சந்திப்பு

பத்ரிகாசிரமத்தில் பாண்டவர்கள் சுகமாகத் தங்கியிருந்த போது ஒருநாள் வடகிழக்கு திசையிலிருந்து காற்று வீசியது. அக்காற்று ஒளியும் மணமும் மிக்க ஆயிரம் இதழ்களைக் கொண்ட ஒரு மலரைக் கொண்டு வந்து அங்கு போட்டது. அம்மலரைக் கண்டு ஆனந்தம் கொண்ட திரௌபதி அதனை எடுத்துக் கொண்டு பீமனிடம் வந்தாள். அம்மலரின் அழகினையும், நறுமணத்தையும் சிலாகித்துப் பேசிய திரௌபதி அம்மலரை யுதிஷ்டிரருக்குப் பரிசளிப்பதாகத் தெரிவித்தாள். பீமனிடம் தான் அந்த மலரை மிகவும் விரும்புவதாகவும், காம்யக வனத்தில் உள்ள தங்கள் ஆசிரமத்திற்கு அதைக் கொண்டுசெல்ல ஆசைப்படுவதாகவும் கூறினாள். எனவே பீமன் அது போன்ற பலமலர்களை எடுத்துவர வேண்டினாள். திரௌபதியின் விருப்பத்தை அறிந்த பீமன் அதனை நிறைவேற்ற மலர் வந்த ஈசான திசையை நோக்கிச் செல்லலானார்.

விசித்திரமான மலைப்பகுதியில் தன் பலத்தை நம்பி பீமன் அம்மலையின் மரங்களையும், கொடிகளையும், புதர்களையும், ஓடித்துக்கொண்டும், மிதித்துக்கொண்டும் முன்னேறினார். மலைக்காற்று குளிர்ச்சியுடன் வீசியது. மேகங்கள் நிறைந்திருந்தன. பல இடங்களில் இருந்தும் அருவி நீர் விழுந்து கொண்டிருந்தது. பீமன் மலையின் இயற்கை அழகை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார். அதே நேரம் தான் மலரைத் தேடி இங்கு வந்ததால் உதவியற்ற யுதிஷ்டிரருக்கு உதவத் தான் விரைவில் செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி, காட்டை நாசம் செய்து கொண்டு வேகமாகச் சென்றார். இடையில் குறுக்கிட்ட விலங்குகளை மிதித்துக் கொண்டும், தூக்கி வீசிக் கொண்டும் சென்றார்.

இச்சமயம் மலையின் மீது ஒரு அழகிய வாழைத்தோட்டத்தைக் கண்டார். மிகுந்த உயரத்தோடும், பருமனோடும், இருந்த வாழைமரங்களைப் பீமன் வேரோடு பிடுங்கி வீசலானார். வாழைத் தோட்டத்தின் அருகில் இருந்த ஒரு குளத்தில் இறங்கி நீந்தி விளையாடினார். பிறகு தன் முழு சக்தியுடன் சங்கொலியை எழுப்பினார். அவ்வொலியைக் கேட்டு வாழைத் தோட்டத்தில் வசித்து வந்த ஹனுமான் தன் சகோதரன் வாயு புத்திரன் பீமன் அங்கு வந்திருப்பதை அறிந்து கொண்டார். அவர் பீமனுக்கு நன்மையளிக்க வேண்டி ஒருவர் மட்டுமே செல்லக்கூடிய பாதையில் குறுகிய இடத்தில், தன் உடலைப் பெரிதாக்கிய படி வழியின் குறுக்கே படுத்து உறங்கலானார். அவர் தன் வாலைத் தரையில் அடித்த போது எழும்பிய ஒலி மலைச் சிகரங்களில் எதிரொலித்தது. இந்த ஒசைக்குக் காரணமறிய வேண்டி பீமன் சுற்றியும் தேடலானார். அப்போது வாழைத் தோட்டத்தில்

வழியை அடைத்துக் கொண்டு படுத்துக் கிடந்த வானரராஜனைக் கண்டார். சுவர்ண மயமான வாழை மரங்களின் இடையே மஞ்சள் நிறத்தில் படுத்திருந்த ஹனுமான், குங்குமப்பூப் பாத்தியின் நடுவில் அசோக மலர்க்கொத்து வைக்கப்பட்டது போலக் காணப்பட்டார்.

புத்தியும் பலமும் மிக்க பீமன் ஹனுமானின் அருகில் சென்றார். இடியின் கர்ஜனையைப் போல சிம்மநாதம் செய்தார். விலங்குகளும், பறவைகளும், அஞ்சி ஓடின. ஹனுமான் தன் கண்களைத் திறந்து பார்த்து, “நான் உடல் நல மற்றவன்; இங்கு சுகமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன். நீ என்னை ஏன் என்னை எழுப்பினாய்? அறிவுடைய நீ விலங்குகளிடம் இரக்கம் காட்டவேண்டும். அறியாமையினால் இங்குள்ள விலங்குகளுக்குத் துன்பம் விளைவிக்கிறாய். நீ யார்? இங்கு எதற்காக வந்துள்ளாய்? இது மனிதர்கள் வரும் பிரதேசம் கிடையாது. இது தேவலோகத்தின் வழி. மனிதர்கள் மேல செல்ல முடியாது. இனிய கனிகளையும், இந்தக் கிழங்குகளையும் சாப்பிட்டு விட்டு இங்கிருந்தே திரும்பிச் செல். இல்லாவிட்டால் உயிர் இழக்க வேண்டிவரும். என் சொல் நன்மை என்று அறிந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்” என்று பீமனிடம் கூறினார்.

3.6. ஸ்ரீ ஹனுமான் பீமசேனன் உரையாடல்

பீமன் ஹனுமானிடம் தாங்கள் யார்? எதற்காக வானரரூபம் தரித்துள்ளீர்கள் என்று கேட்டார். அத்துடன் நான் கூடித்திரியன். குருகுலத்தைச் சேர்ந்தவன். வாயுபுத்திரன்; குந்தி மாதா என்னுடைய தாய்; என் பெயர் பீமசேனன் என்று தெரிவித்தார். ஹனுமான், “நான் வானரன் உன் விருப்பப்படி வழி விட மாட்டேன். நீ திரும்பச் செல்வதே நல்லது. இல்லையென்றால் உன் உயிருக்குத் தான் ஆபத்து” எனக் கூறினார். பீமன், “என் உயிர் ஆபத்தைப் பற்றி உன்னிடம் நான் கேட்கவில்லை: எழுந்து எனக்கு மேலே செல்ல வழிவிடு. இல்லையென்றால் என்னால் உனக்குக் கஷ்டம் நேரும்” என்று தெரிவித்தார். ஹனுமான், “நான் பிணியால் துன்புறுகிறேன். என்னால் எழுந்திருக்க இயலாது. வேண்டுமானால் என்னைத் தாண்டிக் கொண்டு போ” என உரைத்தார். பீமன், “பகவான் எல்லாப் பிராணிகளின் சரீரத்திலும் வியாபித்துள்ளார். நான் அதை மீற விரும்பவில்லை. இல்லையென்றால் ஹனுமான் கடலைத் தாண்டியது போல உன்னைத் தாண்டிச் சென்றிருப்பேன்” என்று கூறினார். ஹனுமான் பீமனிடம் ஹனுமான் யார்? எதற்காகத் சமுத்திரத்தைத் தாண்டினார் அதை எனக்குக் கூறு என்றார்.

பீமன், “வானர்களில் சிறந்த ஸ்ரீ ஹனுமான் எனது மூத்த சகோதரர். நற்குணங்கள் நிரம்பியவர், புகழ் மிக்கவர்; இராமாயண காவியத்தில் வருணிக்கப்படுபவர், ஸ்ரீ ராமச்சந்திரரின் மனைவி சீதா

தேவியைத் தேடுவதற்காக, நூறு யோஜனை தூரம் உள்ள கடலை ஒரே தாண்டாகத் தாண்டியவர். அவர் எனக்குச் சகோதரர். நானும் அவரைப் போலவே பலமும், பராக்கிரமும் கொண்டவன். எனக்கு வழி விடவில்லை என்றால் உன்னை யமலோகம் அனுப்பி விடுவேன்” என்றார். பீமன் தன் பலத்தின் மீது கர்வம் கொண்டிருப்பதை அறிந்து ஹனுமான், மனதிற்குள் சிரித்தவாறு, “என் மீது கருணை காட்டு; முதுமையால் என்னால் எழுந்திருக்க இயலவில்லை; என்வாலை அப்புறப்படுத்திவிட்டு மேலே செல் என்று பீமனிடம் கூறினார். ஹனுமானின் சொல்லைக் கேட்ட பீமன் இந்த வானரத்தின் வாலைப் பற்றி யமலோகம் அனுப்பி விடுகிறேன் என்று சங்கல்பித்தார். தனது இடது கையால் அந்த வானரத்தின் வாலைப் பிடித்து விலக்க முயன்றார். ஆனால் வாலை அசைக்கவும் முடியவில்லை. மீண்டும் தனது இரு கைகளாலும் வாலைத் தூக்க முயற்சித்தார். உடலில் வியர்வை பெருக, கண்கள் தெறித்து விடுவது போலப் பெரும் முயற்சி செய்தும் வாலை அசைக்கக் கூட முடியவில்லை. வெட்கத்தால் பீமன் தலை குனிந்தார்.

பீமன் ஹனுமானின் அருகில் சென்று, அவரது பாதங்களைப் பணிந்தார். “வானரங்களில் சிறந்தவரே! எனது கடுமையான சொற்களை மன்னித்து விடுங்கள். என் மீது அன்பு கொள்ளுங்கள். தாங்கள் சித்தரா? அல்லது தேவரா? கந்தர்வரா? குஹ்யரா? என்று அறிய விரும்புகிறேன். இவ்விதம் வானர ரூபம் கொண்ட தாங்கள் யார்? நான் தங்களைச் சரணடைகிறேன். சிஷ்ய பாவத்தோடு கேட்கிறேன். இதில் ரகசியம் ஏதும் இல்லையென்றால் எனக்குக் கூறுங்கள்.” என்று வேண்டினார். ஹனுமான், “பாண்டு நந்தனா! நான் வானரங்களில் சிறந்த கேசரியின் மகன். வாயுதேவனிடம் இருந்து தோன்றியவன். என் பெயர் ஹனுமான். முற்காலத்தில் வானரவீரர்கள் சூரியனின் மகன் சுக்ரீவனுக்கும் இந்திரனின் மகன் வாலிக்கும் சேவை செய்து வந்தனர். சுக்ரீவனிடம் நான் மிகுந்த நட்பு கொண்டிருந்தேன். ஒரு காரணத்தால் வாலி தன் சகோதரன் சுக்ரீவனைத் தன் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றினான். அப்போது நானும், சுக்ரீவனும் நெடு நாட்கள் ருஷ்ய முக பர்வதத்தில் வாழ்ந்தோம். அப்போது தசரத குமாரன் ஸ்ரீ ராமன் அங்கு வந்தார். தன் மனைவியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்”.

ஹனுமான் கூறிய ராமாயணச் சுருக்க வரலாற்றினைப் பீமன் கேட்டார். ஹனுமான் மேலும் கூறலானார். “இந்த வழி மனிதர்களால் கடக்க இயலாது. இந்த வழியில் சென்றால் உன்னை யாராவது கொன்று விடலாம், அல்லது சாபம் அளித்து விடலாம். அதனாலேயே நான் உன்னைத் தடுத்தேன்.” எனப் பீமனிடம் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்டு பீமன் மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஹனுமானை வணங்கினார். “இன்று தங்களை தரிசித்துப் பெரும் பாக்கியம்

அடைந்தேன். தாங்கள் கடலைத் தாண்டும் பொது தரித்திருந்த பேருருவை நான் தரிசிக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு அதனால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும், தங்கள் பேச்சில் அக்கறையும் ஏற்படும்” என்று பீமன் கூறினார். ஹனுமான் சகோதரா! நீ அந்த ஸ்வரூபத்தைக் காண இயலாது. அந்தச் சமய நிலை வேறு; இப்போது அது இல்லை; சத்தியயுகத்தின் தர்மமும், த்ரேதா, த்வாபர யுகத்தின் காலமும், தர்மமும் வேறாகும். காலத்தை யாரும் மீற முடியாது என்று தெரிவித்தார். அத்துடன் பீமனின் வேண்டுகோளை ஏற்று திரேதாயுகம், க்ருதயுகம், துவாபர யுகங்களின் தர்மங்களையும் பீமனுக்குக் கூறினார்.

அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்ட பின்னும், பீமன் ஹனுமானின் முற்காலத்துப் பேருருவைக் காண வேண்டிக் கேட்டார். ஹனுமானும் தன் சகோதரனுக்குத் தனது பேருருவைக் காட்டியருளினார். கந்த மாதன பர்வதத்தினை விட உயர்ந்து காணப்பட்ட அவரது தோற்றத்தைக் கண்டு பீமசேனன் வியப்படைந்தார். மகிழ்ச்சியால் உடலில் ரோமாஞ்சனம் தோன்றியது. ஹனுமான் பீமனிடம், தான் இதைவிடப் பெரிய உருவமும் தரிக்க இயலும் எனத் தெரிவித்தார். ஹனுமானிடம் பேருருவைச் சுருக்கிக் கொள்ளும் படி பீமன் வேண்டிக்கொண்டார். அதன் படி தன் பழைய உருவத்தை அடைந்த ஹனுமான் நான்கு வர்ணத்தாரும் மேற்கொள்ள வேண்டிய தரும நெறிகளைப் பீமனுக்கு எடுத்துரைத்தார். கடினமான ராஜ்ய தர்மத்தை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். சௌகந்திக மலர் வனத்திற்குச் செல்லும் வழியைத் தெரிவித்தார். குபேரனுடைய தோட்டத்தில் மலரும் அம்மலர்கள் யகூரர்களாலும், ராகூஸர்களாலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. தேவர்களைப் பூஜித்த பின்னே அதனைப் பறிக்கத் தொடங்க வேண்டும். வேண்டாத துணிச்சலைச் செய்யாதே, உன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடி என்று அறிவுரை கூறினார். பீமனிடம் அன்பு கொண்ட ஹனுமான் தன் இரு புஜங்களாலும் பீமனைத் தழுவிக்கொண்டார். அக்கணமே பீமன் களைப்பு நீங்கிப் புத்துணர்வு பெற்றார்.

3.7. ஹனுமான் பீமசேனனுக்கு ஆறுதல் அளித்து விடை தருதல்

பிறகு ஹனுமான் பீமசேனனிடத்தில் கண்களில் நீர் திரையிட தழு தழுத்த குரலில் கூறினார், “வீரா! நீ இனி உன் இருப்பிடத்திற்குச் செல். சமயத்தில் எப்போதாவது என்னையும் நினைத்துக் கொள். நான் இந்த இடத்தில் வாழ்கிறேன் என்று ஒருபோதும் யாரிடமும் கூறாதே. பீமா! உன்னைக் கண்டு என் கண்களும் பயன் பெற்றன. பாரதா! நீ என்னைத் தமையனாக நினைத்து ஏதேனும் வரம் கேள்! நான் ஹஸ்தினாபுரம் சென்று திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நீ விரும்பினால் என்னால் அதையும் செய்ய முடியும். அல்லது துரியோதனனைக் கட்டி இப்போதே கொண்டு வரவும் முடியும்.” என்றார். ஹனுமானின் சொற்களைக்

கேட்டு ஆனந்தம் அடைந்த பீமன், “தாங்கள் என்னுடைய எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து முடித்துள்ளீர்கள். தாங்கள் எப்போதும் என்னிடம் மகிழ்ச்சியுடனும் கருணையுடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய விருப்பம். தங்களுடைய அன்பினாலேயே நாங்கள் பகைவர்களை வென்றுவிடுவோம்” எனக் கூறினார். ஹனுமான்”, நான் நீ விரும்பியதை அவசியம் செய்வேன்; நீ பகைவரின் சேனையில் நுழைந்து சிம்மநாதம் செய்யும் போது, என்னுடைய கர்ஜனையால் உன்னுடைய சிம்மநாதத்தை மேலும் அதிகரிப்பேன். அத்துடன் அர்ஜுனனுடைய கொடியில் அமர்ந்து கொண்டு, பகைவரின் உயிரைப் பறிப்பதற்குச் சுலபமாகும் படி பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்வேன் என்று பீமசேனனிடம் கூறினார். பின் பீமன் செல்ல வேண்டிய வழியைக் கூறித் தானும் அங்கேயே மறைந்து விட்டார்.

3.8. பீமசேனன் செளகந்திக வனம் அடைதல்; க்ரோதவஷ் அரக்கர்களைக் காணுதல்

ஹனுமான் சென்ற பிறகு பீமன் அவர் கூறிய வழியில் செல்லலானார். ஹனுமானுடைய பெரிய அற்புதமான திருமேனியையும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியையும் நினைத்துக் கொண்டே சென்றார். மிகுந்த வாசனை கொண்ட மலர்கள் நிறைந்த மரங்களையும், பல குளங்களையும், நதிகளையும், பார்த்தவாறு மிகுந்த வேகத்தோடு சென்றார். பொழுது சாய்ந்த சமயம் தங்கமயமான தாமரைகள் நிரம்பிய ஒரு நதியைக் கண்டார். அங்கே விசாலமான செளகந்திக வனத்தைக் கண்டார். அங்கிருந்து காலநேர சூரியனைப் போல ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. மேலும் முன்னேறிய பீமன் கைலாசமலைக்கு அருகில் குபேரவனத்தின் பக்கத்தில் ஒரு அழகிய குளத்தைக் கண்டார். அந்தக்குளம் மலையிலிருந்து விழுந்த அருவி நீரால் நிறைந்திருந்தது. பச்சைவண்ண இலைகளால் மூடப்பட்டிருந்த குளத்தில் சொர்ணமயமான தாமரைகள் மலர்ந்திருந்தன. அந்தக் குளத்தின் அமுதத்திற்கிணையான தூய நீரைப் பீமன் வயிறு நிரம்பக் குடித்தார்.

குளத்தில் இருந்த தாமரை மலர்கள் மிகவும் விசித்திரமாகவும் மனதைக் கவருவனவாகவும் இருந்தன. ஹம்சங்களும் காரண்டப் பறவைகளும் குளத்தில் தாமரை மலர்களை அசைத்துக் கொண்டிருந்தன. பீமன் அந்த குளத்தைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அந்தக் குளம் குபேரன் ஜலக்கிரீடை செய்யும் குளமாகும். குபேரனின் ஆணைப்படி க்ரோதவஷ் என்ற அரக்கர்கள் விசித்திரமான ஆயுதங்களுடன் அக்குளத்தைப் பாதுகாத்தனர். பீமன் உடலில் மான் தோல் தரித்து வில் கதை, கத்தி முதலிய ஆயுதங்களையும் ஏந்தியிருந்தார். குளத்தின் காவலர்களான க்ரோதவஷ் அரக்கர்கள், பீமனிடம், “ நீ யார்? முனிவரைப் போல் மான் தோல் அணிந்துள்ளாய் ஆனால் ஆயுதங்களை வைத்துள்ளாய்; எதற்காக

இங்கு வந்தாய்?” என்று கேட்டனர்.

3.9. பீமன், க்ரோதவஷ் அரக்கர்களுடன் சண்டையிடல்; மலர்களைப் பறித்தல்

அரக்கர்களிடம், பீமன், “நான் யுதிஷ்டிரரின் தம்பியும், பாண்டுவின் புதல்வனுமான பீமன். சகோதரர்களுடன் பத்ரிவிஷால் என்னும் தீர்த்தத்தில் தங்கியுள்ளேன். இங்கிருந்து காற்றில் வந்து விழுந்த செளகந்திகா மலரைக் கண்டு பாஞ்சால ராஜகுமாரி திரௌபதி அதிக மலர்களைப் பெற விருப்பம் கொண்டாள். நான் தர்மபத்தினியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அதிக செளகந்திக மலர்களைத் தேடி இங்கு வந்துள்ளேன்” என்று கூறினார். அரக்கர்கள் “இந்தக் குளம் குபேரனுடைய மிக விருப்பமான விளையாட்டு இடமாகும். இதில் மரணத்தை அடையும் மனிதன் இறங்க இயலாது. தேவர்கள், ரிஷிகள், யக்ஷர்கள் குபேரனுடைய அனுமதியுடனேயே இக்குளத்தில் இறங்க முடியும். பாண்டு குமாரா! குபேரனை அவமதித்து இக்குளத்தில் இறங்கினால் அழிவே ஏற்படும். முதலில் குபேரனின் அனுமதியைப் பெற்றுப் பிறகு குளத்தின் நீரைக் குடி; தாமரைகளை எடுத்துச் செல்” என்று கூறினார்.

பீமன் “அரக்கர்களே! இங்கு அக்கம் பக்கத்தில் நான் எங்கும் குபேரனைக் காணவில்லை. கண்டாலும் அவரிடம் எதையும் யாசிக்க மாட்டேன். ஏன் எனில் கூடித்திரியன் யாரிடமும் எதையும் கேட்பது கிடையாது. இதுவே கூடித்திரியரின் சனாதன தர்மம். நான் எந்த வகையிலும் கூடித்திரிய தர்மத்தை விட விரும்பவில்லை. இந்தக் குளம் மலை அருவியில் இருந்து உருவானது. குபேரனின் வீட்டில் இல்லை. எனவே இது அனைவருக்கும் பொதுவானது. பொதுவான ஒரு பொருளுக்காக யார் யாரிடம் யாசிக்க வேண்டும்” என்று கூறிய பீமன் குளத்தினுள் இறங்கலானார். அரக்கர்கள் வேண்டாம்! வேண்டாம் என்று தடுத்தனர். ஆனால் பீமன் அவர்களை அலட்சியப்படுத்தினார். அரக்கர்கள் பீமசேனனைக் கொன்றுவிடும் உத்தேசத்தோடு தங்களது ஆயுதங்களோடு அவரிடம் ஓடிவந்தனர். வாயுபுத்திரன் மிகவும் பலசாலி; பராக்கிரமி; பலரும் சேர்ந்தாலும் அவரை வெல்ல முடியாது. பீமன் தனது கதையோடு அரக்கர்களைத் தாக்கி நூற்றுக்கணக்கானவர்களைக் கொன்றார். பீமனுடைய பலத்தைக் கண்டு பயந்த அரக்கர்கள் போரை நிறுத்திவிட்டனர். மலைச்சிகரங்களுக்கு ஓடி ஒளிந்தனர். பீமன் அரக்கர்களை வென்று, குளத்தினுள் இறங்கி நீரைப் பருகிப் பின் தாமரை மலரை சேகரிக்கலானார். பீமனுக்குக் அஞ்சி ஓடிய க்ரோதவஷர்கள் குபேரனிடம் நடந்ததைக் கூறினர். அரக்கர்கள் பேச்சைக் கேட்ட குபேரன், அவர்களிடம்,” எனக்குத் தெரியும்; பீமசேனனை திரௌபதிக்காக செளகந்திக தாமரை மலர்களை எடுத்துக் கொள்ள

விடுங்கள்” என்று கூறினர். அரக்கர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பீமனிடம் வந்து அவர் அக்குளத்தினுள் தனியாக விளையாடுவதைக் கண்டனர்.

3.10. பீமன் பாண்டவருடன் பத்ரிகாசிரமம் அடைதல்; ஜடாசுரனைக் கொல்லுதல்

அதே நேரத்தில் பத்ரி காசிரமத்தில் தோன்றிய இயற்கையின் சீற்றத்தைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமன் அங்கில்லாததைக் கண்டார். பீமன் தேவர்களிடம் ஏதோ குற்றம் புரிந்ததாலேயே இத்தகைய புயலும், மழையும், மண் மாரியும் ஏற்படுகிறதோ என்று அஞ்சினார். திரௌபதி மூலம் பீமன் சௌகந்திக மலரைத் தேடிச் சென்றிருப்பதைப் பற்றி அறிந்தார். அனைவரும் கடோதகஜன் மற்றும் அவனது நண்பர்கள் உதவியுடன் விரைவாக பீமன் இருந்த குபேர வனம் வந்தனர். அங்கு குபேரனின் குளக்கரையில் பீமனால் கொல்லப்பட்ட அரக்கர்களின் உடலைக் கண்டனர். யுதிஷ்டிரர் தேவர்கள் வாழும் இடத்தில் நீ இத்தகைய காரியத்தைச் செய்யலாமா என்று பீமனைக் கடிந்து கொண்டார். குபேரவனம் நோக்கிச் செல்லும் வழியை அனைவரும் யோசித்திருந்த வேளையில் அசுரீரி ஒலி அனைவரையும் நர நாராயணர் ஆசிரமம் திரும்புமாறும், அங்கிருந்தே குபேரனின் இருப்பிடத்திருக்குச் செல்ல முடியும் என்றும் தெரிவித்தது. அதன் படி அனைவரும் நர- நாராயண ஆசிரமம் திரும்பினர்.

இந்நிலையில் பிராமண வேடம் தரித்துப் பாண்டவர்களுடன் வாழ்ந்து வந்த ஜடாசுரன் என்ற அரக்கன் பாண்டவர்களையும், திரௌபதியையும் தூக்கிச் செல்ல தகுந்த சமயம் நோக்கிக் காத்திருந்தான். ஒரு நாள் ரிஷிகள் தியானத்தில் இருந்தனர். பீமன் காட்டிற்குள் சென்றுவிட்டார். முனிவர்கள் நீராடி வரச் சென்றிருந்தனர். இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி ஜடாசுரன் பாண்டவர்கள் மூவரையும், திரௌபதியையும் எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து சென்று விட்டான். அவன் தனது ராக்ஷஸ் உருவை எடுத்துக் கொண்டு இவ்வாறு செய்தான். சகாதேவர் முயற்சி செய்து அவனிடமிருந்து விடுபட்டார்.

அவர் அரக்கனைப் போருக்கு அழைத்தார். அதே நேரத்தில் பீமன் கதையுடன் இந்திரனைப் போல அங்கு வந்தார். அவரைக் கண்டதும் அரக்கன் யுதிஷ்டிரர், நகுலன், திரௌபதி, மூவரையும் விட்டுவிட்டான். பீமன் அவனிடம், “பாவியே, முன்பே நான் உன் மீது ஐயம் கொண்டேன். நீ சாஸ்திரங்களைப் படிக்கும் போதே சந்தேகப்பட்டேன். ஆனால் நீ உன் சுய உருவை மறைத்திருந்தபோதும் எங்களுக்கு எந்தத் துன்பமும் அளிக்கவில்லை. எந்தக் குற்றமும் புரியாத உன்னைக் கொல்லுவது அதர்மம் என்று விட்டுவிட்டேன். இன்று நீ செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்துவிட்டாய்.

பகனும், இடும்பனும், சென்ற இடத்திற்கு நீயும் செல்லப்போகிறாய்” என்று அவனுடன் போரிடத் தயாரானார். ஐடாகர அரக்கன் பீமனிடம் நீ கொன்ற அரக்கர்களுக்காக உன்னைக் கொன்று உன் ரத்தத்தால் அவர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யப் போகிறேன் என்று கூறியவாறு வந்தான். பீமனுக்கும் அரக்கனுக்கும் மற்றோர் தொடங்கியது. பிறகு இருவரும் மரங்களைப் பிடுங்கி அடித்தனர். பின்னர் பாறைகளைப் பொழிந்து யுத்தம் செய்தனர். இறுதியாகப் பீமன் தனது கையை மடக்கி முஷ்டியால் அரக்கனின் கழுத்தில் குத்தினார். அவனைத் தூக்கித் தரைமீது அறைந்து கொன்றார்.

3.11. பாண்டவர்கள் நரநாராயணர் ஆசிரமம் நீங்கி விருஷபர்வா ஆசிரமம், ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் செல்லுதல், திரௌபதி ஐந்து வண்ண மலர்களைக் காணுதல்

பின்னர் பாண்டவர்கள் அனைவரும் நர நாராயணர் ஆசிரமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டனர். அனைவரும் வடக்கு நோக்கி நடந்து ராஜரிஷி விருஷபர்வாவின் ஆசிரமம் அடைந்தனர். அவரால் வரவேற்கப்பட்டனர். அவரை வணங்கி, பணிந்து அவரின் உபசாரங்களை ஏற்றுத் தங்கள் யக்ருபாத்திரங்களையும், அணிகலன்களையும் அவ்வாசிரமத்திலேயே வைத்து விட்டு ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். ஏழு நாட்கள் விருஷபர்வாவின் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தனர். அந்த ரிஷி தெரிவித்த வழியிலேயே மேலும் நடந்து சென்று ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தனர். அவரது கட்டளையை ஏற்று இனிய பழங்களையும், தேனையும் மட்டுமே உண்டு பல மாதங்கள் அங்கே தங்கினர். அப்போது கடோதகஜன் மீண்டும் பாண்டவர்களைச் சந்திக்க வந்தான். ஒருநாள் ஒரு பெரிய நீர் நிலையில் வாசம் புரிந்த மகாநாகமான ‘புத்திமாணை’ கருடன் பிடித்துக் கொண்ட காட்சியைப் பாண்டவர்கள் கண்டனர். பிறகு அந்த அற்புதமான மலையிலிருந்து வேகமாகக் காற்று வீசியது. அந்தக் காற்று மலையில் மலர்ந்திருந்த அழகிய வண்ணமலர்களின் மாலைகளைக் கொண்டு வந்து சிதறச் செய்தது. அந்த வண்ணமலர்களைக் கண்ட திரௌபதி அம்மலர்களைப் பெற விரும்பினாள்.

அச்சமயம் பீமன் அங்கு இல்லை. அவர் மலையின் வேறொரு இடத்தில் ஏகாந்தமாக அமர்ந்திருந்தார். திரௌபதி அவரிடம் சென்று கருடனுடைய சிறகில் இருந்து கிளம்பிய காற்றின் வேகத்தால் பெரிய மலையிலிருந்து ஐந்து வண்ணமுடைய மலர்கள் ‘அஸ்வரதா’ நதிக்கரையில் வந்து விழுந்ததைக் கூறினாள். அருச்சுனன் காண்டவ வனம் எரிய உதவிபுரிந்து காண்டீபம் என்ற வில்லைப் பெற்ற வரலாற்றினை நினைவுபடுத்தினாள். அதைப்போல பீமன் தன் பராக்கிரமத்தால் தன் சகோதரர் அனைவரையும் சிவஸ்வரூபமான இந்த மலை மீது அழைத்துச்

சென்று தரிசிக்க வைக்க வேண்டும் என்று கூறினாள். உன்னுடைய பலத்தால் நான் இந்த மலையைத் தரிசிக்க விரும்புகிறேன் என்று தெரிவித்தாள்.

3.12. திரௌபதியின் பேச்சைக் கேட்ட பீமன் மலைச்சிகரம் செல்லுதல்; யக்ஷ, ராக்ஷஸர்களோடு போர் செய்து மணிமாணைக் கொல்லுதல்

திரௌபதியின் பேச்சைக் கேட்டு அவளது சொற்களைப் பொறுக்க மாட்டாமல், பெரிய உருவமும், பலமும் கொண்ட பீமன் தனது ஆயுதங்களுடன் சிறிதும் பயமின்றி அந்த மலை மீது ஏறலானார். அதன் மீது ஏறுவதற்கு ஒரே வழி தான் இருந்தது. ஆனாலும் பீமன் அதன் மீது ஏறினார். மலைச்சிகரத்தின் மீது குபேரன் வாழ்விடத்தைக் கண்டார். ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட தங்கச்சுற்றுச் சுவர்களால் சூழப்பட்ட பலமாளிகைகளையும், கோபுரங்களையும் கண்டார். எல்லாப் பக்கங்களாலும் அழகிய அப்சரஸ்கள் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். மாளிகைகள் மீது கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. மலைபோல அசையாமல் சிறிது நேரம் நின்று அந்த அழகிய இடத்தை பீமன் பார்த்தார். பிறகு தனது சங்கை பலமாக ஒலித்தார். வில்லின் நாண் ஒலியை ஏற்படுத்தினார்.

அச்சமயம், யக்ஷ, ராக்ஷஸர்கள் தங்களது ஆயுதங்களோடு போருக்காக வந்தனர். கந்தர்வர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய மாயாவிர்களோடு பீமனின் போர் தொடங்கியது. அவர்களது ஆயுதங்களைத் தனது வல்லம் என்ற அம்பால் பீமன் வெட்டி வீழ்த்தினார். பீமனது அஸ்திரங்கள் யக்ஷ ராக்ஷஸர்களைத் துளைத்தன. பலதிசைகளில் இருந்தும் அவர்கள் பீமனைத் தாக்கினார்கள். ஆனாலும் பீமன் சிறிதும் பயம் கொள்ளவில்லை. பீமனால் தாக்கப்பட்டு தங்களது ஆயுதங்களை வீசிவிட்டு தென் திசை நோக்கி ஓடினர். அப்போது குபேரனுடைய நண்பனும் அரக்கர்களில் சிறந்தவனுமான 'மணிமான்' தனது வீரர்கள் பின்னிடுவதைக் கண்டான். கையில் திரிகுலமும் கதையும் ஏந்தி வேகத்தோடு பீமனைத் தாக்க வந்தான். பீமன் வத்ஸதந்தம் என்ற பாணங்களைச் செலுத்தினார். மணிமான் தனது பெரிய கதையைக் கொண்டு பீமனது பாணங்களைத் தடுத்தான். பின் பீமனை நோக்கிக் கதையை வீசினான். பீமன் அதைத் தடுத்துவிட்டார். மணிமான் சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். அது பீமனின் புஜத்தைத் துளைத்துக் கீழே விழுந்தது. பீமன் தனது கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கோபத்தோடு மணிமாணை நோக்கி ஓடினார். மணிமான் ஒரு திரிகுலத்தை எடுத்து பீமன் மேல் செலுத்தினான். பீமன் தனது கதாயுதத்தைக் கொண்டு அந்த திரிகுலத்தைத் துண்டு துண்டாக்கினார். பிறகு பாம்பின் மீது பாயும் கருடனைப் போல மணிமான் மீது பாய்ந்தார். கதையைக் கொண்டு அரக்கன் மீது பலமாக அடித்தார். கதையினால் அடிக்கப்பட்ட மணிமான் உயிரிழந்து தரையில் விழுந்தான். மீதியிருந்த அரக்கர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பியபடி

கிழக்கு திசையை நோக்கி ஓடினர்.

பீமன் அங்கே இருந்த சமயத்தில் ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்தில் இருந்த யுதிஷ்டிரரும் மற்றவர்களும் மலையின் மீது ஏற்பட்ட ஒலிகளையும், அசைவையும் கண்டனர். பீமன் ஏதோ துணிச்சலான செயலில் ஈடுபட்டு விட்டார். என்று யுகித்த யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியை ஆசிரமத்திலேயே விட்டு விட்டு நகுல சகதேவர்களோடு பீமன் இருக்கும் இடம் வந்தார். அங்கே அரக்கர்களைக் கொன்று பீமன் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டார். பீமனிடம் என் இவ்வாறு தெய்வக்குற்றம் செய்தாய் என்று கேட்டார். அதே நேரத்தில் மணிமான் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த குபேரன் யக்ஷர்களுடன் வான் வழியாகப் பாண்டவர் இருந்த இடம் வந்தார். பாண்டவர்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டார். பீமனைக் கடிந்து கொள்ள வேண்டாம் என்றும், அகஸ்தியர் அளித்த சாபத்தின் படியே மணிமான் கொல்லப்பட்டான் என்பதையும் தெரிவித்தார். ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டுத் தன்னைப் பணிந்த பீமனுக்கு ஆசியளித்தார். பீமன் சிறுபிள்ளை போல நடந்து கொள்கிறார் என்று கூறிய குபேரன் அவரைக் கட்டுக்குள் வைக்குமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பிறகு மேலும் சில உபதேசங்களை யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிப் பாண்டவர்களை ஆர்ஷ்டிசேனரின் ஆசிரமத்திலேயே தங்கி இருக்குமாறு தெரிவித்து குபேரன் வான் வழியே தன் மானிகை திரும்பினார்.

3.13. கந்தமாதன மலையில் பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை; அர்ஜுனன் பூமிக்குத் திரும்புதல்

இச்சமயம் இந்திரனிடமிருந்து அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடம் வந்து சேர்ந்தார். தான் இந்திரனுடன் இருந்த காலத்தில் நடந்தவற்றைச் சகோதரர்களிடம் தெரிவித்தார். 4 ஆண்டுகாலம் கந்தமாதன பருவத்தில் ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமத்திலேயே அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அர்ஜுனன் திரும்பி வந்த பிறகு 4 ஆண்டுகள் கழிகின்றன. பாண்டவர்களின் வனவாசகாலத்தில் 10 ஆண்டுகள் கழிந்து 11 ஆவது ஆண்டு நடைபெற்று கொண்டிருந்தது. அப்போது ஒருநாள் பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “குருராஜா! உங்களுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றவும், உங்கள் விருப்பத்தை பூர்த்தி செய்யவும் நாங்கள் இந்த வன வாசத்தை விட்டுச் செல்லவில்லை. துரியோதனனையும் அவனது நண்பர்களையும் வதம் செய்யவில்லை. இப்போது நமது வனவாசத்தின் 11 ஆவது ஆண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய சகத்தை துரியோதனன் பிடுங்கிக் கொண்டான். அவனை ஏமாற்றி நமது அஞ்ஞாத வாசத்தையும் கழித்துவிடலாம். முதலில் துரியோதனன் அருகில் உள்ள காட்டில் சஞ்சரிப்போம். நமது அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் அங்கேயே தேடும்

பேராசையை உண்டாக்குவோம். அங்கிருந்து தூர தேசம் சென்று விடுவோம். அதனால் நம்மைக் கண்டு பிடிக்க இயலாது.

எனவே, தர்மராஜா! நாம் இந்த பர்வதத்தில் இருந்து இறங்கிப் பூமியில் வாசம் செய்வோம். இப்பிரதேசம் சொர்க்கத்திற்கு நிகரானது. ஆனால் நாம் இங்கேயே இருந்தால் உலகில் தங்களுடைய புண்ணியமான புகழ் வீணாகிவிடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சாத்யகியும் எப்போதும் தங்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். அர்ஜுனனும் ஈடில்லா பலமுடையவர். நானும், நகுல சகதேவர்களும் தங்களுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றக் காத்திருக்கிறோம். உங்களுக்கு செல்வம் கிடைக்கட்டும்; ஐஸ்வர்யம் வளரட்டும். நாங்கள் பகைவரோடு போர் செய்து வெற்றி பெறுவோம்”. என்று மீண்டும் தாங்கள் வசித்த வனத்துக்கே திரும்ப வேண்டும் என்பதைப் பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அதனை ஏற்ற யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே செய்ய நிச்சயித்தார்.

3.14. பீமசேனன் விசாகாயுபம் வனத்தில் மலைப்பாம்பால் பிடிக்கப்படுதல்

பீமனின் ஆலோசனைப்படி பாண்டவர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த த்வைத வனம் திரும்ப நிச்சயித்தனர். வந்த வழியிலேயே விருஷர்பாவின் ஆசிரமம் திரும்பினர். பிறகு பத்ரிகாஸ்ரமம், நர-நாராயண ஆசிரமத்தில் தங்கி அவ்வப்போது ஓய்வெடுத்து சுபாகுவின் தேசம் வந்தனர். சுபாகுவிடம் விட்டுச் சென்ற சாரதி, பரிசாரர்கள், சேவர்கர்களைச் சந்தித்தனர். தேர் முதலிய தங்கள் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். கடக்க முடியாத இடங்களில் தங்களுக்கு உதவியளித்த கடோதகஜனுக்கு விடையளித்தனர். யமுனையின் உற்பத்தித் ஸ்தானமான மலைக்குச் சென்று விசாகாயுபம் என்னும் வனத்தை அடைந்து ஓராண்டு சுகமாக வசித்தனர். ஒருநாள் மலையில் சுற்றிகொண்டிருந்த போது த்வைத வனத்தில் பீமன் ஒரு அழகிய இடத்தைப் பார்த்தார். நதிகளையும், உயர்ந்த மலைகளையும் கண்டார். பிறகு ஒரு பாலைவனப் பிரதேசத்தில் வேட்டைக்காகச் சென்றார். சிலசமயம் ஓடுவதும், சிலசமயம் நிற்பதும், வேகமாகக் குதித்தும், தாண்டியும், தொடைத்தட்டிய படியும் சிம்மநாதம் செய்தார். காட்டில் வசித்த அவருடைய பலம் அதிகரித்துவிட்டது. ஒரு சமயம் குகைகளில் வசிக்கும் பாம்புகள் அனைத்தும் பீமனுடைய சிம்மநாதத்தைக் கேட்டு வேகமாக ஓடலாயின.

ஒரு குகையின் வாயிலில் ஒரு மலைப்பாம்பைக் கண்டார். அது பெரும் உடலுடனும், பலத்துடனும், பலவித வண்ணங்களுடையதாக இருந்தது. மிகுந்த கோபத்தில் இருந்த அந்த மலைப் பாம்பு பீமன் அருகில் வந்து அவரது இரு கைகளையும் இறுக்கிக் கட்டியது. 10000 யானை

பலமுடையவர் ஆனாலும் அப்பாம்பு பெற்ற வரத்தின் காரணமாக பீமனால் அதனுடைய பிடியில் இருந்து விடுபடமுடியவில்லை; தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்தும் அவரால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. பீமன் வலிமை மிக்க தன்னையே சுற்றிக் கொண்ட மலைப்பாம்பின் அற்புத சக்தியைப் பற்றி யோசித்தார். ஆச்சர்யத்துடன், பாம்பிடம், “யுதிஷ்டிரருடைய தம்பியும், பாண்டு புத்திரனுமான நான் பீமசேனன். என்னிடம் பத்தாயிரம் யானைகள் பலம் உள்ளது. என்னுடைய புஜங்களின் வேகம் தாங்க இயலாதது. ஆனால் தாங்கள் என்னைக் கட்டிவிட்டீர்கள். தங்களிடம் உள்ள பலத்திற்குக் காரணம் என்ன? அல்லது ஏதேனும் அற்புத வரம் பெற்றுள்ளீர்களா” என்று கேட்டார். பாம்பு உடனே பீமனுடைய கைகளை விட்டுவிட்டு உடல் முழுவதையும் பலமாகச் சுற்றிக்கொண்டது.

பாம்பு பீமனிடம் கூறியது, “நான் நீண்ட காலமாகப் பசியோடு இருந்தேன். என்பசிக்காக தேவர்களே உன்னை என்னிடம் அனுப்பியுள்ளார்கள். நான் ராஜரிஷி நகுஷன் ஆவேன். என் பெயரை நீ கேள்விப்பட்டிருப்பாய். நான் என்னுடைய முன்னோர்களின் முன்னோன் ஆவேன். அகஸ்திய முனிவரின் சாபத்தால் இவ்விதம் ஆனேன். என்னுடைய வம்சத்தில் பிறந்த உன்னை என்னுடைய ஆகாரம் ஆக்கிக்கொள்வேன். கடவுளின் விசித்திரமான அமைப்பினைப் பார். ஒரு நாளின் ஆறாவது பகுதியில் எருமையோ, யானையோ எதுவாக இருந்தாலும் என்னுடைய பிடியில் இருந்து விடுபட முடியாது. நான் சிறந்த வரம் பெற்றுள்ளேன். அகஸ்திய முனிவரின் சாபத்திற்குள்ளான நான், இந்திரலோகத்திலிருந்து கீழே விழத் தொடங்கிய போது அகஸ்தியரிடம் சாப விமோசனம் கேட்டேன். மகரிஷி நீ கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பவனே உன்னைச் சாபத்தில் இருந்து விடுவிக்க முடியும் என்று கூறினார். நான் யாரைப்பிடித்தாலும் அவருடைய பலம் போய்விடும்” என்று தெரிவித்தது. நான் செய்த தீய செயலின் காரணமாக இந்த நரக வாசம் புரிகிறேன். இந்த பாம்பு சரீரத்தில் இருந்து விடுபடும் சந்தர்ப்பத்திற்காகக் காத்திருக்கிறேன் என்று கூறியது.

பீமன் அப்பாம்பிடம் கூறலானார், “மகாசர்ப்பமே! நான் தங்கள் மீது கோபம் கொள்ளவில்லை. ஒரு மனிதனுக்குத் துன்பமும் சுகமும் தெய்வத்தாலேயே அமைகிறது. தெய்வத்தின் அடியால் நான் காரணம் இன்றி இந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறேன். நான் மரணமடைவதற்காக வருந்தவில்லை. நான் மரணமடைந்தால் ராஜ்யத்தில் இருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டுக் காட்டிற்கு வந்துள்ள என்னுடைய சகோதரர்கள் துயரடைவார்கள். ராஜ்யத்தைப் பெறும் முயற்சியை விட்டுவிடுவார்கள். நான் புதல்வர்களிடம் பாசம் வைத்துள்ள என் தாய்க்காக வருந்துகிறேன். நகுல சகதேவர்கள் என்னுடைய அழிவினால் உற்சாகம் இழந்து விடுவார்கள்”

என்று பலவாறு கூறிப் புலம்பினார். இச்சமயம் ஆசிரமத்தில் இருந்து யுதிஷ்டிரர் தெளம்யரோடு பீமனைத் தேடி வனத்திற்குள் வந்து பீமன் மலைப்பாம்பின் பிடியில் சிக்கியிருப்பதைக் கண்டார். மலைப்பாம்பு கூறியபடி அது கேட்ட வினாக்களுக்கு விடையளித்து பீமனை விடுவித்தார். மலைப்பாம்பு உருவில் இருந்த நகுஷ மன்னனும் அகஸ்தியர் தனக்களித்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, பாம்புருவம் நீங்கி, சுய உருவம் பெற்று விண்ணுலகம் அடைந்தார். யுதிஷ்டிரர் பீமனோடும் தெளம்யரோடும் ஆசிரமம் திரும்பினார். பாண்டவர்கள் பீமன் வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பிய பிராமணர்கள் பீமனை நிந்தித்து இனி இவ்வாறு செய்யாதே என அறிவுரை கூறினர்.

3.15. த்வைத வனத்தில் கந்தருவர்களிடமிருந்து துரியோதனன் விடுதலை பெறுதல்

12 ஆம் ஆண்டு வனவாசத்தில் பாண்டவர்களைக் காண வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சிரஞ்சீவி மார்க்கண்டேய மகரிஷியும் யுதிஷ்டிரரிடம் பல விஷயங்களைக் கூறி உரையாடினர். மார்க்கண்டேயர் மூலம் பல மகான்களின் வரலாறுகளைப் பாண்டவர்கள் தெரிந்து கொண்டர். பின்னர் ஒரு நாள் யுதிஷ்டிரர் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அப்போது துரியோதனன் தனது சகோதரர்களுடனும், மனைவியருடனும், சேனைகளுடனும் பாண்டவர் இருந்த இடம் வந்தான். அங்கே இந்திரனது கட்டளையால் பாண்டவர்களைப் பாதுகாக்க வந்த கந்தர்வர்களும் இருந்தனர். துரியோதனன், இரங்கத்தக்க நிலையில் செல்வமிழந்து இருந்த பாண்டவர்களை அவமதித்துக் கேலி செய்யும் நோக்கத்துடனேயே வந்தான். இதனை யறிந்த இந்திரன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றச் சித்திரசேனன் ஆகிய கந்தருவனுடன் கந்தருவப்படையை அங்கு செல்ல ஆணையிட்டிருந்தார்.

துரியோதனன் பாண்டவரிடம் சென்றவுடன் கந்தர்வர்கள் அவர்களைத் தாக்கினர். கர்ணன் தேரை விட்டு ஓடுமாறு துரத்தினர். துரியோதனன் முதலியோரைக் கைது செய்தனர். துரியோதனன் பாண்டவர்களது பெயரைக் சொல்லிக் கூவி அழைத்து, தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு ஒலமிட்டான். இதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் தான் யாககாரியத்தில் இருந்ததால் கௌரவர்களைக் காப்பாற்றுமாறு பீமனிடம் கட்டளையிட்டார். பீமசேனன் முன்பிருந்த பகையை மனதில் நினைத்தார். கோபத்தோடு பேசினார். “துரியோதனன் அரக்கு மாளிகையில் நம்மை எரித்து சாம்பலாக்க முயன்றான்; இவனே என் உணவில் காலகூடவிஷத்தைக் கலந்தான். என்னைக் கொடியால் கட்டிக் கங்கையில் வீசினான். சூதின் போது பெரும் பாவத்தைச் செய்தான். திரௌபதியைத் தீண்டி அவளைக் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்து அவளை அவமானப்படுத்தினான். அவளது ஆடையைக் களைய

முயற்சித்தான். நான் அவனுக்குத் தண்டனையளித்திருக்க வேண்டும்.

வேறு ஒருவன் நம்மிடம் நட்புக் கொள்ளும் விருப்புடன் தானே அந்த காரியத்தைச் செய்துள்ளான். மன்னா! கந்தருவன் நமக்கு உபகாரம் செய்துள்ளான். என பீமன் கூறினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் குலதர்மத்தின் படி நமது சகோதரனான துரியோதனன் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்றார். தான் யாக காரியத்தில் இருப்பதால் நீங்கள் துரியோதனனைக் காப்பாற்றிக் குலதர்மத்தைக் காக்கவேண்டும் எனக் கட்டளையிடுகிறார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்டு பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர்கள் கந்தருவருடன் கடும் போர் செய்தனர். பின் கந்தருவன் சித்திரசேனன் தன் நண்பனாகிய அர்ஜுனனின் நன்மைக்காக போரைக் கைவிட்டார். பாண்டவர்களின் கருணையால் துரியோதனன் அனைவருடனும் விடுவிக்கப்பட்டான்.

3.16. பீமனின் கோபம்

பாண்டவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு நாடு திரும்பிய துரியோதனன் கர்ணன் திக்விஜயம் மேற்கொள்ள அனுமதியளித்தான். கர்ணன் நான்கு திசைகளிலும் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பிய பின் வைஷ்ணவ யாக ஏற்பாடுகளைத் துரியோதனன் மேற்கொண்டான். எல்லா மன்னர்களுக்கும் அழைப்பு வழங்கப்பட்டது. துரியோதனன் கூறியவாறு துச்சாதனன் தூதன் மூலம் பாண்டவர்களை யாகத்திற்கு அழைத்தான். இந்த அழைப்பைக் கேட்ட பீமன் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். பீமசேனன், தூதனிடம், “தூதா! நீ துரியோதனனிடம் சென்று தருமராஜன் 13 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு அங்கு வருவார். ரணயக்ஞத்தில் அஸ்திரசாஸ்திரங்கள் மூலம் கொழுந்து விட்டு எரியும் கோபத்தீயில் அவர் உன்னை ஆஹுதி அளிப்பார். திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் மீது பாண்டவர்கள் தங்களது கோபம் என்னும் நெய்யை ஆஹுதி அளிக்கத் தயாராவார்கள். அப்போது பீமனாகிய நான் அங்கு காலடி எடுத்து வைப்பேன். என்ற கூறு” என உரைத்தார்.

3.17. பீமசேனன் சிந்து தேசராஜன் ஜெயத்ருதன் செயலால் அவனைத் தண்டித்தல்

பிறகு ஒரு நாள் திரௌபதி தனியே ஆஸ்ரமத்தில் இருக்கும் போது, பாண்டவர் அனைவரும் ‘திருணபிந்து’ முனிவர் கட்டளைப் படி வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர். அப்போது காம்யக வனம் வந்த சிந்துதேச மன்னன் ஜயத்ருதன் திரௌபதியைக் கண்டு மோகம் கொண்டு அவளைக் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். வேட்டையாடச் சென்ற பாண்டவர்கள் தீய சகுனங்களைக் கண்டு அச்சத்துடன் ஆசிரமம் திரும்புகின்றனர். திரௌபதி அபகரிக்கப்பட்டதை அறிந்து பணிப்பெண் மூலம் அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டு ஜயத்ருதனைத் துரத்திச் சென்று திரௌபதியை மீட்டனர். ஜயத்ருதன்

பயந்து காட்டுக்குள் ஓடிவிடுகிறான். யுதிஷ்டிரர், நகுல, சகதேவரோடு திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு ஆசிரமம் திரும்பி விடுகிறார். பீமனும், அர்ஜுனனும் ஜயத்ருதனைத் துரத்திச் செல்லுகின்றனர்.

அவனைப் பிடித்த பீமன் அவனை மேல தூக்கிப் பூமியின் மீது அறைந்தார். அவனை நசுக்கலானார். பல அறைகள் கொடுத்தார். அவன் பூமியிலிருந்து எழ முயன்றான். பீமசேனன் அவனை வீழ்த்தி அவனுடைய உடலின் மீது தன் முழங்காலால் வைத்து முஷ்டியால் அடிக்கவே ஜயத்ருதன் மயக்கமடைந்து விட்டான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் இடைமறித்து யுதிஷ்டிரர் துச்சலாவிற்றாக அவனை உயிருடன் விடச் சொன்னதை நினைவு படுத்தினார். பீமன் “இப்பாவ ஆத்மா உயிருடன் இருப்பது சரியல்ல; ஆனால் என்ன செய்வது? நீயும் உன்னுடைய பாலபுத்தியால் என்னுடைய காரியங்களை எப்போதும் தடை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்” என்று கூறினார். ஜயத்ருதனின் நீண்ட முடியை அர்த்த சந்திர உருவில் மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்தார். ஜயத்ருதனிடம், “முடா! நீ உயிர் வாழவிரும்பினால் நீ மன்னர்களின் சபைக்குச் சென்று உன்னை எப்போதும் யுதிஷ்டிரரின் அடிமை என்று கூறு. இந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டால். உனக்கு உயிர்ப் பிச்சை அளிப்பேன் என்றார். பூமியில் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட ஜயத்ருதன் நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டான். யுதிஷ்டிரரிடம் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஜயத்ருதன் அவரது இரக்க சுபாவத்தால் விடுவிக்கப்பட்டான்.

3.18. காம்யக வன நிகழ்சிகள்; குளக்கரையில் உயிரிழத்தல்; மீண்டும் உயிர்பெறுதல்

பாண்டவர்கள் மீண்டும் காம்யகவனம் திரும்பினர். மார்க்கண்டேய மகரிஷி, ஸ்ரீ ராமசரிதத்தையும், சாவித்திரி சத்தியவான் வரலாற்றையும் கூறிப் பாண்டவர்களுக்கு ஊக்கமளித்தார். இந்நிலையில் ஒரு மரத்தில் தொங்க விடப்பட்டிருந்த அரணிக்கட்டையை ஒரு பெரிய மான் தன் கொம்பினால் மாட்டி எடுத்துக் கொண்டு காட்டிற்குள் ஓடிவிட்டது. அரணிக்கட்டைக்குரியவனான பிராமணன் தனது அக்னி ஹோத்திரத்திற்காக அரணிக்கட்டையை மீட்டுத் தருமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் மான் ஓடிய திசையில் அதைத் தேடி ஓடினர். மான் கண்ணில் தென்பட்டது. ஆனால் அகப்படவில்லை. பாண்டவர்கள் ஓடிக்களைத்துச் சோர்வடைந்த நிலையில் யுதிஷ்டிரர் நகுலனை அனுப்பி நீர் கொண்டுவரச் சொன்னார். நீரைத் தேடிக் குளக்கரைக்குச் சென்ற நகுலன் அங்கிருந்த யக்ஷனால் நீர் குடிப்பதில் இருந்து தடுக்கப்பட்டார். தனது வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின்னே நீர் குடிக்க வேண்டும் என்ற யக்ஷனின் நிபந்தனையை மீறிய நகுலன் உயிரிழந்தார். நகுலன் வராத நிலையில் அடுத்தடுத்து யுதிஷ்டிரரால் அனுப்பப்பட்ட சகதேவன், அர்ஜுனன், பீமன், ஆகியோருக்கும்

இதே நிலை ஏற்பட்டது. இறுதியாகச் சகோதரர்களைத் தேடிச் சென்ற யுதிஷ்டிரர் யக்ஷனின் வினாக்களுக்கு விடையளித்தார். யக்ஷன் உருவில் வந்த தருமராஜன் யுதிஷ்டிரருக்கு வரம் அளித்துச் சகோதரர்களை உயிர் பிழைக்கச் செய்தார்.

4. விராட பருவம்:

அதன் பின் பாண்டவர்கள் தங்களுடன் இருந்த தெளமயர், மற்றும் பணியாளர்களைப் பாஞ்சால நாட்டுக்கும் துருபத நாட்டுக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். கால் நடையாகப் புறப்பட்டனர். அஞ்ஞாத வாச காலத்தை மதஸ்ய தேசத்தில் கழிக்கத் தீர்மானம் செய்தனர். ஒவ்வொருவரும் வேறு பெயரை ஏற்று விராடரின் நாட்டில் தாம் செய்யப் போகும் பணியையும் தீர்மானித்துக் கொண்டனர். பீமன் ‘பல்லவன்’ என்ற பெயரில் அரண்மனையில் தலைமைச் சமையல்காரனாகவும், மல்யுத்த வீரனாகவும், யானைகளை அடக்குபவனாகவும் பணியாற்றத் தீர்மானித்தார்.

4.1. பீமசேனன் விராடமன்னர் சபை பிரவேசம்; பணிக்கு அமருதல்

விராடரிடம் யுதிஷ்டிரர் கங்கன் என்ற பெயரில் சூது விளையாடுபவராகச் சேர்ந்தார். பிறகு பீமன் தனியாக சிங்கம் போல நடந்து அரசவைக்கு வந்தார். கையில் மத்தும், கரண்டியும், கருப்புநிற கூர்மையான கத்தியும், வைத்திருந்தார். கருப்பு நிறத்தில் உடையணிந்திருந்தார். சபையில் நுழைந்து மன்னர் அருகே வந்து நின்றார். விராடமன்னர் இதற்கு முன் இவனைப் பார்த்ததில்லை. இவன் யார் என்று கண்டறியுங்கள் எனக் கட்டளையிட்டார். பீமனை விசாரிக்க அவையினர் முற்பட்டனர். பீமன் கம்பீரமான குரலில் “மன்னா! நான் சமையல்காரன். என் பெயர் பல்லவன். நான் மிக அருமையாகச் சமையல் செய்வேன். என்னைத் தாங்கள் பணியில் அமர்த்திக்கொள்ளுங்கள்” என்றார். விராடர், “நீ சமையல்காரன் என்னும் விஷயத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை நீ இந்திரனைப்போன்ற தேஜஸுடன் உள்ளாய். திவ்யசோபையும், பெரும் பராக்கிரமும் கொண்ட புருஷனோ என்று தோன்றுகிறது” எனக் கூறினார். பீமன், மகாராஜா! நான் சமையல் செய்யும் தங்களுடைய சேவகன். மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத வியஞ்சனங்களை அறிந்தவன். யுதிஷ்டிர மன்னரிடத்தில் சமையல்காரனாகப் பணிபுரிந்து ருசியான உணவுகளைத் தயாரித்து அளித்துள்ளேன். அத்துடன் உடல் பலம் மிக்க நான் குஸ்தி சண்டையிடும் பயில்வானும் ஆவேன்; யானைகளையும் அடக்குவதில் வல்லவன்: தங்களுக்குப் பிரியமானதையே செய்வேன்” என மன்னரிடம் கூறினார். பீமனின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த விராட மன்னர், தன் சமையற்கூடத்தில் மற்ற சமையலர்களுக்குத் தலைமை சமையல்காரனாக நியமித்தார். பீமன் விராட மன்னன் மகிழ்ச்சியுறும் வகையில் நடந்து கொண்டார். அவரை யாரும் பீமன் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை.

4.2. பீமசேனன் ஜீமூதன் என்ற புகழ்பெற்ற மல்லனை வதைத்தல்

மன்னரின் சமயலறையில் பணிபுரிந்து வந்த பீமன் மன்னர் மகிழ்ச்சியோடு அவருக்கு அளித்த பட்சணங்களையும், சிறந்த உணவுகளையும் விற்றுக் கிடைத்த செல்வத்தை யுதிஷ்டிரரின் சேவைக்கு அர்ப்பணித்து வந்தார். துரியோதனன் தங்களை கண்டுகொள்ளக் கூடும் என்ற அச்சத்தால் எச்சரிக்கையோடு அவர்கள் இருந்து வந்தனர். விராட தேசத்தின் வாழ்க்கையில் நான்காவது மாதம் தொடங்கியது. அச்சமயம் மத்ஸ்ய தேசத்தின் பிரம்மாவின் பூஜைக்கான பெரும் உற்சவம் பெரும் விழாவாக நடைபெற்றது. மத்ஸ்ய தேச மக்கள் விருப்பத்தோடு கொண்டாடிய அவ்விழாவில் மக்கள் பெருமளவில் கூடினர். பலபகுதிகளில் இருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான குத்துச் சண்டை வீரர்கள் திரண்டனர். பெரும் உருவமும் பலமும் கொண்ட மல்லர்களுள் காலகஞ்சன் என்பவர்கள் அரக்கர்களைப் போலக் காணப்பட்டனர். தம்முடைய சக்தி மற்றும் பலத்தால் உன்மத்தம் கொண்டவர்களாக அவர்கள் விளங்கினர். ஒருவரோடு ஒருவர் மல்லரங்கில் மோதி வெற்றி கொண்டனர். அவர்களில் ஒருபெரிய வீரன் அனைவரையும் வென்று எதிர்ப்பார் இன்றி வீரர்களைச் சண்டைக்கு வலுவில் அழைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

விராட மன்னர் தன் சமையல்காரன் பீமனை அவனோடு மல்யுத்தம் செய்ய ஆணையிட்டார். மன்னர் ஆணையை மறுக்க இயலாத நிலையில், மன்னரின் கௌரவத்தைக் காக்கவேண்டி, பீமன் தனது ஆடையை இறுகக்கட்டி மல்லரங்கில் நுழைந்தார். இருவரும் சமமான வீரர்களாக இருந்தனர். பரஸ்பரம் வெல்ல நினைத்தனர். மலை மீது இடி மோதுவது போல சட சட வென ஒலி எழும்பலாயிற்று. இருவரும் மதம் கொண்ட யானையைப் போல பரஸ்பரம் சண்டையிட்டனர். இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் பலமாக மோதினர்; உடலோடு உடல் பின்னிக் கொண்டனர். முஷ்டியால் அடித்துக்கொண்டனர்; கால்களால் இடறி விட்டனர்; முழங்கால்களாலும், தலையாலும் மோதிக்கொண்டனர். இந்திரனும் விருத்தாசுரனும் போர் புரிவது போலப் போர் புரிந்தனர். இந்நிலையில் பீமன் 'ஜீமூதனை' இரு கைகளாலும் தலைக்கு மேலே தூக்கிச் சுழற்றலானார். நூறு முறை அவனைச் சுற்றிப் பிறகு தரையில் வீழ்த்தி மிதித்துக் கொன்றார். உலகப் புகழ்ப்பெற்ற மல்வீரன் ஜீமூதன் தன் நாட்டு மல்லனால் கொல்லப்பட்டதால் விராட மன்னர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். பல்லவன் என்ற பெயரில் இருந்த பீமசேனனுக்கு மல்லரங்கிலேயே பெரும் செல்வத்தைப் பரிசாக அளித்தார். பீமசேனன் விராட மன்னரின் உத்தமமான அன்புக்குப் பாத்திரமானார்.

4.3. கீசகனால் அவமதிக்கப்பட்ட தீரௌபதி பீமனிடம் தெரிவித்தல்; பீமன் கீசகனையும் அவன் சகோதரர்களையும் யாரும் அறியாமல் வதைத்தல்

விராடரின் அரண்மனையில் பாண்டவர்கள் வாழத் தொடங்கிப் பத்துமாதங்கள் கழிந்தன. ராணி சுதேஷ்ணாவின் அரண்மனையில் சைரந்திரியாக இருந்த திரௌபதியை சுதேஷ்ணாவின் சகோதரனும், விராடரின் சேனாதிபதியுமான கீசகன் ஒருநாள் பார்த்துக் காம வசப்பட்டான். தன்னை ஏற்கும் படி திரௌபதிடம் பலமுறை வேண்டினான். அவள் மறுத்து விட்டாள். எனவே சுதேஷ்ணாவின் துணையுடன் திரௌபதியை அடைய விரும்பினான். ராணி சுதேஷ்ணா திரௌபதியை கீசகன் மாளிகைக்கு அனுப்பினாள். அங்கு அவளைப் பலவந்தகமாக அடைய விரும்பிய கீசகனிடமிருந்து தப்பி ஓடி விராடரின் அரசவையைச் சரணடைந்தாள் திரௌபதி. அங்கும் அவளைப் பின் தொடர்ந்து வந்த கீசகன் அவளது கூந்தலைப் பற்றி இழுத்துக் கீழே தள்ளி அவளைக் காலால் உதைத்து அவமானப்படுத்தினான். மன்னர் கண் முன் யுதிஷ்டிரரும் பீமனும் அவையில் இருக்கும்போதே இச்செயல் நடந்தது. மிகுந்த அவமானத்திற்காளான திரௌபதி யுதிஷ்டிரரும், பீமனும் ஏதும் செய்யாது இருந்ததாலும், விராட மன்னரிடமும் நீதி கிடைக்காததாலும் கோபத்துடன் மாளிகைக்குச் சென்றாள்.

இரவு வந்ததும் யாரும் அறியாமல் பீமனிடம் சென்று தன் துயரம் முழுவதையும் நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கூறிக் கண்ணீர்விட்டாள். எல்லாவற்றிற்கும் யுதிஷ்டிரரின் சூதாட்ட விருப்பமே காரணம் எனக் கூறினாள். சூதாடி என்று பல முறை அவரை நிந்தித்தாள். பீமன் அஞ்ஞாத வாசகாலத்தினாலேயே பொறுமையாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. நிச்சயம் நீ மகாராணியாக மீண்டும் சுகம் பெறுவாய் என ஆறுதல் அளித்தார். ஆனால் திரௌபதி மீண்டும் கீசகன் வதைக்கப்படவேண்டும் என்றே வலியுறுத்தினாள். எனவே பீமன் திரௌபதியிடம் ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டார். அன்று கீசகனை நடன சாலைக்கு வருமாறு ஏற்பாடு செய்யக் கூறினார். அதன்படி திரௌபதி கீசகனிடம் அவன் விருப்பம் நிறைவேற இரவு நடனசாலைக்கு வருமாறு கூறினாள். கீசகனும் தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு நடன சாலைக்குச் சென்றான். அங்கே பீமன் கீசகனை வதைத்துக் கூழாக்கி மாமிச உருண்டையாக்கிவிட்டு யாரும் அறியாமல் சமயல் கூடம் சென்றுவிட்டார்.

மறுநாள் காலை காவலர்கள் கீசகனுக்கு நேர்ந்த கதியைக் கண்டு மன்னரிடம் தெரிவித்தனர். கீசகனின் தம்பியர் 105 பேர் கீசகனைப் பார்த்து அமுது அரற்றிப் பின் இறுதிக் கடன் செய்ய முனைந்தனர். அப்போது தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த திரௌபதியைப் பிடித்து இவளாலேயே கீசகனுக்கு இக்கதி நேர்ந்தது. எனவே இவளையும் கீசகனின் உடலோடு எரியூட்ட வேண்டும் என மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்றனர். திரௌபதியை கீசகனின் சவத்துடன் சேர்த்துக் கட்டிப் படையில் வைத்து மயானம்

நோக்கிச் எடுத்துச் சென்றனர். இதை அறிந்த பீமன் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டு சமையல் கூடத்தை விட்டு வெளியேறி நகரின் மதில் ஏறிக் குதித்து மயானத்திற்கு அருகில் சென்றார். அங்கே இருந்த உயரமான காய்ந்த கிளைகளை உடைய பெரிய மரத்தை வேரோடு பிடுங்கி உபகீசர்களை அடித்து அனைவரையும் கொன்று பின் திரௌபதியை விடுவித்து யாரும் அறியாமல் சமையல் கூடம் சென்றுவிட்டார். திரௌபதியும் நகர் நோக்கிச் சென்றாள். திரௌபதியிடம் தவறாக நடக்க முயன்ற கீசகனையும் அவனது சகோதரர்களையும் அவளது கணவர்களான கந்தர்வர்களே கொன்றுவிட்டனர் என மன்னரும், மக்களும் அச்சம் கொண்டனர். இவ்வாறு திரௌபதிக்குத் துயரளித்த கீசகனின் வதம் யாரும் அறியாமலேயே பீமனால் நடந்து முடிந்தது.

4.4. யுதிஷ்டிரரின் கட்டளையால் பீமன் விராடரை மீட்டல்; சுசர்மாவைக் கைது செய்து விடுவித்தல்

இந்நிலையில் பாண்டவர்கள் விராட நகரில் இருக்கக் கூடும் என்று ஐயம் கொண்ட துரியோதனன் விராட நகரின் மீது படை எடுக்க முடிவெடுக்கிறான். விராடரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாதான் சென்று விராடரின் பசுக்களை முதல் நாள் கவருவது என்றும், மறுநாள் துரியோதனன் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுப்பது என்றும் தீர்மானித்தனர். சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடன் பெரும் சேனையோடு சென்று விராடரின் ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை அபகரித்தான். செய்தி அறிந்த விராடர் பெரும் சேனையைத் திரட்டி சுசர்மாவைத் தொடர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் தானும், சமையல் செய்பவரான பல்லவனும் கோரட்சகன் தந்திபாலனும், குதிரைகள் பராமரிப்பவர் க்ரந்திகனும் போர்க்கலை அறிந்தவர்கள் என்று கூறி மன்னரின் அனுமதியுடன் தனித்தனித் தேரில் ஏறி விராடருடன் போருக்குச் சென்றனர்.

சுசர்மா சென்ற வழியில் பின் தொடர்ந்த சேனை சுசர்மாவின் சேனையைத் தடுத்து மறித்தது. இருநாட்டு வீரர்களுக்கிடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. பெரும் புழுதிப்படலம் தோன்றியது. நூற்றுக்கணக்கான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்நிலையில் விராடரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து தாக்கிய சுசர்மா அவரது தேர், குதிரை, சாரதியையும் தாக்கி அவரைச் சிறைப்பிடித்தான். இதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் விராடரை மீட்டு வர பீமனுக்குக் கட்டளையிட்டார். பீமன் நகுல, சகதேவருடன் சுசர்மாவையும் அவனுடைய படைகளையும் கடுமையாகத் தாக்கி விராடரை விடுவித்து, கவரப்பட்ட பசுக்களையும் மீட்டார். அத்துடன் சுசர்மாவைக் கைது செய்து பிடித்துக் கட்டி இழுத்து வந்தார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவை விடுவித்து விடுமாறு கூறுகிறார். பீமன் சுசர்மாவிடம், இனி நீ “நான் விராடரின் அடிமை என்று சபைகளில் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்ற நிபந்தனையுடன்

விடுவிக்கிறார். சுசர்மா விராடரை வணங்கிச் செல்லுகிறான்.

4.5. விராட தேச நிகழ்வுகள்; கௌரவரிடம் தூது அனுப்புதல்; சஞ்சயன் தூது முதலியன

விராட மன்னர் பாண்டவர் உதவியுடன் சுசர்மாவை வென்று பின் விடுவித்து விடுகின்றார். அதே சமயம் விராடரின் பசுக்களைக் கவர வந்த கௌரவர் சேனையை விராடரின் புதல்வன் உத்தரன் சாரதியாக விளங்க அர்ஜுனன் வென்று விடுகிறார். பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலிய மஹாரதிகளை வென்றாலும் அர்ஜுனன் அவர்களைக் கைது செய்யவில்லை. பின்னர் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்ததால் தங்களை வெளிப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். விராடர் மகிழ்கிறார். அபிமன்யுவிற்கும் விராடர் மகள் உத்தராவிற்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. திருமணம் முடிந்த பின் அடுத்து மேற்கொள்ள வேண்டியதைப் பற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதர், விராடர், கேகய ராஜகுமாரர்களுடன் பாண்டவர்கள் ஆலோசிக் கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி துருபதனின் புரோகிதர் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தைத் திருப்பித் தரக் கேட்க கௌரவர்களிடம் தூதுவனாகச் செல்கிறார். பதிலுக்குத் திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதாக அனுப்புகிறார்.

5. உத்தியோக பருவம்

பாண்டவர்கள் இப்போது இருக்கும் நிலையிலேயே வாழ்வது தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குக் பெரும் புகழைத் தேடித்தரும் என்று திருதராஷ்டிரன் கருத்தைச் சஞ்சயன் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் அதை ஏற்கவில்லை. திருதராஷ்டிரன் தர்மம், புகழ், என்ற சொற்களால் யுதிஷ்டிரரை வசப்படுத்தி ராஜ்யத்தைத் திருப்பித் தர மறுக்கிறார் என்பதைப் பாண்டவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தங்கள் பக்கத் தூதுவராகச் செல்ல வேண்டுகிறார். போர் தவிர்க்க முடியாதது என்றாலும் உற்றார் உறவினரைக் கொன்று வெற்றி பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ முடியுமா என்று கலங்குகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்து, தான் சமாதானத்தைப் பற்றியே பேசவேன்: இருபக்கத்து நன்மையையும் விரும்புவேன் என்று உறுதியளிக்கிறார். இச்சமயம் பீமன் கூறத் தொடங்குகிறார்.

5.1. பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவ – கௌரவர்க்கிடையே அமைதி ஏற்படுமாறு பேச வேண்டுதல்

பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கௌரவர்களுடன் அமைதியை நாடியே பேச வேண்டும் என வலியுறுத்தலானார். “மதுகுதனா! தாங்கள் எங்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் அமைதி ஏற்படும் படியாகப் பேசுங்கள். கடுமையாகவோ, போர் விஷயத்தால் பயம் கொள்ளுமாறோ பேசாதீர்கள். கோபம் நிறைந்த, பொறுமையற்ற துரியோதனனுக்கு சாம் நீதி மூலமாகவே எடுத்துரையுங்கள். அவன் இயல்பாகவே பாவாத்மா. கொடுமையானவன். எங்களோடு எப்போதும் பகைமை கொண்டுள்ளான். நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் தகுதியற்றவன். அவன் மரணமடைய விரும்பினாலும், வளைந்து கொடுத்து வாழ விரும்பமாட்டான். தன்னுடைய பிடிவாதத்தை விடமாட்டான். அத்தகைய வீண் பிடிவாதக் காரனோடு சமாதானம் செய்துகொள்வது மிகவும் கடினமான காரியம். பகவான்! துரியோதனனின் சேனையின் பலம், பராக்கிரமம் அனைத்தையும் தாங்கள் நன்கறிவீர்கள். முன்பு நாங்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து பரஸ்பர மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்தோம். அம்மகிழ்ச்சியான காலம் கழிந்தது. பனிக்காலத்திற்குப் பின் வனம் காட்டுத்தீயில் எரிவது போல் பரதவம்சம் துரியோதனனின் கோபத்தீயில் எரியப் போகிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! 18 பிரசித்தி பெற்ற மன்னர்கள், பந்துக்களோடு குடும்ப மக்களையும் அழித்தவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இவர்களைப் போல குலத்திற்குத் தீயவனான, நீசனும், பாவியுமான துரியோதனன் இந்த துவாபரயுகத்தின் முடிவில் குருகுலத்தின் அழிவிற்குக்

காரணம் ஆகப் போகிறான். பகவான்! அவனிடம் தாங்கள் கூற விரும்புவதை இனிமையாகவும் மென்மையாகவும் கூறுங்கள். அவனுக்கு அனுகூலமாகப் பேசுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் பணிவுடன் துரியோதனனின் ஆணையை ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆனால் எங்கள் காரணத்தால் பரதவம்சம் அழிய வேண்டாம். கௌரவர்களோடு எங்களுடைய நடுநிலையான பாவம் தொடர்ந்து இருக்க முயற்சிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் பீஷ்ம பிதாமகரிடமும், அனைவரிடமும், உறவும் நட்பும் தொடருமாறு செய்து துரியோதனனை சாந்தப்படுத்த வேண்டுங்கள். யுதிஷ்டிரர், நான், அர்ஜுனன் யாரும் போரை விரும்பவில்லை” என்று கூறினார்.

5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்துதல்

பீமசேனனின் மென்மையான சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தார். தீயில் குளிர்ச்சி தோன்றியதைப் போல பீமனிடம் பணிவு தோன்றியதைப் பார்த்து வியந்தார். இரக்கத்தால் உள்ளம் உருகிப்போன பீமசேனனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேசத் தொடங்கினார். “பீமா! இது நாள் வரை நீ கௌரவர்களை வதைக்கும் விருப்பத்தையே வெளியிட்டாய். தூக்கத்தையும் இழந்து கோபத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்தாய். உன் சகோதரர்களுடன் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததில்லை. துக்கத்தில் மூழ்கித் தனிமையிலேயே அமர்ந்திருந்தாய். உன் கதையை ஏந்தியபடி, துரியோதனனின் உயிரைப் பறிப்பேன் என்று பலமுறை சபதமிட்டுள்ளாய். இன்று அமைதியை விரும்பிப் பேசுகிறாய். போருக்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் போரை விரும்பும் மக்களின் கருத்தும் மாறிவிடுகிறது. உனக்குப் போரில் பயம் தோன்றிவிட்டதோ எனத் தோன்றுகிறது. இப்போது உன் முன்னால் சுபசகுனங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நீ அமைதியை விரும்புகிறாய். உன்னுடைய வீரத்தை மறந்துவிட்டாய். உன் இதயம் நடுங்குகிறது. மனம் தளர்ச்சியடைந்துவிட்டது. அதனால் நீ அமைதியை விரும்புகிறாய். பீமசேனா! நீ கூறிய விஷயம் உனக்குத் தகுந்தது அல்ல. பாரதா! நீ பிறந்துள்ள கூடித்திரிய குலத்தை நினைத்து, உன் தர்மத்தை எண்ணி நிமிர்ந்து நில். கூடித்திரியன் தன் வீரத்தால் பெறாததைப் பயன்படுத்துவதில்லை.” என்று கூறி பீமனைப் போரின் பக்கம் திருப்பினார்.

5.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பீமன் விடையளித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆறுதல்

வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும் முதலில் வேகமாகப் பேசிய பீமன் பின் மெல்லப் பேசலானார். “அச்சுதா! நான் செய்யவிரும்புவது வேறு. தாங்கள் புரிந்து கொண்டது வேறு. நீண்டகாலமாக எங்களுடன் இருக்கும் தாங்கள் போரில் எனக்குள்ள விருப்பத்தை அறிந்திருப்பீர்கள்.

ஆகவே தாங்கள் உசிதமற்ற சொற்களால் என்னை ஆட்சேபிக்கிறீர்கள். தாங்கள் கூறுவது போன்ற தகுதியற்ற சொற்களை என்னை நன்றாக அறிந்த வேறு யாரும் கூறமாட்டார்கள். உங்களால் உங்கள் சொற்களால் நான் வேதனையடைந்துள்ளேன். இந்த பூமியும் சொர்க்கமும் அனைவருடைய தாயும், தந்தையும் ஆகும். இவ்விரண்டு லோகமும் பரஸ்பரம் கோபம் கொண்டு மோதிக் கொள்ளுமானால் நான் என்னுடைய கைகளால் அதைத் தடுக்க முடியும். என் புஜங்களின் வலிமையைப் பாருங்கள். என்னுடைய பிடிக்குள் வருபவனை, இமயமலை, பெரும் கடல், இந்திரன் இம்மூவரின் சக்தியாலும் காப்பாற்றமுடியாது. பாண்டவர்களுக்குக் கொடுமைபுரிந்த இந்த கூடித்திரியர்கள் அனைவரையும் என் காலடியில் மிதித்துக் கசக்கி விடுவேன். ஒரு வேளை என்னுடைய பராக்கிரமத்தைத் தாங்கள் அறியாவிடில் போர் தொடங்கும் போது அதனை அறிவீர்கள். பழுத்த காயத்தைக் கத்தியால் கீறுவதைப் போலத் தாங்கள் என்னைக் கடுமையான சொற்களால் புண்படுத்துகிறீர்கள். உலகம் அனைத்தும் கோபம் கொண்டு போருக்கு வந்தாலும் எனக்குப் பயமில்லை. ஆனால் நான் அமைதியை விரும்பியது என்னுடைய அன்பினால், நட்பினால் மட்டுமே. இரக்கம் காரணமாக எல்லாத் துயரங்களையும் சகித்துக்கொள்ளத் தயாராக உள்ளேன். எங்களால் பரதவம்சம் அழியக் கூடாதென்று விரும்புகிறேன்.” எனப் பீமன் எடுத்துரைத்தார்.

பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் கூறினார், “பீமசேனா! உன் மனக்கருத்தை அறிவதற்காகவே இவ்வாறு பேசினேன். உன்னை அவமதிக்கவோ, உன்மீது கோபம் கொண்டோ அல்ல; உன் மகிமையை நான் அறிவேன். உன் மிகப்பெரிய வீரச்செயல்களும் எனக்குத் தெரியும். உன்னிடம் இருப்பதாக நீ கூறிய நற்குணங்களை விட ஆயிரம் மடங்கு நற்குணங்கள் உன்னிடம் இருப்பதைக் காண்கிறேன். பீமா! நீ மதிப்பிற்குரிய, கௌரவமான குலத்தில் பிறந்துள்ளாய். உன் குலத்திற்கேற்ற கௌரவத்திற்குரியவனாவாய். உத்தமமான, நியாயமாக சம்பாதித்த பொருளால் சாதிக்கக்கூடிய கர்மங்கள் கூட சிலசமயம் தெய்வாதீனமாகத் தடைபட்டு விடுகின்றன. தெய்வம் செய்யும் காரியங்கள் கூட புருஷார்த்தத்தால் நஷ்டம் ஆகின்றன. விதியின் துணையின்றி மனிதன் தானாகச் செய்வதும் சிலசமயம் வெற்றியடைகிறது. புருஷார்த்தத்தை விட்டு தெய்வத்தின் துணையினால் மட்டுமே மனிதனின் வாழ்க்கை நடைபெறுவது இல்லை. இதை யோசித்து அவன் கர்மத்தில் ஈடுபடவேண்டும். பிறகு தெய்வத்தின் பிராப்தம், புருஷார்த்தம் இரண்டினாலும் பலன் கிடைக்கிறது. அறிவாளி தன் கர்மத்திற்கு வெற்றி கிடைக்கவில்லை என்றும் துயரப்படுவதில்லை. பலன் கிடைத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை.

பீமசேனா! போரில் பகைவருடன் போரிடும் போது அவசியம் வெற்றி கிடைக்கும் என்று கூறமுடியாது. விதிப்படி விபரீதம் நடந்தாலும் உற்சாகத்தையும், வீரத்தையும் இழந்து விடக் கூடாது. நாளைக் காலை நான் திருதராஷ்டிர சபைக்குச் செல்லுகிறேன். உங்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறும் படி இருபக்கத்தினருக்கும் சமாதனம் ஏற்படுத்த முயற்சிப்பேன். அவ்வாறு சமாதானம் ஏற்பட்டால் எனக்குப் புகழ் கிடைக்கும்; உங்கள் விருப்பம் நிறைவேறும். கௌரவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். கௌரவர் போரை விரும்பி என் சொற்களை ஏற்காவிடில் பயங்கரமான போர் நிகழும். பீமசேனா! இந்தப் போரின் முழு பாரமும் உன் மீதே வைக்கப்படும். அர்ஜுனனும் இந்த பாரத்தைத் தரிப்பான். உங்கள் இருவரின் பல பராக்கிரமத்தை நம்பியே போருக்கான ஆயத்தம் நடக்கிறது. போர் தொடங்கினால் அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு நான் அவனுடைய சாரதியாவேன். போர் நடப்பதை நான் விரும்பவில்லை என்று நீ நினைக்க வேண்டாம். நீ அமைதிக்காகப் பேசியதும் உன் மனம் மாறியதில் ஐயம் ஏற்பட்டு உன் வீரத்தைத் தூண்டுவதற்காகவே இவ்வாறு பேசினேன்.” என ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனிடம் தெரிவித்தார்.

5.4. பிந்தைய நிகழ்வுகள்

அதன் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவர்களிடம் பாண்டவர்களின் தூதுவராகச் சென்றார். சமாதானத்திற்கான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபல்லவ்யம் திரும்பினார். பாண்டவர்களைப் போருக்குத் தயாராகுமாறு அறிவுறுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் போருக்கான ஆயத்தங்களை உடனே செய்து முடித்தார். யுதிஷ்டிரர் தலைமைச் சேனாதிபதியாகப் பீஷ்மரை எதிர்க்கும் வகையில் யாரை நியமிக்கலாம் என ஆலோசனை மேற்கொண்டார். பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகவே பிறந்தவர். எனவே பீஷ்மருக்கு எதிராக சிகண்டியே தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் த்ருஷ்டத்யும்னனையே தலைமைச் சேனாதிபதியாக்குமாறு ஆலோசனை கூறுகிறார்.

5.5. துரியோதனன் தூதனாக உலூகனின் வருகை; துரியோதனனின் நிந்தனைச் சொற்களைக் கூறுதல்; பீமசேனனின் கோபமுடைய சொற்கள்

பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் குருக்ஷேத்திரத்தில் தம் பெரும் சேனைகளுடன் முகாம் அமைத்தனர். துரியோதனன் சகுனியின் புதல்வன் உலூகனைத் தன் தூதனாகப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்பினான். உலூகன் துரியோதனனின் கொடுமையான நிந்திக்கும் சொற்களை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தான். அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் அவமதிக்கும்

சொற்களைக் கூறினான். இதனைக் கேட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, சாத்யகி, கடோதகஜன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், அபிமன்யு, த்ருஷ்டகேது, பீமசேனன் நகுல சகாதேவர் ஆகிய அனைவரும் ஆசனங்களில் இருந்து துள்ளி எழுந்தனர். கோபத்தால் பற்களைக் கடித்தனர். பீமசேனன் கோபத்தோடு உலூகனிடம் கூறலானார். “அடே! முட்டாளே, துரியோதனன் உன்னிடம் கூறியது அனைத்தையும் உன் வாயால் கேட்டுவிட்டோம். இப்போது நான் கூறுவதைக் கேள். கர்ணன், உன் தந்தை சகுனியின் முன்னிலையில் துரியோதனனிடம் இதைக் கூறு. தீயவனே துரியோதனா! நாங்கள் எப்போதும் எங்கள் மூத்த சகோதரனை மகிழ்ச்சியோடு வைக்கும் விருப்பத்தால் உன்னுடைய பல கொடுமைகளைப் பேசாமல் சகித்துக் கொண்டோம். புத்தியுள்ள தருமராஜர் குருகுலத்தின் அமைதியை விரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கௌரவர்களிடம் அனுப்பினார். ஆனால் நீ காலனால் தூண்டப்பட்டு யமலோகம் செல்ல விரும்புகிறாய்.

நல்லது; நம்மிடையே போர் நடக்கட்டும். நாளையே போர் நடக்கும். உன்னையும் உன் சகோதரர்களையும் வதம் செய்து என் சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன். கடல் பொங்கினாலும், மலை தூளானாலும் நான் கூறியது பொய்யாகாது. தீயவனே! உன் உதவிக்காக யமராஜன், குபேரன் அல்லது ருத்ரனே வரட்டும். பாண்டவர்கள் தம் சபதத்தை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள். நான் கூறியவாறு துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடிக்கப் போகிறேன். என்னோடு போர் செய்யும் எந்த கூடித்திரியனையும் யமலோகம் அனுப்பிவிடுவேன்” என்றார்.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1. தொடர் நிகழ்வுகள்; பீமனின் முன்னிலையும் போரின் தொடக்கமும்

உலூகன் சென்றபின் போருக்கான ஏற்பாடுகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டன. சேனையின் தலைவர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். தலைமைச் சேனாதிபதியாகத் த்ருஷ்டத்யும்னன் நியமிக்கப்படுகிறார். போர் சமயத்தில் இரு தரப்பினரும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நியமங்களும் வகுக்கப்படுகின்றன. போர்முனையில் கௌரவர்களின் பெரிய சேனையை எதிர்கொள்ளும் வகையில் 'சூசிமுகம்' என்ற வியூகத்தை வகுக்கலாம் என யுதிஷ்டிரர் தெரிவிக்கிறார். அர்ஜுனன் இந்திரனால் கூறப்பட்ட வஜ்ரம் என்னும் உடைக்க முடியாத உறுதியான வியூகத்தை அமைக்கலாம் என்று தருமராஜரிடம் கூறுகிறார். பாண்டவர்கள் தரப்பில் வஜ்ரம் என்ற வியூகம் அமைக்கப்படுகிறது. அதன் முன்னால் பீமசேனன் பெரிய கதையை எடுத்துக் கொண்டு தன்னுடன் பெரும்படையை இழுத்துச் சென்றார். அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம், இனி தாங்கள் தங்கள் பெரும்பலத்தைப் பகைவர்களுக்குக் காட்டுங்கள் என்று கூறினார். பீமன் பெரும் கோட்டைச் சுவரைப் போல பாண்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்தார். பீமசேனனுக்குப் பின்னால் விராடர் தன் புதல்வர்களுடன் பீமனுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சென்றார். பீமனுடைய தேர்ச்சக்கரங்களை நகுல- சகதேவர்கள் பாதுகாத்தனர். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், வீர அபிமன்யுவும் பீமசேனனுக்குப் பாதுகாப்பாக அவர் பினால் இருந்தனர்.

அழகிய கைகளை உடைய பீமசேனன் ஆயுதங்களின்றிக் கைகளால் போரில் மனிதர்களையும், யானை குதிரைகளையும் அழிக்க வல்லவர். பீமசேனன் நகுல சகதேவரோடு த்ருஷ்டத்யும்னுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்தார். அடக்க முடியாத வீரன் பீமசேனன் படையின் முன்பகுதியில் இருந்ததைக் கண்ட கௌரவவீரர்கள் பயத்தால் சேற்றில் சிக்கிய யானையைப் போலானார்கள்.

6.2. இரண்டாம் நாள் போரில் பீமசேனன் கலிங்க சேனையை அழித்தல்

துரியோதனன் ஆணைப்படி கலிங்கன் பானுமான் பீமனை எதிர்க்க வந்தான். கலிங்கனின் பெரும் சேனையும், நிஷாதர்களின் சேனையும் கேதுமானுடன் பீமசேனன் முன் திரண்டனர். பீமன் கலிங்கனின் புதல்வன் சக்ரதேவனைக் கதையால் அடித்துச் சாய்ந்தார். கலிங்கராஜன் செலுத்திய 14 தோமரங்களை வெட்டி வீழ்த்தினார். தன் மீது சக்தி ஆயுதத்தை ஏவிய பானுமானை வாளால் வெட்டிக் கொன்றார். கலிங்க வீரர்களின் பெரும் சேனையைத் தாக்கி ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்று குவித்தார்.

கலிங்கப் படை பீமசேனனால் கலக்கப்பட்டுத் துயருற்றது. த்ருஷ்டத்யும்னன் சிகண்டி முதலியோரும் பீமனின் உதவிக்கு வந்தனர். பீமசேனைத் தாக்க பீஷ்மர் தன் சேனையுடன் வந்தார். பீஷ்மரை பீமன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி மூவரும் தாக்கினர். பீஷ்மர் பீமனின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். பீமன் கதையுடன் பீஷ்மரைக் கொல்ல முன்னேறினார். சாத்யகி பீஷ்மரின் சாரதியைக் கொன்று விட்டார். இதனால் பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகினார். போர்க்களத்தில் பேராற்றல் காட்டிய பீமசேனைப் பாராட்டி மகிழ்ந்த சாத்யகி பீமனை ஆலிங்கனம் செய்து ஆனந்தம் கொண்டார்.

6.3. மூன்றாம் நாள் போரில் பீமனின் ஆற்றல்

மூன்றாம் நாள் போரில் கௌரவர்கள் கருட வியூகத்தையும் பாண்டவர்கள் அர்த்த சந்திர வியூகத்தையும் வகுத்தனர். அவ்வியூகத்தின் வலது உச்சியில் பீமன் பொலிவுடன் நின்றார். பீஷ்மர் தலைமையில் துரோணர், ஐயன், ஐயத்ருதன் முதலிய கௌரவவீரர்கள் பாண்டவ சேனையைப் பங்கப்படுத்தினார். பீமன், கடோதகஜன், சாத்யகி, சேகிதான் அனைவரும் கௌரவர்களை விரட்டினர். துரியோதனன் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களோடு கடோதகஜனைத் தாக்க வந்தான். பீமன் கடோதகஜனுடன் சேர்ந்து துரியோதனனின் பெரும் சேனையை விரட்டினார். பீமன் செலுத்திய பாணம் துரியோதனனின் மார்பைத் துளைத்தது. அவன் மூர்ச்சையற்றுத் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்டான். சாரதியால் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டான். துரியோதனனைப் பின்பற்றி ஓடிய அவனது சேனை வீரர்களைப் பீமசேனன் பின்னால் இருந்து விரட்டலானார்.

6.4. நான்காம் நாள் போரில் பீமனின் பராக்கிரமம்

நான்காம் நாள் போரில் துரியோதனன் மற்றும் அவனது சகோதரர்கள் பத்துப்பேர் அபிமன்யு, த்ருஷ்டத்யும்னன், நகுல-சகதேவர் ஆகிய பாண்டவர்கள் பத்துப்பேருடன் மோதினர். பாண்டவர் பக்கம் பீமசேனன் துரியோதனனை முடித்துவிட விரும்பினார். கையில் கதையுடன் கைலாசமலை போல நின்றார். கௌரவர்கள் பயத்துடன் ஓடலாயினர். துரியோதனன் மகதனின் 100000 யானைகள் கொண்ட பெரும்படையைப் பீமனுக்கு எதிராக அனுப்பச் செய்தான். சிங்கம் போல் கர்ஜித்துத் தேரில் இருந்து பீமசேனன் இறங்கினார். கையில் கதையுடன் காலனைப் போல யானைப்படையை நோக்கி ஓடினார். த்ருஷ்டத்யும்னன், அபிமன்யு முதலியவர்கள் பீமனைப் பாதுகாத்தபடி யானைகள் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். பாண்டவ வீரர்கள் பல பாணங்களால் யானை வீரர்களின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினர்.

தலையற்ற கபந்தங்கள் யானை மீது வெட்டப்பட்ட மரங்கள் போலத் தோன்றின. த்ருஷ்டத்யும்னன் ஏராளமான யானைகளைக் கொன்றார். அந்தப் போரில் மலைகளைப் போன்ற யானைகள் பீமசேனனின் ஒரே அடியால் மடிந்தன. தந்தங்கள் உடைக்கப்பட்டன; யானைகளின் துதிக்கைகள் வெட்டப்பட்டன. பல யானைகள் வலியுடன் பிளிறிக்கொண்டிருந்தன. பலயானைகள் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

பீமசேனனால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் மலைகளைப் போலக் கிடந்தன. பீமனின் சரீரம் முழுவதும் மேதத்தாலும், ரத்தத்தாலும் பூசப்பட்டிருந்தது. அபிமன்யு முதலியோர் வீர பீமசேனைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ரத்தத்தால் நனைந்து, கதையை ஏந்திய பீமன் யமராஜனைப் போலக் காட்சியளித்தார். அவர் கதையை ஏந்தி நான்கு திசைகளிலும் தேகப்பயிற்சி செய்வது போல இருந்தது. தாண்டவம் ஆடும் சிவபிரானைப் போலக்காட்சியளித்தார். பீமனுடைய கதை யமனுடைய தண்டத்தைப் போல் இருந்தது. அதனுடைய ஒலி இடிபோலக் கேட்டது. ரத்தமும் கேசமும், மஜ்ஜையும் தோய்ந்த அந்த கதை பிரளய காலத்தில் உயிர்களைச் சம்ஹரிக்கும் சிவனின் பினாகம் போல் இருந்தது. இடையன் தடியால் பசுக்களை ஓட்டுவது போல் பீமசேனன் யானைக் கூட்டத்தைத் தன்னுடைய கதையால் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார். நாற்புறமும் தாக்கப்பட்ட யானைகள் தங்களுடைய வீரர்களையே மிதித்து நசுக்கிக்கொண்டு ஓடின. அந்த பயங்கரப் போரில் யானைப்படையை அழித்து மயான பூமியில் திரிசூலம் ஏந்திய சிவனைப் போல பீமன் நின்றிருந்தார்.

6.5. பீமசேனன் பீஷ்மர் போர்: பீமன் திருதராஷ்டிர புதல்வரைக் கொல்லுதல்

யானைப்படை பீமனால் கொல்லப்பட்டது. துரியோதனன் தன் படையினர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பீமனைக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டான். பெளர்ணமி கடலைப்போல துரியோதனனின் சேனை பீமன் மீது பாய்ந்தது. எண்ணிலடங்கா யானை, குதிரை, தேர் நிரம்பிய அப்பெரும் சேனைக் கடலைப் பீமன் கரையாக நின்று தடுத்து விட்டார். அப்போது பீமசேனனின் மனிதத்தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியம் நடந்தேறியது. அப்பெரும் சேனையைக் கதையைக் கொண்டு தடுத்த பீமன் மேருமலைபோல அசையாமல் நின்றார். பீமனை அவருடைய சகோதரர்களும், துருபதகுமாரனும், அபிமன்யுவும், திரௌபதி புதல்வர்களும், சிகண்டியும் பாதுகாத்தனர். தன் எஃகாலான கதையைக் கொண்டு தேர்க்கூட்டங்களை அழித்து சேனை முழுவதையும் யானை செடி கொடிகளை மிதிப்பது போல் மிதித்து விட்டார். புயல் காற்று மரங்களைப் பிடுங்கி எறிவது போல, கௌரவர்களின் சேனை முழுவதையும் அழித்துவிட்டார்.

பீமனின் கதை ரத்தத்தாலும், மஜ்ஜையாலும், நனைந்து பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. பீமசேனன் கதை பிரளய காலத்தில் ருத்ரனின் கையில் இருக்கும் பிணாகம் போல் இருந்தது. யமதண்டம் போலத் தோன்றியது. அதன் ஒலி இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்திற்கு இணையாகக் கேட்டது. யுகமுடிவில் யமராஜன் போல பீமன் பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தார். அவர் பார்த்த பக்கமெல்லாம் படை வீரர்கள் பயந்து ஓடினர். இச்சமயம் பீஷ்மர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். சூரியனைப் போல தேஜஸுடன் மேகம் போல அம்பு மழை பொழியலானார். பீமன் பீஷ்மரை எதிர்க்க முன்னேறினார். சாத்யகி தன் வில்லை ஏந்திப் பீஷ்மரோடு போரிடலானார். சாத்யகியைக் கௌரவ சேனையால் தடுக்க முடியவில்லை. அலம்பஷன் என்னும் அரக்கன் மட்டுமே சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். கௌரவர்கள் பின் வாங்கினர். சோமதத்தன் மகனான பூரிச்ரவா மட்டுமே சாத்யகியோடு போர் தொடுத்தான்.

சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்ட துரியோதனன் முதலிய கௌரவர்களைப் பீமன் கதையால் தடுத்து விட்டார். அப்போது நந்தகன் என்னும் திருதராஷ்டிர புதல்வன் கங்கபத்ரம் உடைய அம்புகளால் பீமனைத் துளைத்தெடுத்தான். பீமனின் மார்பைக் குறிவைத்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். இச்சமயம் பீமன் தன் தேரில் ஏறினார்; சாரதி விசோகனிடம் கூறினார். “இந்த மகாரதி திருதராஷ்டிரன் புதல்வன் சினத்துடன் என்னைக் கொல்லுவதற்காக வந்துள்ளான். சாரதி! என் மனதில் நீண்டகாலமாக உள்ள சிந்தனை இன்று பயன் பெற விரும்புகிறது. இப்போது நான் துரியோதனனின் சகோதரர்களை ஒன்றாகப் பார்க்கிறேன். துரியோதனன் கவசம் அணிந்து தன் சகோதரர்களுடன் போருக்காக நிற்கிறான். இங்கேயே இன்று நீ பார்க்கும் போதே இவர்களை அழிக்கப் போகிறேன். ஆகவே விசாகா! போரில் கவனத்துடன் குதிரைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திரு” என்று கூறினார். பின் துரியோதனன் மீதும், நந்தகன் மீதும் பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் 60 பாணங்களைச் செலுத்தி பீமனையும், சாரதி விசாகனையும் காயப்படுத்தினான். பீமன் இதைப் பொறுக்கவில்லை. வில்லைக் கையில் எடுத்து துரியோதனனைக் குறி வைத்தார். அவன் வில்லை வெட்டிவிட்டார். வேறு வில்லை ஏந்திய துரியோதனன் காலனைப் போன்ற பாணத்தைச் செலுத்தி பீமனின் மார்பில் காயம் செய்தான். வலியால் வேதனை கொண்ட பீமன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்டார்.

இதனைக் கண்டு அபிமன்யு முதலிய அனைவரும் துரியோதனனைத் தாக்கலாயினர். இச்சமயம் மீண்டும் வில்லேந்திய பீமன் முதலில் மூன்றாம் பின் ஐந்தாம் பாணங்களைச் செலுத்தினார். துரியோதனன் காயம்படச் செய்தார். சல்யன் மீது 25 பாணங்கள் விடுத்தார். காயம்பட்ட சல்யன்

போர்க்களத்தில் இருந்து விலகி விட்டார். திருதராஷ்டிரரின் 14 புதல்வர்கள் பீமசேனனோடு போரிட்டனர். சேனாதிபதி, சுசேனன், ஜலசந்தன், சுலோசன், உக்ரன், பீமன், பீமராதன், வீரபாகு, லோலுபன், துர்முகன், துர்ப்ரதர்ஷன், விவித்சு, விகடன், சமன் என்பவர்களே இவர்கள். மகா வீரனான பீமன் பசுக்களின் இடையில் ஓநாயைப் போல இவர்களுக்கிடையில் சென்றார். கூர்ப்பர எனும் பாணத்தைச் செலுத்தினார். சேனாதிபதியின் தலையை வெட்டினார். ஜலசந்தனைப் பிளந்தார்; சுக்ஷேணனைக் கொன்றார்; உக்ரனின் தலையைக் கவசத்தோடு துண்டித்தார். வீரபாஹுவைச் சாரதியோடு சாய்த்தார். பீமனையும், பீமரதனையும் யமலோகம் அனுப்பினார். சுலோசனை வீழ்த்தினார். எஞ்சிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பயந்து ஓடி விட்டனர். பீஷ்மர் தன் சேனையிடம் பீமன் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்களைக் கொன்று வீழ்த்துகிறார். அனைவரும் ஒன்றாகப் பீமனைத் தாக்குங்கள் எனக் கட்டளையிட்டார். துரியோதனனின் சேனை பீமனை நோக்கி ஓடி வந்தது.

6.6. பீமன் பகதத்தன் போர்; கடோத்கஜன் உதவி

பிரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன் மதம் பொழியும் யானை மீது ஏறிப் பீமசேனன் முன் வந்தான். சூரியன் மேகத்தை மறைப்பது போலத் தன் பாணங்களால் பீமனை மறைத்தான். இச்சமயம் அபிமன்யு முதலிய வீரர்கள் பகதத்தனை நான்கு பக்கமும் இருந்து தாக்கினர். பகதத்தனின் யானையை தாக்கிக் காயம் ஏற்படுத்தினர். அந்த யானை பகதத்த மன்னனால் செலுத்தப்பட்டு மேலும் வேகத்தோடு வந்தது. பகதத்தன் முடிச்சுள்ள பாணத்தால் பீமனுடைய மார்பில் ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான் பீமசேனன் மயங்கியது போல் தேரின் கொடிக்கம்பத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். பீமன் தளர்சியடையாததைக் கண்டு பகதத்தன் சிம்மநாதம் செய்தான். அச்சமயம் கடோத்கஜன் பீமனின் உதவிக்கு வந்தான். அவன் மாயையால் திக்கஜங்களோடு அங்கு தோன்றி பகதத்தன் உடன் கடும் போர் புரிந்தான். அவனுடைய பராக்ரமத்தை வெல்ல முடியாது என உணர்ந்த பீஷ்மர் தன்னுடைய சேனையைப் போரில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டார்.

6.7. ஐந்தாம் நாள் போர்

ஐந்தாம் நாள் மீண்டும் பீஷ்மருக்கும் பீமனுக்குமிடையே பயங்கரமான போர் நிகழ்ந்தது. வீரர்களின் தலைகள் வெட்டப்பட்டு வீழ்ந்தன. வீரர்களின் உடல்களும், இறந்த யானை, குதிரைகளும், உடைந்த தேர், ஆயுதங்களும் பூமியில் எங்கும் நிறைந்து கிடந்தன. துரியோதனன் கலிங்கப்படையுடன் பீஷ்மரின் உதவிக்கு வந்தான். பாண்டவரும் பீமனின் உதவிக்கு வந்து பீஷ்மரோடு போரிட்டனர். இருதரப்பினரிடையே பயங்கரமான போர்

நடைபெற்றது.

துரியோதனன் பத்து பாணங்களால் பீமனுக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினான். இதனால் சினங்கொண்ட பீமசேனன் துரியோதனனுடைய மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். துரியோதனனால் பீமனின் தாக்குதலைத் தாங்க முடியவில்லை. ஆனாலும் பீமசேனைப் பலமாகத் தாக்கினான். பாணங்களால் பாண்டவ சேனையை அடித்துப் பயமுறுத்தலானான். அங்கு பரஸ்பரம் போரிட்டுக் கொண்டே பீமனும், துரியோதனனும் தேவர்களைப் போலத் திகழ்ந்தார்கள்.

6.8. ஆறாம் நாள் போர்

ஆறாம் நாள் போரில் பாண்டவர்கள் மகர வியூகம் அமைத்தனர். மகரத்தின் வாய்ப்பகுதியில் இருந்த பீமசேனன் குதிரை மீது அமர்ந்து துரோணாசாரியருடன் போரிட்டார். துரோணர் சினத்துடன் ஒன்பது இரும்பு பாணங்களால் பீமனின் மர்மஸ்தானத்தில் அடித்து விட்டார். காயம் அடைந்த பீமன் பாணங்களால் துரோணரின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார்.

அதன் பின் பெரும் வீரனான பீமசேனன் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பிளந்து அதனுள் பிரவேசித்தார். திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்களான துச்சாஸன், துர்விஷ்ணுன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஐயன், ஐயத்சேனன், விகர்ணன், சித்திரசேனன், சுதர்சன், சாருசித்திரன், சுவர்மா, துஷ்கண்ணன், கர்ணன் ஆகியவரைக் கொன்றுவிடப் பீமசேனன் எண்ணினார். ஒன்றாகத் திரண்டிருந்த கௌரவ சகோதரர்கள் பீமனைச் சிறைப்பிடிக்க நினைத்தனர். அவர்கள் பீமசேனைைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் சிறிதும் கலங்காமல் தானவரின் சேனைக்குள் புகுந்த இந்திரனைப் போல இருந்தார். ஆயிரக்கணக்கான ரதிகள் பீமசேனைைச் சூழ்ந்து தாக்கலாயினர். அவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பீமன் கௌரவ சேனையைத் தாக்க முற்பட்டார். திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் தன்னைக் கைது செய்ய விரும்புவதைப் பீமன் அறிந்து கொண்டார். அவர் தன் சாரதியிடம் இருநாழிகை நேரம் அங்கேயே இருக்குமாறு கூறி, கதையுடன் தேரில் இருந்து இறங்கினார். கௌரவ சேனைக்குள் புகுந்து சம்ஹாரம் செய்யலானார். ஏராளமான யானைகளையும், நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களையும் பிரளயகாலத்து யமராஜனைப் போலக் கொன்று குவித்தார்.

இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் அங்கு வந்து பீமனுடைய தேரில் அவர் இல்லாததைக் கண்டு கலங்கினார். பீமனுக்கு ஏதும் துன்பம் நேர்ந்ததோ என எண்ணிக் கண்ணீர் சிந்தினார். பின் பீமனுடைய சாரதி விசோகனிடம் பீமன் எங்கே என்று கேட்டார். விசோகன் பீமன் கௌரவ சேனைக்குள் கதையுடன் பிரவேசித்ததைக் கூறினான். பீமன் சென்ற வழியிலேயே கௌரவ

சேனைக்குள் நுழைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், துரியோதனன் சகோதரர்களால் சூழப்பட்டுப் போர் புரிந்து கொண்டிருந்த பீமசேனைக் கண்டார். பீமன் மீது கௌரவர்கள் நான்கு புறங்களிலும் இருந்து அஸ்திர-சஸ்திர மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தனர்.

துருபத குமாரன் பீமசேனன் அருகில் சென்றார். பீமனின் ஒவ்வொரு அங்கமும் படுகாயம் உற்றிருந்தது. பீமன் வாகனம் இன்றி இருந்தார். கோபம் என்னும் விஷத்தை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டார். பீமனின் உடலில் தைத்திருந்த அம்புகளை எடுத்து விட்டார். பீமனை அணைத்துக் கொண்டு ஆறுதல் கூறினார். இச்சமயம் துரியோதனன் தனது சேனையுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் தாக்க வந்தான். இதே நேரத்தில் யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு முதலிய பன்னிரண்டு மகாரதிகளை பீமனையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் காக்க அனுப்பினார். அபிமன்யு முதலிய வீரர்கள் உதவிக்கு வந்ததும் பீமனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் மகிழ்வு கொண்டனர். பீமசேனைக் கேகய அரசகுமாரன் தேரில் அமரவைத்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னை நோக்கி வந்த துரோணருடன் போரிடலானார்.

6.9. பீமசேனன்-துரியோதனன் போர்

திருஷ்டத்யும்னன் பிரயோகித்த மோகனாஸ்திரத்தால் நினைவிழந்த கௌரவர்கள் துரோணர் விடுத்த 'பிரக்ஞா' அஸ்திரத்தால் உணர்வு பெற்றனர். துரியோதனன் தன் சகோதர்களுடன் மீண்டும் பீமசேனைத் தாக்கத் தொடங்கினான். பீமசேனன் மறுபடியும் தன் தேரில் ஏறித் துரியோதனன் எதிரில் நின்றார். பல அம்புகளால் துரியோதனனைக் காயமுறச் செய்தார். துரியோதனன் பீமசேனனின் மர்மஸ்தானத்தில் ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான். பீமன் சினத்துடன் துரியோதனனின் இருபுஜங்களிலும் மார்பிலும் காயம் விளைவித்தார். இருவீரர்களும் யுத்த பூமியில் பயங்கரப் போர் புரிந்தனர். இதனைக் கண்டு துரியோதனன் தம்பியர் பீமசேனை உயிரோடு சிறைப்பிடிக்கத் தீர்மானித்தனர். மீண்டும் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். தேஜஸ்வியான பீமசேனன் அவர்களை எதிர்த்தார். சித்திர சேனை நாராசத்தால் அடித்தார். மற்றவர்களையும் எண்ணற்ற அம்புகளால் துன்புறுத்தினார். இச்சமயம் அபிமன்யு முதலிய பன்னிரண்டு மகாரதிகளும் துரியோதனன் சகோதரர்களை நோக்கி வந்தனர். சூரியனையும் அக்னியையும் போன்ற அபிமன்யு முதலியோர் வருவதைக் கண்ட கௌரவ சகோதரர்கள் பீமனை விட்டு விலகிச் சென்றனர். பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், அபிமன்யுவுடன் திரௌபதி புதல்வர்கள், கேகய அரச குமாரர்கள். திருஷ்ட கேது அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் அவர்களை எதிர்க்கச் சேனையுடன் சென்றான்.

6.10. பீமசேனனிடம் துரியோதனன் தோல்வி

பிற்பகலில் அபிமன்யு முதலியோருடன் கௌரவ பக்கத்துப் பலசாலி வீரர்கள் போர் செய்தனர். பீஷ்மரும் அங்கு வந்தார். பாண்டவர்களை விரட்டலானார். மாலை நெருங்கத் தொடங்கியபோது, துரியோதனன் பீமனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் தாக்கினான். தனது நீண்ட நாள் பகைவன் துரியோதனன் வருவதைக் கண்ட பீமசேனனின் சினம் மிகவும் அதிகரித்தது. துரியோதனனைப் பார்த்துப் பீமன் கூறலானார். “துரியோதனா! நான் பலவருடங்களாக விரும்பி எதிர்பார்த்திருந்த சந்தர்ப்பம் இப்போது கிடைத்துள்ளது. நீ போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிச் செல்லாமல் இருந்தால் அவசியம் உன்னைக் கொன்று விடுவேன். எந்தாய் குந்தி என்ன கவலையடைய நேர்ந்ததோ, நாங்கள் வனவாசகஷ்டத்தை அனுபவித்தோமோ, சபையில் திரௌபதி எத்தகைய அவமானப்பட நேர்ந்ததோ, அவை அனைத்திற்கும் இன்று உன்னைக் கொல்வதின் மூலம் பழிவாங்கப்போகிறேன். காந்தாரி மகனே! முன்பு நீ பொறாமையால் எங்களைக் கொடுமை செய்து அவமானப்படுத்தினாய். அந்தப் பாவத்தின் பலனே இப்போது வந்துள்ளது. நீ கண்களைத் திறந்து பார். நீ கர்ணன் சகுனி இவர்களுடைய தூண்டுதலால் பாண்டவர்களைத் துரும்பாகக் கருதினாய். உன் விருப்பப்படி மனம் போனவாறு நடந்து கொண்டாய்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சமாதானத்திற்கு வந்தபோதும் அவரை அவமதித்து விட்டாய். உலூகனின் மூலம் உன்னைச் சகோதரர்களுடன் கொன்று சபதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுமாறு எனக்குச் செய்தி அனுப்பியிருந்தாய். அதன்படி உன்னை உன் சகோதரர்களுடனும், உற்றார் உறவினருடனும் கொன்று விடப் போகிறேன். முன்பு நீ செய்த பாவங்களுக்காகப் பழிவாங்கிச் சமன் செய்யப் போகிறேன்” என்று கூறினார். பயங்கரமான வில்லை எடுத்து வஜ்ரம் போன்ற அம்புகளைத் தொடுத்தார். அவ்வாறு 26 அம்புகளை எய்தார். துரியோதனன் வில்லை வெட்டினார். தேர்ப்பாகனை அடித்தார். குதிரைகளையும் கொன்றார். மேலும் பாணங்களால் துரியோதனனின் குடையையும் வெட்டி விட்டார். உயர்ந்த கொடியையும் அறுத்து வீழ்த்தினார். துரியோதனனின் அழகான அந்த அரவக்கொடி அனைவர் முன்னும் மின்னல் போல பூமியில் வீழ்ந்தது. அதன் பின் பீமசேனன் துரியோதனன் மீது பத்து பாணங்களைச் சிரித்தபடி செலுத்தினார். இச்சமயம் சிந்து ராஜன் ஐயத்ருதன் துரியோதனனிடம் வந்து அவனைக் காப்பாற்றினான். கிருபாசாரியார் துரியோதனனைத் தன் தேரின் மீது ஏற்றிக் கொண்டார். துரியோதனன் காயம்பட்டு, கவலைப்பட்டுத் துயருற்றுத் தேரின் பின்பகுதியில் சென்று அமர்ந்து கொண்டான். பின்னர் ஐயத்ருதன் பீமனுடன் போர் செய்யலானான். இவ்வாறு ஆறாம் நாள் போரில் பீமனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அற்புதமான போரை நிகழ்த்தினார்கள்.

6.11. ஏழாம் நாள் போர்; பீமசேனன் கிருதவர்மாவையும், ஜயத்ருதனையும் வெல்லுதல்

ஏழாம் நாள் போரில் கிருதவர்மா பீமசேனனைத் தாக்கலானான். இருவரும் பரஸ்பரம் கடும்போர் புரிந்தனர். பீமசேனன் கிருதவர்மாவின், தேரின் குதிரைகளுடன் சாரதியையும் கொண்டு கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். பீமசேனன் செலுத்திய பாணங்களால் படுகாயமடைந்து சின்னாபின்னமான உடலுடன் காணப்பட்ட கிருதவர்மாவை அவரது மைத்துனன் விருஷகன் காப்பாற்றி விலக்கிச் சென்றான். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார். பீஷ்மருக்கு உதவியாக இருந்த ஜயத்ருதனை நோக்கிப் பீமசேனன் கதையுடன் பாய்ந்தார். ஜயத்ருதன் அம்புகளைச் செலுத்தினான். அதனைப் பொருட்படுத்தாத பீமன் ஜயத்ருதனின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்றார். ஜயத்ருதனைச் சகுனி தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான். பீமசேனன் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல முன்னேறினார். இச்சமயத்தில் துரியோதனனையும் அவனது சகோதரர்களையும் விட்டு விட்டு மற்றவர்கள் அஞ்சி ஓடி விட்டனர். பீமசேனன் துரியோதனனையும் அவனது சகோதரர்களையும் தாக்க முற்பட்டார். சித்ரசேனனைத் தவிர மற்றவர்கள் விலகி விட்டனர். பீமன் எறிந்த கதை தன்னைத் தாக்கும் முன்பே சித்திரசேனன் தேரில் இருந்து குதித்துத் தப்பி விட்டான். அவனுடைய தேர், குதிரை, சாரதி முதலியோர் பீமன் வீசிய கதையால் கொல்லப்பட்டனர்.

6.12. எட்டாம் நாள் போர்: பீமன்-பீஷ்மர் போர்; பீமன் திருதராஷ்டிர புதல்வரை வதைத்தல்

எட்டாம் நாள் காலை மீண்டும் போர் தொடங்கியது. இருதர்ப்பு வீரர்களும் பரஸ்பரம் பயங்கரமாக மோதிக் கொண்டனர். பீஷ்மர் பேராற்றலுடன் பாண்டவப் படையை அழிக்கத் தொடங்கினார். பீமசேனன் பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர் புரியலானார்: பாண்டவசேனையில் ஒருவரும் பீஷ்மருக்கு முன் நிற்க முடியாத நிலையில் பீமன் மட்டுமே பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தார். பீமசேனன் பீஷ்மரின் சாரதியைக் கொண்டு விட்டார். துரியோதனன் தன் சகோதரர்களுடன் பீஷ்மரின் உதவிக்கு வந்தான். திருதராஷ்டிர புதல்வன் சுனாபன் என்பவன் பீமசேனனை 7 பாணங்களால் தாக்கினான். பீமன் 'ஷூரப்ர' என்னும் பாணத்தால் சுனாபனின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். சுனாபனின் சகோதரர்கள் ஆதித்யகேது, பகவாசி, குண்டதார், மகோதரன், அபராஜிதன் பண்டிதன், விசாலாக்ஷன் என்னும் ஏழுபேர் பீமசேனன் மீது போர் தொடர்ந்தனர். மகோதரன் 9, ஆதித்ய கேது 70, பகவாசி 5, குண்டதாரன் 90, விசாலாக்ஷன் 5 என்ற எண்ணிக்கையில் அம்புகளைச் செலுத்திப் பீமசேனனைத் தாக்கினர்.

அபராஜிதனும் பீமசேனனோடு போர் தொடுத்தான். பீமசேனன் தன்னுடைய பாணங்களால் அபராஜிதனுடைய தலையைத் துண்டித்தார். பல்லம் என்னும் பாணத்தால் குண்டதாரனை யமலோகம் அனுப்பினார். பண்டிதகனைக் கொன்றார். விசாலாக்ஷனை வீழ்த்தினார். மகோதரனை மார்பில் அடித்துப்பிளந்தார். ஆதித்ய கேதுவின் ஆருயிரைப் பறித்தார். பஹ்வாஷியைப் பாணத்தால் சாய்த்தார். இவ்வாறு எட்டு திருதராஷ்டிர புதல்வர்களைப் பீமன் கொன்றதைக் கண்ட துச்சாதனன் பீமனின் சபதத்தை எண்ணி அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான். சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் படைவீரர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பீமசேனைனைக் கொன்று விட ஆணையிட்டான்.

6.13. பீமசேனன் கடோத்கஜனுக்கு உதவுதல்; பீமசேனன்-துரியோதனன், கௌரவ மகாராஜிகளுடன் போர் செய்தல்

இராவான் கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்டான். அதனைக்கண்ட கடோத்கஜன் துரியோதனன் மீதும் அவனது மகாரதிகளுடனும் கடும்போர் புரிந்தான். கௌரவ சேனையின் மகாரதிகள் ஒன்று சேர்ந்து கடோத்கஜனைத் தாக்கினர். எண்ணற்ற அம்புகளால் தாக்கப்பட்ட கடோத்கஜன் துன்பமடைந்தான். உடனே கருடனைப் போலப் பறந்தவாறு, வானில் இருந்தபடியே பயங்கரமாகக் கர்ஜிக்கலானான். கடோத்கஜனுடைய கர்ஜனையைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பீமசேனைனைக் கடோத்கஜனின் உதவிக்குச் செல்லுமாறு ஆணையிட்டார். பீமசேனன், சத்தியத்ருதி, சௌசித்தி, சிரேணிமான், வசுமான், அபிபு, அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள், க்ஷத்ரதேவன், க்ஷத்ர தர்மா, நீலன் ஆகிய வீரர்களின் படை கடோத்கஜன் உதவிக்கு விரைந்து வந்தது. இதனைப் பார்த்து கௌரவ சேனை கலங்கியது. கௌரவ சேனை அதிகம் கொல்லப்பட்டது.

துரியோதனன் தன்னுடைய சேனை அதிகமாகக் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு கோபத்துடன் பீமசேனைனைத் தாக்கினான். பீமசேனனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். பீமசேனன் வில்லின்றி இருந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அவரது மார்பில் பாணத்தால் காயம் ஏற்படுத்தினான். பீமசேனன் காயத்தால் துன்புற்று நிற்கமாட்டாமல் தேரின் கொடிக்கம்பத்தைப்பிடித்துக் கொண்டார். இதனைக்கண்ட கடோத்கஜன், அபிமன்யு, முதலியோர் பீமனின் உதவிக்கு வந்தனர். துரியோதனனைக் காப்பாற்ற துரோணர், பூரிச்ரவா, அஸ்வத்தாமா, ஐயத்ருதன் முதலிய வீரர்கள் விரைந்து வந்து பாதுகாத்தனர். துரோணர் பீமசேனன் மீது 26 பாணங்களைத் தொடுத்தார். பீமசேனன் பத்து பாணங்களைச் செலுத்தித் துரோணாசாரியாரின் இடது விலா எலும்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். வயது முதிர்ந்தவரான துரோணர் காயத்தால் வருந்தித் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டார். துரியோதனனும்,

அஸ்வத்தாமாவும் இதனைக்கண்டு பீமனைத் தாக்கினர். பீமசேனன் தேரில் இருந்து குதித்து, கதையைக் கையில் ஏந்தியவாறு அசையாமல் நின்றார். பீமசேனனைத் துரியோதனனும், அஸ்வத்தாமாவும் ஒன்றாகத் தாக்கினர். துரோணரும், கௌரவ மகாரதிகளும், பீமசேனனை மீண்டும் ஒன்றாகச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். பாண்டவ மகாரதிகள் பீமனின் உதவிக்கு வந்தனர். அனுபதேச மன்னனும், பீமனின் நண்பனுமான நீலனின் வீரம், மற்றும் கடோத்கஜன் ஏற்படுத்திய மாயையால் கௌரவர்கள் பின்வாங்கி ஓடினர்.

6.14. பகதத்தன் பீமன் போர்

இதே நேரத்தில் கடோத்கஜனுடன் போரிட பகதத்தனைப் பீஷ்மர் அனுப்பினார். பகதத்தன் பாண்டவர்களை நோக்கி வந்ததைக் கண்ட பீமசேனன், அபிமன்யு, கடோத்கஜன் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பகதத்தனோடு போர் தொடங்கினர். பகதத்தன் ‘சுப்ரதீபம்’ என்ற யானை மீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். பாண்டவர்களுக்கும், பகதத்தனுக்கும் இடையில் உக்கிரமான போர் நடைபெற்றது. பகதத்தன் பீமசேனனைத் தாக்கினான். பீமசேனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். பீமசேனனின் தேரை நோக்கிப் பகதத்தன் தன் யானையைச் செலுத்தினான். பீமசேனன் பகதத்தனின் யானையைப் பாதுகாத்த நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்றுவிட்டார். பாண்டவ மகாரதிகள் பகதத்தனின் யானையைத் தாக்கத் தொடங்கினர். பீமசேனனை முன்னிறுத்திப் போர் புரிந்தனர். பகதத்தனின் யானை பாண்டவர்களைத் தாக்கத் தொடங்கியது. இச்சமயம் கடோத்கஜன் அந்த யானையைக் கொன்றுவிட எண்ணித் திரிகூலத்தை ஏந்தினான். அதனை வெட்டிய பகதத்தன், பீமசேனன், கடோத்கஜன், அபிமன்யு, கேகய ராஜகுமாரர்கள், திரௌபதி புதல்வர்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தினான். பீமசேனனின் சிம்மக் கொடியை வெட்டிவிட்டான். பீமனின் சாரதி விசோகனையும் பெரும் காயமடையச் செய்தான். இச்சமயம் தேரில் இருந்து இறங்கிய பீமசேனன் கால்நடையாகவே கௌரவ சேனையை நோக்கி முன்னேறினார்.

6.15. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களைக் கொல்லுதல்

பிற்பகலில் பீஷ்மர் மீண்டும் பாண்டவர்களுடன் பெரும்போர் தொடங்கினார். துரியோதனன் தன் சகோதரர்களுடனும், துரோணருடனும், பீமசேனனைத் தாக்கலானான். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் கண்டு பீமசேனன் கோபத்தால் கொதித்தார். துரியோதனனும் அவனது சகோதரர்களும் பீமசேனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்து அவரை மறைத்தனர். பீமசேனன் ‘ஷ்ரப்ரம்’ என்ற பாணத்தைச் செலுத்தி ‘வ்யூடோஸ்கரன்’ என்ற

காந்தாரியின் மகனைக் கொன்று வீழ்த்தினார். அடுத்து பல்லம் என்ற பாணத்தால் குண்டலி என்பானைக் கொன்றார். பிறகு பீமசேனனால் திருதராஷ்டிரனின் பல மகாரதி புதல்வர்கள் வதைக்கப்பட்டனர். அனாத்ருஷ்டி, குண்டபேதி, வைராட், தீர்க்கலோசன், தீர்க்கபாகு, சுபாகு கனகத் வஜன் என்ற ஏழு பெரும் உயிர் இழந்தனர். அப்போது துரோணர் பீமசேனைத் தாக்கினார். பீமன் துரோணரைத் தடுத்துவிட்டார். ஓராயிரம் பசுக்கூட்டத்தை விரட்டுவது போல் பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களை விரட்டினார். இவ்வாறு எட்டாம் நாள் போரில் காலைப்பொழுதில் எட்டுப் பேர், பிற்பகல் ஒன்பது பேர் என்று திருதராஷ்டிரரின் 17 புதல்வர்களைப் பீமசேனன் யமலோகம் அனுப்பினார்.

6.16. ஒன்பதாம் நாள் போர்

ஒன்பதாம் நாள் அன்று பீமசேனன் துரியோதனனின் பெரும் யானைப் படையுடன் பெரும் போர் புரிந்தார். அர்ஜுனன் திரிகர்த்த மன்னனைத் தடுத்த போது, கிருபர், துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா, சல்யன் அனைவரும் அர்ஜுனனைத் தேர்ப்படையுடன் சூழ்ந்து கொண்டனர். பெரும் யானைப்படை பீமசேனை நோக்கி வந்தது. பீமசேனன் கதாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தேரில் இருந்து குதித்தார். யானைப் படை பீமசேனைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பீமசேனன் தன் கதையால் அடித்து யானைப்படை முழுவதையும் காற்று மேகக் கூட்டத்தைச் சின்னாபின்னம் செய்வது போல் அழித்து விட்டார். பீமன் யானையின் தந்தத்தை வேரோடு பறித்து அதே தந்தத்தால் அதனை அடித்துக் கொன்று வீழ்த்தினார். ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட கதையுடன், மேதையும், மஜ்ஜையும் பூசப்பட்ட பீமசேனன் ருத்ரதேவனைப் போலக் காணப்பட்டார். பீமசேனனிடம் இருந்து தப்பிய யானைகள் தங்களுடைய சேனைகளையே நசுக்கியபடி நாற்புறமும் ஓடின. துரியோதனன் சேனை முழுவதும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டது.

6.17. பத்தாம் நாள் போர்

பத்தாம் நாள் அன்று பீஷ்மரை வீழ்த்தும் நோக்கத்துடனேயே பாண்டவர்கள் போர் புரிந்தனர். பெரும்பாலும் இருதரப்பு வீரர்களின் த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. பாண்டவர்கள் அனைவரும் சிகண்டியையும் அவனுக்குப்பின் அர்ஜுனனையும் நிறுத்தி அவர்களைப் பாதுகாத்தவாறு போரிட்டனர். கௌரவ மகாரதிகள் பாண்டவ மகாரதிகளிடமிருந்து பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தவாறு அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். அன்றைய போர்க்களத்தில் பீமசேனை எதிர்த்து பகதத்தன், கிருபாசாரியார், சல்யன், கிருதவர்மா, விகர்ணன், விந்த-அனுவிந்தர், ஜயத்ருதன், சித்ரசேனன், துர்மர்ஷன் ஆகிய பத்து பெரும் வீரர்களும் அவர்களுடைய சேனையும்

போரிட்டனர். பீமசேனன் இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாகப் பாணங்களால் தாக்கினார். கிருபாசாரியாரின் வில்லை வெட்டினார். ஐயத்ருதனின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டார். ஐயத்ருதன் தேரிழந்ததால் தரையில் நின்று பீமன் மீது அம்புகளை எய்தான். பீமசேனன் அவனுடைய வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். அப்போது சல்யன் பீமனைத் தாக்கினார். மீண்டும் பீமசேனன் அவர்கள் மீது தனித்தனியாக ஐந்து ஐந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். சல்யன் பீமனைத் தாக்கிப் பீமனின் சாரதி விசோகனையும் காயப்படுத்தினார். இதனைக் கண்ட பீமன் சல்யனின் மார்பிலும் புஜத்திலும் அடித்தார்.

பிறகு கிருதவர்மா முதலிய வீரர்களையும் தாக்கினார். சல்யனையும் கிருபாசாரியாரையும் காயப்படுத்தினார். பகதத்தன் மீது நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்தார். பீமன் மீது பகதத்தன் சக்தி ஆயுதத்தையும், ஐயத்ருதன் தோமரத்தையும், பட்டிசத்தையும், கிருபாசாரியார் சதக்னியையும் விடுத்தனர். பீமசேனன் தோமரத்தைத் துண்டாக்கி, பட்டிசத்தை உடைத்தார். சதக்னியைச் சின்னாபின்னமாக்கி சக்தியைப் பொடித்துவிட்டார். வீரர்கள் செலுத்திய ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் விலக்கி அவர்களுக்குக் காயம் விளைவித்தார். இச்சமயம் சிகண்டியை முன்வைத்து அர்ஜுனன் பீஷ்மரைத் தாக்க வந்ததைக் கண்டு துரியோதனன் சுசர்மாவைப் பெரும் தேர்ப்படையுடன் அனுப்பினான். பீமசேனன், அர்ஜுனன் ஆகிய சகோதரர்கள் இருவரும் மேலே கூறப்பட்ட பத்து மகாரதிகளுடனும், சுசர்மாவின் தேர்ப்படையுடனும் பெரும் போர் புரிந்தனர். பீமார்ஜுனர்களின் அற்புதமான பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது.

துரியோதனன் தானே பீமார்ஜுனர்களைத் தாக்க வந்தான். துரோணா சாரியரும், மகதமன்னன் ஐயத்சேனனும் அவன் உதவிக்கு வந்தனர். பீஷ்மர், துரியோதனன், ப்ருகத் பலன் அனைவரும் சேர்ந்து பீமார்ஜுனர் மீது போர் தொடுத்தனர். திருஷ்டத்யும்னனும் பெரும் சேனையோடு வந்தார். கௌரவ-பாண்டவ தரப்பு வீரர்களுக்கிடையில் பெரும்போர் நடைபெற்றது. அன்றைய மாலையில் அர்ஜுனன் தம் அம்புகளால் பீஷ்மரை வீழ்த்தினார்.

7. துரோண பருவம்

பத்தாம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டார். அவர் உத்தராயனத்தினை எதிர்பார்த்து அம்புப்படுக்கையில் சயனிக்கலானார். கௌரவ சேனைக்குச் சேனாதிபதியாகத் துரோணர் நியமிக்கப்பட்டார். கர்ணனும் கௌரவ சேனையில் போருக்காக உற்சாகத்துடன் சேர்ந்து கொண்டான். இருதரப்பு வீரர்களுக்கிடையிலும் கடும்போர் நடைபெற்றது.

7.1. பதினோராம் நாள்: பீமசேனன்-சல்யன் இடையிலான போர்; சல்யன் தோல்வி

போரின் தொடக்கத்தில் திருதராஷ்டிர புதல்வன் விவிம்சதியுடன் பீமசேனன் போர் செய்தார். விவிம்சதி பீமசேனனால் காயம்பட்டும் போரில் இருந்து விலகவில்லை. அவன் பீமசேனனுடைய குதிரைகளையும், கொடியையும் வெட்டிவிட்டான். பீமனின் வில்லையும் வெட்டினான். கௌரவ சேனையால் புகழப்பட்டான். இதைச் சகிக்காத பீமன் அவனது சிறந்த குதிரைகளைக் கொண்டு விட்டார்.

ஒருபுறம் சல்யமன்னன் அபிமன்யுவுடன் போர்புரிந்தான். அபிமன்யுவைத் தன்னுடைய இரும்பு கதையால் தாக்க முயற்சித்தான். இதனைக் கண்ட பீமசேனன் தன் கதையுடன் சல்யனை நோக்கி ஓடினார். அபிமன்யுவும் ஒரு கதையைக் கையில் ஏந்திச் சல்யனைப் போருக்கு வா வா என அழைத்தான். பீமசேனன் அபிமன்யுவைத் தடுத்து விட்டார். தானே சல்யனிடம் சென்று போரிட முற்பட்டார். மத்ர ராஜன் சல்யனும் பீமனைத் தாக்கத் தயாரானான். அப்போது போர்க்கருவிகளும், சங்குகளும் முரசுகளும் ஒலித்தன. இப்போரில் பீமனின் வேகத்தைச் சல்யனும், சல்யனின் வேகத்தைப் பீமனும் அன்றி வேறு யாராலும் தடுக்க இயலாது. சல்யனின் கதை மின்னலைப்போல ஒளி வீசியது. இருவரும் காளைகளைப் போல் கர்ஜித்தபடி மாற்றி மாற்றிப் போர் புரிந்தனர். இவருடைய வலிமையும் சமமாகவே இருந்தது. பீமசேனனின் கதை மோதி சல்யனின் பெரும் கதை சின்னா பின்னமாகச் சிதறியது. சல்யன் வேறு கதையை எடுத்துப் பீமசேனைத் தாக்கினான். இரண்டு பெரிய புலிகள் கைகளாலும், இரண்டு பெரிய யானைகள் தந்தங்களாலும் அடித்துக் கொள்ளுவதைப் போல இருவரும் அடித்துக் கொண்டனர்.

அவ்விருவரின் கதையின் ஓசை இடியோசையைப் போலக் கேட்டது. இரு பெரும் வீரர்களும் கதையின் அடியால் காயமுற்ற போதும் அசையாமல் நின்றனர். இருவரும் வட்டவடிவமாகச் சஞ்சரித்தனர். திடீரென்று யானைகளைப் போலப் பாய்ந்தனர். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு ஒரே சமயத்தில் பூமியில் விழுந்து விட்டனர். அப்போது சல்யன்

மிகவும் சோர்வடைந்து அடிபட்ட நாகம் போலத் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்ட க்ருதவர்மா மத்ரராஜனைத் தன் தேரில் அமர வைத்துப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றார். சல்யனின் தோல்வியைக் கண்டு கௌரவ சேனை கலங்கியது. பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தனர். சங்கினை முழங்கினர்.

7.2. பன்னிரண்டாம் நாள்: பீமசேனன்-துரியோதனன் இடையிலான போர்

பன்னிரண்டாம் நாள் போரின்போது இருதரப்பு முக்கிய வீரர்களும் தனித்தனியாகத் தவ்ந்த யுத்தம் மேற்கொண்டனர். துரியோதனன் தன் யானைப்படையுடன் பீமசேனனைத் தாக்கினான். துரியோதனன் வலுவில் பீமனைப் போருக்கு அழைத்ததும் பீமசேனன் அவனுடைய யானைப் படையின் மீது பாய்ந்தார். மதம் பெருக்கிக்கொண்டிருந்த அந்த யானைகள் பீமசேனனின் நாராசத்தால் பிளக்கப்பட்டு மதம் இறங்கிப் போரில் இருந்து விலகி ஓடிவிட்டன. காற்று மேகங்களைச் சின்னாபின்னம் செய்வது போலப் பீமசேனன் துரியோதனனின் யானைப்படை முழுவதையும் அழித்துவிட்டார். கோபம் கொண்ட துரியோதனன் பீமன்மீது கூர்மையான அம்புகளை எய்தான். பீமன் ஒரு நொடியில் சிறகுள்ள பாணங்களால் துரியோதனனைத் துளைத்து விட்டார். அவன் உடல் முழுவதும் அம்புகள் தைத்துவிட்டன. அவன் நாராசங்களால் பீமசேனனைக் காயப்படுத்தினான். பீமசேனன் துரியோதனனின் அரவக் கொடியை வெட்டி வில்லைத் துண்டாக்கினார். அச்சமயம் அங்கமன்னன் துரியோதனனின் உதவிக்கு யானை மீதேறித் தன்படையுடன் வந்தான். பீமசேனன் அங்கனின் யானையை நாராசத்தால் தாக்கி அதன் உடலைப் பிளந்து பூமியில் வீழ்த்தினார். அங்கன் யானை மீதிருந்து விலகுவதற்கு முன்பே ஒரு பல்லத்தால் அவன் தலையை வெட்டி விட்டார். அங்கனின் சேனை முழுவதும் அஞ்சி ஓடிவிட்டது.

7.3. பகதத்தனின் யானையுடன் பீமசேனன் போர்

இதனைக் கண்ட பகதத்தன் தன் யானை சுப்ரதீகனுடன் பீமன் மீது போர் தொடுக்கலானான். இந்திரனின் யானை ஐராவதத்தின் வம்சத்தில் வந்த அந்த யானை தன் இருகால்களைத் தூக்கி, துதிக்கையைச் சுருக்கியவாறு பீமன் மீது பாய்ந்தது. பீமசேனனின் தேரை நோக்கி வந்து குதிரைகளையும், தேரையும் பொடிப்பொடியாக்கிவிட்டது. பீமசேனன் தரையில் ஓடி அந்த யானையின் உடலுக்கடியில் ஒளிந்து கொண்டார். யானையை வசப்படுத்தும் 'அஞ்சலிகா வேதம்' என்ற கலையைப் பீமன் அறிந்தவர் ஆதலால் பயப்படவில்லை. யானையின் கீழ்ப்பகுதியில் ஒரு இடத்தில் இரு கைகளாலும் தட்டுவதால் யானைக்குச் சுகம் கிடைக்கிறது.

அப்போது பாகன் அடித்தாலும் அது அசையாது. இதுவே அஞ்சலிகா வேதம் என்ற கலையாகும். பீமன் அதன் உடலின் அடியில் இருந்து கைகளால் மெல்லத் தட்டினார். அப்போது அந்த யானை குயவனின் சக்கரத்தைப் போலச் சுற்றத் தொடங்கியது.

பத்தாயிரம் யானைகளின் பலம் கொண்ட யானை ‘சுப்ரதீகன்’ பீமனைக் கொல்ல முயற்சித்தது. அப்போது பீமன் அதன் எதிரில் வந்து நின்றார். யானை தன் துதிக்கையில் பீமனைப் பற்ற முயன்றது. அதனிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட பீமன் மீண்டும் அதன் உடலின் கீழ் ஒளிந்து கொண்டார். பாண்டவர் பக்கமிருந்து ஒரு யானை பகதத்தனின் யானையை எதிர்க்க வருவதற்காகக் காத்திருந்த பீமசேனன் யானையின் கீழ் இருந்து வெளிப்பட்டுத் திடீரென ஓடலானார். அனைவரும் அப்போது அந்த யானை ‘சுப்ரதீகன்’ பீமனைக் கொன்றுவிட்டதாகவே கருதினர். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே எண்ணினார். அவர் படையுடன் பகதத்தனைச் சூழ்ந்து கொண்டார். தஷாரண மன்னன் தனது யானையுடன் வந்து பகதத்தனைத் தாக்கினார். இதனைக் கண்டு பீமசேனன் தன் தேரில் அமர்ந்து மீண்டும் போருக்கு வந்தார். பாண்டவ மகாரதிகளைச் சுழற்றி வீசிய யானை சுப்ரதீகனும், பகதத்தனும் இறுதியில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர்.

7.4. 14 ஆம் நாள் போர்

13 ஆம் நாள் போரில் அபிமன்யு கௌரவ மகாரதிகளால் கொல்லப்பட்டான். தன் புதல்வன் மரணத்திற்குக் காரணமான ஐயத்ருதனைப் பதினான்காம் நாள் மாலைக்குள் வதம் செய்வதாக அர்ஜுனன் சபதம் ஏற்றார். துரோணரும் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்வதாகத் துரியோதனனிடம் சூளுரைத்தார். 14 ஆம் நாள் போர் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. பல முக்கியமான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

7.5. பீமசேனன் அலம்புஷன் போர்

கௌரவ சேனையில் சோமதத்தனின் புதல்வன் சலன் திரௌபதியின் புதல்வர்களால் கொல்லப்பட்டான். இச்சமயம் அரக்கன் அலம்புஷன் பீமசேனனோடு போரிடத் தொடங்கினான். மனிதனுக்கும், அரக்கனுக்கும் இடையில் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் ருஷ்ய சிருங்க குமாரன் அலம்புஷனை 9 அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். அரக்கன் தன் படை பின்தொடர, பீமசேனனை நோக்கி வந்தான். அவன் 5 ஷூரப்ரங்களால் பீமசேனனைக் காயப்படுத்தி அவருடன் வந்த 300 ரதிகளை அழித்து, 400 வீரர்களைக் கொன்றான். பீமசேனன் மிகவும் காயமடைந்தார்; மூர்ச்சையானார் பின் நினைவு வரப்பெற்றார். தன் உத்தமமான வில்லினை எடுத்துக் கூரிய அம்புகளை எல்லாப்பக்கமும் செலுத்தினார். அந்த அரக்கன் தன் சகோதரன்

பகன் பீமனால் கொல்லப்பட்டதற்குப் பழி வாங்க விரும்பினான். அவன் மறைந்து நின்று பீமசேனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்.

அரக்கன் தன் பார்வையிலிருந்து மறைந்து விட்டதால் பீமசேனன் எல்லாத்திசைகளையும் தம் அம்புகளால் மறைத்துவிட்டார். அந்த அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அரக்கன் அலம்புஷன் இமைப்பொழுதில் தன் தேரில் வந்து அமர்ந்தான். திடீர் என்று பூமியில் நின்றான். திடீர் என்று ஆகாயத்தில் தோன்றினான். சிறிய, பெரிய, பல உருவங்களைத் தரித்தான். எல்லாப் பக்கமும் சுற்றி வந்து பலவகையாகப் பேசினான். அப்போது பீமசேனனின் மீது ஆகாயத்தில் இருந்து அம்புகள் தாரையாக விழுந்தன. சக்தி, கணபம், பிராசம், சூலம், பட்டிசம், தோமரம், கத்தி உள்ளிட்ட பலவகையான ஆயுத மழை பொழிந்து பீமனின் ஏராளமான வீரர்கள் மடிந்தனர். அலம்புஷன் தொடர்ந்து பாண்டவரின் நால்வகைச் சேனைகளையும் சம்ஹாரம் செய்தான். ரதிகள் தேரில் இருந்து விழுந்தனர். அலம்புஷன் போர்க்களத்தில் ரத்த ஆறு பெருகச் செய்தான். அதில் பிராணிகளின் உடல்களும், வெட்டுண்ட அங்கங்களும் நிறைந்து கிடந்தன. இதனைக் கண்டு பாண்டவசேனை கலங்கியது. கௌரவ சேனை கொண்டாடியது.

பீமசேனனால் கௌரவ சேனையின் கோலாகலத்தைச் சகிக்க முடியவில்லை. அவர் மிகுந்த கோபத்துடன் 'த்வாஷ்ட்ரம்' என்னும் அஸ்திரத்தைச் சாக்ஷாத் 'த்வஷ்டாவே' பிரயோகிப்பது போல அரக்கன் மீது குறிவைத்தார். அவ்வஸ்திரத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான பாணங்கள் வெளிப்பட்டன. கௌரவ சேனை அழியலாயிற்று. அரக்கன் அலம்புஷனின் மாயையையும் மறைந்தது. அவன் ஆழமாகக் காயமடைந்தான். பீமசேனனின் அஸ்திரத்தால் அடிக்கப்பட்டு அவரை விட்டு விட்டு துரோணரிடம் அடைக்கலம் பெறச் சென்றுவிட்டான். பாண்டவ வீரர்கள் மகிழ்ந்தனர். பிரகலாதனை வென்று வந்த இந்திரனை மருத்கணங்கள் புகழ்ந்தது போலப் பீமனைப் புகழ்ந்தனர்.

7.6. சாத்யகி பீமசேனனிடம் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்

பாண்டவ சேனைக்கும் துரோணரின் சேனைக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது தொலைவில் இருந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்யம் உரக்க ஒலித்தது. ஆனால் அர்ஜுனனின் காண்டிபவிலின் த்வனி கேட்கவில்லை. அதனால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்பட்டதோ எனக் கவலை கொண்டார். சினிவம்சத்து சாத்யகியை அர்ஜுனனின் உதவிக்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டார். ஆனால் தனஞ்ஜயன் துரோணரிடமிருந்து தர்மராஜனைக் காப்பாற்றும்

பொறுப்பைச் சாத்யகியிடம் ஒப்படைத்தே ஐயத்ருதன் வதத்திற்காகச் சென்றார். எனவே சாத்யகி தயங்கினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் வற்புறுத்தவே சாத்யகி துரோணரின் சேனையைப் பிளந்து அர்ஜுனனிடம் செல்லப் புறப்பட்டார். அச்சமயம் பீமசேனனும் அவருடன் பின் தொடர்ந்தார்.

பீமசேனன் கவசமணிந்து போருக்குத் தயாராகித் தன் பின் வருவதைக் கண்ட சாத்யகி அவரைப் பாரட்டியவாறு கூறலானார். “பீமசேனா! நீ யுதிஷ்டிர மன்னரைக் காப்பாற்று. இதுவே எல்லாவற்றையும் விட உனக்குப் பெரிய கடமையாகும். கௌரவ சேனையைக் கிழித்து நான் உள்ளே பிரவேசிக்கப்போறேன். இப்போதும், எதிர்காலத்திலும் மன்னரைக் காப்பாற்றுவதே புகழ்மிக்கது. நான் உன் பலத்தை அறிவேன். நான் விரும்புவதைச் செய்வதானால் நீ யுதிஷ்டிரரிடம் செல்” என்றார். பீமசேனனும் சாத்யகியின் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரைக் காப்பற்றத் திரும்பி வந்தார்.

7.7. க்ருதவர்மா - பீமசேனன் போர்

சாத்யகி துரோணரை விட்டு விட்டுக் கிருதர்மாவுடன் போரிட்டவாறு கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். துரோணர் சாத்யகியின் பின் ஓடி வந்து அவரைத் தடுக்க எண்ணினார். இச்சமயம் பாண்டவர்கள் பீமசேனை முன்னிறுத்தித் துரோணரின் சேனையைத் தாக்கினார்கள். க்ருதவர்மா பாண்டவ சேனையைத் தனியாகவே தடுத்துவிட்டான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கணக்கற்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்தும் க்ருதவர்மா சளைக்கவில்லை. பீமசேனனின் வில்லையும் கொடியையும் வெட்டிவிட்டான். பிறகு பீமன் மீது 70 பாணங்களை அடித்தான். பீமன் காயப்பட்டு ரதத்தின் உள்ளே நடுங்கியவாறு அமர்ந்துவிட்டார். பாண்டவசேனை, பீமனைக் காப்பாற்ற கிருதவர்மாவைச் சூழ்ந்து நின்று தாக்கியது.

இச்சமயம் தளர்வு நீங்கிய பீமசேனன் சொர்ணமயமான தண்டமுடைய இரும்பாலான சக்தி ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் தேரின் மீது செலுத்தினார். பிரளய கால அக்னி போன்ற அந்த ஆயுதத்தைக் க்ருதவர்மா துண்டு துண்டாக்கிவிட்டான். அச்சக்தி ஆயுதம் எரி நட்சத்திரம் விழுவது போல் கீழே விழுந்துவிட்டது. கோபம் கொண்ட பீமசேனன் ஒரு வில்லை எடுத்து ஐந்து அம்புகளைச் செலுத்திக் க்ருதவர்மாவின் உடல் முழுவதும் காயப்படுத்தி விட்டார். க்ருதவர்மா சிறிதும் கலங்காமல் பீமசேனன் மீது 3 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்திவிட்டான். பாண்டவ மகாரதிகளையும், பீமசேனனையும் வெற்றி கொண்டு மகிழ்ந்தான்.

7.8. யுதிஷ்டிரர் கவலை: பீமசேனனிடம் கூறுதல்

ஆசாரியார் தொடர்ந்து பாண்டவர்களின் வியூகத்தை நசுக்கத் தொடங்கினார். அதனால் பாஞ்சால, பார்த்த, சோமக வீரர்கள் அவரிடமிருந்து வெகுதூரம் சென்று விட்டனர். துரோணரால் தன்னுடைய சேனை கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கவலை கொண்டார். இது எவ்வாறு ஆகும் என்று யோசித்தார். அர்ஜுனனும், சாத்யகியும் போர்க்களத்தில் எங்காவது தென்படுகிறார்களா என்று பார்த்தார். அர்ஜுனனின் ஹனுமத் கொடி காணப்படவில்லை. காண்டிபத்தின் த்வனி எங்கும் கேட்கவில்லை. இதனால் கவலை கொண்ட தர்மரஜரின் ஒவ்வொரு அங்கமும் தகித்தது. அவர் அமைதியிழந்தார். அர்ஜுனனுக்காகவும், சாத்யகிக்காகவும், கவலை கொண்ட அவர் அவர்களைத் தேடப் பீமசேனை அனுப்பத் தீர்மானித்தார். பீமசேனனிடம் தன் தேர் மூலம் சென்றார்.

யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கவலையுடன் சென்றார். பீமசேன் அவரது கவலை கொண்ட முகத்தைப்பார்த்து, மிகுந்த அன்புடன் பேசினார். “மன்னா! உங்களை இத்தகைய பயந்த நிலையில் இதற்கு முன் நான் பார்த்ததுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. நாங்கள் தைரியம் இழந்தபோதேல்லாம் தாங்களே எங்களுக்கு உற்சாகம் அளித்து வந்தீர்கள். ராஜேந்திரா! எழுந்திருங்கள். நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யட்டும்? நீங்கள் ஆணையிட்டால் இவ்வுலகில் என்னால் செய்யமுடியாத காரியம் எதுவுமில்லை” என்றார். பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பெருமூச்சுடன் கூறலானார். “சகோதரா! இப்போது அர்ஜுனன் போரில் கொல்லப்பட்டுப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே போர் செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ என்று எண்ணுகிறேன்.

சக்திசாலி அர்ஜுனனை நம்பியே நாம் அனைவரும் உயிர் வாழ்கிறோம். ஐயத்ருதனை வதம் செய்யக் கௌரவ சேனையில் புகுந்த அர்ஜுனன் இன்னும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அர்ஜுனனின் உதவிக்காத சாத்யகியை அனுப்பினேன். சாத்யகியும் சென்றது தான் தெரியும். திரும்பியது தெரியாது. இவ்விருவருக்காகவும் நான் மிகவும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒருவேளை அர்ஜுனனும், சாத்யகியும் போரில் கொல்லப்பட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மட்டும் யுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ என்று தெரியவில்லை. ஆதலால் நீ அர்ஜுனனும், சாத்யகியும், சென்ற இடத்திற்குச் சென்று இருவரையும் சமமாகத் தேடு. பாண்டு குமாரா! நீ பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் மற்றும் சாத்யகியை நலமுடன் பார்க்கும்போது உச்சக்குரலில் சிம்மநாதம் செய்து அதனை எனக்கு அறிவித்துவிடு” என்று கூறினார்.

7.9. பீமசேனன் பதில், யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பைத் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் ஒப்படைத்தல்

யுதிஷ்டிரரின் துயரம் தோய்ந்த சொற்களைக் கேட்ட பீமசேனன் அவரிடம் ஆறுதலுடன் கூறினார், “மகராஜா! முன்பு பிரம்மா, மகாதேவன், இந்திரன், வருணன் ஆகியோரின் தேராக இருந்ததையே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால் அவர்களுக்காக நீங்கள் பயம் கொள்ள வேண்டாம். நான் உங்கள் ஆணையைத் தலைமீது தாங்கி அவர்களை நோக்கிச் செல்லுகிறேன். தாங்கள் துயரமும் கவலையும் பட வேண்டாம். அந்த ஆண் சிங்கங்களைப் போர்க் களத்தில் சந்தித்ததும் தங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்று பீமசேனன் பதிலளித்தார்.

பிறகு பீமன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “மகாபாஹு! துரோணர் எல்லாவகை உபாயங்களாலும் தர்மராஜனைக் கைது செய்ய தயாராக இருக்கிறார், என்பது உனக்குத் தெரியும். இங்கிருந்து அவரைக் காக்கவேண்டிய கடமையே முக்கியமானது. ஆனால் யுதிஷ்டிரரின் ஆணையை நான் மீறமுடியாது. எனவே நான் அர்ஜுனனையும் புத்திசாலி சாத்யகியையும் பின்பற்றிச் செல்லப் போகிறேன். நீ எச்சரிக்கையோடு இருந்து போர்க்களத்தில் மகராஜா யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்று” என்று உரைத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தான் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவேன் என்றும், நீ சிறிதும் கவலைப்படாமல் அர்ஜுனன் சாத்யகி இருவரையும் பின்பற்றிச் செல் என்றும் உறுதியளித்தார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பைப் பீமசேனன் துருபத குமாரனிடம் ஒப்படைத்தார்.

7.10. பீமசேனன் அர்ஜுனனையும் சாத்யகியையும் பின் தொடரப் புறப்படுதல்

பிறகு பீமசேனன் தன் மூத்த சகோதரனை வணங்கினார். யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்கு ஆசியளித்தார். பிறகு பிராமணர்களை பூஜை செய்து வலம் வந்து, அக்னி, பசு, தங்கம், அருகம்புல், கோரோஜனை, நெய், அட்சதை, தயிர் ஆகிய எட்டு மங்களப்பொருட்களை ஸ்பரிசித்தார். பின் ‘கைலாதக்’ என்னும் மதுவைப் பருகினார். பீமசேனனின் பலமும் உற்சாகமும் இருமடங்காயிற்று. பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்து வெற்றியை அறிவித்தனர். அனுகூலமான காற்று வீசி சுப சகுனம் காட்டியது. கவசம், குண்டலம், தோள்வளை, உடும்புத் தோலால் ஆன கையுறை இவற்றை அணிந்தார். சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, வெள்ளை நிற வஸ்திரங்களை அணிந்து கொண்டார். அவர் கௌரவ சேனையை நோக்கிப் புறப்பட்ட போது, மறுபடி பாஞ்சஜன்யத்தின், பயங்கர ஒலி கேட்டது. அவ்வொலியைக்

கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் “பீமா! பார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சங்கினைப் பெரிதாக முழங்குகிறார். அர்ஜுனன் பெரும் சங்கடத்தில் இருக்கிறார் போலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கௌரவர் அனைவருடனும் போர் செய்கிறார் எனத் தோன்றுகிறது. நீ விரைந்து அவர்களிடம் போ” என்று கூறிய தர்மராஜரின் பதற்றத்தை அறிந்த பீமன் விரைந்து தயாரானார்.

முரசு பலமாக அறையப்பட்டது. பீமன் பலமுறை தனது சங்கத்தை ஒலித்து சிம்மம் போல் கர்ஜனை செய்து தேரில் ஏறினார். தன் சாரதி விசோகனிடம் தேரை விரைந்து செலுத்தக் கூறினார். பீமசேனனின் பின்னால் சோமகர்களும் பாஞ்சாலர்களும் தேவராஜனோடு தேவகணங்கள் செல்வதைப் போல் சென்றனர்.

7.11. பீமன் துரோணர் மற்றும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களால் தடுக்கப்படுதல்

அச்சமயம் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் பீமசேனனை எதிர்த்துத் தடுத்தனர். துச்சலன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி, துர்முகன், துச்சகன், விகர்ணன், சாலன், விந்தன், அனுவிந்தன், பிருந்தாரகன், அசேனன், அபயன், ரௌத்ரகர்மா முதலிய தேர் வீரர்கள் தங்கள் பணியாட்களுடன் பீமசேனனை முயற்சியுடன் எதிர்த்தனர். அந்த வீரர்கள் பாணங்களால் பீமசேனனை மறைத்தனர். ஆனால் பீமன் தன் வேகத்தால் அவர்கள் அனைவரையும் தாண்டித் துரோணர் மீது பாய்ந்தார். தன் எதிரில் நின்ற யானைப் படையைச் சிறிது நேரத்திலேயே அடித்து விரட்டலானார். பிறகு ஆசிரியரின் சேனையை வேகமாகத் தாக்கினார். துரோணர் கரை கடலைத் தடுப்பது போலப் பீமனைத் தடுத்துவிட்டார். பீமனின் நெற்றியில் நாரசங்களால் அடித்துக் காயம் ஏற்படுத்தினார். பீமனும் அர்ஜுனனைப் போலத் தன்னை வணங்கிப் பூஜிப்பான் என்று துரோணர் கருதினார்.

7.12. பீமன் துரோணர் உரையாடல்; பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வதைத்தல்

ஆசாரியார், பீமனிடம், “பீமசேனா! இன்று போர்க்களத்தில் என்னை வெல்லாமல் இந்த சேனையில் நுழைய முடியாது. உன் தம்பி அர்ஜுனன் என்னை வணங்கி என் அனுமதியோடு என் சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். விருப்பமிருந்தால் நீயும் அதே போலப் போகலாம். இல்லாவிடில் என்னுடைய சேனை வியூகத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது என்றார். துரோணரின் சொற்களைக் கேட்டுக் கண் சிவந்த பீமன் துரோணரிடம் பயமின்றிப் பேசலானார்; “பிரம்மன்! அர்ஜுனன் உங்கள் அனுமதியோடு இந்த சேனையில் பிரவேசிக்கவில்லை. அவர் வெல்ல முடியாதவர். அவர்

உங்களைப் பூஜித்து மதிப்பளித்துள்ளார். துரோணரே! நான் அர்ஜுனன் அல்ல; நான் உங்கள் பகைவன் பீமன். நீங்கள் எங்கள் தந்தை, குரு மற்றும் பந்து ஆவீர். நாங்கள் உங்கள் புதல்வர்களைப் போன்றவர்கள். நாங்கள் அனைவரும் எப்போதும் உங்கள் முன் வணக்கத்துடன் நிற்கிறோம். ஆனால் இன்று உங்களிடம் இருந்து வரும் சொற்கள் எங்களிடம் உங்களுக்குள்ள பகைமையைக் காட்டுகிறது. நீங்கள் தன்னைத் தானே பகைவனாகக் கருதுவதால், நானும் உங்கள் பகைவனைப் போல நடந்துகொள்ளுகிறேன்” என்றார்.

இவ்வாறு கூறிய பீமசேனன் தன் கதையை எடுத்துச் சுழற்றித் துரோணர் மீது அடித்தார். துரோணரின் சாரதியோடு தேரும் பொடிப் பொடியானது. தேரில் இருந்து குதித்து விட்ட துரோணர் வேறு தேரில் அமர்ந்து கொண்டார். இதற்கிடையில், பீமசேனன் தன் எதிரில் இருந்த தேர்ப்படை மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். கௌரவச் சேனையில் துரியோதனனின் சகோதரர்கள் அடிபட்டும் பீமனோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பீமன், துச்சாதனன் தன்மீது ஏவிய ரதசக்தியைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார்.

பிறகு மிகவும் சினம் கொண்ட பீமன் மூன்று அம்புகளைச் செலுத்திக் குண்ட்பேதி, சிசேஷணன், தீர்க்கலோசன், மூவரையும் கொன்றுவிட்டார். பிருந்தாரகனை வதம் செய்தார். பின்னர் அபயன், ரௌத்ரகர்மா, துர்விமோகர் மூவரையும் அழித்துவிட்டார். பின்னர் விந்த-அனுவிந்தர்களையும், சுவர்மாவையும், யமலோகம் அனுப்பிவிட்டார். சுதர்சனனையும் பலமாகக் காயம் செய்தார். அவனும் மரணமடைந்தான். இதனால் கௌரவ சேனையின் உற்சாகம் குறைந்தது. பீமசேனன் மூலம் அடிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் போர்க்களத்தை விட்டு விலகிவிட்டனர். பிறகு பீமன் ரதிகளைத் தாண்டித் துரோணரின் சேனை மீது தாக்கினார்.

7.13. பீமசேனன் துரோணருடன் போர் புரிதல்

பீமனால் தேரிழந்து விலகிய துரோணர் இதற்குள் வேறு தேர் ஏறிப் பீமனை எதிர்க்கத் தயாரானார். கௌரவ சேனையின் வில்லாளி மன்னர்கள் பலர் இதற்குள் பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் சிரித்தபடி தன் கதையை உயர்த்தி மிக வேகமாக அடித்துப் பலமன்னர்களின் காரியத்தை முடித்தார். அந்த கதையைப் பார்த்ததும், அதன் ஒலியைக் கேட்டும் பல ரதிகள் தேரில் இருந்து கீழே விழுந்துவிட்டனர். பலர் ஓடிவிட்டனர். இச்சமயம் பீமனின் முன் வந்த துரோணர் மீண்டும் பீமனோடு போரைத் தொடங்கினார். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே தேவாசுரப் போரைப் போன்ற போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் தன் தேரில் இருந்து மார்பை இருகைகளையும்

கொண்டு மறைத்தவாறு, துரோணரை நோக்கி ஓடினார். பலசாலியான அவர் துரோணரின் தேரிலுடைய ஈஷா தண்டத்தைக் கையில் பற்றித் தேரைத் தூக்கிச் சுழற்றித் தொலைவில் வீசிவிட்டார். துரோணர் வேறு தேரில் ஏறிவிட்டார். பீமன் மீண்டும் துரோணரின் தேரின் அச்சினைப் பற்றித் தூக்கித் துரோணருடன் அதை வீசி எறிந்தார். ஆனால் இமைப்பொழுதில் துரோணர் வேறு தேரில் அமர்ந்துவிட்டார். இதே சமயம் பீமனின் சாரதி விசோகன் தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு பீமனிடம் வந்தான். பீமன் தன் தேரில் ஏறிக் கௌரவ சேனையைத் தாக்கினார். பின்னர் க்ருதவர்மாவின் சேனையை வென்றார். பிறகு தரதர்களின் பெரும் சேனையையும் தாண்டி மிலேச்சர்களைத் தோற்கடித்தார்.

7.14. பீமசேனன் அர்ஜுனன் மற்றும் சாத்யகியைக் காணுதல்: கர்ஜனை புரிதல்

அப்போது மேலும் முன்னேறிய பீமசேனன், சாத்யகி பகைவரோடு போரிடுவதைக் கண்டார், அர்ஜுனனைக் காணவிரும்பி மேலும் முன்னேறினார். அங்கே பராக்கிரமத்துடன் போரில் ஈடுபட்ட அர்ஜுனனைக் கண்டார். தான் யுதிஷ்டிரிடம் தெரிவித்தது போலப் பெரும் கர்ஜனை ஒலியை எழுப்பினார்: பீமனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணார் ஜுனர்களும், பெரும் கர்ஜனை புரிந்தனர். பீமன் மற்றும் அர்ஜுனனின் கர்ஜனை ஒலியைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பெரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார். அவரது துயரம் விலகியது.

7.15. பீமசேனன் கர்ணன் போர்: கர்ணனின் தோல்வி

கௌரவ சேனைக்குள் புகுந்த பீமசேனனைக் கர்ணன் எதிரே வந்து தடுத்து விட்டான். கர்ணன்-பீமன் இருவருமே தத்தம் வெற்றிக்கு முயன்றனர். அவ்விருவரின் தோள்தட்டும் ஒலியையும், பீமசேனனின் கோர கர்ஜனையையும் கேட்டு, ரதி மற்றும் குதிரை வீரர்களின் உடல்கள் நடுங்கின. பீமனின் சிம்ம நாதம் ஆகாயத்திலும், பூமியிலும் பரவியது. கௌரவ சேனை வீரர்களின் வில்லும் அஸ்திர சஸ்திரங்களும் பூமியில் விழுந்தன. வானகங்கள் துன்புற்று மல மூத்திரங்களை வெளியேற்றின. வானம் கழுகுகளாலும், காக்கைகளாலும் நிரம்பியது.

கர்ணன் 20 அம்புகளால் பீமனையும், 5 அம்புகளால் அவரது சாரதியையும் துளைத்தான். பீமன் சிரித்தவாறு 64 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது அடித்தார். கர்ணன் செலுத்திய பாணங்களைத் தன் அருகில் வரும் முன்பே பீமன் துண்டு துண்டாகிவிட்டார். கர்ணன் பலமுறை அம்புமழையில் பீமனை மறைத்தான். பீமன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். பீமன் செலுத்திய பாணங்களால் கர்ணனின் மார்பில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது.

சிறிதே துன்புற்ற கர்ணன் வில்லைக் காதுவரை இழுத்துப் பீமன் மீது கணக்கற்ற பாணங்களை விடுத்தான். அதனால் பீடிக்கப்பட்ட பீமசேனன் ஒரு ஷூர்ப்ரத்தின் மூலம் கர்ணனுடைய வில்லின் நாணை அறுத்துவிட்டார். கர்ணனின் சாரதியை அடித்துக் கீழே விழச் செய்தார். கர்ணனுடைய நான்கு குதிரைகளின் உயிரையும் பறித்துவிட்டார். கர்ணன் பயந்து உடனே விருஷசேனன் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

7.16. பீமசேனன் மூலம் துச்சலன் மரணம்

போர்க்களத்தில் கர்ணனைத் தோற்கச் செய்த பீமன் மேகத்தின் கர்ஜனையைப் போலச் சிம்ம நாதம் செய்தார். அவ்வொலியையைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனின் வெற்றியை அறிந்து மகிழ்ந்தார். பாண்டவர்களின் சேனையில் மகிழ்ச்சி காரணமாகச் சங்கொலியும், அம்பொலியும் நிறைந்தது. இதே சமயத்தில் அர்ஜுனனுடைய காண்டிபத்தில் டங்காரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாஞ்சஜன்யத்தின் முழக்கமும் கேட்டன. பீமன் கர்ணனைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணன் ஆபத்தில் இருப்பதைக் காட்டி அவனுக்கு உதவக் கட்டளையிட்டான். கர்ணனிடம் வந்த துச்சலனின் தேரில் கர்ணன் ஏறிக்கொண்டான். இச்சமயம் பீமசேனன் திடீரென்று அங்கு வந்து பத்து பாணங்களைச் செலுத்திக் கர்ணனைக் காயப்படுத்திக் துச்சலனின் தலையை வெட்டி விட்டார்.

7.17. பீமசேனன் கர்ணன் போர்: கர்ணனின் தோல்வி

தொடர்ந்து மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது. கௌரவ சேனை எல்லாத் திசைகளிலும் பீடிக்கப்பட்டது. கர்ணன் போருக்காக மீண்டும் பீமன் முன் ஒரு யானை மற்றொரு யானையோடு போரிட வந்தது போல வந்தான். கர்ணன் அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களிடம் சகோதரத் தன்மையுடனேயே நடந்து கொண்டான். துரியோதனன் எப்போதும், கர்ணன் பாண்டவர்களைப் போரில் வென்றுவிடுவான் என்றே நம்பி வந்தான். பீமசேனன் இச்சமயம் கர்ணனுடன் போரிட விரும்பவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் செல்லவே விரும்பினார். ஆனால் கர்ணன் மீண்டும் பீமசேனனோடு போருக்கு வந்தான். கர்ணன் பீமனைப் பார்த்து, “பீமசேனா! உன்னுடைய பகைவர்கள் கனவில் கூட நீ போரில் புறமுதுகிடுவாய் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் இன்று அர்ஜுனனைச் சந்திப்பதற்காக நீ ஏன் எனக்கு முதுகைக்காட்டுகிறாய்? இது உனக்குத் தகுந்ததல்ல. ஆதலால் என்னோடு போரிடு” என்று கூறினான்.

புகழ்மிக்க பீமசேனன் த்வைத போருக்குத் தயாரான, சஸ்திரக் கலையின் நிபுணனும், கவசதாரியுமான கர்ணன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். அவர் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பினார். கர்ணனைப்

பாணங்களால் படுகாயப்படுத்தினார். உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்திருந்த கர்ணனும் பாணங்களால் பீமனை எரித்தான். ஆசாரியரைப் போலப் போர்க்களத்தில் சஞ்சரித்தான். கர்ணன், கோபத்தோடு போர் செய்த பீமசேனைக் கேலி செய்தவாறு அவர் முன் சென்றான். பீமனால் கர்ணனின் கேலியைச் சகிக்க முடியவில்லை. பீமன், தன் எதிரில் வந்த கர்ணனின் மார்பில் வத்ஸதந்தம் என்னும் பாணங்களால் அடித்தார். மீண்டும் தங்கச் சிறகுகடைய 21 பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் பீமசேனனுடைய குதிரைகளைத் துளைத்தான். பாணங்களால் பீமனை அவரது தேர், கொடி, சாரதியுடன், கர்ணன் மறைத்துவிட்டான். 64 அம்புகளால் அவரது கவசத்தைப் பிளந்துவிட்ட பீமசேனன் கர்ணன் தொடுத்த அம்புகளைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் அவன் அருகில் சென்று 32 அம்புகளால் கர்ணனை மிகவும் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் பீமசேனன் மீது பெரும் அம்பு மழை பொழிந்தான். மென்மையாகவே பீமனைத் தாக்கி வந்தான். கர்ணன் காட்டிய மென்மையைத் தன்னுடைய அவமானமாகக் கருதிய பீமன் அதனைச் சகிக்க முடியாமல் கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார்.

கர்ணன் பீமன் மீது அம்புமழை பொழிந்தான். அவை தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே பீமன் தன் பல்லங்களால் அவற்றை வெட்டிவிட்டார். சூரிய புத்திரன் மீண்டும் அம்புமழையில் பீமசேனை மூடினான். முட்கள் நிரம்பிய முள்ளம் பன்றியைப்போலப் பீமசேனன் காட்சியளித்தார். பீமனின் உடல் முழுவதும் உதிரத்தால் நனைந்துவிட்டது. கர்ணனைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாத பீமன் அவன் மீது 25 நாராசங்களை அடித்தார். பீமனின் பாணங்களைக் கர்ணன் சகித்துக் கொண்டான். பீமசேனன் மீண்டும் ராதேயனை 14 பாணங்களால் அடித்ததுடன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். கர்ணனுக்குத் தன் வீரத்தில் பெரும் கர்வம் இருந்ததாலும், வில் வெட்டுப்பட்டுத் தேர் இழந்ததாலும் வேறு ஒரு தேருக்காக அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான்.

வில்லாளிகளில் சிறந்த பரசுராமரால் சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அஸ்திர வித்தையை அவரிடமிருந்து கர்ணன் நன்கு கற்று அறிந்திருந்தான். அத்தகைய பெரும் வில்லாளியைப் பீமன் விளையாட்டாகவே தோற்கச் செய்தார்.

7.18. மீண்டும் பீமசேனன்-கர்ணன் போர்

கர்ணன் முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட வேறு ஒரு தேரில் ஏறி மறுபடியும் பீமசேனைத் தாக்கினான். அப்போது கர்ணன் பீமனைக் கொன்று விடுவான் என்றே அனைவரும் கருதினர். சூரவீரரான கர்ணனும், தைரியமுள்ளவரான பீமசேனனும் மறுபடியும் கோரமான போரைத்

தொடங்கினர். கோபத்தினால் சிவந்த கண்களோடு சீறும் பாம்பைப்போலப் பெரு மூச்சுவிட்டனர். பரஸ்பரம் பாணங்களால் உக்கிரமாகத் தாக்கிப் படுகாயப்படுத்திக் கொண்டனர்.

7.19. பீமசேனன் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட துன்பங்களை நினைத்துக் கர்ணனைத் தாக்குதல்

பீமசேனன், வனவாச காலத்திலும், விராட நகரத்திலும் பட்ட துன்பங்கள் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அபகரித்தது, தொடர்ந்து பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்தியது, துரியோதனன் தங்களை அரக்கு மாளிகையில் எரிக்க முயன்றது, துரியோதனாதியர் சபைநடுவில் திரௌபதிக்குத் துன்பம் அளித்தது, துச்சாதனன் பாஞ்சாலியின் கேசத்தைப் பற்றியது, கர்ணனின் கடுமையான சொற்கள், திரௌபதியைத் தாசி எனக்கூறி அவமானம் செய்தது. ஆகிய, சிறுபருவம் முதல் இன்றுவரை கௌரவர்கள் அளித்த துன்பங்கள் அனைத்தையும் நினைத்து மிகவும் விரக்தியடைந்திருந்தார். எனவே அந்தச் சிங்கம் தன் உயிரின் மீது ஆசையை விட்டுத் தன் பெரிய வில்லை எடுத்துக் கர்ணனுடன் போரிட்டார். பீமன் வேகமாகத் தாக்குவதைக் கண்ட கர்ணனும் எதிர்த்தாக்குதல் செய்தான்.

கருப்பு நிறக்குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட கர்ணனுடைய தேரும், வெண்மை நிறக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட பீமசேனன் தேரும் அருகருகே சேர்ந்தாற்போல் நின்றதைக் கண்ட கௌரவ சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. கர்ணனையும், பீமனையும் பார்த்துக் கௌரவ மகாரதிகள் பயந்து நடுங்கினர். அவ்விருவரின் போர் யமராஜனின் ராஜ்யம் போல மிகவும் பயங்கரமாயிருந்தது. அவ்விருவரில் ஒருவர் வெற்றி பெறுவார் என்று யாரும் கருதவில்லை. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் தீய ஆலோசனையால் அவ்விரு பார்க்கிரமிகளுக்கும் இடையில் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. பீமன் கர்ணனோடு போர் செய்வதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் இது கர்ணனுக்குப் பெரும் பாரம் என்று கருதினார்கள். கௌரவ சேனையில் அவ்விருவரின் போரால் மனித குலப் பேரழிவு நடைபெற்றது. தகூயக்கு காலத்தில் இருந்த ருத்ரனின் விளையாட்டு பூமியைப் போலப் போர்க்களம் தோற்றமளித்தது.

கர்ணனும், பீமனும் காட்டு யானைகளைப் போல ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய முயன்றனர். கர்ணன் பீமசேனன் மீது அம்புகளைச் செலுத்தினான். பீமன் கர்ணனின் வில்லைவெட்டிச் சாரதியையும் தேரில் இருந்து கீழே வீழ்த்திவிட்டார். கர்ணன் ஒரு சக்தியைக் கையில் எடுத்து, அதனை வில்லின் மீது வைத்து பீமனை நோக்கித் தொடுத்தான். சூரியனின் ஒளிபோலப் பிரகாசித்த அந்த சக்தியைப் பீமன் வானிலேயே வெட்டிவிட்டார்.

பிறகு சூதபுத்திரன் மீது தங்கமயில் சிறகுள்ள பாணங்களைத் தொடுத்தார். கர்ணனும் அம்பு மழை பொழிந்தான். வசுஷேனன் விட்ட ஒன்பது பாணங்களையும் பீமன் தனது பாணங்களால் வெட்டிவிட்டார். மாமிசத்திற்குப் போட்டியிடும் இரு சிங்கங்களைப் போலவும், பசுவிற்காகப் போரிடும் இரு காளைகளைப் போலவும் அவர்கள் மோதிக்கொண்டனர். பீமசேனன் மீண்டும் கர்ணனின் வில்லை வெட்டினார்; குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றார். குதிரைகளும் சாரதியும் கொல்லப்பட்டதால் கர்ணன் கவலையில் ஆழ்ந்தான். அவனுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை.

7.20. துர்ஜயன் கர்ணன் உதவிக்கு வருதல்; கர்ணன் கண்முன் துர்ஜயன் வதம்

கர்ணன் சங்கடத்தில் இருந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரன் துர்ஜயனிடம், ராதேயனைப் பீமனிடமிருந்து காப்பாற்றி, பீமனைக் கொன்று விடு என்று ஆணையிட்டான். துர்ஜயன் துரியோதனனின் ஆணையை ஏற்று விரைந்து வந்து பீமனைத் தாக்கினான். துர்ஜயன் பீமன் மீது நூறு பாணங்களைச் செலுத்தினான். எட்டு அம்புகளால் பீமனின் குதிரைகளையும் ஆறு பாணங்களால் சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். அச்சமயம் பீமன் மிகவும் சினங்கொண்டு துர்ஜயனின் மர்மஸ்தலத்தைப் பிளந்து, அவனைச் சாரதியோடும் குதிரைகளோடும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். அணிகலன்கள் அணிந்திருந்த துர்ஜயன் தன் படுகாயப்பட்ட சரீரத்துடன் பூமியில் விழுந்து உயிர் துறந்தான். பீமன் கர்ணனைத் தேரிழக்கச் செய்ததுடன் அவனை அம்புக் கூட்டத்தாலும், சதக்னியாலும் மூடிவிட்டார். ஆனாலும் கர்ணன் பீமனை விட்டு விட்டுப் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடவில்லை. வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் பாண்டு குமாரனோடு போருக்கு வந்தான்.

கர்ணன் பீமசேனன் இருவரும் பல அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர் பயங்கரமாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். பீமசேனனால் காயமுற்ற, வீரனான கர்ணன் பீமன் உடல் முழுவதும் பிளக்கவல்ல பாணத்தை அடித்தான். அப்பாணம் பீமனைப் பிளந்து பூமியில் சென்று புதைந்தது. பீமன் ஆறு கோணமுள்ள பெரிய கதையை எடுத்துக் கர்ணன் மீது அடித்தார். தன் கதையால் அடித்து அவனுடைய தேரின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். பிறகு இரு கத்தியாலும் கர்ணனின் கொடியை வெட்டிச் சாரதியைச் சாய்த்து விட்டார். சாரதி இறந்த பிறகும் கர்ணன் தேரை விட்டு இறங்கவில்லை. கர்ணன் தேரின்றி நிற்பதைக் கண்ட துரியோதனன், தன் தம்பி துர்முகனிடம் கர்ணனுக்குத் தேர் அளிக்கக் கட்டளையிட்டான். துரியோதனன் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்ட துர்முகன் விரைந்து கர்ணன் அருகில் சென்று பீமனோடு போரிட்டான். கர்ணனுக்கு உதவியாக வந்த துர்முகனைக் கண்டு பீமசேனன்

மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தன் தேரைத் துர்முகனுக்கு அருகில் எடுத்துச் சென்றார்.

இச்சமயம் பீமசேனன் வளைந்த ஒன்பது பாணங்களைச் செலுத்தித் துர்முகனை யமலோகம் அனுப்பிவிட்டார். துர்முகன் உதிரம் பெருகப் பூமியில் விழுந்து விட்டான். அவனை அந்த நிலையில் கண்ட கர்ணனின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது. அவன் சிறிது நேரம் போரை நிறுத்திவிட்டு துர்முகனின் உடலை வலம் வந்தான். பின்னர் போரைத் தொடங்கினான். பீமன் கர்ணன் மீது 14 நாராசங்களைச் செலுத்தினார். அவை கர்ணனின் கவசத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கின. கர்ணன் ஏதும் யோசிக்காமல் தானும் 14 நாராசங்களைப் பீமன் மீது செலுத்தினான். அவை பீமனின் இடது புஜத்தைத் துளைத்தன. அருவி பெருகுவது போலப் பீமனின் உடலில் இருந்து குருதி பெருகியது. பீமசேனன் அதனைச் சகித்துக் கொண்டு வேகமாக 3 பாணங்களால் சூத புத்திரனையும், ஏழு பாணங்களால் அவன் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் காயமடைந்து, கலக்கமடைந்து பயத்துடன் தேரை விட்டு ஓடிவிட்டான். பீமன் போர்க்களத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தார்.

7.21. பீமசேனன் துர்மர்ஷன் முதலிய ஐந்து திருதராஷ்டிர புதல்வர்களை வதம் செய்தல்

கர்ணன் பீமனிடம் தோற்று ஓடியதைக் கண்ட துர்மர்ஷன், துச்சகன், துர்மகன், துர்தரன், ஐயன் என்ற திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களாகிய சகோதரர்கள் பீமனோடு போரிட வந்தனர். விசித்திரமான கவசமணிந்து வந்த அவர்கள் வெட்டுக் கிளி கூட்டத்தைப் போல அம்புகளால் திசைகளை மறைத்தனர். பீமன் சிரித்தபடி அவர்கள் அடியைப் பொறுத்துக் கொண்டார். தன் உதவிக்கு வீரர்கள் வந்ததால் ராதேயன் மீண்டும் போருக்கு வந்தான். அவன் பீமன் மீது பாணங்களைப் பொழியலானான். திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் தடுத்த போதும் பீமன் கர்ணனோடு போரிடலானார். கௌரவர்கள் கர்ணனைப் பாதுகாத்துப் பீமனைத் தாக்கலாயினார். அதைக் கண்ட பீமன் 25 அம்புகளை அடித்துச் சாரதியுடனும், குதிரைகளுடனும் அந்த ஐந்து சகோதரர்களையும் உயிரிழக்கச் செய்துவிட்டார். கர்ணன் மிகுந்த கோபத்துடன் பீமனைப் பார்த்தான். பீமனும் சினத்துடன் கர்ணனை நோக்கினான்.

7.22. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடருதல்: மீண்டும் கர்ணன் ஓட்டம்

கௌரவ சகோதரர்கள் ஐந்து பேர் கொல்லப்பட்டதால் கர்ணன் மிகுந்த விரக்தியடைந்தான். அவர்கள் மரணத்திற்குத் தானே காரணம் என்று தன்னைத் தானே குற்றவாளியாகக் கருதலானான். மீண்டும் பீமசேனனுக்கும்,

கர்ணனுக்கும் போர் தொடங்கியது. பீமன் கர்ணனின் உடலில் மிக வேகத்தோடு அம்புகளைச் சைக்கிள் செய்தார். கர்ணனும் பீமன் மீது வேகமாக பாணங்களைச் செலுத்தினான். பீமனின் பாணங்களால் கர்ணனின் வில் வெட்டப்பட்டது. குதிரைகளும், சாரதியும் உயிர் இழந்தனர். கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்தான். அதுவும் பீமனால் வெட்டப்பட்டது. கர்ணன் தேரில் இருந்து கீழே இறங்கிக் கதையை எடுத்தான்; அதனை பீமன் மீது அடித்தான். பீமன் தன் பாணங்களால் தன் கதையை விலக்கிவிட்டார். பீமன் செலுத்திய எண்ணற்ற பாணங்களையும் கர்ணன் விலக்கிவிட்டான். பீமனின் கவசத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டான். பீமன் மீது அற்புதமாக 25 நாராசங்களை அடித்தான். கோபம் கொண்ட பீமன் வளைந்த முடிச்சுள்ள 9 பாணங்களால் கர்ணனை அடித்து அவன் கவசத்தைப் பிளந்தார். கர்ணனின் வலது புஜத்தில் பெரும் காயத்தை ஏற்படுத்தினார். கர்ணன் பீமனிடம் பயந்து மீண்டும் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

7.23. பீமன் திருதராஷ்டிரரின் ஏழு புதல்வர்களை வதைத்தல்: கர்ணன் மீண்டும் போருக்கு திரும்புதல்

பீமனின் பாணங்களால் காயமுற்ற கர்ணன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடியதைக் கண்ட துரியோதனன் மீண்டும் தன் சகோதரர்களிடம் கர்ணனைக் காப்பாற்றுமாறு கட்டளையிட்டான். அதன் படி திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் ஏழு பேர் பீமன் மீது அம்புமழை பொழிந்து அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சித்ரன், உபசித்ரன், சித்ராசூன், சாது சித்ரன், சராசன், சித்ராயுதன், சித்ரவர்மா என்ற அவ்வேழு பேரையும் ஒவ்வொரு பாணத்தால் தாக்கிப் பீமன் அவர்களைக் கொன்று விட்டார். புயலால் சாய்க்கப்பட்ட மரங்களைப் போலத் தரையில் விழுந்த அவர்களைக் கண்டு கர்ணன் கண்ணீர் பெருக்கினான். அவன் அப்போது விதுரரின் சொற்களை நினைத்துப் பார்த்தான். பிறகு விரைவாக வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் பீமனோடு போரிட்டான். பீமன் கர்ணன் மீது 36 பல்லங்களை அடித்தார். கர்ணன் பீமனை 50 பல்லங்களால் தாக்கினான். இருவரின் கவசங்களும் வெட்டப்பட்டன. அம்புகள் தைத்த சரீரத்துடன் குருதி பெருகிய நிலையில் தோலுரித்த பாம்பைப் போலத் தோற்றமளித்தனர்.

இரண்டு புலிகளைப் போலவும், இரண்டு காளைகளைப் போலவும், தங்களுக்குள் சிம்ம நாதம் செய்தவாறு இருவரும் ரதப்போரில் ஈடுபட்டனர். பீமசேனன் என்ற மேகம் அம்புகள் என்னும் மழையைப் பொழிந்து கர்ணன் என்னும் மலையை மூடிவிட்டது. அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா ஆகிய அனைவரும் ஆனந்தம் அடையும்படிப் பீமன் கர்ணனோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்டு துரியோதனன் முதலியோர் மிகவும் கவலை கொண்டனர். சிறிது நேரம் பீமனின் பார்வையில்

இருந்து விலகியிருந்த கர்ணன் சீறும் பாம்பைப் போல மூச்சுவிட்டவாறு பீமனருகில் வந்தான். அவன் செலுத்திய பாணங்கள் பறவைகள் மரத்தில் கூடுகட்ட வருவதைப் போல, பீமனின் உடலில் தைத்துவிட்டன. கர்ணனின் பாணங்கள் வில்லிலிருந்து மட்டுமின்றி, தேரின் குடை, கொடி, ஈஷா தண்டம், நுகத்தடி முதலியவற்றில் இருந்தும் வெளிப்படுவது போல் தோன்றியது.

கர்ணன் யமராஜனைப் போல வந்ததைக் கண்டு பீமசேனன் உயிரின் மீது தன் ஆசையை விட்டு விட்டுப் பராக்கிரமத்தோடு போரிடலானார். கர்ணனின் பாணங்களைச் சகிக்க முடியாமல் அவற்றை விலக்கிவிட்டார். கர்ணன் பீமனைப் பாணங்களால் மூடியதைப் போல, பீமனும் கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். பீமனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு, பாண்டவர்கள் மட்டுமின்றி, பூரிச்ரவா, கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், ஐயத்ருதன் முதலிய கௌரவர்களும் அவரைப் பார்த்துப் புகழ்ந்தனர். அவர்கள் பலமாகச் சிம்ம நாதம் செய்தனர்.

இவ்வொலியைக் கேட்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம், “நீங்கள் அனைவரும் பீமனிடமிருந்து கர்ணனைக் காப்பாற்றச் செல்லுங்கள். பீமன் தன் பாணங்களால் இன்று ராதேயனைக் கொன்றுவிடக் கூடாது.” என்று கூறினான். துரியோதனனுடைய ஆணையை ஏற்ற அவனுடைய சகோதரர்கள் ஏழு பேர் சம்ஹார காலத்தில் 7 கிரகங்கள் சந்திரனைப் பிடிப்பது போல் பீமனைத் துன்புறுத்தினர்.

7.24. பீமன் மீண்டும் துரியோதனன் சகோதரர்கள் ஏழுபேரை வதைத்தல்

அப்போது கௌந்தேயன் தன் சிறந்த வில்லை உறுதியாகப் பிடித்துச் சிறந்த வில்லாளிகளான அந்த 7 சகோதரர்களையும் சாதாரண மனிதர்களாகக் கருதி 7 பாணங்களால் குறிவைத்து அடித்தார். அவை அச்சகோதரர்களின் மார்க்பைப் பிளந்து உயிரைக் குடித்துவிட்டு வானத்தில் பறந்தன. அந்த ஏழு சகோதரர்களும் மலையில் இருக்கும் மரம் மதயானையால் வீழ்த்தப்படுவது போலத் தேரில் இருந்து வீழ்ந்தனர். சத்ருஞ்ஜயன், சத்ருசகன், சித்ரன், சித்ராபுதனன், சித்ரசேனன், த்ருடன், விகர்ணன் ஆகிய ஏழு சகோதரர்களும் பீமனால் கொல்லப்பட்டனர்.

அவர்களில் விகர்ணன் பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டவன். அதனால் பீமன் விகர்ணனுக்காக மிகவும் துயரம் கொண்டு, “விகர்ணா! நான் போர்க்களத்தில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவதாகச் சபதம் செய்தேன். அதனாலேயே நீ என் கையில் கொல்லப்பட்டாய். வீரா! நீ கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கருதிப் போர்க்களத்திற்கு

வந்தாய். அதனாலேயே போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டாய். பெரும் தேஜஸ்வியான கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரும் நியாயத்தாலோ, அநியாயத்தாலோ போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டு தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இதனாலேயே போர் மிகவும் நிஷ்டுரமானது என்று கூறவேண்டியுள்ளது” என்று அரற்றினார்.

கௌரவர்கள் ஏழுபேரைக் கொன்ற பீமன் பயங்கரமாகச் சிம்ம நாதம் செய்தார். அவ்வொலி பீமனின் வெற்றியை யுதிஷ்டிரருக்கு அறிவித்தது. தர்மராஜன் மிகவும் மகிழ்ந்தார். போர் இசைக் கருவிகளை ஒலிக்கச் செய்து தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் 31 பேர் உயிரிழந்துவிட்டனர். இதனால் துரியோதனன் விதுரர் கூறிய சொற்களை நினைத்துப்பார்த்தான். அவர் கூறியது போலவே இத்துன்பம் நேர்ந்தது என்று யோசித்த துரியோதனன் ஏதும் பேசவில்லை. சூதாட்ட சமயத்தில் சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியிடம் கர்ணன், “கிருஷ்ணே! பாண்டவர்கள் அழிந்துவிட்டார்கள். நீ வேறு கணவனைத் தேடிக்கொள்” என்று கூறிய அநியாயத்திற்குப் பலன் கிடைத்தது. விகர்ணன் கொல்லப்பட்டார். பராக்கிரமி சித்ர சேனனும் உயிரிழந்தான். திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் முக்கியமானவர்களும், மற்ற மகாரதிகளும் காலனின் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டனர்.

7.25. பீமசேனன்-கர்ணன் போர் தொடருதல்; கர்ணன் வெற்றி

நீரைப் பொழியும் இரு மேகங்களைப் போலக் கர்ணனும், பீமசேனனும் பரஸ்பரம் அம்புமழை பொழிந்தனர். பீமசேனன் பெயர் பொறித்த பாணங்கள் கர்ணனின் உடலில் தைத்தன. கர்ணன் விடுத்த மயிலிறகு பாணங்கள் பீமசேனனை மூடிவிட்டன. பீமனின் விஷப்பாம்பைப் போன்ற பாணங்களால் கௌரவ சேனையில் வீரர்களின் வதம் நடைபெற்றது. போர்க்களத்தில் உயிரிழந்து விழுந்த யானை, குதிரை மற்றும் காலாள் வீரர்களால், போர்க்களம் புயல் சாய்ந்த மரங்கள் மூடிய பூமி போலக் காணப்பட்டது. பெரும்பாலோர் கொல்லப்பட்ட அந்த படையில் குதிரை, யானை, தேர் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டன. கர்ண-பீமனின் அம்புகளால் தூக்கப்பட்ட வீரர்கள் தேவர்கள் நம்மை வதம் செய்கிறார்கள் என்று கூறினர். அவர்கள் போரை விட்டு விட்டுப் போரில் பார்வையாளர் ஆனார்கள். போர்க்களத்தில் ஆங்காங்கு கிடந்த தங்க அங்கதங்கள், ஹாரம், குண்டலம், வளையல், மோதிரம், சூடாமணி, கவசம், கையுறை, உடைந்த சாமரங்கள், உடல்கள், சின்னாபின்னமான பொருட்களால் அந்த பூமி கிரகங்கள் நிரம்பிய ஆகாயம் போலக் காணப்பட்டது. இரு யானைகள் போரிட்டு நரகுலம் என்னும் மனிதர்கள் நிரம்பிய வனத்தை நசுக்கியது போலப் போர்க்களம் காணப்பட்டது.

கர்ணன் மூன்று பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான். பீமன்

‘கர்ணி’ என்னும் பாணத்தால் கர்ணனின் காதுகளில் காயம் செய்தார். கர்ணனின் மார்பில் பல்லத்தால் பலமாக அடித்தார். பத்து நாராசங்களைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். அவை கர்ணனின் நெற்றியைத் துளைத்து அவனை உணர்விழக்கச் செய்தன. சிறிது நேரம் தேரின் கம்பத்தில் கண்களை மூடி நின்ற கர்ணன் மிகவும் கோபம் கொண்டு பீமன் மீது கழுகின் சிறகுகள் நூறு பாணங்களைச் செலுத்தினான். கர்ணனின் பராக்கிரமத்தை அவமதித்து, பீமன் அவன் மீது பாணமழை பொழிந்தார். இருவரும் சிங்கம் போல ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்புமழை பொழிந்தனர். பரஸ்பரம் துன்புறுத்திக் கொண்டனர்; பழிவாங்க விரும்பினர். கர்ணனின் 18 வில்களைப் பீமசேனன் வெட்டினார். கர்ணன் புதுவில்லை எடுத்த போதெல்லாம் அதை வெட்டிவிட்டார். நூற்றுக்கணக்கான அம்புகள் தைத்த போதும், வில் வெட்டப்பட்ட போதும், கர்ணன் வில்லைப் புதிது புதிதாக எடுத்து இடமும், வலமும் அம்பு செலுத்திக் கொண்டேயிருந்தான். கர்ணன் செலுத்திய அந்த பாணங்கள் பீமனின் தேர் மீது விழுந்து கொண்டேயிருந்தன. கர்ணனின் கடல் போன்ற அம்பு மழையைப் பொருட்படுத்தாமல் பீமனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

கர்ணன் பீமனை வதம் செய்ய தங்கமயமான பாணங்களால் அடித்தான். ஆனால் பீமன், தான் அதை விடப் பராக்கிரமம் உடையவன் என்பதைக் காட்ட கர்ணன் செலுத்திய அம்புகளை வானத்திலே துண்டாக்கிவிட்டார். இவ்விருவரின் பராக்கிரமத்தைக் காண வீரர்கள் போர் செய்வதை நிறுத்தி விட்டனர். இவர்களின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட தேவ, சித்த, ரிஷி, கந்தர்வ கணங்கள் ‘நல்லது, நல்லது’ எனக் கூறிப் புகழ்ந்தனர். கர்ணன் தன் அஸ்திர வித்தையால் பீமசேனனின் தூணீர்களையும், வில்லின் நாணையும், குதிரைகளின் லகானையும் வெட்டிவிட்டான். பின் குதிரைகளைக் கொன்று சாரதியைக் காயப்படுத்தினான். சாரதி தேரை விட்டுவிட்டு யுதாமன்யுவின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். வில் வெட்டப்பட்டதால் பீமன் சக்தி ஆயுதத்தைச் சுழற்றிக் கர்ணனிடம் தேர் மீது அடித்தார். அதனைக் கர்ணன் வெட்டிவிட்டான். பீமன் கேடயத்தையும், கத்தியையும் எடுத்தார். கர்ணன் அவற்றையும் அழித்தான். கோபம் கொண்ட பீமன் கத்தியைக் கர்ணனின் தேர்மீது வீசினார். அது கர்ணனின் வில்லை வெட்டிவிட்டது. கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பீமன் மீது ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைத் தொடுத்தான். பீமன் கர்ணனைப் பிடிப்பதற்காக ஆகாயத்தில் எழும்பினார். ராதேயன் தன் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டு பீமனின் பிடியில் இருந்து தப்பிவிட்டான். தேரில் பின்பகுதியில் உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டு அமர்ந்து விட்டான்.

வில் வெட்டப்பட்டு, தேரின்றி, அஸ்திர சஸ்திரங்கள் ஏதும் இல்லாமல், பூமியின் மீது நின்ற பீமன், அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்ட மலைபோன்ற

யானைகளையே தன்னை மறைக்கும் இடமாகக் கொண்டு மறைந்து நின்று கொண்டார். பிறகு சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கிய அனுமனைப்போல, ஒரு இறந்த யானையைத் தூக்கிப் பேசாமல் நின்றார். கர்ணன் அந்த யானையின் உடலையும் துண்டாக்கி விட்டான். பீமன் யானையின் வெட்டப்பட்ட அங்கங்கள், தேர்ச்சக்கரங்கள், குதிரைகளின் உடல்கள் மற்றும் பூமியில் கிடந்த பொருட்கள் என அனைத்தையும் எடுத்துக் கர்ணன் மீது வீசலானார். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் வெட்டிவிட்டான். பீமன் தன் முஷ்டியால் கர்ணனை அடித்துக் கொல்ல விரும்பினார். ஆனால் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்வதாகச் செய்த சபதத்தை எண்ணி பீமன் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை. கர்ணனும் ஆயுதம் இன்றியிருந்த பீமனைக் கொல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தும் குந்திக்கு அளித்த வாக்குறுதியை எண்ணிப் பீமனைக் கொல்லவில்லை.

கர்ணன் பீமன் அருகில் சென்று தன் வில்லின் முனையால் பீமனைத் தீண்டினான். கோபம் கொண்ட பீமன் அந்த வில்லைப்பிடுங்கி அவன் தலை மீதே அடித்தார். கர்ணனின் கண்கள் சிவந்தன.

7.26. கர்ணன் பீமசேனனைப் போர்க்களத்தில் அவமதித்தல்; பீமனின் பதில் சொற்கள்

பீமனால் அடிக்கப்பட்ட ராதேயன் பீமனை நிந்தித்துப் பேசலானான், “தாடி மீசையில்லாத நபும்சகா, முட்டாளே, வயிறாளியே, நீ அஸ்திர சஸ்திரங்களின் ஞானமில்லாதவன், கோழை, வேலைக்காரன். இனி ஒருபோதும் போரிடாதே உண்ணவும் பருகவும் உரிய பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் நீ இருக்கத் தகுந்தவன். நீ போருக்கு வரக்கூடாது. நீ காட்டில் இருந்து பழம், வேர் முதலியவற்றை உண்டு, விரதம், நியமம் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடிக்கத் தகுந்தவன் உன்னிடம் போர்த்திறமை பெயரளவிற்கும் இல்லை. விருகோதரா! போ; போ காட்டிற்குச் சென்றுவிடு. நீ மத்ஸ்ய ராஜனின் சமையல்காரனாக இருந்தவன். நீ வீட்டில் பணியாட்கள், தாசர்கள், சமையற்காரர்களை அதட்டி, விரட்டி வேலை வாங்கும் திறமையைத்தான் கொண்டிருக்கிறாய். நீ காட்டிற்குச் சென்று பழம் முதலியவற்றை உண்ணவும், அதிதி உபசாரம் செய்யவும் தகுந்தவன். நான் உன்னை ஆயுதம் ஏந்தத் தகுந்தவனாகக் கருதவில்லை” என்றான்.

கர்ணன் சிறுபருவத்தில் நிகழ்ந்த விரும்பத்தகாத பல விவரங்களைத் தெரிவித்தான். பிறகு அங்கு மறைந்திருந்த பீமசேனனை மீண்டும் வில்லால் ஸ்பரிசித்துப் பரிகாசம் செய்தான். “நீ மற்றவர்களோடு போர் புரிய வேண்டும். என்னுடன் அல்லது என்னைப் போன்ற வீரர்களுடன் போர் செய்தால் இத்தகைய கெட்ட நிலைமையே ஏற்படும். நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று விடு. அவர்கள் உன்னைக்

காப்பாற்றுவார்கள். அல்லது நீ வீட்டிற்கே சென்றுவிடு, குழந்தாய்! உனக்குப் போரினால் என்ன லாபம்?” என்று கூறிக் கர்ணன் பீமசேனனைக் கேலி செய்தான்.

கர்ணனின் இந்தக் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட பீமசேனன் அனைவர் முன்னிலையிலும் அவனிடம் கூறலானார்; “அடே! துஷ்டா! நான் உன்னை ஒரு ஒரு முறையல்ல; பலமுறை தோற்கடித்துள்ளேன். பிறகு ஏன் உன் பெருமையை உன் வாயாலேயே கூறிக் கொள்ளுகிறாய். தேவாரஜனுக்குக் கூடச் சிலசமயம் வெற்றியும் சிலசமயம் தோல்வியும் உண்டாவதை உலகம் பார்த்திருக்கிறது. நீசகுலத்தில் தோன்றிய கர்ணா! வா: என்னோடு மல்யுத்தம் செய். நான் பெரும் பலசாலி கீசகனை அரைத்து விட்டதைப் போல அனைவரும் பார்க்கும் போதே உன்னை மரணத்திடம் ஒப்படைத்து விடுகிறேன், வா!” என்று கூறினார். பீமசேனனின் எண்ணத்தினை அறிந்த புத்திசாலியான கர்ணன் போரிலிருந்து விலகி விட்டான்.

7.27. பீமசேனன் கர்ணன் தன்னை அவமதித்ததை அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தல்; அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏசுதல்; கர்ணனின் மகனைக் கொல்லச் சபதமிடுதல்

இந்நிகழ்வுக்குப்பின் அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வதம் செய்து தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். கர்ணன் சாத்யகிக்கிடையில் போர் நடந்தது. சாத்யகி கர்ணனைத் தோல்வியுறச் செய்தார். இச்சமயத்தில் கர்ணனால் தேரை இழந்த பீமன், கர்ணனின் கடும் சொற்களால் தாக்கப்பட்டு மிகுந்த சினத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “தனஞ்ஜயா! கர்ணன் உனக்கு எதிரிலேயே என்னிடம், “அடே! நீ முட்டாள்தான்; பெருவயிறன்; அஸ்திரவித்தைகளை அறியாதவன்; சிறுவன்; போரில் கோழை: ஆகவே போரிடாதே” என்று அடிக்கடி கூறினான். அவ்வாறு கூறிய அவன் என்னால் மட்டுமல்ல உன்னாலும் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவன். என்னுடைய சொற்களையும் மனதில் வைத்துக் கர்ணனுடைய மரணத்தைத் தீர்மானித்துக் கொள்” என்றார். பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனுக்கு அருகில் சென்றார். கர்ணனை ஏசலானார்; கர்ணா! கர்ணா! தேரோட்டி மகனே! நீ உன்னையே புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய். அதர்மபுத்தியுடையவனே! போரில் வெற்றி தோல்வி என்ற இரு விளைவுகள் உள்ளன. இந்திரனே போரிட்டாலும் இவ்விளைவுகள் அவருக்கும் தீர்மாணிக்கப்பட முடியாதவையே. வெட்கமற்ற கர்ணா! நீ அடிக்கடி போரை விட்டு ஓடிய போதும் பீமசேனன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்கள் எதையும் கூறவில்லை. பீமசேனன் உத்தமகுலத்தில் பிறந்ததால் பெற்ற சீல சபாவத்தைப் பார்த்துக் கொள். தேரோட்டி மகனே! நீ ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே தெய்வாதீனமாகப் பீமசேனனை தேரிழக்கச் செய்தாய். நீ உன்

குலத்திற்கேற்றவாறு பீமனிடம் கடுமையான சொற்களைப் பேசியுள்ளாய்.

போர் என்பது பீமசேனனின் தந்தை வழிக் கடமையாகும். உன்னுடைய வேலை உன் குலத்திற்கேற்பத் தேரோட்டுவதாகும். சாத்யகி உன்னைக் கொல்லாமல் விட்டது நீ என்னால் வதைக்கப்பட வேண்டியவன் என்பதாலேயேயாகும். நீ பீமனிடம் கூறிய சொற்கள் அதர்மமானவை. சான்றோர்கள் பகைவனை வென்று அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. யாரையும் கடுமையாகவோ, நிந்தித்தோ பேசுவதில்லை. உன்னுடைய அறிவு மிகவும் தாழ்ந்தது. அதனாலேயே தகுதியற்ற சொற்களை உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய். சிறந்த வீரதங்களைக் கடைபிடிப்பவரும் சூர வீரருமான பீமசேனனிடம் நீ பலமுறை தேரிழந்தாய். ஆனால் பீமன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறவில்லை. நான் இல்லாத போது நீங்கள் என்னுடைய புதல்வன் அபிமன்யுவை அநியாயமாகக் கொன்று விட்டீர்கள். நீ உன் அழிவிற்காக அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிவிட்டாய். நான் போர்க்களத்தில் உன் கண் முன்பே உன் புதல்வன் விருஷசேனனைக் கொல்லப் போகிறேன். இதனை நான் என் வில்லைத் தொட்டுச் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன்” என்றார். கர்ணன் ஏதும் பேசவில்லை.

7.28. யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனையும், சாத்யகியையும் பாராட்டுதல்

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும், பீமன் மற்றும் சாத்யகியும் யுதிஷ்டிரரிடம் திரும்பி வந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதைத் தர்மராஜரிடம் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் பகவானின் அருளாலேயே இவ்வெற்றி சாத்தியமானது. என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதித்து மகிழ்ந்தார். பின் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் பாராட்டினார். பீமசேனனும், சாத்யகியும் அம்புகளால் படுகாயம் அடைந்திருந்தனர். அவ்விருவரும் தம் மூத்த குரு யுதிஷ்டிரரை வணங்கிப் பூமியில் நின்றனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்களைப் பாராட்டிக் கூறலானார்.

“சூர வீரர்களான உங்கள் இருவரையும் நான் பார்ப்பது செளபாக்கியமானது இருவரும் பகைவனின் சேனைக் கடலைக் கடந்துள்ளீர்கள். துரோணாசாரியார், க்ருதவர்மா போன்ற பெரும் வீரர்களை வெற்றி கொண்டுள்ளீர்கள். கர்ணனும், தோற்கடிக்கப்பட்டான். சல்ய மன்னரையும் போரில் இருந்து விலக்கிவிட்டீர்கள். போர்க்களத்தில் இருந்து நலமாகத் திரும்பியதால் நான் ஆனந்தம் கொள்ளுகிறேன். என் கட்டளையை நிறைவேற்றிய வீரர்களாகிய உங்கள் இருவரையும் நலமுடன் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நீங்கள் இருவரும் போரில் தைரியம் பெற்றுத் தோற்காதவர்களாவீர்கள்” என்று பாராட்டினார்.

பிரதோஷ நேரத்தில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பாண்டவ

சேனையின் மகாரதிகள் அனைவரும் போருக்குத் தயாராகினர்.

7.29. பீமசேனன் கலிங்க ராஜகுமாரனையும், துர்மதன், துஷ்கர்ணனையும் யமனுலகு அனுப்புதல்

பாண்டவர்களின் சேனைக்கும் துரோணருக்கும் இடையே பெரும் போர் தொடங்கியது. துரோணர் பாண்டவ தரப்பு மகாரதியான சிபிதேச மன்னனைக் கொன்று விட்டார். இச்சமயம் கலிங்க ராஜகுமாரன் தன் படையுடன் பீமசேனைத் தாக்கினான். முன்பே பீமன் அவனது தந்தையை வதம் செய்துவிட்டதால், பீமனிடம் கோபம் கொண்ட அவன் பீமனை அம்புகளால் துளைத்துக் காயப்படுத்தினான். பீமனின் சாரதி விசோகனையும் பாணங்களால் அடித்தான். பீமன் தன் தேரில் இருந்து அவன் தேர் மீது குதித்து அவனை முஷ்டியால் அடித்து எலும்புகளை உடைத்துக் கொன்று வீழ்த்தினார். அவனது சகோதரன் துருவன் இதைப் பொறுக்காமல் பீமசேனைப் பலமாகத் தாக்கினான். பீமன் துருவனின் தேர் மீது ஏறினார். அவனையும் முஷ்டியால் அடித்து வதைத்துவிட்டார். பிறகு ஐயராஜன் தேரின் மீது ஏறி, இடது கையால் ஐயராஜனைப் பிடித்து உதறி அடித்து வீழ்த்திவிட்டார். பிறகு கர்ணனை நோக்கிச் சென்றார். கர்ணன் பீமசேனன் மீது தங்கத்தால் ஆன சக்தியை அடித்தான். வருகோதரன் அந்த சக்தி ஆயுதத்தைக் கையால் பிடித்துக் கர்ணன் மீதே செலுத்தினார். கர்ணனை நோக்கி வந்த அதனைச் சகுனி வெட்டி விட்டான்.

பீமன் மறுபடியும் தன் தேரின் மீது அமர்ந்து சினங்கொண்ட யமராஜனைப் போலப் பகைவரை நோக்கி முன்னேறினார். பீமன் தங்களை வதைக்க வருவதைக் கண்ட திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அம்புமழையால் தடுத்தனர். பீமன் அவர்களில், துர்மதனின் சாரதியையும் குதிரையும் கொன்றுவிட்டார். துர்மதன் தேரிழந்ததால் துஷ்கர்ணனின் தேரில் சென்று அமர்ந்தான். பிறகு அவ்விரு சகோதரர்களும் ஒரே தேரிலமர்ந்து பீமசேனைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினர். பீமன் கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் முதலியோர் கண் முன்பே அவர்களுடைய தேரைக் காலால் உதைத்துக் தரையில் சாய்த்தார். துர்மதனையும், துஷ்கர்ணனையும் முஷ்டியால் அடித்துக் கொன்று கர்ஜிக்கலானார். அவ்விருவரும் பீமனால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட மற்றவர்கள் தங்கள் வாகனங்களைச் செலுத்திக் கொண்டு ஓடிவிட்டனர். பீமனைப் பாண்டவர்கள் புகழ்ந்தனர். அதன் பின் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் பீமசேனனோடு போரிட வந்தனர். அதனைக் கண்ட நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர், விராடர், சாத்யகி, துருபதன், கடோதகஜன் அனைவரும் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டனர்.

7.30. பீமசேனன் சோமதத்தனை நினைவிழக்கச் செய்தது

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமாவால் பாண்டவ சேனையில் பெரும் அழிவு ஏற்பட்டது. அஸ்வத்தாமா நூற்றுக்கணக்கான அரக்கர்களையும் குந்தி போஜனின் புதல்வர்களையும் கொன்றதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் எச்சரிக்கையுடன் போர் புரிந்தனர். போர்க்களத்தில் சாத்யகியைக் கண்ட சோமதத்தன் கோபத்துடன் அம்புமழை பொழிந்து அவரை மறைத்துவிட்டார். இச்சமயம் பீமசேனன் சாத்யகியின் உதவிக்காக வந்தார். பத்து பாணங்களைச் சோமதத்தன் மீது செலுத்தினார். சோமதத்தன் பீமசேனை நூறு அம்புகளால் தாக்கினார். சாத்யகியும் புத்திரசோகத்தில் இருந்த சோமதத்தனைப் பத்து பாணங்களால் துளைத்தார். பிறகு சக்தியால் அடித்தார். பீமன் பரிகத்தால் சோமதத்தனின் தலை மீது அடித்தார். அந்தப்பரிகமும், பாணங்களும் ஒன்றாகத் தாக்கியதால் மகாரதி சோமதத்தன் நினைவிழந்து விட்டார்.

7.31. சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமனால் கொல்லப்படுதல்

சோமதத்தன் நினைவிழந்ததைக் கண்ட அவரது தந்தை வாஹ்லீகன் சாத்யகியின் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தார். பீமன் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற ஒன்பது பாணங்களால் வாஹ்லீகனைக் காயப்படுத்தினார். வாஹ்லீகன் மிகவும் வெகுண்டு பீமசேனன் மார்பில் ஒரு சக்தியால் அடித்தார். பீமன் மூர்ச்சையானார். பிறகு நினைவு திரும்பப்பெற்ற பீமன் வாஹ்லீகனைக் கதையால் அடித்தார். பீமன் அடித்த கதை வாஹ்லீகனின் தலையைப் பிளந்துவிட்டது. வாஹ்லீகன் இறந்து விழுந்தார். வீரரான வாஹ்லீகன் கொல்லப்பட்டதும் திருதராஷ்டிரரின் பத்துப் புதல்வர்கள் பீமனைத் தாக்கலாயினர்.

7.32. பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்து பேர், சகுனியின் ஏழு ரதிகள், ஐந்து சகோதரர்களைக் கொல்லுதல்

திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள், நாகதத்தன், திருடரதன், மகாபாஹு, அயோபுஜன், த்ருடன், சுஹஸ்தன், வ்ரஜா, பிரமாதி, உக்ர, அனுயாயி என்ற பத்து பேரும் பீமனுடன் போர் தொடுத்தனர். பீமன் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும், பத்து பாணங்களால் தாக்கி உயிரிழக்கச் செய்தார். பிறகு கர்ணனின் மகன் வ்ருஷசேனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். கர்ணனின் சகோதரன் விருகரதன் பீமனைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினான். பீமசேனன் சகுனியின் ஏழு ரதிகளைக் கொன்றார். சதசந்திரனை யமனுலகு அனுப்பினார். மகாரதி சதசந்திரன் கொல்லப்பட்டதும், சகுனியின் சகோதரர்கள் கவாக்ஷன், சரபன், விபு, சுகபன், பாணுதத்தன் ஆகியோர் பீமசேனன் மீது தாக்கினர். அவர்களுடைய நாராசங்களால் காயமுற்ற பலசாலி பீமன் ஐந்து அம்புகளால் அந்த ஐந்து அதிரதிவீரர்களையும் கொன்று விட்டார். இதனால் கௌரவ சேனை தைரியம் இழந்தது.

7.33. பீமசேனனும், அர்ஜுனனும், கௌரவ சேனையுடன் போர்புரிதல்; கௌரவசேனை ஓட்டம்

பின்னர் அஸ்வத்தாமாவால் பாண்டவ சேனை விரட்டப்பட்டது. அஸ்வத்தாமா, த்ருஷ்டத்யும்னன் இடையில் பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. அஸ்வத்தாமா பாஞ்சால வீரர்களைத் தாக்கி ஓடச் செய்தான். அதனால் பீமசேனனும், யுதிஷ்டிரரும் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். துரியோதனனும் பாண்டவர் மீது போர் தொடுத்தான். பீமசேனன் அம்பஷ்ட, மாளவ, வங்க, சிபி, த்ரிகர்த்த நாட்டு வீரர்களை மரணலோகத்திற்கு அனுப்பினார். அர்ஜுனனும் தன் கூரிய அம்புகளால் மலைநாட்டு, மத்ரக, மாளவ வீரர்களை யமனுலகு அனுப்பினார். இருவரும் துரோணருக்கு அருகில் போர் செய்து கொண்டிருக்கும் போதே, துரோணர் வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். பாண்டவர்களின் சேனை அதனால் அழிக்கப்பட்டது. பாஞ்சால வீரர்கள் பீமனின் கண் முன்னே பயந்து ஓடினர். பீமசேனன் அர்ஜுனனுடன் துரோணரை நோக்கிச் சென்றார். பார்த்தன் வலது பக்கமும், பீமன் இடது பக்கமும் இருந்து துரோணர் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். பாஞ்சாலர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும், மத்ஸ்ய, சோமகர்களும் போருக்குத் திரும்பித் தாக்கினர். அதே சமயம் கௌரவ சேனையின் சிறந்த ரதிகளும் துரோணரைப் பாதுகாக்க விரைந்தனர்.

7.34. இரவுப் போர் தொடக்கம்; பீமன் துரியோதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

இருள் சூழ்ந்ததால் இரு சேனைகளிலும் தீப்பந்தங்களும், தீபங்களும் ஏற்றப்பட்டன. அவற்றின் ஒளியில் போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் துரோணரைத் தாக்க விரும்பி அவரை நோக்கி விரைந்தார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் தானே எதிரில் நின்று தடுத்தான். இருவரும் பலமுறை பரஸ்பரம் பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். பீமசேனன் தன் பாணங்களால் துரியோதனனின் வில்லையும், கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். துரியோதனன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பீமசேனைத் துன்புறுத்தினான். அவன் ஏவிய அம்புகள் அனைத்தையும் அழித்த பீமசேனன், தன் பாணங்களால் துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் கோபம் கொண்டு பீமனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். பீமன் வேறு வில்லை எடுத்தார். அதனையும் துரியோதனன் வெட்டிவிட்டான். இவ்வாறு பீமனின் ஐந்து விற்கள் வெட்டப்பட்டன.

இதனால் கோபம் கொண்ட பீமசேனன் இரும்பாலான ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைத் துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். துரியோதனன் அது தன்னை நெருங்குவதற்கு முன்பே துண்டாக்கிவிட்டான். பீமசேனன் தன்னுடைய

பெரிய கதையைச் சுழற்றித் துரியோதனனுடைய தேரின் மீது அடித்தார். அக்கதை தேரின் நான்கு குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டது. அக்கதை தன் தேரைத் தாக்குவதற்கு முன்பே துரியோதனன் இறங்கி ஓடி நந்தகரின் தேரில் ஏறிவிட்டான். பாண்டவ வீரர்கள், பீமன் துரியோதனைக் கொன்றதாகவே எண்ணிச் சிம்மநாதம் செய்தனர். கௌரவ சேனையும் அவ்வாறே கருதியது.

7.35. பீமசேனன் அலாயுதன் போர்

இரவு நேரத்தில் கர்ணனுக்கும், கடோத்கஜனுக்கும் பயங்கரமான அமானுஷ்யப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அச்சமயம் பீமனால் முன்பு கொல்லப்பட்ட பகாசுரன், ஹிடம்பன், கிரமீர் ஆகிய அரக்கர்களின் உறவினனும் நண்பனுமான அரக்கன் அலாயுதன் என்பான் துரியோதனனிடம் வந்தான். தன் உறவும், நட்பும் கொல்லப்பட்டதற்குப் பழிவாங்க விரும்புவதாகக் கூறினான். துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் போரில் கடோத்கஜனை அவனுடைய பாகமாக ஒதுக்குவதாகக் கூறினான். கடோத்கஜனைக் கொண்டு கர்ணனை அவனிடமிருந்து காப்பாற்றுமாறு அலாயுதனிடம் சொன்னான். அலாயுதனும் கடோத்கஜனோடு போரிட முன் வந்தான். கடோத்கஜன் கர்ணனை விட்டு விட்டு அலாயுதனோடு போரிடலானான். கடோத்கஜன் விலகிச் சென்றதால் கர்ணன் பீமனோடு போரிட வந்தான். ஆனால் அலாயுதனிடம் சிக்கிய கடோத்கஜன் சிங்கத்தின் பிடியில் சிக்கிய காளையைப் போலக் கவளமாவதைக் கண்ட பீமசேனன் கர்ணனை அலட்சியம் செய்து அலாயுதனின் தேரை நோக்கி முன்னேறினார். அலாயுதனும் கடோத்கஜனை விட்டு விட்டுப் பீமசேனனுக்கு அறைகூவல் விடுத்தான். பீமன் அலாயுதனைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். அலாயுதனும் பீமன் மீது கூர்மையான அம்புகளைப் பொழிந்தான். அலாயுதனுடைய அரக்க சேனையும் பீமனைத் தாக்கலாயிற்று. பீமசேனன் தன் அம்புகளால் அரக்கர்களைக் காயப்படுத்தி ஓடச் செய்தார். அலாயுதன் பீமன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்து பீமனை மூடிவிட்டான். பீமனும் அலாயுதனைப் படுகாயப்படுத்தினார். அலாயுதன் பீமனின் பாணங்களை வெட்டி விட்டான். சிலவற்றைத் தன் கையால் பிடித்துவிட்டான். பீமசேனன் அவன் மீது தன் கதையால் இடிபோலத் தாக்கினார். அலாயுதன் பீமனின் கதையைத் தன் கதையால் அடித்துவிட்டான். பீமன் செலுத்திய அம்புகள் அனைத்தையும் அலாயுதன் வீணாக்கிவிட்டான்.

அலாயுதன் சேனையில் இருந்த அரக்கர்கள் பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய சேனையின் ஏராளமான தேர்களையும், யானைகளையும் அழித்துவிட்டனர். அப்போது பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனைப் பீமனின் உதவிக்குச் செல்லுமாறும், துரோணர் தலைமையில் உள்ள கௌரவ சேனையை

முன்னேறாமல் தடுத்து விடும்படியும் கூறினார். இச்சமயம் அலாயுதன் பலமான பாணங்களால் பீமனின் உடலில் படுகாயம் செய்தான். பீமனுடைய சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விட்ட பின் தேரில்லாத பீமசேனன் தரையில் நின்று அந்த அரக்கன் மீது தன் கனமான கதையால் அடித்தார். அலாயுதன் தன் கதையால் பீமனின் கதையை அடித்துப் பெரும் கர்ஜனை செய்தான். இருவரும் கதைப்போரை விடுத்துக் கை முஷ்டியால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். பின்னர் அவர்கள் இருவரும் தேர்ச்சக்கரங்கள், அச்சு, நுகத்தடி, இருக்கை போன்ற கையில் கிடைத்த பொருட்களை எல்லாம் எடுத்து அடித்துக் கொண்டனர். உதிரதாரை பெருக்கிக் கொண்டனர். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு கடோத்கஜன் அலாயுதனை எதிர்க்க வந்ததால் அலாயுதன் பீமனை விட்டு விலகிவிட்டான்.

7.36. துருபதன் துரோணரால் கொல்லப்படுதல்

தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் அலாயுதன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டான். கர்ணன் தனக்கு இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் கடோத்கஜனை யமனுலகு அனுப்பிவிட்டான். யுதிஷ்டிரர் துயரம் கொண்டார். தானே கர்ணனைக் கொன்றுவிடுவதாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டார். பிறகு வியாசமகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி அவருக்கு வெற்றி உறுதி என்பதைச் சொல்லி மறைந்தார். இந்நிலையில் கௌரவ சேனை இரண்டாகப் பிரிந்தது. துரோணர் பாஞ்சலர்களை கொன்று வீழ்த்தாமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன் என்று சபதம் ஏற்றுப் போர்க்களத்தில் நுழைந்தார். பாஞ்சலர்களைக் கொன்று குவித்தார். ஆசாரியார் துருபதனின் மூன்று பேரன்களையும், துருபதரையும் அவருடன் விராடரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். அப்போது தன் தந்தையையும் புதல்வர்களையும் கொன்ற துரோணரைக் கொல்லவில்லை என்றால் நான் என் புண்ணியங்களை இழப்பேன்; பிராமண மற்றும் கூடித்திரியத்தன்மையில் இருந்தும் நீங்குவேன் என்று துருபதகுமாரன் சபதமேற்றார்.

7.37. பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கோபம் கொண்டு கூறுதல்

த்ருஷ்டத்யும்னனால் இதுவரை துரோணரைக் கொல்ல முடியவில்லை துரோணரின் அழிவிற்காகவே அக்னியில் இருந்து தோன்றிய அவர் தன் தந்தையையும், புதல்வர்களையும் இழந்து நிற்பதைக் கண்டு பீமனுக்கு அவர் மீது கோபம் ஏற்பட்டது. த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பீமன் தன் சொல்லம்புகளால் துளைக்கலானார். “பகைவனால் தந்தையும், புதல்வனும் வதம் செய்யப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டு விட்டார்கள். இச்சமயம் மன்னர்களுக்கிடையில் சபதம் செய்த எந்தப் புருஷன் பகைவனைக் காப்பான்? துரோணர் தீயைப் போலச் கூடித்திரியர்களைத் தகித்துக்

கொண்டிருக்கிறார். இவர் பாண்டவ சேனையை அழித்து விடும் முன் நான் அவருடன் போரிடுகிறேன். நீ நின்று கொண்டு என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்” என்று கூறித் துரோணருடைய சேனையில் புகுந்தார். அவரைப் பின் தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவ சேனையில் புகுந்து துரோணருடன் போரிட்டார். அப்பெரும் போரில் தேர்கள் அருகருகே ஓட்டி நின்றன: மனிதர்கள் வெட்டப்பட்டு உடல் சிதறினர். மிகக் கோரமான போர் நடைபெற்ற அச்சமயத்தில் இரவு-காலை சந்தி வேளையில் சூரியன் முழுமையாக உதயமானான்.

7.38. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்; பீமசேனன் கர்ணன் போர்

சூரிய ஒளியில் உலகம் பிரகாசித்தது. போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக்களமாகியது. துரியோதனன், துச்சாதனன், கர்ணன், துரோணர் ஆகிய நான்கு மகாரதிகளும் தருமராஜர் தவிர்த்த ஏனைய பாண்டவர்களுடன் தனித்தனியாகப் போரிடலானார்கள்.

துரியோதனனுக்கும் நகுலனுக்கும் இடையில் நடந்த போரில், துரியோதனன் நகுலனை எதிர்கொள்ள முடியாமல் விலகி விட்டான். துச்சாதனன் சகதேவன் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சகதேவன் துச்சாதனனின், சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டதால் துச்சாதனனுக்குப் போரில் சகதேவனால் துன்பம் நேரிட்டது. சகதேவனின் பாணங்களால் மூடப்பட்ட துச்சாதனனுடைய உதவிக்குக் கர்ணன் விரைந்து வந்தான்.

அச்சமயம் பீமசேனன் விரைந்து கர்ணனைத் தாக்கலானார். கர்ணனின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் காயம் ஏற்படுத்தினார். கர்ணன் காலால் மிதிக்கப்பட்ட பாம்பைப் போலச் சினத்துடன் திரும்பினான். பீமசேனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையே கடும் போர் தொடங்கியது. இருவரும் அருகில் நெருங்கிப் போர் புரிந்ததால் கதாயுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். பீமசேனன் தன்கதையால் கர்ணனின் தேர்க்குப்புரத்தை உடைத்து நூறு துண்டாக்கிவிட்டார்.

ராதேயன் பீமன் வீசிய கதையையே அவன் மீது திருப்பியடித்தான். பீமன் மற்றொரு கதையால் அதை உடைத்து விட்டார். பிறகு அவர் கர்ணன் மீது வேறு ஒரு கதையைச் செலுத்தினார். கர்ணன் அதைப் பாணங்களால் தடுத்து மீண்டும் பீமனின் தேரின் மீது விழுமாறு செய்தான். அதனால் பீமனின் சாரதி மயங்கிவிட்டான். பீமன் சிரித்தவாறு கர்ணனின் கொடி, வில், தூணிர் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். கர்ணன் பீமனின் குதிரைகளையும், பக்கத்துக் காவலர் இருவரையும் கொன்று விட்டான். தேரிழந்த பீமன் நகுலனின் தேரில் எறிக் கொண்டனர்.

7.39. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடருதல்

அதன் பின்னர் சாத்யகிக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி முன்னேறினார். அதைக் கண்ட கர்ணன் துரியோதனனுக்கு உதவ விரைந்தான். இச்சமயம் பீமன் கர்ணனைத் தடுத்துவிட்டார். பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் போர் நிகழ்ந்தது. பீமசேனன் பொழிந்த அம்புகளைத் தடுத்து வீணாக்கிய கர்ணன் அவரது வில்லையும் அம்பையும் வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். சினம் கொண்ட பீமசேனன் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கர்ணனின் கொடி, வில்லுடன் சாரதியையும் நசுக்கி விட்டார். அத்துடன் கர்ணனின் தேரின் ஒரு சக்கரத்தையும் உடைத்து விட்டார். உடைந்த சக்கரத்தையுடைய அந்தத் தேரின் மீதே அசையாது நின்ற கர்ணன் பலவகை அம்புகளையும் சஸ்திரங்களையும் கொண்டு பீமனுடன் போரிட்டான். இதனால் பீமன் மிகுந்த சினத்துடன் தேரோட்டி மகனுடன் கோரயுத்தம் புரிந்தார்.

பிறகுத்ருஷ்ட்யும்னன் துரோணருடன் போரிட்டார். துரியோதனனுக்கும் சாத்யகிக்கும் இடையே போர் நிகழ்ந்தது. துரியோதனனுக்கு உதவ வந்த கர்ணனைப் பீமசேனன் தடுத்தார். துரோணாசாரியார் நிகழ்த்திய கோரயுத்தத்தில் தோற்று, பாண்டவர்கள் மிகுந்த பயம் கொண்டனர்; ஆசாரியார் நம் அனைவரையும் நசுக்கி விடுவார். அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவான துரோணருடன் போரிட்டு அவரைக் கொல்லமாட்டார் என்று யோசித்தனர்.

7.40. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும் வழியைக் கூறுதல்

பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், “ஆசாரியர் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். இவரது கையில் ஆயுதம் இருக்கும் வரை இந்திரனும் தேவரும் கூட இவரை எவ்வகையிலும் வெல்ல முடியாது. இவர் போரில் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டால் தான் மனிதர்கள் மூலம் கொல்லப்பட முடியும். ஆகவே பாண்டவர்களே! குருவை வதம் செய்வது உசிதமல்ல என்னும் தர்மபாவனையை விட்டுவிட்டு அவரை வெற்றி கொள்ள ஏதேனும் முயற்சி செய்யுங்கள். அதன் மூலம் தங்க ரதமுடைய ஆசாரியார் உங்களை வதம் செய்து விடாமல் இருக்கட்டும். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர்புரிய மாட்டார், என்பது என் நம்பிக்கை யாவது ஒருவர் இவரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று கூற வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

7.41. பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனைப்படி துரோணரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இந்த ஆலோசனையை அர்ஜுனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் மற்ற அனைவரும் அதனை விரும்பினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் இந்த யோசனையை ஒப்புக்கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் மாவை மன்னன் இந்திரவர்மாவின் “அஸ்வத்தாமா என்ற பெயர் கொண்ட யானையைத் தன் கதையால் அடித்துக் கொன்று விட்டார். பீமன் போர்க்களத்தில் துரோணரின் அருகில் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று உரத்த குரலில் கூறினார். யானையைக் கொன்று விட்டு பொய்யாக அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகச் சொன்னார். துரோணர் பீமன் கூறிய துயரச் செய்தியைக் கேட்டுத் உடல் தளர்ந்து திகைத்து நின்றார்.

7.42. துரோணர் பீமனின் சொற்களில் நம்பிக்கையின்றித் தொடர்ந்து போரிடுதல்

ஆசாரியார் பீமனின் சொற்கள் பொய்யாக இருக்கலாம் என்று ஐயம் கொண்டார். ஏன் எனில் அவர் தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவின் பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் நன்கறிந்தவர். எனவே அவன் கொல்லப்பட்டிருக்க முடியாது என்று தீர்மானித்தார். தொடர்ந்து போரிட்டுப் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்திப் பாஞ்சால, மத்ஸ்ய, ச்ருஞ்ஜய வீரர்களையும், ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், குதிரை வீரர் சேனையையும் அழித்துவிட்டார். அச்சமயம் துரோணர் கூத்திரியர்களை அடியோடு அழித்துவிடுவார் என்று எண்ணிய விசுவாமித்திரர் முதலிய மகரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளும் அக்னிதேவனை முன் நிறுத்தி துரோணரிடம் வந்தனர். அவரது வாழ்நாள் உலகில் முடிந்துவிட்டது என்றும் அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் துறந்து விடுமாறும் கூறினர்.

ஆனால் ரிஷிகள் கூறியதைக் கேட்டும், த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் முன்போருக்கு நிற்பதையும் கண்ட துரோணர் அஸ்வத்தாமா பற்றிய உண்மையை அறிய விரும்பினார். அவர் யுதிஷ்டிரர் எதற்கும் பொய்யுரைக்காத சத்தியவாதி என்பதால், தருமரஜரிடமே அஸ்வத்தாமாவைப் பற்றிக் கேட்டார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மக்கள் உயிரைக் காப்பற்றப் பொய்யுரைப்பது உண்மையை விடச் சிறந்தது என்று கூறித் தூண்டியதால் யுதிஷ்டிரர் உரக்க அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டாகி விட்டது என்றும் யானை வதம் செய்யப்பட்டது என்பதை மெதுவாகவும் கூறினார். இதனைக் கேட்ட துரோணர் புத்திர சோகத்தால் வேதனையுற்றார் திருஷ்டத்யும்னன் எதிரில் வந்த போதும் துரோணரால் பழையபடி போரிடமுடியவில்லை.

7.43. பீமசேனன் துரோணரிடம் கூறுதல்

ஆனாலும் யுதிஷ்டிரரின் தூண்டுதலால் வேகமாகப் போரிட்ட பாண்டவ

சேனையுடன் துரோணர் மிகுந்த முயற்சியுடன் போரிட்டார். நான்கு பகல் இரவுகள் கழிந்து ஐந்தாம் நாளின் 15 பகுதிகளில் மூன்றாம் பகுதியிலேயே துரோணரின் ஆயுதங்கள் தீர்ந்துவிட்டன. த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரின் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டார். அவரைப் பெரிய அஸ்திரங்களால் மறைத்துவிட்டார். இச்சமயம் பீமசேனன் துரோணரின் தேரருகில் சென்று, அவரிடம் இவ்வாறு பேசலானார். “பயிற்சி பெற்ற படித்த பிராமணன் தன் கர்மங்களில் அதிருப்தியுற்று வேறு தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போரிடாதிருந்தால் கூடித்திரியர்களின் இந்த பேரழிவு உண்டாகியிருக்காது. பிராணிகளை இம்சை செய்யாமையே அனைத்திலும் சிறந்த தர்மமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன் வேர் பிராமணன். நீங்களோ அந்த பிராமணர்களில் கூட எல்லோரையும் விட உத்தமமான பிரம்மவேத்தா ஆவீர்.

பிரம்மன்! பிரம்மவேத்தாவாக இருந்தும், தாங்கள் மனைவி, செல்வம், மற்றும் புதல்வனின் ஆசையால் முட்டாளான சண்டாளர்களைப் போல் எத்தனையோ மிலேச்சர்களையும், பலவகையான கூடித்திரிய சமுதாயத்தையும் சம்ஹாரம் செய்து விட்டீர்கள். நீங்கள் உங்கள் ஒரு புதல்வனின் வாழ்க்கைக்காக விபரீதமான கர்மத்தைப் பின்பற்றி ஏராளமான கூடித்திரியர்களை வதம் செய்து எவ்வாறு வெட்கப்படாதிருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் யாருக்காக ஆயுதம் ஏந்தினீர்களோ, யாருடைய உயிரை விரும்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அவன் ரணபூமியில் நிலையான உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துள்ளான். தங்களுக்கு இது அறிவிக்கப்படவில்லை. தர்மராஜரின் கூற்றில் நீங்கள் ஐயப்படவோ, அவ நம்பிக்கை கொள்ளவோ கூடாது” என்றார்.

பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட ஆசாரியார், அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் துறந்தார். கர்ணன், கிருபர், துரியோதனன் ஆகியோரை அழைத்தார். தான் ஆயுதங்களைத் துறந்து போரில் இருந்து விலகுவதை அறிவித்தார். பின் தேரின் பின் பகுதியில் சென்று அமர்ந்து சமதிநிலையில் ஆழ்ந்தார். கண்களை மூடித் தாரணையை மேற்கொண்டு பிரம்மத்தைச் சிந்தித்து, மிகச் சிறந்த சந்த்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பிரம்மலோகத்தை அடைந்து விட்டார்.

7.44. துரோண வதம்; பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மகிழ்ச்சி

அதன்பிறகு அர்ஜுனனும், மற்ற வீரர்களும் தடுத்தும், அதைக் கேட்காத துருபதகுமாரன், துரோணசாரியாரின் உயிரற்ற உடலில் இருந்து தலையைத் துணித்து அதனைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் முன் வீசினார். துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ வீரர்கள் போரில் உற்சாகம் இழந்தனர். குழப்பத்துடன் ஓடலாயினர். கௌரவ பக்கத்துக்கு மன்னர்கள்

போர்க்களத்தில் துரோணரின் உடலைத் தேடியும் அதனைப் பெற முடியவில்லை. பீமனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஒருவரை ஒருவர் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர். பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “துருபதகுமாரா! தேரோட்டி மகன் கர்ணனும், பாவி துரியோதனனும் கொல்லப்பட்டதும் வெற்றி பெற்ற உன்னை நான் மறுபடி இதே போல மார்போடு அணைத்துக் கொள்வேன்” என்றார். இருவரும், சேனை நடுவில் மகிழ்வுடன் நடனமாடினர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தனர்.

7.45. துரோணர் வதத்தின் பின் இரு தரப்பிலும் நிகழ்ந்தவை

கௌரவ மகாரதிகள் சகுனி, கர்ணன், கிருபர், துரியோதனன் ஆகியோர் தத்தம் சேனையுடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். அச்சமயம் சிகண்டியுடன் போரிட்டுத் திரும்பிய அஸ்வத்தாமா சேனை அஞ்சி ஓடுவதைக் கண்டு துரியோதனனிடம், நம் தரப்பில் எந்த மகாரதி கொல்லப்பட்டான். சேனை ஏன் ஓடுகிறது என்று கேட்டான். கண்ணீர் கரைபுரள பதிலளிக்க முடியாத துரியோதனன் கிருபரிடம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுமாறு சொன்னான். கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் துரோணர், கேசம் பற்றி இழுக்கப்பட்டுத் தலை துணிக்கப்பட்டதையும், துரோணர் வதத்தினாலேயே சேனை அஞ்சி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். தன் தந்தைக்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானத்திற்குப் பழிவாங்குவதாகச் சூளுரைத்த அஸ்வத்தாமா, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனும் கூட அறியாத யாராலும் வெல்ல முடியாத நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதனால் கடல் கொந்தளித்தது. பூமி நடுங்கியது. மலைகள் உடைந்தன எங்கும் அச்சம்தரும் பேரொலி கேட்டது.

இச்சமயம் பாண்டவர்கள் அனைவரும் அடுத்துச் செய்யவேண்டுவது பற்றிய இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பூமியில் ஏற்பட்ட அச்சமூட்டும் நிகழ்வுகளைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார்: அத்துடன் கௌரவ சேனை உற்சாகத்துடன் போருக்குத் திரும்பியதைப் பார்த்து எந்த மகாரதி ஓடிய சேனையை மறுபடியும் போருக்காகத் திருப்பிவிட்டான் என்றும் வினவினார். யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் கேட்ட வினாவிற்கு விடையளித்த பார்த்தன் அஸ்வத்தாமாவின் வீரத்தையும் நற்குணங்களையும் புகழ்ந்து அந்த அஸ்வத்தாமாவே இதற்குக் காரணம் எனக் கூறினார். மேலும் தன் தந்தையின் கேசம் பற்றி இழுக்கப்பட்டதை அஸ்வத்தாமா ஒருபோதும் பொறுக்க மாட்டான் என்றும் இன்று அனைவரையும் ரணபூமியில் எரித்துச் சாம்பலாக்கப் போகிறான் என்றும் உரைத்தார். அத்துடன் தர்மம் அறிந்தவராக இருந்தும், ஆசாரியார் என் சிஷ்யன் பொய் கூறமாட்டான் என்று நம்பி உங்களைக் கேட்டபோது, தாங்கள் சத்தியம் என்ற போர்வையை அணிந்து பொய் கூறினீர்கள்.

குருதேவர் மகனின் சோகத்தில் மூழ்கிப் போரில் இருந்து விலகிய நிலையில் சனாதன தர்மத்தை அவமதித்து அவரை ஆயுதத்தால் கொல்லச் செய்தீர்கள். பொய் சொல்லித் துரோணரைக் கொல்வித்ததால் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட இகழ்ச்சி என்றும் நிலைத்துவிடப்போகிறது என்று பல விதமாக யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தும், இந்நிலையில் ராஜ்யத்திற்காகக் குருவைக் கொல்வித்து உயிரோடு இருப்பதை விட இறப்பதே நல்லது என்றும் அர்ஜுனன் கூறினார்.

7.46. பீமசேனன் அர்ஜுனனை அதட்டிக் கூறுதல்

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டு அனைவரும் மௌனமாகி விட்டனர். ஆனால் பீமசேனன் மட்டும் கோபத்துடன் பேசலானார். “பார்த்தா! வனவாசி முனிவர் அல்லது எந்த உயிரையும் இம்சிக்காத பிராமணனைப் போல நீயும் தர்மத்திற்கு ஏற்ற சொற்களைக் கூறுகிறாய். ஆனால் எவன் ஆபத்துக்காலத்தில் தன்னையும், மற்றவர்களையும் காப்பாற்றுகிறானோ போரில் பகைவரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறானோ, யார் பெண்களிடமும் சாதுக்களிடமும் பொறுமையோடு இருக்கிறானோ அவனே கூடித்திரியன். அவனையே இந்த உலகின் ராஜ்யம், தர்மம், புகழ், லக்ஷ்மி அனைத்தும் சென்றடைகின்றன. நீ கூடித்திரியனுக்குள்ள அனைத்து குணங்களையும் பெற்றும், குலத்தின் பாரத்தைச் சமக்க வல்லவனாக இருந்தும், இன்று முட்டாளைப் போல பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய். இது உனக்கு அழகல்ல.

இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்ட நீ கடல் கரையை மீறாதது போல ஒருபோதும் தர்மத்தை மீறாமல் இருக்கிறாய். 13 ஆண்டுகளாகச் சேர்த்து வைத்த கோபத்தைப் பின்னால் தள்ளி, தர்மத்தையே விரும்புகிறாய். இதற்காக யாரும் உன்னைப் பூஜிக்க மாட்டார்கள். தர்மத்தில் இருந்து வழுவாத என் சகோதரா! உன்னுடைய அறிவு கொடுமையின் பக்கம் செல்லாமல் இரக்கத்திலேயே ஈடுபடுவது நிறைந்த சௌபாக்கியமே. ஆனால் நாம் தர்மத்தில் ஈடுபட்டும் எந்தப் பகைவர்கள் அதர்மத்துடன் நம் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்களோ, திரௌபதியை அவையில் வைத்து அவமானத்திற்குள்ளாக்கினார்களோ, மரவுரியும், மான் தோலும் தரித்து நாம் 13 ஆண்டுகள் காட்டில் வசிக்கச் செய்தார்களோ, இவை அனைத்துமே சினத்திற்கு இடமானவை. சகிக்க முடியாதவை. ஆனால் கூடித்திரிய தர்மத்தில் பற்றுக்கொண்டு இவையனைத்தையும் நான் சகித்துக் கொண்டேன்.

நீயும் முதலில் போருக்காகக் கூறினாய். அதன்படியே நாம் இங்கு வந்து முடிந்தவரை முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்று நீயே நம்மை நிந்திக்கிறாயா? நீ உன் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்ற விரும்பவில்லை. உன்னுடைய பேச்சுக்கள் அனைத்தும் பொய்யானவை. பகைவரை அழிப்பவனே, காயம் பட்டவனின் காயத்தில் உப்பைத் தூவுவது

போல நீ உன் சொல் அம்புகளால் துன்புறுத்தி என் இதயத்தைப் பிளக்கச் செய்கிறாய். நீயும், நானும் புகழ்ச்சிக்குரியவர்கள் என்றாலும் நீ நம்முடைய புகழ்ச்சியை விரும்பவில்லை. இது மிகப்பெரிய அதர்மம்.

தனஞ்ஜயா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கும் போது நீ துரோண குமாரனைப் புகழ்கிறாய். அவன் உன்னுடைய 16 கலைகளுக்கு ஈடானவன் அல்ல. தானே தன் குற்றங்களைக் கூற உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா இன்று நான் என் பெருங்கதையைச் சுழற்றி இந்தப் புவியை பிளந்து விடமுடியும். என் போன்ற சகோதரர்கள் இருக்கும் போது நீ அஸ்வத்தாமாவிடம் பயப்படக் கூடாது. அர்ஜுனா! நீ உன் மற்ற சகோதரர்களோடு இங்கேயே நின்று கொண்டிரு. நான் என் கதையை எடுத்து இந்தப் போரில் தனியாகவே அஸ்வத்தாமாவை வென்று விடுகிறேன்” என பீமசேனன் சினத்துடன் கூறினார்.

7.47. த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகி மோதல்: பாண்டவர்கள் சமாதானம்

பீமசேனனைத் தொடர்ந்து, த்ருஷ்டத்யும்னனும் அர்ஜுனனிடம் தன் தரப்பு நியாயத்தை எடுத்துரைத்தார். துரோணர் பாஞ்சாலர்களையே குறி வைத்து அழித்துக் கொண்டிருப்பதைத் தன்னால் சகிக்க முடியாது என்றார். தான் துரோணரின் வதத்திற்காகவே அக்னியில் இருந்து ஆயுதங்களோடு பிறந்தவன் என்பதை நினைவுபடுத்தினார். சம்பந்தத்தினாலும், திரௌபதியும், அவளுடைய புதல்வர்களையும் நினைத்தே அர்ஜுனுக்குத் தலை வணங்குவதாகவும் கூறினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனைக் குறை கூறிப் பேசிய போதும் அர்ஜுனன் கண்ணீர் பெருக்கினாரேயன்றிப் பதில் பேசவில்லை.

இச்சமயம் தன் குருவான அர்ஜுனனை நிந்தித்ததால் கோபம் கொண்ட சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் ஆயுதங்களைத் துறந்த குருவை வதைத்து, பாஞ்சாலர்களின் முன் ஏழு பரம்பரைக்கும் நரகத்தில் அழும் கொடுமையைச் செய்துவிட்டாய் என்றும் பாஞ்சால குலத்தின் களங்கமாகிவிட்டாய் என்றும் சாடினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகி கைகள் வெட்டப்பட்ட பூரிச்ரவாவைக் கொன்றதைக் கூறி அவரை ஏசலானார். இவ்வாறு இருவரும் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் கண்டு கடுமையாகச் சாடிக்கொண்டனர். சாத்யகி பாஞ்சால ராஜகுமாரனைக் கொன்று விடுவதாகக் கூறிக் கதையை எடுத்தார். சகாதேவன், யுதிஷ்டிரர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அனைவரும் சாத்யகியைத் தடுத்து விட்டனர். பின்னர் அனைவரும் சேர்ந்து இருவருக்கும் இடையில் சமாதானம் செய்து வைத்தனர். பின்னர் போருக்குப் புறப்பட்டனர்.

7.48. அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிபடுத்தியது: யுதிஷ்டிரர் பயம்

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா தான் துரியோதனனிடம் கூறியவாறு நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதனால் பூமி நடுங்கியது. மலைகள் உடைந்தன. கடல் பொங்கியது. உலகமெங்கும் அச்சமூட்டும் பேரொலி எழுந்தது. வானில் இருந்து ஆயுதங்கள் நாற்புறமும் தானாகவே விழுந்தன. இரும்பு குண்டுகளும், கதைகளும், சக்கரங்களும் தாமாகவே தோன்றின; பாண்டவ சேனை மீது அம்புக் கூட்டம் பரவியது. இதனைக் கண்டு அஞ்சிய யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடமும், சாத்யகியிடமும் அவரவர் சேனையுடன் ஓடிவிடுமாறு அறிவுறுத்தினார். தான் தன் சகோதரர்களுடன் அக்னியில் பிரவேசிப்பதாகவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் விரும்பியதைச் செய்யட்டும் என்றும் கூறினார். பாண்டவ சேனை அஸ்திரங்களை எதிர்க்க, எதிர்க்க நாராயணாஸ்திரத்தின் விளைவாகக் கௌரவர்களின் பலமும், அஸ்வத்தாமாவின் ஆற்றலும் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. அர்ஜுனன் போரிடாமல் பற்றற்ற பாவனையுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

7.49. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வழியைக் கூறுதல்

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் கூறி கொண்டிருந்த போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவ சேனையிடம் கூறலானார். “வீரர்களே! உங்களுடைய அஸ்திரங்களை விரைவில் கீழே இறக்கி விடுங்கள். பரமாத்மா நாராயணன் இந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து தப்பிப்பதற்கு இந்த வழியையே தீர்மானித்துள்ளார். நீங்கள் அனைவரும் யானை, குதிரை மற்றும் தேர்களில் இருந்து இறங்கித் தரையில் நின்றுவிடுங்கள். இவ்வாறு பூமி மீது ஆயுதம் இன்றி நிற்கும் உங்களை அந்த அஸ்திரம் தாக்காது. இந்த அஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போர் புரிந்தால் இந்த அஸ்திரம் அதிகப் பலம் பெறும். ஆகவே, நீங்கள் போரிடும் போது கௌரவர்கள் அதிகப் பலம் பெறுவார்கள். வாகனமின்றிக் கைகுவித்து நமஸ்காரம் செய்பவனை இந்த அஸ்திரம் அடிக்காது. யாராக இருந்தாலும், மனத்தால் கூட இந்த அஸ்திரத்தை எதிர்த்து அவர்கள் ரஸாதலத்தில் சென்று மறைந்து கொண்டாலும் இது அங்கும் சென்று அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடும்” என்று கூறி ஆயுதங்களைத் துறக்கச் சென்னார்.

7.50. வீரர்கள் ஆயுதத்தைத் துறத்தல்; பீமசேனன் ஆயுதம் துறக்க மறுத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட வீரர்கள் அனைவரும் மனத்தாலும் உடலாலும் ஆயுதங்களைத் துறக்கத் தயாரானார்கள். இச்சமயம் பீமசேனன் வீரர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்தவாறு, “எந்த வீரனும் ஆயுதத்தைத்

துறக்கக் கூடாது. நான் என் பாணங்கள் மூலம் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்வேன். இவ்வுலகில் என் பராக்கிரமத்திற்கு நிகரான பராக்கிரமம் உடைய வேறு ஒரு வீரன் கிடையாது. இன்று ரணபூமியில் என்னுடைய புஜங்களின் பலத்தைப் பாருங்கள். இதுவரை நாராயணாஸ்திரத்தை வேறு எந்த வீரனும் எதிர்த்ததில்லை என்றால், இன்று கௌரவ, பாண்டவர்களின் முன் நான் அதனை எதிர்ப்பேன். அர்ஜுனா! நீயும் உன் காண்டபத்தைக் கீழே வைக்காதே. இல்லாவிடில் உன் வீரத்திற்கும் சந்திரனைப் போன்ற களங்கம் உண்டாகி விடும்” என்றார்.

7.51. அர்ஜுனன் பீமனிடம் கூறியது: பீமன் தொடர்ந்து போரிடுதல்

பீமனிடம் அர்ஜுனன், “சகோதரா! பீமா! நாராயணாஸ்திரம், பசு, பிரமணன் இவர்களுக்கெதிரில் காண்டபவில்லைக் கீழே போட்டுவிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய விரதமாகும்.” என்றார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும், பீமன் தனியாகவே அஸ்வத்தாமாவை எதிர்க்கச் சென்றார். பலமாகச் சங்கை ஒலித்து, தோளைத் தட்டிப் புவியை நடுங்கச் செய்தார். கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் அவரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அம்புமழை பொழியலானார்கள். பீமசேனன் நொடிப்பொழுதில் அஸ்வத்தாமா அருகில் சென்று அவனை அம்புமழையில் மூடிவிட்டார். அஸ்வத்தாமா தன்னோடு போரிடும் பீமன் மீது நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து தீப்பொறிகளை உமிழும் பாணங்களைப் பொழிந்தார்.

பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவிற்கு எதிராகப் பாணங்களை அடிக்கத் தொடங்கியதும், நாராயணாஸ்திரத்தின் அம்புகள் கொழுந்து விட்டு எரியும் தீயைப் போலத் தீவிர வேகத்தோடு அதிகரித்தன. பீமசேனனைத் தவிர மற்ற பாண்டவ சேனை முழுவதும் பயத்தால் உறைந்து விட்டது. வீரர்கள் அனைவரும் தங்கள் அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் துறந்து வாகனங்களிலிருந்து கீழே இறங்கி விட்டனர். வீரர்கள் அனைவரும் போரை நிறுத்தியதால் அஸ்திரத்தின் பெரும் சக்தி அனைத்தும் பீமசேனன் மீதே பட்டது. பீமசேனன் அந்த அஸ்திரத்தால் மறைக்கப்பட்டார்.

7.52. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமசேனனை நாராயணாஸ்திரத்திலிருந்து காப்பாற்றுதல்

நாராயணாஸ்திரம் பீமசேனனைச் சூழ்ந்து விட்டதைக் கண்ட அர்ஜுனன் வாருணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரங்களால் பீமசேனனுடைய தேர், குதிரைகள், சாரதி உட்பட அனைவரும் தீ நாக்குகளுக்குள்ளே வந்து விட்டனர். பிரளய காலத்தில் சமவர்த்த அக்னி சாராசரப் பிராணிகளோடு உலகம் முழுவதையும் பொசுக்கி விடுவதைப் போல அந்த அஸ்திரம் பீமசேனனை நாற்புறத்திலும் மூடிவிட்டது சூரியனிடம்

அக்னியும், அக்னியிடம் சூரியனும் புகுந்ததைப் போல அந்த அஸ்திரத்தின் ஓளி தேஜஸ்வியான பீமசேனன் மீது பரவியது. அதனால் பாண்டவ பீமசேனன் யார் கண்ணுக்கும் புலப்படவில்லை. நாராயணாஸ்திரம் பீமனின் தேர் மீது பரவிவிட்டது. எதிர்ப்பவர்கள் இன்றி துரோண குமாரனின் பலம் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. யுதிஷ்டிரர் முதலானோர் போரிலிருந்து விலகி விட்டனர்.

இவையனைத்தையும் கண்ட அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆகிய இருவரும் மிக விரைவாகத் தேரில் இருந்து குதித்துப் பீமனை நோக்கி ஓடினர். இருவரும் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திர சக்தியால் தோன்றிய அந்தத் தீயினுள் மாயை மூலம் பிரவேசித்தனர். இருவரில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சக்தி சாலி ஆதலால் அந்த நாராயணாஸ்திரத்தின் தீ அவரை எரிக்கவில்லை. நர நாராயணர்களான அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பீமசேனனையும் அவருடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பலவந்தமாகத் தேரிலிருந்து கீழே இழுத்தனர். அப்போது பீமன் மேலும் பலமாகக் கர்ஜிக்கலானார். அஸ்வத்தாமாவின் வெல்ல முடியாத அந்த அஸ்திரத்தின் வேகம் மேலும் அதிகரித்தது.

அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமசேனனிடம், பாண்டு புதல்வா! தடுத்தாலும் நீ போரில் இருந்து விலகாமல் இருப்பது எதனால்? இந்த கௌரவர்கள் போரால் வெல்லப்படுவாராயின் நாங்கள் அனைவரும் தான் போர் செய்திருப்போம். உன்னுடைய வீரர்கள் அனைவரும் தேரில் இருந்து விலகி விட்டனர். நீயும் தேரில் இருந்து விரைந்து இறங்கிப் போரில் இருந்து விலகு” என்று கூறிக் கோபத்தினால் பாம்பைப் போலச் சீறிய பீமசேனனைத் தேரில் இருந்து பூமியின் மீது இறக்கினார். அஸ்திர சாஸ்திரங்களைப் பூமியில் வைக்கச் செய்தார். அதன் பின்னர் நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்துவிட்டது.

7.53. அஸ்வத்தாமாவுடன் பீமசேனன் போரிட்டு ரணபூமியிலிருந்து விலகுதல்

அதன் பின்னர் அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் தூண்டுதலால் மீண்டும் கௌரவ சேனையைக் கடுமையாகத் தாக்கினான். தான் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விடுவேன் என்று சபதமுரைத்து த்ருஷ்டத்யும்னனையும், அவனது உதவிக்கு வந்த சாத்யகியையும் படுகாயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த வேதனையுடன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து கொடி மரத்தின் மீது சாய்ந்து கொண்டான். இதனைக் கண்ட பீமசேனன், அர்ஜுனன் பெளரவ விருத்த கூடர்ன், சேதிநாட்டு யுவராஜன், மாளவ தேச சுதர்சனன் ஐவரும் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கிக்

காயப்படுத்தினர். அஸ்வத்தாமா தான் ஒருவனாகவே அனைவருடனும் போர் செய்தான். பீமசேனனின் சாரதியைக் காயப்படுத்திக் கொடியையும் வில்லையும் வெட்டி விட்டான். அம்பு மழையால் அர்ஜுனனைத் துளைத்துவிட்டான். அஸ்வத்தாமா விருத்த கூத்தர்ன், சுதர்சனன், சேதி தேச யுவராஜன் அனைவரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டான்.

இம்மூவரும் தன் கண்முன்னே கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட பீமன் மிகுந்த சினம் கொண்டார். விஷம் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை மூடிவிட்டார். அவற்றை அழித்த அஸ்வத்தாமா பீமன் மீது கூரான பாணத்தை அடித்தான். பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டினார். குருவின் புதல்வன் வேறு வில்லை எடுத்தான். பல பராக்கிரமசாலிகளான இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புமழை பொழிந்தனர். இருவரும் கணக்கற்ற பாணங்களை ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்தினர். பீமனின் பாணங்களால் காயமுற்று உணர்விழந்த அஸ்வத்தாமா விரைவில் தெளிவடைந்து நூறு பயங்கர பாணங்களைப் பீமன் மீது விடுத்தான். பீமனும் பயங்கர அம்பு மழை பொழிந்தார்.

அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் பீமனின் வில்லை வெட்டி அவரது மார்பில் காயப்படுத்தினான். பீமனும் அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் காயம் செய்தார். இருவரும் மழைக்கால மேகம் போல அம்புமழை பொழிந்து ரோஷத்தோடு போரிட்டனர். அஸ்வத்தாமா கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில், கணிக்க முடியாதவாறு அம்பை எடுப்பதும், தொடுப்பதும், விடுப்பதுமாக வெட்டுக்கிளி கூட்டங்களைப் போலப் பாணங்களைச் செலுத்தினான். அதே நேரம் பீமசேனனும் தன் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவை வதம் செய்ய விரும்பிய பீமன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை இடைவெளியின்றிச் செலுத்தினார். அவ்விருவருக்கும் இடையில் காற்றும் செல்லவில்லை. அஸ்வத்தாமா பீமனை வதம் செய்ய விரும்பிச் செலுத்திய பாணங்களைப் பீமன் வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டார்.

பீமன் மீண்டும் அஸ்வத்தாமாவின் மீது தீவிரமான அம்பு மழையைத் தொடங்கினார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் வில்லை வெட்டி விட்டான். வில் வெட்டுப்பட்டதால் பீமன் ஒரு பயங்கர ரத சக்தியைச் சுழற்றி அஸ்வத்தாமாவின் தேரின் மீது வீசினார். அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் அதனை வெட்டி விட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த பீமன் மீண்டும் பாணங்களைத் தொடுத்தார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் தேரோட்டியின் நெற்றியை அம்புகளால் துளைத்து விட்டான். சாரதி கடிவாளத்தை விட்டு விட்டு மயக்கம் அடைந்து விட்டான். பீமசேனனின் குதிரைகள் தறிகெட்டு போர்க்களத்திலிருந்து வெகுதூரம் பீமனை விலக்கிக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. அஸ்வத்தாமா வெற்றிபெற்றுச் சங்கநாதம் செய்தான். த்ருஷ்டயும்னனை

விட்டுவிட்டுப் பாஞ்சால வீரர்களும் ஓடிவிட்டனர். அஸ்வத்தாமா பயந்து ஓடியவர்களை விரட்டியடித்தபடி பின் தொடர்ந்தான். அஸ்வத்தாமாவால் அடிக்கப்பட்ட மன்னர்கள் பயத்துடன் பல திசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். பிறகு இரு தரப்பு சேனைகளும் தத்தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினர். கௌரவ மகாரதிகளிடையே நடைபெற்ற ஆலோசனையில் கர்ணன் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறான்.

8. கர்ண பருவம்

8.1. 16 ஆம் நாள் போர்; இரு சேனைகளும் வியூகத்தில் நிற்கல்: போர் தொடங்குதல்

16 ஆம் நாளன்று அதிகாலைப் பொழுதிலேயே கர்ணன் போருக்குத் தயாரானான். தன் சேனையைக் கர்ணன் மகர வியூகத்தில் அமைத்தான். யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் பாண்டவ சேனையை அர்த்த சந்திர வியூகத்தில் நிறுத்தினார். இரு சேனைகளிலும் போர் இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. வீரர்கள் சிம்ம நாதம் புரிந்தனர். இரு சேனைகளும் பரஸ்பரம் நடனமாடுவதைப் போல் போரைத் தொடங்கின. தேவ, அசுரர்களைப் போல அவ்விரு சேனைகளும் மோதிக் கொண்டன. அஸ்திர சஸ்திரங்களால் அடித்துக் கொண்டன.

8.2. பீமசேனன் க்ஷேமதூர்த்தி போர்: பீமன் க்ஷேமதூர்த்தியை வதம் செய்தல்

பெரும் பாண்டவ சேனையின் நடுவில் யானையின் முதுகின் மீது பாகர்களோடு அமர்ந்திருந்த பீமசேனன் கௌரவ சேனையை நோக்கி வந்தார். அவர் யானை மீது அமர்ந்து வருவதைக் கண்ட குலூக தேச மன்னன் க்ஷேமதூர்த்தி பீமனை வலுவில் போருக்கு அழைத்து அவருடன் போரிட்டான். மரங்கள் நிரம்பிய இரு பெரும் மலைகள் பரஸ்பரம் மோதுவதைப் போல அவ்விருவரும் பளபளக்கும் தோமரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். யானைகள் மூலம் பின்னால் விலகி வட்டமாகச் சுஞ்சரித்தனர். வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் தாக்கிக் கொண்டனர். ஒருவர் மற்றொருவர் வில்லை வெட்டிக் கர்ஜனை புரிந்தனர். பீமசேனன் செலுத்திய தோமரத்தைச் க்ஷேமதூர்த்தி கத்தியால் வெட்டி விட்டான். பீமசேனன் பெரும் பாணங்களால் க்ஷேமதூர்த்தியின் யானையைத் தாக்கினார்.

பீமசேனனால் துன்புறுத்தப்பட்ட அந்த யானை க்ஷேமதூர்த்தி தடுத்தும் நிற்கவில்லை. காற்றினால் ஒரு மேகத்தின் பின் இன்னொரு மேகம் செல்லுவது போல, பீமனின் பெரிய யானை க்ஷேமதூர்த்தியின் யானையின் பின் தொடர்ந்தது. க்ஷேமதூர்த்தி முயற்சியுடன் தன் யானையைத் தடுத்துப் பீமனின் யானையைப் பாணங்களால் துளைத்தான். பீமசேனன் அவனுடைய வில்லை வெட்டியதோடு மீண்டும் அவனுடைய யானையைத் துன்புறுத்தினார். க்ஷேமதூர்த்தி பல அம்புகளைப் பீமசேனனின் யானையின் மர்மஸ்தானங்களில் செலுத்தி அடித்துக் காயப்படுத்தினான். பீமனின் யானை கீழே சரிந்து விட்டது. யானை பூமியின் மீது விழும் முன்பே, யானையின் மேலிருந்து

குதித்துத் தரையில் நின்ற பீமசேனன் தன் கதையால் அடித்துச் சேஷமதூர்த்தியின் யானையைக் கொன்று விட்டார். யானையின் மீதிலிருந்து குதித்த சேஷமதூர்த்தி கத்தியை உருவிக் கொண்டு போரிட வந்தான். பீமன் அவனைக் கதையால் அடித்துக் கொன்று விட்டார். சேஷமதூர்த்தி கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை ஓடலாயிற்று. பிறகு கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழிக்க ஆரம்பித்தான்.

8.3. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமா போர்; இருவரும் மூர்ச்சையடைதல்

பின்னர் துரோணகுமாரன் அஸ்வத்தாமாவிற்கும், பீமசேனுக்கும் இடையில் போர் நிகழ்ந்தது. அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் பீமனைத் துளைத்தான். பீமசேனன் ஆயிரம் அம்புகளைக் குருபுத்திரன் மீது செலுத்திச் சிம்மநாதம் புரிந்தார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் பாணங்களை விலக்கியதுடன் அவரது நெற்றியில் ஒரு நாராசத்தை அடித்தான். பீமன் அஸ்வத்தாமாவின் நெற்றியில் மூன்று நாராசங்களை அடித்தார். பீமன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களை அடித்தும் அஸ்வத்தாமாவை தோல்வியுறச் செய்ய முடியவில்லை. அவ்விருவரும் தேர்களில் அமர்ந்தவாறே பரஸ்பரம் பயங்கரமான பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். இருவரும் அம்புகளால் மூடப்பட்டனர். அஸ்வத்தாமா பீமனைத் தனக்கு வலமாக்கினான். பீமனும் அஸ்வத்தாமாவை வலமாக்கிப் பழி தீர்த்துக் கொண்டார்.

யுக முடிவில் மக்களின் அழிவு காலத்தில் கிரகங்களிடையே கோரப் போர் நடைபெற்றதைப் போல அவ்விருவரிடையே அஸ்திரப்போர் தொடர்ந்தது. அவர்களின் அம்புகளால் வியாபித்த ஆகாயம் பிரஜைகளின் சம்ஹார காலத்தில் தூமகேதுவால் வியாபிக்கப்பட்டதைப் போல் காணப்பட்டது. அவ்விருவரது போரையும் காண வந்த சித்தர்கள், இந்த இரு ஆண் சிங்கங்களும் போர்க்களத்தில் இரு ருத்ரர்களையும், இரு சூரியர்களையும், அல்லது இரு யமராஜர்களைப் போலவும் தோன்றியுள்ளனர் எனப் பேசிக் கொண்டனர். தேவ, சித்த, மகரிஷி கணங்கள் அவ்விரு ஒப்பற்ற வீரர்களையும் புகழ்ந்து பாராட்டினர். அவர்கள் பரஸ்பரம் கொடி, சாரதி மற்றும் குதிரைகளைத் துளைத்து ஒருவரை ஒருவர் படுகாயப்படுத்தினர். பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்திய பாணங்களால் அவ்விருவரும் தத்தம் தேரின் இருக்கையில் நினைவிழந்து விழுந்தனர். இருவரையும் அவர்களுடைய சாரதிகள் இருவரும் ரணபூமியிலிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர். மாலை நெருங்கியதும் இரு தரப்பு சேனைகளும் கூடாரம் திரும்பின.

8.4. 17 ஆம் நாள்போர்: கர்ணனின் புதல்வன் பானுசேனன் வதம்

மறுநாள் காலையில் சல்யன் கர்ணனின் சாரதியாகக் காரியமாற்றினார்.

இருதரப்பு சேனைகளும் வியூகத்தில் அணிவகுத்து நின்றன. பாண்டவசேனையின் இடதுபுறம் பீமசேனன் நின்றார். பாஞ்சால வீரர்கள் பானு தேவன் உள்ளிட்ட ஐவரைக் கர்ணன் கொன்றதும், சாத்யகி, பீமன், நகுல-சக தேவர் அனைவரும் கர்ணனைத் தாக்கத் தொடங்கினர். கர்ணனின் சக்கரக் காவலர்களாயிருந்த அவனுடைய புதல்வர்கள் சுஷேணன், சித்ர சேனன் இருவரும் பாண்டவர்களைத் தாக்கினர்.

சுஷேணன் பீமனின் வில்லை வெட்டி அவருடைய மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். வேறு வில்லை எடுத்த பீமன் அதில் நாண் ஏற்றிச் சுஷேணனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். பத்து பாணங்களால் சுஷேணனைக் காயப்படுத்தி 73 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது அடித்தார். அவர்கள் கண் முன்பே கர்ணனின் இன்னொரு புதல்வன் பானுசேனைப் பத்து பாணங்களால் அடித்து, குதிரை, ஆயுதம், கொடியை வெட்டிக் கொண்டு வீழ்த்தி விட்டார். தொடர்ந்து, பீமன் கிருபர், கிருதவர்மாவின் வில்லை வெட்டி அவர்களையும் காயப்படுத்தினார். துச்சாதனனையும், சகுனியையும் காயப்படுத்தினார். உலாகன், பதத்ரி இருவரையும் தேரிழக்கச் செய்தார். சுஷேணனைக் கொல்லப் பீமன் அம்பைக் குறி வைத்த போது, கர்ணன் அந்த அம்பை வெட்டியதுடன், பீமனையும் காயப்படுத்தி விட்டான். பீமன் மீண்டும் வேறு அம்பைச் சுஷேணன் மீது ஏவ முற்பட்டபோது, கர்ணன் அதனையும் வெட்டிவிட்டான்.

8.5. கர்ணன் பீமசேனன் போர்: கர்ணன் தோல்வி

கர்ணனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் யுதிஷ்டிரர் கர்ணனிடம் தோல்வியுற்றார். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம் நிந்தையான சொற்களைப் பேசினான். வருத்தம் கொண்ட தருமராஜர் போரில் இருந்து விலகினார். பாண்டவ மகாரதிகள் அவருடைய ஆணைப்படி மீண்டும் கௌரவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினர்.

கௌரவ சேனை ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் அதனைத் தடுத்து நிறுத்த முற்பட்டான். சகுனியும் வியூகத்தின் பக்கத்தில் நின்ற வீரர்களும் பீமனை நோக்கிச் சென்றனர். துரியோதனனும், கர்ணனும் பீமனின் தேரருகில் வந்தனர். கர்ணன் அருகில் வருவதைக் கண்ட பீமசேனன் சினங்கொண்டு அவனை அழிக்க நினைத்தார். அவர் சாத்யகியிடமும், த்ருஷ்டத்யும்னனிடமும், “நீங்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுங்கள் அவர் நான் பார்க்கும் போதே பெரும் உயிர் ஆபத்தில் இருந்து தப்பியுள்ளார். கர்ணன் தர்மராஜரின் போர்ப்பொருட்கள் அனைத்தையும் சின்னா பின்னமாக்கிவிட்டான். துருபதகுமாரா! அதனால் எனக்கு மிகவும் துக்கம் உண்டாகிவிட்டது. இன்று கடும் போர் புரிந்து ஒன்று கர்ணனைக் கொல்லுவேன் அல்லது கர்ணனால்

கொல்லப்படுவேன். இப்போது மன்னரை உங்களிடம் அடமானப் பொருளாக வைக்கிறேன். நீங்கள் அனைவரும் இவரைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கூறிப் பின் கர்ணனை நோக்கிப் போருக்காகச் சென்றார்.

பீமன் கர்ணனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சல்யன், கர்ணனிடம் “கர்ணா! பீமசேனன் நீண்ட காலமாக சேர்த்து வைத்துள்ள சினத்தை உன் மீது விடும் உறுதியுடன் இருக்கிறார். இன்று போல முன்பு ஒரு போதும் இத்தகைய ரூபத்துடன் நான் பீமனைக் கண்டதில்லை” என்று கூறினார். கர்ணன் பீமசேனனிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு சல்ய மன்னனிடம் கூறினான். மத்ரராஜனும் தேரைப் பீமனிடத்தில் கொண்டு சேர்ந்தான். கர்ணன்-பீமன் இடையே பெரும் போர் தொடங்கியது. அப்போரில் கோரமான கொலைக்களம் உண்டாயிற்று. பீமன் கர்ணனைத் தாக்கினார். வைகர்த்தன் தன் அம்பு மழையால் பீமனை மறைத்து விட்டான். பீமனும் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் கர்ணனைத் துளைத்தார். கர்ணன் பீமன் வில்லை வெட்டி ஒரு நாராசத்தால் அவருடைய மார்பில் காயத்தை ஏற்படுத்தினான். வேறு வில்லை எடுத்த பீமன் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களில் அடித்துப் பெரும் கர்ஜனை புரிந்தார். கர்ணன், வேட்டைக்காரன் காட்டில் மதங்கொண்ட யானையை அடிப்பது போல், பீமனை 25 நாராசங்களால் அடித்தான்.

ரோஷமும், கோபமும் கொண்ட பீமன் கண்கள் சிவக்க, ராதேயனை வதம் செய்யும் எண்ணத்துடன் மலைகளையும் பிளக்கவல்ல ஒரு அம்பினை விடுத்தார். அந்த அம்பு இடி வேகத்துடன் மலையைப் பிளப்பது போலக் கர்ணனைப் பிளந்து விட்டது. பீமனால் காயம்பட்ட கர்ணன் நினைவிழந்து தேரில் அமர்ந்து விட்டான். அவன் உடல் முழுவதும் உதிரத்தால் நனைந்துவிட்டது. அவன் உயிரற்றவன் போலானான். இச்சமயம் பீமசேனன் கர்ணனின் நாக்கைத் துண்டிக்க வருவதைக் கண்ட சல்ய மன்னர் பீமசேனனை அமைதிப்படுத்தும் வகையில் பேச முற்பட்டார்.

“மகாபாஹு! பீமசேனா! நான் உன்னிடம் கூறும் சொற்களைக் கேட்டு அதன் படி நடந்து கொள். அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்வதாகச் சபதமிட்டுள்ளார். அவருடைய சபதத்தைப் பயனுள்ளதாக்கு” என்று சல்யன் பீமனிடம் கூறினார். பீமசேனன் சல்யருக்குப் பதிலளித்தார், “மன்னா! நான் அர்ஜுனனின் உறுதியான சபதத்தை அறிவேன். இந்தப்பாவி கர்ணன் என்னிடமே யுதிஷ்டிரரை அவமதித்துப் பேசினான். ராதேயன் தோற்ற போதிலும் என்னுடைய கோபம் தணியவில்லை. நான் இப்போது இவனுடைய நாக்கை இழுத்துக் கொள்வதையே உசிதமாகக் கருதுகிறேன். மாமா! இந்த நீசன் பல மன்னர்கள் கூடியிருந்த சபையில் எங்கள் முன்பே திரௌபதியைப் பற்றிக் கடுமையான, சகிக்க முடியாத சொற்களைக் கூறினான். மன்னா! தாங்கள் நான் இவன் நாக்கை வெட்ட விரும்புவதைப் புரிந்து கொண்டீர்கள்.

உண்மையில் நான் இவன், இவனுடைய நாக்கை அறுக்கவே விரும்பினேன்.

மன்னா! தாங்கள் கூறிய அறிவுடைய சொற்களைக் கசப்பான மருந்தைப் போல நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் அர்ஜுனனுடைய சபதம் பங்கப்பட்டு விட்டால் அவர் உயிர் வாழமாட்டார். அவர் அழிந்து விட்டால், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் நாங்கள் அனைவரும் அழிந்து விடுவோம். இன்று கிரீடி அர்ஜுனன் பார்வை பட்டதும் இந்தப்பாவி கர்ணன் தோல்வியடையப் போகிறான். இக்கொடியவன் யுதிஷ்டிரரின் கோபத்தால் முதலிலேயே தகிக்கப்பட்டு விட்டான். இப்போது தாங்கள் உசிதமான உபாயத்தால் அவனை என்னிடமிருந்து காப்பாற்றி விட்டீர்கள்” என்று பீமன் சல்யனிடம் கூறினார். பின்னர் சல்யன் உணர்விழந்த கர்ணனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

8.6. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் ஆறு புதல்வர்களை வதம் செய்தல்; மீண்டும் கர்ணனுடன் போர்

பீமசேனனிடம் தோல்வியடைந்து கர்ணன் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகியதைக் கண்ட துரியோதனன், தன் சகோதரர்களிடம் விரைந்து சென்று ராதேயனைக் காப்பாற்றும்படிக் கூறினான். துரியோதனனின் கட்டளையை ஏற்று, ஸ்ருதர்வா, துர்தரன், க்ராதன், விவித்சு, விகடன், சமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்தன், உபநந்தன், துர்ப்ரதஷ, சுபாஹு, வாதவேகன், சுவர்சா, தனுர்க்ராஹ, ஜலசந்த, சல, சஹ என்னும் பலபராக்ரமம் மிக்க திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் பல தேர்களுடன் பீமனுக்கு அருகில் சென்று அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்களுடன் வந்த 50 ரதிகளையும் பீமன் விரைவாகக் கொன்று விட்டார்.

பிறகு விவித்சுவின் தலையைக் குண்டலத்தோடும், கவசத்தோடும் வெட்டிப் பூமியில் வீழ்த்தினார். அதனைக்கண்டு பீமன் மீது பாய்ந்த விகடன், சமன் என்ற இருவர் உயிரைப் பறித்து விட்டார். பிறகு, கையில் சிக்கிய க்ராதனை ஒரு நாராசத்தால் கொன்று யமனுலகு சேர்த்தார். பீமன் மறுபடி நந்த உபநந்தனையும் யமராஜனிடம் சேர்ப்பித்தார். எஞ்சிய சகோதரர்கள் பீமனிடம் பயம் கொண்டு ஓடிவிட்டனர். இதற்குள் நினைவு திரும்பப்பெற்றுத் தேறிய கர்ணன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் ஆறுபேர் கொல்லப்பட்டதால் துயரம் கொண்டு மீண்டும் பீமனுடன் போர்புரிய விரும்பி வந்தான். மீண்டும் அவ்விருவரும் பயங்கரமாக மோதிக் கொண்டனர். பீமசேனன் கர்ணனைத் தன் அம்புகளால் மறைத்து விட்டார்.

கர்ணனும், பீமனும் பரஸ்பரம் பலமான அஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்காயப்படுத்தினர். கர்ணன் பீமனின் வில்லை வெட்டி விட பீமன் ம்ருத்யு தண்டம் போன்ற பரிகத்தால் கர்ணனை அடித்தார். கர்ணன்

அப்பரிகத்தைத் தன் பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். பீமன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் கர்ணனை மறைத்தார். கர்ணன் வலிமையான மூன்று பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். கர்ணனால் காயம்பட்ட பீமன், உடலைப் பிளக்க வல்ல ஒரு பாணத்தைச் செலுத்த, அது பாம்பு புற்றில் நுழைவது போலக் கர்ணனின் கவசத்தையும், சரீரத்தையும் துளைத்துப் பூமியில் உறைந்தது. அந்தப் பலமான அடியால் கலங்கிய கர்ணன் பெரும் சினத்துடன் பீமன் மீது 25 நாராசங்களைச் செலுத்தினான். பல பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான். அவரது சாரதியைக் கொன்றான். வில்லையும் வெட்டினான். கஷ்டமின்றி ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் பீமசேனனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். தேரிழந்த பீமசேனன் கதையைக் கையிலேந்திப் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தார்.

8.7. பீமசேனனின் கதைப் போர்

இந்திரன் தன் வஜ்ரத்தால் மலையைப் பிளப்பது போலப் பூமியின் மீது நின்ற பீமன், ஆயுதங்களோடும், கொடிகளோடும், வீரர்களோடும் 700 யானைகளைக் கதையாலேயே அடித்துக் கொன்று விட்டார். கௌரவ சேனை பீமனை எதிர்ப்பதை விட்டு விட்டு ஓடத் தொடங்கியது. இச்சமயம் கௌரவர்கள் தேர்ப்படை பீமனிடம் வந்தது. தோலாலான திரைகளை உடைய 500 தேர்கள் கடகட என்னும் ஒலியுடன் நாற்புறமும் பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கின. விஷ்ணு பகவான் அசுரர்களை அழித்தது போல, பீமசேனன் கொடி, தண்டு, ஆயுதங்களோடு அந்த 500 ரதிவீரர்களையும் கதையால் அடித்துப் பொடிப்பொடியாக்கி விட்டார்.

இச்சமயம் சகுனியின் கட்டளையால் 3000 குதிரை வீரர்கள் கத்தி, பிராசம் போன்ற ஆயுதங்களுடன் பீமசேனனுடன் போரிட வந்தனர். பீமன் வேகமாக முன்னால் சென்று, பல வகையான போர்த் தந்திரங்களால் தன் கதையாலேயே அந்தக் குதிரைகளையும், குதிரை வீரர்களையும் கொன்று வீழ்த்தினார். இவ்வாறு யானைப்படை, தேர்ப்படை, குதிரைப்படையையும் அழித்த பீமன் வேறு ஒரு தேரில் ஏறிக் கர்ணன் முன் சென்று சேர்ந்தார்.

8.8. மீண்டும் பீமசேனன் கர்ணன் போர்

இச்சமயம் கர்ணன் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் சாரதியைக் கொன்று வீழ்த்தினான். சாரதியில்லாததால் தருமராஜரின் தேர் இங்கும் அங்கும் ஓடியது. ராதேயன் அதன் பின்னாலேயே ஓடினான். அதனைக் கண்ட பீமசேனன் தன் பாணங்களால் கர்ணனை மறைத்தார். ராதேயனும் பதிலுக்குப் பீமசேனனைப் பலமாகத் தாக்கினான். பீமசேனனின் பின்பகுதி காவலரான சாத்யகி கர்ணனுக்குத் துன்பம் தரலானார். சாத்யகியின் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்ட போதும் கர்ணன்

துணிவுடன் பீமனை எதிர்த்து நின்றான். இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பளபளப்பான ஆயுதங்களைப் பொழிந்து பொலிவுடன் காட்சியளித்தனர். கர்ணன் மற்றும் பீமசேனனின் பாணங்களால் நடுப்பகல் நேரத்துச் சூரியனின் கதிர்களும் மந்தமாகிவிட்டன. மீண்டும் இரு தரப்பு சேனைகளிடையே கடும் போர் நடைபெற்றது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்கள், கேகயர்கள், ச்ருஜயர்களுடனும், பீமசேனன் கௌரவ சேனையுடனும், அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களுடனும் போரிட்டனர்.

8.9. பீமசேனனின் பராக்கிரமம்

ராதேயன் பாண்டவர்களை அழித்த அதே நேரத்தில், பீமசேனன் சினத்துடன் யமதண்டம் போன்ற கடும் பாணங்களால் வாஹ்லீக, கேகய, மத்ஸ்ய, வசாதீய. மத்ர, சிந்து தேச வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். தனியாகவே இவர்கள் அனைவரோடும், போரிட்ட பீமசேனன் தன் நாராசங்களால் யானைகளை அதன் வீரர்களோடு பூமியில் சாய்த்தார். ஆயிரக்கணக்கான ரதிகள் ஆயுதங்களுடன் கீழே வீழ்த்தப்பட்டனர். பீமசேனனின் அம்புகளால் சின்னப்பின்னமான ரதி, குதிரை வீரர்கள், காலாட்படையினர், யானை, குதிரை இவற்றின் சடலங்களால் பூமி நிறைக்கப்பட்டது. கௌரவ சேனை பீமன் முன் செயலற்று நின்றது. கர்ணன் பாண்டவ சேனையை விரட்டியது போல் பீமசேனன் கௌரவ சேனையை விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

8.10. பீமசேனன் துரியோதனன் போர்; பீமன் யானைப்படையை அழித்தல்

துரியோதனன் போரில் பீமசேனனைத் தடுத்தான். பீமசேனன் இரு நாழிகைப் பொழுதில் துரியோதனனின் குதிரை, தேர், சாரதி, கொடி அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்தார். துரியோதனன் பீமனிடமிருந்து விலகிவிட்டான். கௌரவ சேனை முழுவதும் பீமசேனனைத் தாக்கியது. சகுனியும், துச்சாதனனும் பெரும் யானைப் படையுடன் பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். அந்தப் பெரும் யானைப் படையைப் பீமன் திவ்யாஸ்திரங்களால் அழிக்கலானார். யானைகளாலேயே யானைகளைக் கொன்றுவிட்டார். ஆகாயம் முழுவதையும் வெட்டுக்கிளிகளால் மரம் மறைக்கப்படுவதைப் போலப் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். காற்று மேகங்களைச் சின்னப்பின்னம் செய்வது போல அங்கிருந்த ஆயிரக்கணக்கான யானைகளைப் பீமசேனன் அழித்துவிட்டார்.

பீமனால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் ஓடிவிட்டன. யானைகள் இறந்து கிடந்தன. பூமியின் மீது மலைப்பகுதி குவியல் குவியலாகச் சிதறி இருப்பதைப் போலக் காணப்பட்டது. ஒளி மிகுந்த ரத்தின அணிகலன்கள்

அணிந்து விழுந்து கிடந்த யானை வீரர்களால் சொர்க்கலோகம் பூமியில் வீழ்ந்திருப்பதைப் போலத் தோற்றமளித்தது. பீமனின் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு, உடைந்த கன்னங்களும், பிளக்கப்பட்ட கும்பஸ்தலங்களும், சின்னாபின்னமான துதிக்கைகளும் கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான யானைகள் அங்கிருந்து ஓடலாயின. வில்லை இழுத்த, சந்தனமும், அகிலும் பூசப்பட்ட பீமசேனனின் புஜங்கள் இரு பெரிய பாம்புகளைப் போலத் தென்பட்டன. பீமசேனன் ருத்ரனைப் போலத் தனியாகவே எல்லோரையும் வதைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

8.11. ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்கள் பீமசேனனிடம் யுதிஷ்டிரரைப் பற்றி வினவுதல்

பீமசேனன் தனியாக கௌரவ சேனையை ஒருபுறம் வதம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது அஸ்வத்தாமவைத் தோற்கடித்த அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைக் காண விரும்பி பீமசேனனிடம் வந்தார். போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரர் எங்கும் தென்படாததால், அர்ஜுனன் பீமனிடம் இப்போது நம்முடைய மன்னர் எங்கிருக்கிறார் என்று கேட்டார். பீமன் “கர்ணனுடைய பாணங்களால் காயம் பட்ட யுதிஷ்டிரர் போரிலிருந்து விலகி விட்டார். அவர் உயிருடன் இருப்பார் என்று கருதுகிறேன்” எனப் பதிலிறுத்தார். அர்ஜுனன், பீமசேனனிடம், “யுதிஷ்டிரர் கூடாரத்திற்குச் சென்றிருப்பார். தாங்கள் அவருடைய நிலையை அறிந்து வாருங்கள் நான் இங்கு கௌரவ சேனையைத் தடுத்துவைக்கிறேன்” என்றார். பீமன் தான் போர்முனையிலிருந்து சென்றால் பகைவர்கள் தன்னைக் கோழை என்று கருதுவர். எனவே அர்ஜுனனையே சென்று யுதிஷ்டிரரைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுமாறு கூறினார். அர்ஜுனன் பீமனிடம், “சகோதரா! சம்ஷப்தக கணங்கள் என் முன் நிற்கிறார்கள். இவர்களைக் கொல்லாமல் நான் போர்க்களத்திலிருந்து செல்ல முடியாது” என்றார்.

பீமசேனன், அர்ஜுனனிடம், “தனஞ்ஜயா! நான் என்னுடைய பலத்தினால் சம்ஷப்தகர்களோடு போரிடுவேன், நீ யுதிஷ்டிரரைப் பார்க்கச் செல்” என்று கூறினார். பீமன் தான் தனியாகவே சம்ஷப்தக சேனையை எதிர் கொள்ளுவேன் என்று கூறியதைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் செல்லுமாறு வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமசேனனிடம், “இந்த பராக்கிரமம் உனக்கு வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல; நீ பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்” என்று கூறினார். பீமசேனைப் பாராட்டிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரின் கூடாரத்தை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார்.

8.12. பீமசேனன் தன் சாரதி விசோகனோடு உரையாடுதல்

பீமன் பிறகு தன் சாரதி விசோகனிடம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களிடம்

தன் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டார். கௌரவ சேனையை நோக்கி வந்த பீமனை கௌரவர்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். பீமன் தன் மீது ஏவப்பட்ட பாணங்களைத் துண்டு துண்டாக்கினார். பிரளய காலத்தில் பிராணிகளைச் சம்ஹாரம் செய்யும் காலன் கையில் தண்டத்துடன் அனைவரையும் பொசுக்கி அழித்து விட விரும்புவதைப் போல பீமன் வேகத்துடன் கௌரவ சேனையை அழிக்கலானார். பீமசேனைத் தடுக்க முடியாமல் கௌரவ சேனை எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறிவிட்டது.

இச்சமயம் பீமசேனன், விசோகனிடம், “சூதா! ஏராளமாக தேர்களும், கொடிகளும் இங்கு முன்னேறி வருகின்றன. இவை நம்முடையவையா அல்லது பகைவருடையவையா? என்று பார். ஏன் எனில் போரிடும் போது, எனக்குத் தன்னுடையது அயலாருடையது என்ற அறிவு இருப்பதில்லை. என்னுடைய சேனையையே நான் பாணங்களால் முடிவிடக் கூடாதல்லவா? என்று கேட்டார். மேலும், சாரதியிடம், “விசோகா! எல்லாத் திசைகளிலும் பகைவர்களைக் கண்டு நான் கவலை கொள்ளுகிறேன். கிரீடி அர்ஜுனன் இன்னும் யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து திரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் உயிரோடு இருக்கிறாரா இல்லையா என்றும் தெரியவில்லை. இன்று எனக்கு மிகவும் துயரமாக உள்ளது. இன்று நன் பகைவரின் சேனையை அழித்து உன்னுடன் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கப்போகிறேன்.

சூதா! என் தேரில் வைக்கப்பட்டுள்ள தூணீர்கள் அனைத்தையும் மேற்பார்வையிட்டு அவற்றில் எத்தனை பாணங்கள் மீதமுள்ளன என்பதைத் தெளிவாகக் கூறு. எந்தெந்த ஜாதி அம்புகள் மீதமுள்ளன; அவற்றின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? எந்தபாணம் எவ்வளவு ஆயிரம் மீதமுள்ளன என்பதை விரைந்து கூறு” என்று பீமசேனன் விசோகனிடம் கேட்டார். விசோகன் பீமசேனுக்குப் பதிலுரைக்கலானான்.

வீரரே! நான் நீங்கள் கேட்ட அனைத்தையும் அறிந்து கூறுகிறேன். கேகய, காம்போஜ, செளராஷ்டிர, வாஹ்லீக, மிலேச்ச, சுஹ்ய, பரதங்கண, மத்ர, வங்க, மகத, குலிந்த, ஆனர்த்த, ஆவர்த்த, மலைநாட்டு வீரர்கள் அனைவரும் கையில் ஆயுதங்களுடன் உங்களை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் தங்களிடம் 60 ஆயிரம் மார்க்கணங்கள் உள்ளன. பத்து பத்தாயிரம் சிறிய கத்திகளும், பல்லங்களும் உள்ளன. இரண்டாயிரம் நாராசங்கள் மீதம் உள்ளன; மூவாயிரம் ப்ரத்ரங்கள் மீதம் உள்ளன. இன்னும் 7 காளைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகள் இழுக்கமுடியாத அளவுக்கு ஆயுதங்கள் உள்ளன. இந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்களோடு ஏராளமான கதைகள், கத்திகள், பிராசம், முத்கலம், சக்தி, தோமரம் போன்றவையும் உள்ளன. ஆயுதங்கள் தீர்ந்துவிடும் என்று நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்” என்று விசோகன் கூறினான்.

பீமசேனன், விசோகனிடம், “சூதா! இன்று போர்க்களத்தில் பீமசேனன் விடுத்த பாணங்கள் மன்னர்களை அழித்தவாறு ரணகளம் முழுவதையும் மறைத்துள்ளதைப் பார். சூரியனும் அதனால் புலப்படவில்லை. குழந்தை முதல் கிழவர் வரை அனைவருக்கும் அவர் போரில் மூழ்கிவிட்டார் அல்லது அவர் தனியாகவே கௌரவர் அனைவரையும் வென்று விட்டார் என்பது தெரியப்போகிறது. இன்று கௌரவர்கள் அனைவரும் தரையில் விழ வேண்டும். அல்லது பீமசேனன் ரணபூமியில் விழ வேண்டும், தேவர்கள் என்னுடைய ஒரே காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்யட்டும். யாகத்தில் ஆவாஹணம் செய்ததும் இந்திரன் உடனே வருவது போலப் பகைவரை அழிக்கும் அர்ஜுனன் இங்கு சீக்கிரம் வரவேண்டும்.

விசோகா! என் அடிகளால் பகைவர் சேனை பிளக்கப்பட்டு விட்டது. சாரதி! கௌரவ சேனையைப் பார். இதில் பிளவு ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. வீரர்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து மனிதர்களில் சிறந்த அர்ஜுனன் வந்துவிட்டார் எனத் தெரிகிறது. விசோகா! போரில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தேர்களின் கொடிகளையும், யானைகளையும், குதிரைகளையும் பார். அடிக்கப்பட்ட இவற்றைப் பார். அர்ஜுனனின் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டே இவை துயரக்குரல் எழுப்புகின்றன. கௌரவர் அனைவரும் காட்டுத் தீயால் தகிக்கப்படும் யானைகளைப் போல ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். விசோகா! இங்கு நாற்புறமும் குழப்பம் நிகழ்ந்துள்ளது” என்றார்.

விசோகன் பீமசேனனுக்குப் பதிலளித்துக் கூறினான்: “பீமசேனா! சினங்கொண்ட அர்ஜுனனின் காண்டிபத்தினுடைய டங்காரம் உங்களுக்குக் கேட்க வில்லையா? பாண்டுகுமாரா! உங்கள் விருப்பங்கள் அனைத்தும் வெற்றி பெற்றன. யானைப்படைக்கு நடுவில் அர்ஜுனனுடைய கொடியிலுள்ள வானரம் தென்படுகிறது. காண்டிபத்தின் நாண் கருமேகத்தில் தோன்றும் மின்னலைப் போலப் பிரகாசிப்பதைப் பாருங்கள். கொடியில் உள்ள வானரம் பகைவர்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தனஞ்ஜயனின் விசித்திரமான மகுடம் பிரகாசிக்கிறது. அவர் அருகில் தேவதத்தம் என்ற அவருடைய சங்கம் வைக்கப்பட்டுள்ளதைப் பாருங்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், கையில் கடிவாளத்துடன், ஒளி மிக்க சக்கரத்தோடும், நாபியில் வஜ்ரத்தோடும், கத்திகளோடும் பகைவர் சேனையில் நுழைவதைப் பாருங்கள்.

அர்ஜுனனின் சுரம் என்ற பாணங்களால் வெட்டப்பட்டு யானைகளின் துதிக்கைகள் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிரீடியின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரர்களோடு சரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் வெண்மையான பாஞ்சஜன்யத்தைப் பாருங்கள். அவரது மார்பில் கௌஸ்துப மணி ஜொலிப்பதையும், வைஜயந்தி மாலை

பொலிவதையும் பாருங்கள். அர்ஜுனனின் தேர்க்குதிரைகள் சியாம சுந்தரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் செலுத்தப்பட்டு அர்ஜுனன் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். உங்கள் தம்பி தன் பாணங்களால் நால்வகைப் படையையும் பிளந்து கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். அதோ! கிரீடி போரில் சாரதியோடும், குதிரைகளோடும் 400 ரதிகளைக் கொன்று விட்டார்.

அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் 700 யானைகளையும், ஏராளமான காலாட்படையினரையும், குதிரை வீரர்களையும், தேர்களையும் அழித்து விட்டார். அவர் கௌரவர்களை அழித்தவாறு உங்களுக்கு அருகில் வந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்போது உங்கள் விருப்பம் நிறைவேறியது. பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். நீண்ட காலத்திற்கு உங்களுடைய ஆயுளும், பலமும் பெருகட்டும்” என்று விசோகன் பீமசேனனிடம் கூறினான். பீமசேனன் அவனிடம் விசோகா! நீ அர்ஜுனன் வரும் அன்பான செய்தியைக் கூறி எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தாய். ஆகவே, நான் உனக்கு 14 கிராமங்களின் ஜாகீரை அளிக்கிறேன். அத்துடன் நூறு தாசிகளையும், 20 தேர்களையும் வெகுமதியாகக் கொடுக்கிறேன்” என்று உரைத்தார்.

8.13. பீமசேனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்

பகைவரின் சேனையை அழித்தவாறு அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம் வந்தார். பார்த்தனின் தேரின் ஒலியைக் கேட்ட பீமசேனன் அர்ஜுனனைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டார். பார்த்தனைக் கண்டு, உயிர் ஆசையை விட்டு விட்டுப் பீமன் கௌரவ சேனையை அழிக்க முற்பட்டார். பல பராக்கிரமும், வேகமும் மிகுந்த பீமசேனன் ரணபூமியில் காற்றைப் போலச் சஞ்சரித்தார். பீமனால் பிடிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை கடலில் உடைந்த படகைப் போலத் தத்தளித்தது. பிரளய கால காலனைப் போலப் பீமன் செய்த அற்புதமான போரால் கௌரவ சேனை பிரிந்து ஓடலாயிற்று. அச்சமயம் துரியோதனன் தன் வில்லாளிகளிடம். “நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து பீமனைக் கொன்றுவிடுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட யானைப் படையும், காலாட்படையும், ரதிகளும் பீமசேனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். நகூஷத்திரங்கள் சூழ்ந்த சந்திரனைப் போலக் காணப்பட்ட பீமன் அப்போது அர்ஜுனனைப் போலவே காணப்பட்டார். அவரைச் சூழ்ந்து கொண்ட வீரர்கள் பீமனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் அவர் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ஒரு மீன் நீரில் போடப்பட்ட வலையைத் துளைத்துக் கொண்டு வெளியே வருவதைப் போலப் பீமன் பகைவரின் சூழலில் இருந்து வெளியே வந்துவிட்டார்.

போரில் பின் வாங்காத 10000 யானைகள், இரண்டு லக்ஷம் காலாட்படையினர். 5 ஆயிரம் குதிரைகள், 100 தேர்கள் அனைத்தையும்

அழித்த பீமன் அங்கு உதிர நதியைப் பெருகச் செய்தார். உதிரம் அந்நதியின் நீராகவும் தேர்கள் சுழல்களாகவும், யானைகள் முதலைகளாகவும், மனிதர்களும், குதிரைகளும், மீன்களைப் போலவும் காணப்பட்டன. மஜ்ஜை சேறாகவும், தலைகள் கற்களைப் போலவும், குடைகளும் கொடிகளும் அன்னத்தைப் போலவும் தோற்றமளித்த அந்த ரத்த நதி போர்க்களத்தில் தோன்றி, யமலோகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. பீமன் போர்க்களத்தில் தான் நுழைந்த இடத்தில் எல்லாம் கணக்கற்ற வீரர்களைக் கொன்று குவித்ததைக் கண்ட துரியோதனன் சகுனியிடம் “மாமா அவர்களே! தாங்கள் போரில் பலசாலியான பீமசேனைக் கொன்று விடுங்கள். இவன் வெல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களின் பெரும் சேனை வெல்லப்பட்டதாகும்” என்று கூறினான்.

8.14. பீமசேனன்-சகுனி போர்; பீமனின் வெற்றி

துரியோதனனின் ஆணைப்படி, தன் படையுடன் பீமனிடம் வந்த சகுனி கரை கடலைத் தடுப்பது போல அவரைத் தடுத்துவிட்டான். பீமன் அவனை எதிர்கொண்டார். சகுனி செலுத்திய பல நாராசங்கள் பீமனின் கவசத்தைத் துளைத்து, அவருடைய சரீரத்தில் தைத்தன. கோபம் கொண்ட பீமன் சகுனியை நோக்கி விடுத்த தங்கமயமான பாணத்தை, அவன் ஏழு துண்டுகளாக்கி விட்டான். பீமன் சகுனியின் வில்லை வெட்டினார். வெட்டப்பட்ட வில்லை வீசிய சகுனி வேறுவில்லை எடுத்து 16 பல்லங்களை பீமன் மீது செலுத்தினான். அவை பீமனையும், அவருடைய சாரதியையும் காயப்படுத்தின. சகுனி மேலும் பாணங்களை விடுத்து பீமனின் கொடியையும், குதிரைகளையும் சேதப்படுத்தினான். சினம்கொண்ட பிரதாபியான பீமசேனன் தங்க தண்டமுடைய ஒரு இரும்பு சக்தியை சகுனியின் மீது செலுத்தினார்.

கோபம் கொண்ட சகுனி அச்சக்தி ஆயுதத்தைத் தன் கையால் பிடித்து அதனையே திருப்பிப் பீமன் மீது அடித்தான். அச்சக்தி ஆயுதம் பீமசேனனின் இடது புஜத்தைப் பிளந்து, பூமியில் புகுந்தது. இதனைக் கண்ட திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் கர்ஜனை புரிந்தனர். அதனைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாத பீமசேனன் வேறு வில்லை எடுத்து, சுபலபுத்திரனின் சேனையை அம்புகளால் மூடிவிட்டார். சகுனியின் சாரதியையும், அவனது தேரின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று அவன் கொடியையும் வெட்டி விட்டார். குதிரைகள் இல்லாததால் தேரில் இருந்து இறங்கிய சகுனி, தரையில் நின்றவாறே தன் பாணங்களால் பீமசேனைத் தொடர்ந்து அடித்தான்.

ஆனால் பீமசேனன் வேகத்துடன் சகுனியின் அம்புகளைத் தடுத்து அவனுடைய வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். பீமனின் கூரிய பாணங்கள் சகுனியைக் காயப்படுத்த அவன் அக்கணமே பூமியில் விழுந்தான். பீமனால்

மிகுந்த துன்பத்திற்காளான சகுனியைத் துரியோதனன் தன் தேரின் மீது அமர்த்தி வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான். பீமன் தன் தேரின் மீதே அமர்ந்திருந்தார். அவரிடம் பெரும் பயம் கொண்ட திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் அனைவரும் நான்கு திசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். சகுனி தோற்றுவிட்டதால் பயம் கொண்ட துரியோதனனும், சகுனியைக் காப்பாற்ற விரும்பி அங்கிருந்து ஓடி விட்டான். துரியோதனன் போரிலிருந்து விலகியதைக் கண்ட அவனுடைய சேனையும் ஓடியது. பீமன் தொடர்ந்து அவர்களைத் தாக்கலானார். கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் கர்ணனிடம் சென்று அவனருகில் பயமின்றி நின்றனர். உடைந்த படகையுடைய படகோட்டி, சிறிது நேரத்தில் ஒரு தீவைக் கண்டு உயிர் பிழைப்பதைப் போல, கௌரவ சேனை கர்ணனிடம் சென்று ஆறுதலடைந்தது.

8.15. பீமன் யுதிஷ்டிரரின் நலம் பற்றி அறிதல்; கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்

இச்சமயத்தில் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று திரும்பி வந்த அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழித்தவாறு பீமசேனனிடம் வந்தார். பீமனிடம் யுதிஷ்டிரரின் உடலில் இருந்து பாணங்கள் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. அவர் இப்போது நலமுடன் உள்ளார், எனத் தெரிவித்தார். பின்னர் பீமசேனனிடம் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்து சென்றார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், மற்ற கௌரவ வீரர்களும் அர்ஜுனனைத் தாக்கத் தொடங்கினர். மூன்று வகை சேனைகளால் அர்ஜுனன் சூழப்பட்டதைக் கண்ட பீமசேனன் தன்னோடு போரிட்டுக் கொண்ட ரதிகளை விட்டு விட்டுத் தனஞ்ஜயனை நோக்கி ஓடினார். அர்ஜுனனால் கொல்லப்படாமல் மீதம் இருந்த வீரர்களையும், குதிரைகளையும் சம்ஹாரம் செய்யலானார்.

பீமசேனன், காலராத்திரியைப் போன்று மிகவும் பயங்கரமானதும், மனிதர், குதிரை, யானைகளைக் காலனுக்குக் கவளமாக்குவதும், மாடமாளிகைகளையும், நகர வாயில்களையும் பிளக்க வல்லதுமான தன் கதையைக் கொண்டு இரும்புக் கவசம் அணிந்த வீரர்களையும், குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். சில வீரர்களின் தலை உடைந்தது. சிலரின் எலும்புகள் பொடிப்பொடியாயின சிலரின் கால்கள் பெயர்க்கப்பட்டன. அவர்கள் மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளின் போஜனமாயினர். 10000 குதிரைகளையும், ஏராளமான காலாட்படையையும், சம்ஹாரம் செய்து சினம் கொண்ட பீமசேனன், கையில் கதையுடன் இங்கும் அங்கும் ஓடலானார். கையில் கதையுடன், கால தண்டத்தை ஏந்திய யமராஜனைப் போலப் பகைவரின் யானைப்படையில் நுழைந்த பீமசேனன் ஒரு நொடியில் அதனைச் சம்ஹாரம் செய்து, மறுபடியும் தன் தேருக்கு வந்து, அர்ஜுனனுக்குப் பின்னால் செல்லலானார்.

8.16. பீமன்-துச்சாதனன் போரிடுதல்; இருவரின் சினத்துடன் கூடிய பேச்சு

பின்னர் கௌரவ, பாண்டவ தரப்பு வீரர்களிடையே நால்வகைப் படைகளையும் அழிக்கவல்ல பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. பல ரதிகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், காலாட்படையினரும் அஸ்திர சஸ்திரங்களால் மூடப்பட்டு ஒருவரோடு ஒருவர் மோதி, தடுமாறி, துயரக்குரல் எழுப்பி உயிரிழந்து விட்டனர். இச்சமயம் துச்சாதனன் சிறிதும் பயமின்றி, அம்பு மழை பொழிந்தவாறு பீமசேனனோடு போரிடச் சென்றான். பீமசேனனும் மிகவிரைவாகச் சிங்கம் ருரு என்னும் மானைத் தாக்குவது போல அவனிடம் ஓடினார். பரஸ்பரம் ரோஷம் நிரம்பிய அவ்விருவரும் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போர் என்னும் சூதினை ஆடினார்கள். இருவரும் பரஸ்பரம் காயம் விளைவித்துக் கொண்டனர். இருவரும் தத்தம் சாரதிகளிடம் தேரைத் தன் பகைவனை நோக்கிச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டனர். பல்வகை ஆயுதங்களாலும் நிரப்பப்பட்ட அவ்விருவரின் தேர்களும் அருகருகே வந்தன.

பீமன், துச்சாதனனிடம், “துச்சாதனா! நீ இன்று என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். கௌரவ சபையில் திரௌபதியைத் தீண்டியதற்கான உன் கடன் நீண்ட நாட்களாக என் மீது ஏறியிருக்கிறது. அதனை இன்று நான் வட்டியோடும் அசலோடும் திருப்பித் தர விரும்புகிறேன். அவை அனைத்தையும் நீ என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்” என்றார். பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட துச்சாதனன் பீமனிடம் கூறலானான். “பீமசேனா! எனக்கு எல்லாமே நினைவில் இருக்கிறது. நான் எதையும் மறப்பதில்லை. நான் கூறுவதை நீ கேள். நான் செய்த எல்லா விஷயங்களையும் நான் நீண்ட நாட்களாக நினைவில் வைத்துள்ளேன். முதலில் நீங்கள் அரக்கு மாளிகையில் இரவும், பகலும் பயத்துடன் வசித்தீர்கள். பிறகு அங்கிருந்து வெளியேறிக் காட்டில் வேட்டையாடி வசிக்கலானீர்கள். பெரும் பயத்தோடு சுகத்திலிருந்தும், போகத்திலிருந்தும் வஞ்சிக்கப்பட்டுக் காடுகளிலும், மலைகளிலும் சுற்றித் திரிந்தீர்கள்.

இந்நிலையில் பாஞ்சால ராஜனின் நகரத்திற்கு உங்கள் உண்மை உருவத்தினை மறைத்துக் கொண்டு சென்றீர்கள். அங்கு அர்ஜுனனை வரித்த திரௌபதியை, பாவிகளான நீங்கள், உங்கள் செயலைப் போல ஐந்து பேரும் மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். திரௌபதி ஒருவனைத்தான் வரித்தாள். வெட்கமின்றி அனைவரும் அவளை மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். திரௌபதியுடன், உங்கள் அனைவரையும் கௌரவ சபையில் சகுனி அடிமையாக்கியதும் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது” என்று துச்சாதனன் பீமனிடம் கூறினான்.

8.17. பீமசேனன், துச்சாதனன் இருவரின் அதி பயங்கரப் போர்

துச்சாதனன் இவ்வாறு கூறியதும், பீமன் கோப வசப்பட்டார். வ்ருகோதரன் விரைவாக இரு வாள்களின் மூலம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டி ஒரு பாணத்தால் அவன் நெற்றியில் காயப்படுத்தி மற்றொன்றால் அவனுடைய சாரதியின் தலையை வெட்டி விட்டார். துச்சாதனனும் வேறு வில்லை எடுத்துக் கொண்டு 12 பாணங்களால் துளைத்து மேலும் பல பாணங்களைப் பொழிந்தான். அதன் பின் துச்சாதனன் சூரிய கிரகணங்களைப் போல ஒளி மிகுந்த தங்கம், வைரம் போன்ற உத்தம ரத்தினங்கள் அலங்கரித்த பயங்கர பாணத்தால் பீமனின் அங்கங்களைப் பிளந்தான். அதனால் பீமனின் சரீரம் துளைக்கப்பட்டு, மிகவும் தளர்ந்து, உயிரற்றவரைப் போலக் கைகளை விரித்துத் தன் தேரில் விழுந்து விட்டார். சிறிது நேரத்தில் தளர்ச்சி நீங்கி நினைவு வரப்பெற்றுச் சிங்கத்தைப் போலக் கர்ஜித்தார். அங்கு உறுதியாகப் போரிட்ட துச்சாதனன் கடினமான பாராக்கிரமத்தை வெளியிட்டான். அவன் ஒரு பாணத்தால் பீமனை வெட்டி, அறுபது பாணங்களால் அவரது சாரதியைக் காயப்படுத்தினான்.

ஒன்பது பாணங்களைப் பீமன் மேல் செலுத்தி அவரைத் துளைத்தெடுத்தான். சினம் கொண்ட வேகம் மிகுந்த பீமன் துச்சாதனன் மீது ஒரு பயங்கர சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். துச்சாதனன் எரி நகூத்திரம் போலத் தன்னை நோக்கி வந்த அந்த சக்தி ஆயுதத்தை வெட்டிவிட்டான். அதனைக் கண்டு அனைவரும் துச்சாதனனைப் புகழ்ந்தனர். அவன் மீண்டும் தன் பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான்.

8.18. துச்சாதனன் வதம்; பீமன் உதிரம் பருகுதல்

ரோஷத்தால் தூண்டப்பட்ட பீமசேனன் அவனிடம், “வீரனே! நீ இன்று அம்பால் அடித்து என்னை மிகவும் காயப்படுத்தியுள்ளாய். ஆனால் இப்போது என்னுடைய கதையின் அடியைச் சகித்துக்கொள்” என்று உரத்த குரலில் கூறி ஒரு அச்சமளிக்கும் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். பிறகு அவனிடம், “தீயவனே! இன்று இந்தப் போரில் நான் உன்னுடைய உதிரத்தைக் பருகப் போகிறேன்” என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட துச்சாதனன் ஒரு கொடிய சக்தியைப் பீமன் மீது செலுத்தினான். பீமனும் தன் கோரமான கதையைச் சுழற்றி வீசினார். பீமனின் கதை துச்சாதனின் சக்தியைத் துண்டாக்கி அவன் தலையின் மீது தாக்கியது.

தன் காயங்களில் இருந்து உதிரம் பெருக, மதங்கொண்ட யானையைப் போலத் தோற்றமளித்த பீமசேனன் செலுத்திய கதை துச்சாதனனை 40 அடி தூரம் பின்னால் தள்ளிப் பூமியில் விழச் செய்தது. அவன் பூமியில் வீழ்ந்து துடி துடித்தான். அவனுடைய கவசம் உடைந்தது. ஆபரணங்கள் சிதறின.

ஆடைகள் கிழிந்து விட்டன. அக்கதை விழுந்த போதே துச்சாதனனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் பொடி பொடியாக்கியது. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். பீமன் துச்சாதனனைத் தரையில் தள்ளி வீழ்த்தினார். மகிழ்ச்சி உல்லாசத்துடன் திசைகளில் எதிரொலிக்குமாறு பெரிதாகக் கர்ஜிக்கலானார்.

பீமசேனனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட அருகில் இருந்த வீரர்கள் உணர்விழந்து விழுந்தனர். பீமசேனன் தன் தேரிலிருந்து இறங்கித் துச்சாதனனை நோக்கி ஓடினார். அச்சமயம் அவருக்குத் துச்சாதனன் பகையுடன் தங்களை அவமானப்படுத்தியது எல்லாம் நினைவுக்குவந்தது. தேவி திரௌபதி ரஜஸ்வலாவாக இருந்தாள். அவள் எந்தக் குற்றமும் புரியவில்லை. அவளுடைய கணவன் அவளுக்கு உதவ முடியவில்லை. இச்சமயம் துச்சாதனன் நிறைந்த சபையில் திரௌபதியின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்து ஆடைகளை அபகரித்தான். இந்தத் துயர நிகழ்வுகளையெல்லாம் பீமசேனன் நினைவு கூர்ந்தார். நெய்யின் ஆஹுதியால் எரியும் தீயைப் போலக் கோபத்தால் எரிந்தார். அவர் அந்தப் போர்க்களத்தில் கர்ணன், துரியோதனன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா ஆகியோரை அழைத்துக் கூறினார்.

“இன்று நான் போர்க்களத்தில் பாவி துச்சாதனனைக் கொன்று விடுகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அவனைக் காப்பாற்ற முடிந்தால் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். பின்னர் துரியோதனனுக்கும், கர்ணனுக்கும் எதிரிலேயே, துச்சாதனனைச் சிங்கம் யானையைத் தாக்குவது போல அழுத்தினார். நல்ல கூர்மையான, வெண்மையான வாளை உருவினார். அவன் கழுத்தில் காலால் எட்டி உதைத்தார். துச்சாதனன் கடகட வென்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

பீமன் அவனிடம், “தீயவனே! நீ கர்ணனோடும், துரியோதனனோடும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் என்னை மாடு, மாடு என்று கூறிய அந்த நாள் நினைவிருக்கிறதல்லவா? ராஜகுய யாகம் முடிந்ததும் நடைபெற்ற அவப்ருதஸ்நானத்தால் புனிதமான மகாராணி திரௌபதியின் கேசத்தை நீ எந்தக் கையில் பிடித்தாய்? சொல். இன்று பீமசேனன் உன்னிடம் இதைக் கேட்கிறான். இதற்குப் பதிலையும் எதிர்பார்க்கிறான்” என்றார்.

பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்டு துச்சாதனனும் கோபத்தால் எரிந்தான். சோமகர்களும், கௌரவர்களும் கேட்கும் போதே கோபச் சிரிப்புடன் கூறினான்; “இதோ உள்ளது யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற பருமனான என் கை. இது பெண்களின் நகில்களை மர்த்தனம் செய்ய வல்லது. ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைத் தானமளித்தது. கூடித்திரியர்களை அழிக்க வல்லது. பீமசேனா! இந்தக் கையாலேயே நான் சபையில்

அமர்ந்திருந்த சிறந்த புருஷர்களும் நீங்கலும் பார்க்கும் போது திரௌபதியின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தேன்” என்று பீமசேனனிடம் துச்சாதனன் கூறினான்.

இவ்வாறு கூறிய துச்சாதனனின் மார்பின் மீது ஏறிய பீமசேனன், அவனை இரு கைகளாலும் பலமாகப் பற்றினார். உரத்த குரலின் சிம்மநாதம் செய்தபடி, வீரர்கள் அனைவரிடமும், “இன்று துச்சாதனனின் கை வேரோடு பெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இவன் இப்போது உயிரை விட விரும்புகிறான். பலம் இருப்பவன் வந்து இவனை என் கையிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்” என்று அனைவரையும் வலுவில் அழைத்த பீமசேனன் ஒரே கையால் துச்சாதனனின் கரத்தை வேகமாகப் பெயர்த்து விட்டார்.

வஜ்ரம் போன்ற அந்தக் கையாலேயே அனைவரின் நடுவிலும் அவனைப் பீமன் அடிக்கலானார். இதன்பின் பூமியில் கிடந்த துச்சாதனனின் மார்பைப் பிளந்து அதில் இருந்து பெருகிய சூடான குருதியைக் குடிக்கலானார். எழுந்திருக்க முயன்ற துச்சாதனனைத் தரையில் வீழ்த்திக் கத்தியால் அவனுடைய தலையை வெட்டி விட்டார். அவனுடைய சூடான ரத்தத்தை ருசித்தவாறு பருகலானார். பிறகு சினத்துடன், “நான் தாயின் பாலையும், மதுவையும், நெய்யையும், நன்றாகத் தயாரிக்கப்பட்ட தேன் போன்ற இனிய பருகத் தக்க பொருட்களையும், தயிர் மற்றும் புதிய வெண்ணெயைக் கூட ருசித்திருக்கிறேன். இவை அனைத்தையும் விட என்னுடைய இந்தப் பகைவனின் ரத்தத்தின் ருசி அதிகமாக உள்ளது என்றார்.

பீமசேனன் சினத்தால் கலங்கிய உள்ளத்தோடு, உயிரிழந்த துச்சாதனனைக் கண்டு, அட்டகாசம் செய்தவாறு, “என்ன செய்வது? மரணம் உன்னைத் துர் தசையிலிருந்து காப்பாற்றி விட்டது” என்று கூறியவாறு மகிழ்வுடன் அவனது குருதியை மேலும், மேலும் ருசித்தவாறு எழும்பிக் குதிக்கலானார். அந்த சமயம் பீமனைப் பார்த்தவர்கள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்து விட்டனர். பயம் கொள்ளாதவர்களின் கைகளில் இருந்த ஆயுதங்கள் கீழே விழுந்து விட்டன. அவர்கள் மெல்லிய குரலில் உதவியாளர்களை அழைத்தவாறு கண்களைச் சிறிது மூடியவாறு பார்க்கலானார்கள். பீமசேனனைப் பார்த்துப் பயந்து இவன் மனிதன் அல்ல; ராக்ஷஸன் என்று கூறியவாறு சித்ர சேனனுடன் ஓடி விட்டனர்.

8.19. பீமசேனன் வீரர்கள் நடுவில் துரியோதனனை வதம் செய்யச் சபதமிடுதல்

துச்சாதனனை வதம் செய்து அவன் ரத்தத்தால் கையை நிரப்பிக் கொண்டு கர்ஜனை செய்த பீமன், உலகப் புகழ் பெற்ற வீரர்கள் கேட்குமாறு

கூறலானார். “நராதம் துச்சாதனா! இதோ பார். நான் உன்னுடைய கழுத்தின் ரத்தத்தைத் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது மறுபடி சந்தோஷத்தோடு என்னை, மாடு, மாடு” என்று அழை பார்க்கலாம். அன்று கௌரவ சபையில் எங்களை யார் யார் “மாடு, மாடு” என்று கூறி மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடினார்களோ அவர்கள் அனைவரையும் அடிக்கடி “மாடு மாடு” என்று கூறியவாறு நாங்களும் மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுகிறோம்.

எனக்குப் பிராமண கோடி தீர்த்தத்தில் விஷம் கொடுத்து நதியில் போட்டார்கள். காலகூடம் என்னும் விஷத்தை ஊட்டினார்கள். கருநாகத்தை விட்டுத் தீண்டச் செய்தார்கள். அரக்கு மாளிகையில் எங்களை எரிக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. குதின் மூலம் எங்கள் ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டது. எங்கள் அனைவருக்கும் வனவாசம் அளிக்கப்பட்டது. திரௌபதியின் கேசம் இழுக்கப்பட்ட பயங்கர காரியம் நடைபெற்றது. போரில் எங்கள் மீது பாணங்களும், கொல்லும் அஸ்திரங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. வீட்டிலும் நிம்மதியாக இருக்க விடவில்லை. விராடரின் மாளிகையிலும் நாங்கள் அலாதியான துயரங்களை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. துரியோதனன் மற்றும் கர்ணனின் ஆலோசனையால் நாங்கள் அனுபவிக்க நேர்ந்த துயரங்கள் அனைத்திற்கும் நீ தான் வேராவாய். ஆனால் எங்களுக்கு எப்போதாவது சுகம் கிடைத்துள்ளதா என்பது நினைவில்லை” என்று கூறிய பீமசேனன் போரில் வெற்றி பெற்றுச் சிரித்தார்.

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் கூறலானார்; “வீரர்களே! துச்சாதனன் விஷயத்தில் நான் செய்த சபதத்தை இன்று ரணபூமியில் சத்தியமாக்கிக் காட்டினேன். இங்கேயே இரண்டாவது யக்ஞ பசுவான துரியோதனனை வெட்டிப் பலி கொடுப்பேன். கௌரவர்கள் அனைவரின் கண்களுக் கெதிரிலேயே அந்த துராத்மாவின் தலையைக் காலால் மிதித்து அமைதியடைவேன்” என்றார். இதன் பின் மகிழ்வுடன் உச்சஸ்தாயியில் கர்ஜித்துக் சிம்மநாதம் செய்யலானார்.

8.20. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப் பேரை வதம் செய்தல்

துச்சாதனனை வதம் செய்தபின் கோபம் என்னும் விஷம் நிரம்பிய பீமனைத் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் பத்து மகாரதிகள் எதிர்கொண்டு போரிட வந்தனர். நிஷங்கி, கவசி, பாசி, தண்டதார், தனுர்கிரஹன், ஆலோலுபன், சலன், சந்தன், வாசவேகன், சுவர்த்தா என்ற அவர்கள் அனைவரும் சகோதரனின் வதத்தால் கோபம் கொண்டு, துயரம் கொண்டு பீமனைப் பாணங்களால் தடுத்தனர். பீமன் பத்து பல்லங்களைச் செலுத்தி, அந்தப் பத்துப் பரத வம்ச அரச குமாரர்களையும் யமலோகத்திற்கு

அனுப்பிவிட்டார். பீமனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு கர்ணன் மனத்தில் பெரும்பயம் உறைந்தது.

8.21. பீமசேனன் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்துதல்

பிறகு பாண்டவர்களை அழித்த வ்ருஷசேனன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதால் துயரமும் சினமும் கொண்ட கர்ணன் பாஞ்சால, பாண்டவப் படையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானான். அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடைப்பட்ட த்வைரதப்போரில் அர்ஜுனன் விடுத்த அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் கர்ணன் அழித்துவிட்டான். அத்துடன் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பீமசேனன் மூவரையும் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனனின் திவ்யாஸ்திரங்கள் கர்ணனால் அழிக்கப்பட்டதைக் கண்ட பீமசேனன் கோபத்தினால் கண் சிவந்தார். அவர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்.

“வெற்றி வீரா! இன்று போர்க்களத்தில் தர்மத்தில் இருந்து விலகிய இந்தப்பாவி சூதபுத்திரன் உன் கண் முன்பே பல முக்கிய பாஞ்சால வீரர்களை எவ்வாறு வதம் செய்தான்? கிரீடி அர்ஜுனா! முன்பு உன்னைத் தேவர்களும், காலகேய தானவர்களும் வெல்ல முடியவில்லை. நீ சாக்ஷாத் சங்கரனோடு மோதி விட்டவன் என்றாலும் இந்த சூதபுத்திரன் முதலில் பத்துப் பாணங்களால் எவ்வாறு துளைத்தான்? நீ செலுத்திய பாணங்களை இவன் அழித்துவிட்டான். இது எனக்கு மிகவும் வியப்பிற்குரியதாகத் தோன்றுகிறது. சவ்யசாசி அர்ஜுனா! கௌரவ சபையில் திரௌபதி துன்புற்றதையும், இந்தத் தீயவன் நம்மைப் பதர்எள் போன்ற அலிகள் எனக் கூறியதையும் நினைவு படுத்திக்கொள். அனைத்தையும் யோசித்து இவனைக் கொன்று விடு. காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனுக்கு உணவளித்து எல்லாப் பிராணிகளையும் கொன்றது போல் இவனைக் கொன்றுவிடு. பின்னர் நானும் இவனை என் கதையால் நசுக்கி விடுகிறேன்” என்று கூறினார். பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் கர்ணனின் வதத்தை தீர்மானித்தார்.

8.22. கர்ண வதமும் பீமனின் மகிழ்ச்சியும்

கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற கோரமான போரில் இருவரும் கடுமையாகக் காயமடைந்தனர். கர்ணனுக்கு பிராமணன் அளித்த சாபத்தால் அவனுடைய தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் அழுந்தியது பரசுராமரின் சாபத்தால் பார்கவாஸ்திரமும் மறந்து போனது. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தூண்டுதலால் பூமியில் புதைந்திருந்த தேர்ச்சக்கரத்தைத் தூக்க முயன்ற கர்ணனை அர்ஜுனன் தன் திவ்யாஸ்திரத்தால் அடித்துத் தலையைத் துணித்தார். இந்திர குமாரனால் வைகர்த்தன் கர்ணனின் வதம்

நிகழ்ந்துவிட்டது. கர்ணனின் உடல் பூமியில் சரிந்தது. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைப் பயமுறுத்தியவாறு பயங்கரக் குரலில் சிம்மநாதம் செய்தார். பூமியும், வானமும் நடுங்குமாறு தோள்தட்டி ஆடிக் குதிக்கலானார். சோமகர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் சங்கொலி செய்து ஒருவரை ஒருவர் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர்.

8.23. பீமசேனன் காலாட்படையை வதம் செய்தல்

கௌரவ வீரர்கள் பீமசேனைனைக் கண்டு பயந்து ஓடத் தொடங்கினர். துரியோதனன் பாண்டவர்களை எதிர்க்கத் தயாராகித் தன் சாரதியிடன் தேரைத் திருப்புமாறு கட்டளையிட்டான். அச்சமயம் 25000 காலாட்படை வீரர்கள் போருக்குத் துணிந்து வந்தனர். பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் சதுரங்கிணி சேனையோடு அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு வதம் செய்யத் தொடங்கினர். அக்கௌரவ சேனை வீரர்களும் பீமனையும், துருபத குமாரனையும் பெயரைக் கூறி வலுவில் போருக்கு அழைத்தனர். பீமன் போர் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர் ஆதலால் தன் தேரில் இருந்து இறங்கினார். கையில் கதையுடன் தன்னை வலுவில் போருக்கழைத்த காலட்படையினருடன் போர் செய்தார். பிராணிகள் யமனைக் கண்டதும் உயிர் விடுவதைப் போல, அந்த காலாட்படை வீரர்கள் பீமனை எதிர்த்து அழிந்து விட்டனர். தன்னுடன் போருக்கு வந்த 25000 காலாட்படையினரையும் பீமன் கொன்று வீழ்த்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னனைப் போர்க்களத்தில் முன்னே செல்லவிட்டுத்தான் ரணபூமியிலேயே நின்று கொண்டார்.

9. சல்ய பருவம்

18 ஆம் நாள் போர்

கர்ண வதத்திற்குப் பின் இரு தரப்பு சேனையும் கூடாரம் திரும்பியது, துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி மத்ரராஜன் சல்யனை தன் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தான். 18ம் நாள் காலை மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பாண்டவர்களால் தாக்கப்பட்டு பயந்து ஓடிய கௌரவ சேனையைச் சல்யன் தடுத்து நிறுத்தினார். நகுலன் கர்ணனின் மூன்று புதல்வர்களையும் கொன்றதைக் கண்டு பயந்து ஓட முற்பட்ட கௌரவ சேனையைச் சல்யன் பாதுகாத்துக் காப்பாற்றினார். பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரும் சல்யனால் துன்புறுத்தப்பட்டனர். யுதிஷ்டிரரும், சல்யனும் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர்.

9.1. பீமன் சல்ய மன்னரைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

சல்யன் தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்ட பீமன் சல்யரின் அழிவைச் சங்கல்பித்து யமதண்டம் போன்ற கதையுடன் அவர் மீது பாய்ந்தார். யமனின் நாக்கைப் போலவும் இந்திரனின் வஜ்ரத்தைப் போலவும் இருந்த அக்கதை வீரர்களின் மனத்தில் பயத்தைப் தோற்றுவித்தது. உலகில் பிரசித்தமான அந்தக்கதை பீமன் கைலாச மலையில் குபேரனை வலுவில் போருக்கு அழைத்த அதே கதையாகும். யக்ஷர்களை வதம் செய்த அதே கதையைக் கையில் எடுத்த பீமசேனன் சல்ய மன்னரின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். சல்யன் பீமனின் பரந்த மார்பில் ஒரு தோமரத்தைப் புதையச் செய்தார். பீமன் சிறிதும் பயமின்றி அதே தோமரத்தால் சல்யனின் சாரதியின் மார்பைப் பிளந்து தேரிலிருந்து கீழே விழச் செய்தார். மத்ரராஜன் சல்யன் தன் அடிக்கு முழுமையான பதில்பெற்று அங்கிருந்து விலகிச் சென்றார். பீமனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட அனைவரும் அவரைப் புகழ்ந்தனர்.

9.2. பீமசேனன்-சல்யன் கதைப்போர்

பின்னர் மத்ரராஜன் சல்யன் தன் கதையைக் கையில் ஏந்தி மலை போல அசையாமல் போருக்காக நின்றார். பீமசேனன் தன் மிகப்பெரிய கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அவர் மீது பாய்ந்தார். மத்ரராஜன் சல்யன் அல்லது யது நந்தனன் பலராமரைத் தவிர பீமசேனனின் கதையினுடைய வேகத்தைத் தாங்கக் கூடியவர் உலகில் வேறு ஒருவர் கிடையாது. அதே போல சல்யனின் கதையின் வேகத்தையும் பீமசேனனைத் தவிர வேறு ஒருவரால் சகிக்க முடியாது. இருவரும் கதைகளைக் கையில் ஏந்தி, வட்டமிட்டுச் சுற்றியபடி விசித்திரமான கதைப் போர்க்கலையை

வெளிப்படுத்தினர். இருவரின் கதைகளும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி தீப்பொறிகளை வெளிப்படுத்தின. இருவரின் சரீரங்களும் கதையின் அடியால் காயம்பட்டு ரத்தத்தைப் பொழிந்தன.

அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களின் கதைகள் மோதும் ஒலி எல்லாத்திசைகளிலும் வஜ்ரங்களின் அடியைப் போலக் கேட்டது. போரிடும் போது எட்டு அடி முன்னால் வந்தும், கதைகளை மேலே உயர்த்தியும், பின்னால் திரும்பியும் நடுவில் நின்று, வட்டமாகச் சுற்றியும் இருவரும் பயங்கரமாகப் போர் புரிந்தனர். இருவருமே கதைகளைப் பரஸ்பரம் அடித்துக் காயம்பட்டு இந்திரக் கொடிகளைப் போல் ஒன்றாகவே பூமியில் விழுந்தனர். ஆழமான காயங்களால் இருவருமே துன்புற்றனர். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் சல்யனைத் தன் தேரில் அமர்த்தித் தொலைவில் விலக்கிச் சென்றார்.

9.3. பீமனின் பராக்கிரமம்

சல்ய மன்னர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். அதன்பின் பாண்டவர்களுடன் போரிட வந்த மத்ரதேசவீரர்கள் 700 பேரும் பாண்டவ மகா ரதிகளால் உயிரிழந்தனர். அவ்வீரர்களுடன் வந்த துரியோதனன் சேனையும் கலங்கியது. அச்சமயம் 21 ஆயிரம் காலாட்படையினர் உயிரின் ஆசையைத் துறந்து போருக்குத் துணிந்து நின்றனர். பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் தன் சதுரங்கினி சேனையுடன் அக்காலாட்படை வீரர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். அந்த வீரர்கள் பீமசேனை நூற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அவரைப் பிடிக்க முயன்றனர். பீமசேனன் தேரில் இருந்து இறங்கி நின்று கையில் கதையை ஏந்தி, அந்த காலாட்படை வீரர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்து விட்டார்.

9.4. பீமசேனன் அர்ஜுனன் இருவரும் கௌரவர்களின் யானைப்படையை அழித்தல்

கௌரவர்களின் தேர்ப்படை முழுவதையும் அர்ஜுனன் எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டார். தேர்ப்படை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்ட நிலையில் மூவாயிரம் யானைகளைக் கொண்ட கௌரவர்களின் யானைப்படை அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பாண்டவரதிகள் அனைவரும் அப்பெரும் யானைப்படையால் சூழப்பட்டனர். தன்னை நூற்புறமும் சூழ்ந்திருந்த மலை போன்ற யானைகளைத் தன் நாராசங்களால் பிளந்து அர்ஜுனன் பூமியில் வீழ்த்தினார். யானைப்படையைக் கண்ட பீமன் தன் தேரிலிருந்து குதித்துக் கையில் பெரிய கதையுடன் யானைப்படையிடம் விரைந்தார். பீமசேனன் கதையை எடுத்ததுமே கௌரவ வீரர்கள் பயந்து நடுங்கி மலமூத்திரம் கழிக்கலானார்கள். பீமனின் கதையால் அடிக்கப்பட்டு, யானைகள் சிறகு

வெட்டப்பட்ட மலைகளைப் போலக் கீழே வீழ்ந்தன. தலையில் அடிக்கப்பட்டு தலை வெடித்ததால் ஏராளமான யானைகள் இங்கும் அங்கும் ஓடின.

9.5. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் 11 புதல்வர்களை வதம் செய்தல்

பீமசேனனால் கௌரவர்களின் யானைப்படையும், மற்ற சேனையும் அழிந்தன. துரியோதனன் போர்க்களத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை. அப்போது மீதமிருந்த திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் பீமசேனன் மீது பாய்ந்தனர். துர்மர்ஷன், ச்ருதாந்தன், ஜைத்ரன், பூரிபலன், ரவி, ஐயத்சேனன், சுஜாதன், துர்விஷகன், துர்விமோசனன், துஷ்ப்ரதர்ஷன், ச்ருதர்வா ஆகிய அவர்கள் அனைவரும் பீமனைத் தடுத்துப் போர் புரிந்தனர். பீமன் தன் தேரின் மீது ஏறி அம்புகளால் அவர்களை அழித்தார். அவர்கள் வேட்டைக்காரன் கீழே இருந்து யானையை வெகு தூரம் இழுத்துச் செல்வது போலப் பீமனை வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்றனர்.

பீமசேனன் ஒரு கூர்ரப்ரத்தால் துர்மர்ஷனுடைய தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். ஒரு பல்லத்தால் ச்ருதாந்தனை முடித்தார். ஐயத் சேனனை நாராசத்தால் தேரில் இருந்து கீழே வீழ்த்திக் கொன்றார். ச்ருதர்வா 100 பாணங்களால் பீமனைத் துளைத்தான். பீமன் கோபத்துடன் 3 பாணங்களை அடித்து ரவி, ஜைத்ரன், பூரிபலன் மூவரின் உயிரையும் பறித்தார். வேறு ஒரு கூரிய பாணத்தால் துர்விமோசனைக் கொன்றார். துஷ்ப்ரஷனையும், சுஜாதனையும் உடல் முழுவதையும் துளைத்து யமனுலகு சேர்த்தார். பிறகு தன்னைத் தாக்கிய துர்விஷகனின் உயிரையும் ஒரு பல்லத்தால் பறித்து விட்டார்.

இச்சமயம் ச்ருதர்வா பீமனின் மார்பிலும் புஜங்களிலும் அம்பினால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். பீமசேனன் ச்ருதர்வாவின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று அவனைத் தேரிழக்கச் செய்தார். கேடயத்தையும் கத்தியையும் ச்ருதர்வா எடுத்தான். ஒரு ஷூரப்ரத்தால் அப்போது பீமன் அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். இவ்வாறு திருதராஷ்டிரனின் பதினொரு புதல்வர்கள் பீமனால் பரலோகம் அடைந்தனர்.

9.6. பீமன் எஞ்சியிருந்த கௌரவ நால்வகைச் சேனையின் பெரும் பகுதியை அழித்தல்

கௌரவ சேனையில் இறக்காமல் தப்பிய வீரர்கள் பீமனைத் தடுத்து அவரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து நின்று தாக்கினர். பீமசேனன் கூரிய அம்புகளால் கௌரவப் படைவீரர்களைத் துன்புறுத்தலானார். திரைகளோடு கூடிய 500 பெரிய தேர்களை அழித்தார். 700 யானைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினார். ஒரு லட்சம் காலாட்டையினரையும் 800 குதிரை வீரர்களையும் வதம்

செய்து வெற்றித் திருமகளோடு பொலிவுடன் திகழ்ந்தார். கௌரவ தரப்பின் பெரும்பாலான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சேனை மிகவும் தீனமாகிவிட்டது.

9.7. பீமசேனன் சுதர்சனனை வதம் செய்தல்

அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவோடு போரிட்டபோது, பீமசேனன் திருதராஷ்டிர புதல்வன் சுதர்சனனை அம்புகளால் மூடி விட்டார். பின்னர் ஒரு கூரிய ஷூரப்ரத்தைக் கொண்டு அவன் தலையைத் துணித்து வீழ்த்தினார். அவனுடைய சேவகர்கள் பீமசேனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அம்புமழை பொழிந்தனர். பீமன் அவர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்து விட்டார். தொடர்ந்து மகாரதிகளான சேனாதிபதி கணங்கள் பீமனுடன் போரிடலாயினர். அவர்கள் அனைவர் மீதும் பீமன் அம்புமழை பொழிந்தார். கௌரவ மகாரதிகளும் பாண்டவ சேனைமீது பாணங்களைப் பொழிந்தனர். தொடர்ந்த போரில் சுகதேவன் மூலம் சகுனியும், உலூகனும் வதம் செய்யப்பட்டனர். எஞ்சியிருந்த சேனை அனைத்தும் பாண்டவர்களாலும், பாஞ்சாலர்களாலும் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்டது. துரியோதனன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடி விட்டான்.

9.8. வேடர்கள் மூலம் பாண்டவர்கள் துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருப்பதை அறிதல்

பாண்டவர்கள் துரியோதனன் இருக்குமிடத்தை ஒற்றர்கள் மூலம் தேடினர். ஆனால் ஒற்றர்களால் அவன் மறைவிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இச்சமயம் பீமனுக்காக மாமிசம் கொண்டுவரும் வேடர்கள் தாகம் தணிக்கும் பொருட்டுத் துரியோதனன் மறைந்திருந்த த்வைபாயன் குளத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் துரியோதனன் குளத்தில் மூழ்கியிருப்பதையும், அஸ்வத்தாமா முதலியோருடன் நடந்த உரையாடலையும் கேட்டனர். அவர்கள் இச்செய்தியைப் பாண்டவர்களிடம் தெரிவித்துப் பெரும் செல்வம் பெறலாம் என எண்ணினர். அனைவரும் பீமசேனனிடம் வந்தனர். காவலர்கள் தடுத்தும் கேளாமல் பீமசேனனைப் பார்க்கக்கூடாரத்தினுள்ளே நுழைந்தனர். பீமனிடம் தாங்கள் குளக்கரையில் கண்டதையும் கேட்டதையும் தெரிவித்தனர். மகிழ்ந்த பீமன் அந்த வேடர்களுக்குப் பெரும் செல்வமளித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் அவர்கள் கூறிய அனைத்து விஷயங்களையும் கூறினார்.

9.9. பாண்டவர்கள் த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வருதல்; பீமன் துரியோதனன் போர் தீர்மானிக்கப்படுதல்

பிறகு பாண்டவர்கள் தம் மகாரதிகளுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடனும் த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வந்தனர். நீரில் மூழ்கியிருந்த துரியோதனனைக்

கண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரர் மற்றும் துரியோதனனை வெல்ல விரும்பிப் போருக்கு அழைத்தார். யுதிஷ்டிரர் மற்றும் துரியோதனன் இடையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின்பின் துரியோதனன் யாராவது ஒரு பாண்டவனுடன் கதைப்போர் செய்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரின் இந்த அசட்டுத்துணிச்சலான தீர்மானத்தைக் கேட்டு மிகவும் சினம் கொண்டார். கதைப்பயிற்சி மிக்கவனான துரியோதனனை, கதாயுதத்தில் யாரும் வெல்ல முடியாது எனக் கூறி, யுதிஷ்டிரரைப் பலவாறாகக் கடிந்து கொண்டார். சகுனி ஆடிய சூதினை விட யுதிஷ்டிரரின் இந்த சூதாட்டம் மிகவும் பயங்கரமானது என வைதார். இப்போரில் பலசாலியான பீமனே துரியோதனனை எதிர்த்தாலும் பயிற்சி மிக்க துரியோதனனுடன் பீமன் போரிட்டு வெற்றிபெறுவது கடினமானது எனக் கூறினார்.

9.10. பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

அப்போது பீமசேனன் மதுசூதனனிடம் கூறலானார். “மதுசூதனா! நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். யது நந்தனா? நான் பகைமையின் இறுதி எல்லையை அடைந்து விடுவேன். மற்றவர்கள் அதை அடைவது கடினமாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் போரில் சுயோதனனைக் கொன்று விடுவேன் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. தர்மராஜர் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவார். என்னுடைய கதை துரியோதனனுடைய கதையை விட ஒன்றரை மடங்கு கனமானது. ஆகவே, தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். இந்தக் கதை மூலம் இவனோடு உற்சாகத்துடன் போர்புரிவேன். நீங்கள் அனைவரும் பார்வையாளர்களாக இருந்து என்னுடைய போரைப் பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்” என்றார்.

9.11. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மகிழ்ச்சி; பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பீமனைப் புகழ்ந்து பேசலானார். “மகாபாஹு! தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் உன்னை ஆதாரமாகக் கொண்டே பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து மறுபடி தன்னுடைய பிரகாசமான ராஜ்ய லக்ஷ்மியை அடைவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் உன் கையாலேயே போரில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். நீ எத்தனையோ மன்னர்களையும், அரச குமாரர்களையும், பெரிய யானைகளையும் கொன்று வீழ்த்தியுள்ளாய். கலிங்கம், மகதம், காந்தாரம், குருதேசம் மற்றும் கிழக்கு திசை வீரர்களும் இப்பெரும்போரில் உன் முன் வந்து காலனின் வாய்க்குள் சென்றுள்ளனர்.

கௌந்தேயா! பகவான் விஷ்ணு இந்திரனுக்கு மூவுலக ராஜ்யத்தை அளித்தது போல் நீயும் துரியோதனனை வதம் செய்து கடலோடு புவி முழுவதும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சமர்ப்பித்து விடு. ரணபூமியில் உன்னோடு

மோதி, பாவி துரியோதனன் அவசியம் அழிந்துவிடப் போகிறான். நீ அவனுடைய இரு தொடைகளையும் உடைத்து உன் சபதத்தை நிறைவேற்றப் போகிறாய். ஆனால் பார்த்தா! பயிற்சியில் தேர்ந்த துரியோதனனோடு நீ முயற்சியுடன் போரிட வேண்டும்” என்றார். பிறகு சாத்யகியும், தர்மராஜர் முதலிய பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் பீமசேனை மதித்துப் புகழ்ந்து பேசினார்.

9.12. பீமசேனன் துரியோதனனை வெல்ல உறுதியளித்தல்

பின்னர் பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “சகோதரரே! நான் ரண களத்தில் துரியோதனனோடு போரிட உற்சாகம் கொண்டுள்ளேன். இந்த நராதமன் என்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது. என் இதயத்தில் நீண்ட காலமாகச் சேர்ந்து வைத்துள்ள கோபத்தை இன்று துரியோதனன் மீது, அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்னிதேவனை விட்டது போல விடப்போகிறேன். பாண்டு மைந்தா! இன்று நான் கதை மூலம் துரியோதனனை வதம் செய்து உங்கள் இதயத்தின் முள்ளை எடுத்து விடுவேன். உங்கள் கழுத்தில் புகழ்மயமான மாலையை அணிவிப்பேன். இன்று இந்த துரியோதனன் தன்னுடைய உயிரையும், ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும் தியாகம் செய்யப் போகிறான். துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதும், அதைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிர மன்னர், சகுனியின் ஆலோசனையால் செய்யப்பட்ட தன் அசுப காரியங்களை நினைவு கூறுவார்” எனச் சொன்னார்.

9.13. பீமசேனன், துரியோதனன் சொற்போர்

பீமசேனன் கதையைக் கையில் எடுத்துப் போருக்குத் தயாரானார். துரியோதனனால் பீமசேனனின் அறைகூவலைத் தடுக்க முடியவில்லை. துரியோதனனும் பீமனை எதிர்க்க வந்தான். தனியாகப் போரிட வந்த துரியோதனனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர். துரியோதனன் மனத்தில் பயமோ, வருத்தமோ இல்லை. கயிலை மலை போல் கையில் கதையுடன் நின்றான். அவனிடம் பீமசேனன் கூறலானார்:

“துரியோதனா! நீயும் திருதராஷ்டிர மன்னரும் எங்களுக்குச் செய்த கொடுமைகள், வாரணாவதத்தில் நிகழ்ந்தது அனைத்தையும் நினைத்துப்பார். தீயவனே! நிறைந்த சபையில் ரஜஸ்வலா திரௌபதிக்குத் துயரம் விளைவித்தாய். சகுனியின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரரைச் சூதில் கபடமாகத் தோற்கடித்தாய். நீ செய்த பாவங்கள், கொடுமைகள் இவற்றின் அசுப பலனை இன்று உன் கண்களால் பார்த்துக்கொள். உன்னாலேயே பீஷ்ம பிதாமகர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் படுத்துள்ளார். உன்னுடைய செயல்களாலேயே துரோணாசாரியார், கர்ணன், பிரதாபியான சல்யர், சகுனி ஆகிய அனைவரும் ரணகளத்தில் கொல்லப்பட்டனர்.

உன்னுடைய சகோதரர்கள், புதல்வர்கள், படைவீரர்கள், போரில் புறமுதுகிடாத ஏராளமான மன்னர்கள் மரணத்திற்கு ஆளாகினர். திரௌபதிக்குத் துயரம் விளைவித்த பாவி துச்சாதனனின் வதமும் நிகழ்ந்துவிட்டது. நீ ஒருவன் மட்டுமே பிழைத்துள்ளாய். இந்தக் கதையால் உன்னையும் கொன்றுவிடுவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று நான் ரணபூமியில் உன்னுடைய கர்வம் முழுவதையும் பொடியாக்கி விடுவேன். உன் மனத்தில் உள்ள அரசை அடையும் பேராசையையும், பாண்டவர்களுக்கு உன் மூலம் செய்யப்பட்ட கொடுமைகளையும் இன்று நான் முடித்து விடப் போகிறேன்” என்றார்.

துரியோதனனும் பீமனிடம், “வ்ருகோதரா! அதிகமாகப் பேசுவதால் என்ன பயன்? நான் ஹிமாலய சிகரத்தைப் போல் பெரிய கதையைக் கையில் எடுத்து நிற்பதை நீ காணவில்லையா? இன்று கதை ஏந்திய என்னைக் கொல்லக் கூடியவன் யார் இருக்கிறான்? நியாயமாகப் போரிட்டு இந்திரனும் என்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது. கௌந்தேயா! நீரற்ற மேகத்தைப் போல வீணாகக் கர்ஜிக்காதே. இன்று உன்னிடம் உள்ள பலம் அனைத்தையும் போரில் காட்டு என்றான். வெற்றியை விரும்பிய பாண்டவர்கள், மத்யானையை மனிதன் கைதட்டிக் கோபப்படுத்துவதைப் போல, அடிக்கடி தோளைத் தட்டித் துரியோதனனை உற்சாகப்படுத்தினர். அப்போது பாண்டவர்களின் யானைகள் அடிக்கடி பிளிறின. ஆயுதங்கள் ஒளியுடன் பிரகாசித்தன.

9.14. பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்ஷேத்திரம் அடைதல்

பீமனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் போர் தொடங்க இருந்த நிலையில், மகாபாரதப் போர் தொடங்கும் முன்பே சரஸ்வதி நதிக்கரையின் தீர்த்தங்களில் நீராட யாத்திரை சென்ற பலராமர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். மகாபாரதப் போரின் பேரழிவையும், பீமன், துரியோதனன் இருவருக்கும் இடையில் கதைப் போர் நடைபெற உள்ளதையும் நாரதமகரிஷி மூலம் அறிந்த அவர் தன் இரு சீடர்களின் போரைக்காண அங்கு வந்தார். அனைவராலும் வரவேற்று, வணங்கப்பட்ட பலராமர் கதைப்போரை குருக்ஷேத்திரத்தின் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் நடத்தலாம் என யுதிஷ்டிரரிடம் ஆலோசனை தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரரும் பலராமரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார். அனைவரும் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தனர்.

9.15. போருக்குத் தயாரான பீமன், துரியோதனன் இருவரின் தோற்றம்

பீமன் கவசமணிந்து கொண்டார்: மிகப்பெரிய முனையுள்ள கதையைக்கையில் எடுத்துக் கருடனைப் போல் ரூபம் தரித்துப் போருக்குத் தயாரானார். துரியோதனனும் தலைப்பாகையணிந்து, தங்கக் கவசம் கட்டி,

மேருமலை போலப் பிரகாசித்தவாறு பீமனுடன் போருக்குத் தயாரானான். ரணபூமியில் நின்ற அவ்விரு சகோதரர்களும், உதிக்கும் சூரிய-சந்திரர்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர். ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய விரும்பி பார்வையாலேயே ஒருவரை ஒருவர் எரித்தனர். துரியோதனன் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கண்கள் சிவக்க, நாவினால் வாயைத்துழாவி ஒரு யானை மற்றொரு யானையை அழைப்பது போலப் பீமனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அதே போலப் பீமனும் இரும்பு கதையை கையில் எடுத்து ஒரு சிங்கம் மற்றொரு சிங்கத்தை அழைப்பதைப் போலத் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார்.

ரணபூமியில் இருவரும் மலைச் சிகரங்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர். இருவரும் மிகவும் சினம் கொண்டிருந்தனர். இருவரும் ரோஹினியின் புதல்வர் பலராமரிடம் பயிற்சி பெற்ற சிஷ்யர்கள் அவ்விருவரும் யமராஜன், வருணன், இந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமன், குபேரன், மது-கைடபன், சுந்தன்-உபசுந்தன்; ராம-ராவணன் மற்றும் வாலி-சுக்ரீவனைப் போலப் பராக்கிரமம் காட்டுபவர்கள். இருவரும் சினம் என்னும் விஷத்தைக் கக்கும் இரு பாம்புகளைப் போலத் தோற்றமளித்தனர். உள்ளங்கைகளாலும், பற்களாலும் அடிக்கும் இரு புலிகளைப் போலவும், பிரளய காலத்தில் கலங்கிய இரு கடல்களைப் போலவும், சினம் நிறைந்த இரு செவ்வாய் சிகரங்களைப் போலவும் ஒருவருக்கொருவர் தாபமளித்தனர்.

மழைக்காலத்தில் கர்ஜிக்கும் கிழக்கு மேற்கு திசைகளில் உள்ள இரு மேகங்களைப் போலவும், பிரளய காலத்தில் உதித்த இரு ஒளிமிக்க சூரியர்களைப் போலவும், இரு யானைகளைப் போலவும், கொழுந்து விட்டெரியும் இரு தீயைப்போலவும், சிகரமுடைய இரு மலைகளைப் போலவும் காணப்பட்டனர். கனைக்கும் இரு நல்ல குதிரைகளைப் போலவும், பிளிறும் இரு யானைகளைப் போலவும், கத்தும் இரு காளைகளைப் போலவும், உன் மத்தம் கொண்ட இரு தைத்யர்களைப் போலவும் தோற்றமளித்தனர்.

9.16. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

துரியோதனன், பீமசேனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அப்போது பல அபசகுனங்கள் தோன்றின. அதனைக் கண்ட பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “சகோதரா! மந்த புத்தியுடைய துரியோதனன் ரணபூமியில் என்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது. என் மனத்தில் நீண்ட காலமாக மறைத்து வைத்திருந்த கோபத்தைத் துரியோதனன் மீது அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தின் மீது அக்னியை விட்டதுபோலச் செலுத்தப் போகிறேன். இன்று உங்கள் இதயத்தின் முள்ளை நான் எடுத்துவிடுவேன். போரில்

கதையின் அடியால் இவனை வதம் செய்து இந்தக் கதையாலேயே இவன் உடலை நூறு துண்டுகளாக்கிவிடுவேன். இனி ஒரு போதும் இவன் அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்.

பாரதா! என் படுக்கையில் இவன் பாம்பை விட்டான். உணவில் விஷம் வைத்தான். பிராமண கோடி நீரில் என்னை மூழ்கடித்தான் அரக்கு மாளிகையில் எரிக்க முயற்சித்தான், நிறைந்த சபையில் என்னைப் பரிகாசம் செய்தான். அனைத்தையும் அபகரித்துக் கொண்டான். 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும், ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் செய்ய வைத்தான். இவன் மூலம் பெற்ற எல்லாத் துன்பங்களையும் நான் இன்று முடித்து விடுவேன். இன்று இவனை வதம் செய்து எனக்கு நானே ருணமற்றவனாவேன்.

மன்னா! இன்று இவன் ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. தாய், தந்தையரையும் இவன் தரிசிக்கப் போவதில்லை. இவன் சுகமனைத்தும் இன்று முடிந்துவிடும். இவன் மறுபடி தன் மனைவியரைப் பார்ப்பது நிகழாது. குருராஜனான சாந்தனுவின் குலத்தில் உயிரோடு உள்ள இந்தக் களங்கம் இன்று தன் உயிரையும், லக்ஷ்மியையும், ராஜ்யத்தையும் விட்டுப்பூமியில் நிரந்தரமாகத் தூங்கி விடுவான். திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, தான் சகுனியின் ஆலோசனைப்படி செய்த அசுப கர்மங்களை யோசிக்கப் போகிறார், “இவ்வாறு தர்மராஜரிடம் கூறிய பீமசேனன் கதையை உயர்த்தித் தூக்கியவாறு போருக்கு முன்னேறினார்.

9.17. பீமசேனன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

கையில் கதையுடன் நின்ற துரியோதனனைப் பார்த்து பீமசேனன் கோபத்துடன் கூறினார்; “துரியோதனா! வாரணாவத நகரத்து நிகழ்வுகளான உன் தீய கர்மத்தை நினைவு படுத்திக்கொள். நீ நிறைந்த சபையில் திரௌபதியை அவமதித்துத் துன்புறுத்தினாய். சகுனி மூலம் சூதில் யுதிஷ்டிரரை ஏமாற்றினாய். உன்னால் நாங்கள் அனைவரும் காட்டில் பெரும் துயரம் அனுபவித்தோம். விராட நகரத்தில் வேறு பிறவி மனிதர்களைப் போல வசிக்க நேர்ந்தது. இந்த எல்லாக் கஷ்டங்களையும் என் மனத்தில் சேர்ந்த சினம் அனைத்தையும் இன்று உன் மீது போடப் போகிறேன்.

தீய அறிவுடையவனே! இன்று நீ எனக்குத் தென்பட்டாய். உன்னாலேயே பீஷ்மர் இன்று அம்புப்படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார். துரோணரும், கர்ணனும், சல்யனும் கொல்லப்பட்டனர். பகைமைத் தீயை எரியச் செய்து தீமை புரிந்த சகுனியும் கொல்லப்பட்டான். உன்னுடைய வீர சகோதரர்கள் அனைவரும், இன்னும் பல மன்னர்களும் உனக்காகப் போரிட கொல்லப்பட்டனர். உன்னையும் நான் கதையால் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்பதில் ஐயமில்லை” என்றார்.

9.18. துரியோதனன் மறுமொழி

துரியோதனன் பீமனுக்குப் பதிலளித்தான், “வ்ருகோதரா! நீ அதிகமாகப் பேசுவதால் என்ன பயன்? என்னோடு போரிடு. குலத்திற்கு அதமனானவனே? உன்னுடைய போரின் அதிகாரத்தை அழித்து விடுகிறேன். நீசனே! உன்னைப் போன்ற யாரும் துரியோதனனைச் சொற்களால் பயமுறுத்த முடியாது. உன்னுடன் கதைப் போர் செய்யவேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தைத் தேவர்கள் நிறைவேற்றியது சௌபாக்கியமான விஷயம் தீயவனே! வாக்கால் தற்பெருமை செய்து கொள்ளுவதால் என்ன ஆகும்? பேசுவதை விட்டு விட்டு நீ கூறியதை விரைவில் செயலில் செய்து காட்டு” என்றான். துரியோதனனின் தைரியத்தைக் கண்டு அனைவரும் அவனைப் பாராட்டினர்.

9.19. பீமசேனன் துரியோதனன் கதாயுத்தம்

அனைவராலும் புகழ்ப்பெற்ற துரியோதனன் மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் நிரம்பப்பெற்று விளங்கினான். இச்சமயம் பாண்டு புத்திரன் கதையைத் தூக்கித் துரியோதனன் மீது வேகமாகத் தாக்கினார். இருவரிடையேயும் இந்திரன்-பிரகலாதனுக்கு இடையே நடைபெற்றது போலக் கோரமான போர் தொடங்கியது. கதைகளின் அடிகளால் தீப்பொறிகள் பறந்தன. நடைபெற்ற அந்தப் பயங்கர யுத்தத்தில் களைத்துப் போன இருவரும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்தனர். மறுபடியும் ஒருவரை ஒருவர் கதையால் தாக்கிக் கொண்டனர். ஒரு பெண் யானைக்காகப் போரிடும் இரு மதங்கொண்ட யானைகளைப் போலக் காட்சியளித்தனர். சமமான பலமுடைய இருவரும் மறுபடியும் ஓய்வெடுத்து, மறுபடியும் போரிட்டனர்.

இருவரும் சமமாகப் போர் செய்தனர். எனவே இவர்களின் வெற்றி பற்றி எல்லோரும் ஐயம் கொண்டனர். இருவரும் மற்றவர் தவறு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துப் போரின் முறைகளை மாற்றிக் கொண்டனர். பீமன் தன் கதையைச் சுழற்றும் போது, அதன் அச்சமுட்டும் ஒலி எதிரொலித்தது. பீமன் உவமையற்ற வேகத்துடன் கதையைச் சுழற்றுவதைக் கண்டு துரியோதனன் வியப்பில் ஆழ்ந்தான். போரில் பீமசேனன் பலவகை வழிகளையும், மண்டலங்களையும் வெளிப்படுத்திச் சோபையுற்றார். அவ்விருவரின் பகைவனின் அடியிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு எதிரியின் அடியை வீணாக்கி முன்னாலும், பின்னாலும் இடமும், வலமுமாக ஓடினர்.

இருவரும் பந்தய சூழ்ச்சிகளை மாற்றிக் கொண்டனர். ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் காயப்படுத்தினர். இரு யானைகள் தம் தந்தங்களால் குத்தி, ரத்தத்தில் நனைவது போல், கதைகளால் அடித்துக் காயப்படுத்தி இருவரும் ரத்தத்தில் நனைந்தனர். இருவரும் வட்ட கதியில் நின்றனர்.

துரியோதனன் வலது மண்டலத்தில் நின்றான். பீமன் இடது மண்டலத்தில் நின்றார். துரியோதனன் தன் கதையால் பீமனின் விலா எலும்பில் அடித்தான். பீமன் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. தன் கதையை இந்திரனின் வஜ்ரமோ என்னும் படிச் சுழற்றினார். இருவரின் கதைகளும் மோதும் போது பேரொலி ஏற்பட்டது. தீப்பொறிகள் தெறித்தன. துரியோதனன் பல மண்டலங்களில் சுழன்றான். பீமனைக் காட்டிலும் அதிகமாகச் சோபையுற்றான். துரியோதனனின் கதையின் வேகத்தைக் கண்டு சோமகர்களும், பாண்டவர்களும் பயத்தில் உறைந்தனர்.

துரியோதனன் விசித்திரமான வழிகளில் சஞ்சரித்தான். ஒரு கணம் பீமன் நின்றார். அந்த நேரத்தில் பீமனைத் தாக்கினான். பீமனும் தன் கதையால் துரியோதனனின் தங்கமிழைத்த கதை மீது அடித்தார். தன் கதை அடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் உறுதியான தீர்மானத்துடன், இடது மண்டலத்திலிருந்து வட்டமடித்துப் பீமனின் தலை மீது அடித்தான். ஆனால் பீமசேனன் தைரியம் இழக்கவில்லை. ஒரு அடி கூட அவர் இங்கும் அங்கும் அசையவில்லை. துரியோதனன் மீது தன் கனமான கதையை அவர் விடுத்தார். ஆனால் துரியோதனன் சிறிதும் அஞ்சவில்லை. சுறு சுறுப்பாக நகர்ந்து அந்த அடியை வீணாக்கினான். பீமசேனனின் கதை வீணாகிப் பூமியில் விழுந்துவிட்டது.

பீமனின் கையில் கதை இல்லை. துரியோதனன் கௌசிக மார்க்கங்களைப் பின்பற்றி அடிக்கடி தாவிப் பீமனை ஏமாற்றி அவருடைய மார்பின் மீது கதையால் அடித்தான். பீமசேனன் மூர்சையுற்றது போல ஆனார். ஒரு கணம் அவருக்குத் தன் கடமையின் நினைவில்லை. பீமனுடைய நிலை இவ்வாறு ஆனதும் பாண்டவர்களும், சோமகர்களும் மிகவும் துயரம் அடைந்தனர். வேதனையுற்ற அவர்கள் வெற்றியின் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டனர். அதனால் பீமன் மதயானையைப் போலச் சினம் கொண்டு கதையைத் தூக்கியவாறு துரியோதனன் அருகில் ஓடினார். அவனைக் கொன்று விடும் உத்தேசத்துடன் கதையைச் சுழற்றி, அவன் விலா எலும்பில் அடித்தார். அந்த அடியைத் தாங்க மாட்டாத துரியோதனன் பூமியில் மண்டியிட்டு அமர்ந்து விட்டான். ச்ருஞ்ஜயர்கள் இதனைக் கண்டு மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் எழுப்பினர்.

அந்த சிம்ம நாதத்தைக் கேட்ட பலமுடைய துரியோதனன் பாம்பைப் போலச் சீறி வேகமாக எழுந்தான். கதையுடன் பீமனை நோக்கி ஓடினான். பீமனின் நெற்றியில் அடித்தான். பீமன் மலை போல அசையாமல் நின்றார். அவருடைய நெற்றியிலிருந்து ரத்த தாரை பெருகியது. மத தாரை பெருக்கும் யானையைப் போலத் தோற்றமளித்த பீமசேனன் வஜ்ரம் போன்ற கதையை எடுத்துத் தன் பகைவனை அடித்தார். அந்த அடியில் துரியோதனனுடைய

நரம்புகள் அனைத்தும் தளர்ந்து விட்டன. அவன் காற்றால் பெயர்க்கப்பட்ட மலர்ந்த சாலமரத்தைப் போலப் பூமியில் விழுந்துவிட்டான்.

பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். அதற்குள் துரியோதனன் மீண்டும் நினைவு வரப் பெற்றான். குளத்திலிருந்து கிளம்பிய யானையைப் போலத் தாவி நின்று கொண்டான். பயிற்சி பெற்ற வீரனான துரியோதனன் தன் முன் நின்ற பீமசேனனை மறுபடியும் கதையால் அடித்தான். பீமனின் சரீரம் தளர்ந்து விட்டது. அவர் பூமியில் விழுந்து விட்டார். போர்க்களத்தில் பீமனைத் துரியோதனன் பூமியின் மீது வீழ்த்தியதுடன், தன் சக்தி முழுவதையும் பிரயோகித்துப் பீமனின் வஜ்ரத்திற்கு நிகரான கவசத்தைப் பிளந்து விட்டான். அப்போது அதனைக் கண்ட தேவர்களும், அப்சரஸ்களும் கோலாகலத்துடன் மலர்மாரி பொழிந்தனர்.

பீமனின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது: அவர் தரையில் வீழ்த்தப்பட்டார். துரியோதனனுடைய பலம் குறையவில்லை. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் மீண்டும் பயம் கொண்டனர். பீமசேனன் சிறிது நேரத்தில் நினைவு வரப் பெற்றார். ரத்தம் பெருகிய தன் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு எழுந்து நின்றார். சமாளித்துக் கொண்டு கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். மறுபடி போருக்குத் தயாரானார். அப்போது நகுலன், சகதேவன், த்ருஷ்டத்யுமன், சாத்யகி அனைவரும் துரியோதனனுடன் போரிட விரும்பினர். அவனை வலுவில் போருக்கழைத்துத் தாக்கவும் முற்பட்டனர். ஆனால் பலசாலியான பீமசேனன் அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்துவிட்டார். தானே, காலனைப் போல, துயரமும் நடுக்கமும் இன்றித் துரியோதனனைத் தாக்கலானார்.

9.20. அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்தல்

இவ்வாறு போரில் பீமன் துரியோதனனை எதிர்க்கொள்ளப் போதிய பயிற்சியின்றிச் சற்றே பின்வாங்குவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் இருவரின் போரைப் பற்றிய கருத்தைக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், பீமன் அதர்மமாகவே துரியோதனனைக் கொல்லவேண்டும் என்பதையும், முன்னரே அவர் துரியோதனனின் தொடைகளை உடைப்பதாக சபதம் செய்திருப்பதையும் எடுத்துக் கூறினார். அர்ஜுனனும் அவருடைய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். பீமசேனன் பார்க்கும் போது தன் இடது தொடையத் தட்டிச் சங்கேதம் செய்தார். இதனைக் கண்ட பீமன் அதன் பொருளைப் புரிந்து கொண்டார்.

பீமன் கதைமூலம் யமகம் மற்றும் வேறு வகையால் விசித்திர மண்டலங்கள் மூலம் போர் செய்தார். இதே போலப் பீமனின் வதத்தை விரும்பிய துரியோதனனும் விசித்திரமான போர் முறைகளை வெளிப்படுத்தினான். இரு கடல்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவது போலவும்,

இரு மதயானைகள் போலவும் இருவரும் மோதிக் கொண்டனர். இருவரின் கதைகளும் இடி இடிப்பது போல மோதின. போரிட்டுக் களைத்த இருவரும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்து மீண்டும் போரைத் தொடங்கினர்.

இருவரின் சரீரங்களும், கதைகளின் அடியால் காயம்பட்டு ரத்தத்தால் நனைந்திருந்தன. அர்ஜுனன் பீமனுக்குச் செய்த சங்கேதத்தைக் கடைக் கண்ணால் கண்ட துரியோதனன் பீமனை நோக்கிச் சென்றான். பீமன் அவன் மீது வேகமாகக் கதையைச் செலுத்தினார். துரியோதனன் விரைந்து விலகிவிட்டான். பீமனின் கதை பூமியில் விழுந்து விட்டது. தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட துரியோதனன் பீமன் மீது வேகமாகக் கதையை செலுத்தினான். அந்த அடி தாளாமல், ரத்தம் பெருகிய நிலையில், பீமன் செயலற்று நின்று விட்டார். பீமன் வேதனையில் செயலற்று நிற்கிறார் என்பதைத் துரியோதனன் அறியவில்லை. பீமசேனன் தன்னை அடிப்பதற்காகவே நிற்கிறார் என்றே அவன் நினைத்தான். பீமனிடம் இருந்து எவ்வாறு தப்பிப்பது என்று யோசித்தான். அதனால் பீமனை மீண்டும் அடிக்கவில்லை.

சிறிது நேரம் இளைப்பாறிய பீமசேனன் துரியோதனன் மீது வேகமாகத் தாக்கினார். அளவற்ற தேஜஸ்வியான பீமசேனன் ரோஷத்துடன் போரிடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் அவரது கதையின் அடியை வீணாக்க விரும்பினான். பீமசேனனை ஏமாற்ற எண்ணினான். முதலில் அசையாமல் நின்ற அவன், பீமன் கதையை ஓங்கியதும், உயரத் தாவித் தொலைவில் விலகி விடத் தீர்மானித்தான். பீமசேனன் துரியோதனன் எண்ணத்தை அறிந்து விட்டார். மேலே தாவ விரும்பிய துரியோதனனின் இரு தொடைகள் மீது கதையால் அடித்தார். பீமனால் செலுத்தப்பட அந்தக் கதை இடியைப் போலத் தாக்கி, துரியோதனனின் அழகான, வலிமையான தொடைகளை உடைத்துவிட்டது. பீமனால் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டதும் மன்னர்கள் அனைவரின் தலைவனான துரியோதனன் தரையில் விழுந்து விட்டான்.

9.21. தொல்லைகள் வெளிப்படுதல்

அப்போது பயங்கரக் காற்று வீசியது. மண்மாரி பொழிந்தது. மரங்கள், காடுகள், மலைகளுடன் பூமி நடுங்கியது. வானிலிருந்து எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. ரத்தத்தையும், மண்ணையும் இந்திரன் பொழிந்தார். வானத்தில் யக்ஷ, ராக்ஷஸ், பிசாசுகளின் கோலாகல ஒலிகேட்டது. பசு, பவிகளின் பயங்கர ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் கேட்டன. புவியில், பேரி, சங்கம், மிருதங்கம் ஆகியவற்றின் கம்பீர ஒலி கேட்டது. திசைகள் அனைத்திலும் பயங்கரக் கபந்தங்கள் நடனமாடின. குளங்களிலும், கிணறுகளிலும் ரத்த நுரை வரத் தொடங்கியது. மிகுந்த வேகமான நதிகள் எதிர்த்திசையில்,

உற்பத்தியான திசையிலேயே பெருகின. பெண்களிடம் ஆண்மையும், ஆண்களிடம் பெண்மையும் அறிவிக்கும் லக்ஷணங்கள் தோன்றின. இவற்றைக் கண்டு பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மனத்தில் கலக்கமடைந்தனர். பீமன் துரியோதனன் இவர்களுக்கிடையில் கதாயுதத்தைக் காண வந்த தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷ கணங்கள் அற்புதமான அந்தப் போரைப் பற்றி விவாதித்தவாறு தத்தம் இடம் திரும்பினர்.

9.22. பீமசேனன் துரியோதனனை அவமதித்துப் பேசுதல்

உயரமான சாலமரம் போலத் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்தான். மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட பாண்டவர்களும், சோமகர்களும் அருகில் சென்று அவனைப் பார்த்தனர். பீமசேனன் பூமியின் மீது வீழ்ந்து கிடந்த துரியோதனன் அருகில் சென்றார். அவனைப் பார்த்துக் கூறலானார்: “தீய அறிவுடைய முட்டாளே! நீ முன்பு என்னை மாடு, மாடு என்று கூறி ஒற்றை ஆடையுடன் இருந்த திரௌபதியைச் சபைக்கு இழுத்து வந்து எங்களைக் கேலி செய்தாய். கடுஞ் சொற்களைப் பேசினாய். அந்தப் பரிகாசத்தின் பலனை இன்று பெற்றுக் கொள்.” என்று கூறித் தன் இடது காலால் அவன் மகுடத்தை இடறித் தள்ளினார். அந்த ராஜசிங்கத்தின் தலையின் மீது கால்களால் எட்டி உதைத்தார். மேலும் கூறினார்; “எந்த முட்டாள் முன்பு எங்களை மாடு, மாடு என்று கூறி நடனம் செய்தானோ, அவனை இன்று மாடு, மாடு என்று கூறி அந்த அவமானத்திற்குப் பழி தீர்த்து விட்ட நாங்கள் மகிழ்ச்சியால் நடனமாடுகிறோம். ஏமாற்றுதல், கபடம் செய்தல், வீட்டிற்கு தீ வைத்தல் ஆகியவை எங்களுடைய வேலை அல்ல; நாங்கள் எங்கள் பலத்தை நம்பிப் பகைவர்களுக்குத் துன்பம் அளிக்கிறோம்” என்றார்.

பெரும் பகையைக் கடந்த பீமசேனன், மெல்லச் சிரித்தவாறு, யுதிஷ்டிரரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் மற்றும் ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் அனைவரிடமும் இவ்வாறு கூறினார், “யார் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்தார்களோ, யார் நிறைந்த சபையில் வஸ்திரத்தைக் களைய முயற்சித்தார்களோ, அதே திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைத் திரௌபதியின் தவத்தால் பாண்டவர்கள் ரணபூமியில் கொன்று வீழ்த்தினார்கள். இதனை அனைவரும் பாருங்கள். முன்பு எங்களைப் பதர் எள்ளிற்குச் சமமான அலிகள் என்று கூறிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் தங்கள் சேவகர்களோடும், சம்பந்திகளோடும் எங்கள் கைகளால் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது நாங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றாலும், நகரத்திற்கு சென்றாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை” என்று கூறித் துரியோதனனின் தோளில் கிடந்த அவனுடைய கதையை எடுத்துக் கொண்டார்.

பின்னர் தனது இடது காலால் அவன் தலையை மிதித்தார். ஏமாற்றுக்காரன், கபடன் என்று ஏசினார். பீமசேனன் துரியோதனனின் தலையில் கால் வைத்ததைக் கண்ட தர்மாத்மா சோமகர்கள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவருடைய இந்தச் செயலைப் பாராட்டவும் இல்லை.

9.23. யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனைத் தடுத்துக் கூறுதல்

துரியோதனனை அடித்து வீழ்த்திப் பெரிதாகப் பேசி, குதித்து நடனமாடிய பீமசேனனிடம் யுதிஷ்டிரர் கூறலானார். “பீமா! நீ பகைமையிலிருந்து நுணமற்றவனாகிவிட்டாய். நீ உன் சுப-அசுப கர்மத்தால் உன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டாய். இனி இந்தக் காரியத்தில் இருந்து விலகி விடு. நீ இவன் தலையைக் காலால் உதைக்காதே. உன் மூலம் தருமம் மீறப்படக் கூடாது. துரியோதனன் மன்னனாவான். நம் சகோதரன். இவன் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். நீ இவனிடம் இவ்வாறு நடந்து கொள்வது உசிதமானதல்ல.

பீமா! 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்குத் தலைவனும், நம்முடைய சகோதரனுமான துரியோதனனைக் காலால் உதைக்காதே. இவனுடைய சகோதரர்களும், மன்னர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். சேனை அழிந்து விட்டது. இவனும் போரில் வீழ்த்தப்பட்டு விட்டான். இத்தகைய நிலையில் துரியோதன மன்னன் முற்றிலும் சோகத்திற்குரியவன். பரிகாசத்திற்கு உரியவனல்ல. இவன் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டான். இவனுக்குப் பிண்டமளிக்கவும் யாரும் இல்லை. இதைத் தவிர இவன் நம்முடைய சகோதரன். இவனிடம், நீ நியாயத்திற்கு உரிய வழியில் நடந்து கொள்ள வில்லை. உன்னை முன்பு மக்கள் “பீமன் தர்மாத்மா” என்றே கூறிவந்தார்கள். அத்தகைய நீ இன்று துரியோதன மன்னனை ஏன் கால்களால் எட்டி உதைக்கிறாய்? என்று கூறிப் பீமனை அவரது அதர்மச் செயலிலிருந்து தடுத்தார்.

9.24. பலராமர் கோபம் கொள்ளுதல்

துரியோதனன் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்டான். அவனை வீழ்த்திய பீமசேனன் அவனுடைய தலையைக் கால்களால் உதைப்பதைக் கண்ட பலராமர் பெரும் சினம் கொண்டார். அங்கு அனைவரின் மத்தியிலும் தன் இரு கைகளையும் உயரத் தூக்கிய ஹலதாரி பலராமர், பயங்கரமான குரலில், “பீமசேனா! உனக்குத் திக்காரம், திக்காரம். இந்தத் தர்மயுத்தத்தில் நாபிக்குக் கீழே அடிக்கப்பட்டது. அதைப் பீமசேனன் தானே செய்தார். சாஸ்திர விதியின் படி கதாயுதத்தில் நாபிக்குக் கீழே அடிக்கக் கூடாது. ஆனால் சாஸ்திர ஞானமற்ற முட்டாள் பீமசேனன் தன் விருப்பபடி

நடக்கிறான்” என்று கோபத்துடன் கூறிய பலராமர் தன் ஆயுதமான ஏர்க்கலப்பையை எடுத்துக் கொண்டு பீமனைத் தாக்க ஓடினார். பீமன் அதைக் கண்டு சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன் சகோதரரை விநயத்துடன் மிகுந்த முயற்சியோடு தடுத்து நிறுத்திவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனின் செயலை நியாயப்படுத்திப் பேசியதை ஏற்றுக் கொள்ளாத பலராமர் தன் தேரிலேறி துவாரகை நோக்கிப் பயணமானார்.

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரிடம் பீமசேனன் துரியோதனனை அவமதித்ததை ஏன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் “வார்ஷ்ணேயா! துரியோதனன் எங்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளினால் ஏற்பட்ட துயரம் பீமனுக்கு அதிகமாக இருந்தது. அதனாலேயே நான் அவரைத் தடுக்கவில்லை என்று பதிலளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தர்மராஜரின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டார்.

9.25. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

அர்ஜுனனும் பீமனுடைய வெற்றியில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். துரியோதனனை வதம் செய்து மகிழ்ந்த பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரைக் கை குவித்து வணங்கினார். மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்த கண்களுடன், வெற்றித் திருமகளால் பிரகாசித்த பீமன், யுதிஷ்டிரரிடம், “மகாராஜா! இன்று இந்தப்பூமி முழுவதும் உங்களுடையதாகி விட்டது. இதன் முட்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டதால் இது மங்களமயமாகி விட்டது. தாங்கள் இப்பூமியை அரசாண்டு தன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

மன்னா! யாருக்குக் கபடமும், ஏமாற்றுவதுமே பிரியமோ, எவன் கபடத்தால் இந்தப் பகைமைக்கு அடித்தளம் போட்டானோ, அந்த துரியோதனன் இன்று கொல்லப்பட்டான். கடுமையான சொற்களைப் பேசும் துச்சாதனன் முதலிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், கர்ணன், சகுனி முதலிய உங்கள் பகைவர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். உங்கள் பகைவர்கள் அழிந்து விட்டனர். இன்று ரத்தினங்கள் நிரம்பிய, காடுகளோடும், மலைகளோடும் இந்த பூமி முழுவதும் உங்களுடைய சேவைக்குத் தயாராக உள்ளது” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்கு மறுமொழி அழித்தார். “பீமசேனா! நீ பகையை முடித்து விட்டாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கருத்தைப் பின்பற்றி நாம் இந்தப்பூவி முழுவதையும் வென்றுவிட்டோம், என்பது சௌபாக்கியதிற்குரிய விஷயமாகும். சௌபாக்யத்தால் தாய், கோபம் என்னும் இரு கடன்களிலிருந்தும் நீ விடுபட்டு விட்டாய். வீரனே! பாக்கிய வசமாக நீ வெற்றி பெற்றாய். சௌபாக்கியத்தாலேயே நீ உன் பகைவனைக் கொன்று வீழ்த்தினாய்” என்றார்.

9.26. பாண்டவ வீரர்கள் பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

ஒரு மதங்கொண்ட காட்டுயானை சிங்கத்தால் வீழ்த்தப்பட்டதைப் போலத் துரியோதனன் பீமனால் கொல்லப்பட்டதால், பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் உள்ளத்தில் உவகை கொண்டனர். பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் தம் வஸ்திரங்களைப் பறக்க விட்டுச் சிம்ம நாதம் செய்தனர். சிலர் வில்லை டங்காரம் செய்தனர்; சிலர் நாணை ஒலித்தனர். சிலர் பெரிய சங்குகளை முழங்கினர். சிலர் முரசுகளை ஒலித்தனர். பலர் பலவகை விளையாட்டுகளை விளையாடினர். அவர்களில் பலர் பீமனின் அருகில் சென்று பாராட்டினர். “கௌரவ மன்னன் துரியோதனன் கதைப் போரில் மிகவும் பயிற்சி செய்திருந்தான். அவனை வதம் செய்து இன்று ரணபூமியில் கடினமான பெரும் பராக்கிரமத்தை நீங்கள் காட்டியுள்ளீர்கள். இந்திரன் விருத்தாசுரனைக் கொன்றது போல் நீங்கள் இந்தப் பகைவரைக் கொன்றது உயர்ந்த தரத்தைச் சேர்ந்தது.

பலவகையான போர்ப்பயிற்சிகள் செய்தும், எல்லா வகை மண்டல கதியில் சென்றும் போர்புரிந்த துரியோதனனைப் பீமனைத் தவிர வேறு யாரால் கொல்லமுடியும்? நீங்கள் பகை என்னும் கடலைத் தாண்டி விட்டீர்கள். தாங்கள் போர்க்களத்தில் துரியோதனனின் தலையை மிதித்தது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். சிங்கம் எருமையின் ரத்தத்தைக் குடிப்பது போலப் பெரும் போரில் துச்சாதனனின் குருதியைக் குடித்ததும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமே. பாரதா! விருத்தாசுரன் கொல்லப்பட்டதும், வந்திகள் இந்திரனைப் பாராட்டியதைப் போல நாங்கள் பகைவனை வதம் செய்த உங்களை வாழ்த்துகிறோம்” என்று பீமனைப் புகழ்ந்து பேசினர்.

10. ஸௌப்திக பருவம்

10.1. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்

பீமனால் வதைக்கப்பட்டு, அவமதிக்கப்பட்ட துரியோதனனைக் கண்டு மிகவும் சினம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா அதற்காகப் பழி தீர்க்க எண்ணினான். போர் முடிந்து இரவு வேளையில் கூடாரங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும், சேனையின் வீரர்கள் அனைவரையும் அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மாவின் துணையுடன் கொன்று குவித்தான்.

இச்செய்தியறிந்த யுதிஷ்டிரர் ரணபூமியில் வீழ்ந்து கிடந்த தன் புதல்வர்களைக் கண்டு பெரும் துயரடைந்தார். உபபல்லவ நகரத்தில் இருந்த திரௌபதியை நகுலன் மூலம் அழைத்து வரச் செய்தார். தன் புதல்வர்களின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டு நிலை குலைந்த திரௌபதி அஸ்வத்தாமா பழி வாங்கப்பட வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரரிடம் உறுதிபடக் கூறினாள். இல்லையெனில் தான் உண்ணா நோன்பிலிருந்து உயிர் துறப்பேன் என உபவாசத்தில் அமர்ந்தாள்.

திரௌபதி பீமசேனனிடம், பீமா! தாங்கள் கூத்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி என் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியும். இந்திரன் சம்பாகரனை அளித்தது போல் அஸ்வத்தாமாவை அழித்துவிடுங்கள். வாரணாவதத்திலும், ஹிமம்பனைச் சந்தித்த போதும் நீங்களே பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினீர்கள். முன்பு இத்தகைய பெரிய காரியங்களைச் செய்தது போல் இப்போது அஸ்வத்தாமாவையும் கொன்று விடுங்கள்” என்றாள். திரௌபதியின் துயரப் புலம்பலை பீமனால் சகிக்க முடியவில்லை. அவர் தன் சிறந்த வில்லையும், அம்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, நகுலனைச் சாரதியாக்கி, அஸ்வத்தாமாவின் தேர்ச்சக்கரத்தின் தடத்தைப் பின்பற்றி, விரைந்து தன் தேரைச் செலுத்தி அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் சென்றார்.

10.2. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவைக் கங்கைக் கரையில் காணுதல்

அஸ்வத்தாமா கங்கைக் கரையில் இருப்பதாக அறிந்த பீமசேனன் விரைந்து அங்கு வந்து சேர்ந்தார். கங்கையின் கரையில் புகழ்மிக்க மகாத்மா ஸ்ரீ க்ருஷ்ணத்வைபாயன வியாசர் பல மகரிஷிகளோடு அமர்ந்திருக்கக் கண்டார். அவர்களின் அருகிலேயே உடலில் நெய் பூசி, குசத்தாலான ஆடையணிந்து கொடியவனான அஸ்வத்தாமா அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். இதற்கிடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும், யுதிஷ்டிரருடன் அங்கு வந்து விட்டனர்.

10.3. அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரப்பிரயோகம்; அஸ்வத்தாமா தன் மணியை அளித்தல்

பீமன் கையில் வில்லோடு வருவதையும், அவர்கள் பின் சகோதரர் இருவருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வருவதையும் அஸ்வத்தாமா பார்த்தான். இதனால் பயம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா தன் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். இந்த அஸ்திரம் பாண்டவர் அனைவரையும் அழிக்கட்டும் என்று கூறினான். அஸ்வத்தாமாவின் மனோபாவத்தை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தைச் சாந்தப் படுத்துமாறு கூறினார். அர்ஜுனனும் பகைவனின் பிரம்மாஸ்திரம் சாந்த மடையட்டும் எனச் சங்கல்பித்து பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். இச்சமயம் நாரதமகரிஷியும் அங்கு தரிசனம் அளித்தார். வியாசரும், நாரதரும் அந்த அஸ்திரங்களை அமைதிப் படுத்தவே அங்கு வந்தனர்.

வியாச மகரிஷியும், நாரதரும் அவ்வஸ்திரங்களுக்கிடையில் நின்று கொண்டனர். வியாசர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் தன்னுடைய பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பக் பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அஸ்வத்தாமாவால் தன்னுடைய பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற முடியவில்லை. வியாசர் அஸ்வத்தாமாவிடம் அவனது தலையிலிருந்த மணியை யுதிஷ்டிரரிடம் அளிக்கக் கூறினார். தன்னுடைய சிரசில் இருந்த மணியை அளித்த அஸ்வத்தாமா அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெறமுடியாமல் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விடுத்தான்.

10.4. பீமசேனன் மணியைத் திரௌபதியிடம் அளித்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு பாண்டவர்கள் காற்றினும் கடுகிச் செல்லும் குதிரைகள் மூலம் மீண்டும் கூடாரத்தினை அடைந்தனர். ஆனந்தத்தை இழந்து துயரக் கடலில் மூழ்கியிருந்த கிருஷ்ணாவிடம் சென்றனர். பின்னர் யுதிஷ்டிர மன்னரின் ஆணையைப் பெற்று பீமசேனன் அந்த மணியைத் திரௌபதியிடம் அளித்துக் கூறினார், “திரௌபதி! இது உன் புதல்வர்களைக் கொன்ற அஸ்வத்தாமாவின் மணியாகும். உன்னுடைய அந்தப் பகைவனை நாங்கள் வென்றுவிட்டோம். எனவே சோகத்தை விட்டு எழுந்திரு.

கிருஷ்ணனே! யுதிஷ்டிர மன்னர் அமைதியை விரும்பிச் சமாதானம் செய்து கொள்ள எண்ணிய போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் நீ என் அவமானத்தை மறந்து சமாதானம் செய்வதால் எனக்குப் பதியும் இல்லை. புதல்வர்களும் இல்லை. சகோதரர்களும் கிடையாது. நீயும் இல்லை” என்று கடுமையான சொற்களைக் கூறினாய். கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி நீ அந்த சொற்களை

நினைவு கூற வேண்டும். நமது ராஜ்யத்தைக் கொள்ளையடித்த பாவி துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான். துச்சாதனனின் குருதியையும் நான் பருகி விட்டேன். பகைக்கு முழுமையாக பழிவாங்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது ஏதேனும் பேச விரும்பும் மக்கள் நம்மை நிந்திக்க முடியாது. நாங்கள் அஸ்வத்தாமாவை வென்று பிராமணன், குருவின் புதல்வன் என்பதால் மட்டுமே உயிரோடு விட்டோம். தேவி! அவனுடைய புகழ் முழுவதும் மண்ணோடு மண்ணாகி விட்டது. சரீரம் மட்டுமே மீதமுள்ளது. அவனுடைய மணியும் பிடுங்கப்பட்டு விட்டது. அவனை ஆயுதத்தைப் போடும் படி செய்யப்பட்டது” என்று கூறினார்.

திரௌபதி பீமசேனனிடம், “பாரதா! குருவின் புதல்வன் எனக்கும் குருவிற்குச் சமமானவன். நான் புதல்வர்களின் வதத்திற்குப் பழிவாங்க மட்டுமே விரும்பினேன். அதை அடைந்து விட்டேன். மகாராஜா இந்த மணியைத் தன் தலை மீது அணியட்டும்” என்றாள். அப்போது யுதிஷ்டிரர் திரௌபதி கூறியவாறு அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்து பெறப்பட்ட அந்த மணியைத் தன் தலை மீது அணிந்து கொண்டார்.

11. ஸ்த்ரீ பருவம்

11.1. திருதராஷ்டிர மன்னர் பீமசேனன் போன்ற இரும்புப் பதுமையை இறுக்கி உடைத்தல்

பின்னர் இறந்தவர்களுக்கான இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்ய ராஜ குலப் பெண்களுடன் கங்கைக் கரைக்கு வந்த திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சாத்யகி, யுயுத்சுவுடனும் சென்றார். யுதிஷ்டிரர் முதலில் மன்னரை வணங்கித் தன் பெயரைக் கூறினார். பின்னர் திருதராஷ்டிரர் பீமசேனனைத் தேடலானார். அவர் மனத்தில் பீமனிடம் தீய எண்ணம் தோன்றியது. அவர் பீமனைக் கொன்று விட விரும்பினார். அவரது எண்ணத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிந்துவிட்டார்.

திருதராஷ்டிரனை வணங்குவதற்குச் சென்ற பீமசேனனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மன்னரின் கைகளில் சிக்காமல் இழுத்து விலக்கிவிட்டார். துரியோதனன் பயிற்சி செய்து வந்த பீமனைப் போன்ற இரும்புப் பதுமையை திருதராஷ்டிரர் முன் வைத்தார். அதனைப் பீமன் என்று கருதி, தன் இருகைகளாலும் இறுக்கி அழுத்திய திருதராஷ்டிரர் அதனைப் பொடிபொடியாக்கிவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரன் என்னும் ஆபத்திலிருந்து பீமசேனனைக் காப்பாற்றிவிட்டார்.

11.2. பீமசேனன் காந்தாரி உரையாடல்

பின்னர் பாண்டவர் அனைவரும் திருதராஷ்டிரரால் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர். தன் தவற்றிற்காக வருந்திய திருதராஷ்டிர மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்டு அமைதியடைந்தார். நடந்த அனைத்திற்கும் தன்னுடைய குற்றங்களே காரணம் என்பதை உணர்ந்து பீமர் ஜனர்களையும், நகுல சகதேவரையும் அணைத்துக் கொண்டு வாழ்த்தினார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிர மன்னரின் அனுமதியுடன் காந்தாரியைப் பார்க்க விரும்பினர். புத்திர சோகத்தால் துயரத்தில் மூழ்கியிருந்த காந்தாரி பாண்டவர்களைச் சபிக்க எண்ணினாள். திவ்ய திருஷ்டி உடையவரான வியாசர் பகவான் பாண்டவர்களைக் காப்பற்ற விரும்பி விரைந்து காந்தாரியிடம் வந்தார். பாண்டவர்களைச் சபிக்கக் கூடாது என அறிவுறுத்தினார். துரியோதனன் ஆசி பெற வந்த போதெல்லாம், 'தர்மம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கேயே வெற்றியும் உள்ளது' என்று காந்தாரி தன் புதல்வனிடம் கூறியதை நினைவுபடுத்தினார். உன் சொற்படியே தர்மத்தின் பக்கம் வெற்றி கிடைத்துள்ளது. இப்போது சினத்தைத் தடுத்துக் கொள் என்றார். காந்தாரி வியாசரிடம், பீமசேனன் துரியோதனனைக் கதாயுத்தத்திற்கு அழைத்து அதர்மமாகவே நாபிக்குக் கீழ் அடித்துக் கொன்றதாலேயே தான் சினம் கொண்டதாகக் கூறினாள். மேலும் சூர

வீரர்கள் தம் உயிரைக் காப்பற்றிக் கொள்வதற்காகவே கதாயுத்தத்தின் தர்மத்தை எவ்வாறு மீறமுடியும்? என்றும் வினவினாள்.

காந்தாரியின் பேச்சைக் கேட்ட பீமசேனன் பயந்தவரைப் போல விநயத்துடன் பதிலளித்தார்; “தாயே! இது தர்மமோ, அதர்மமோ நான் துரியோதனனிடமிருந்து என் உயிரைக் காப்பற்றிக் கொள்ளவே அவ்வாறு செய்தேன். பல மிகுந்த உங்கள் புதல்வனை யாரும் தர்மத்திற்கேற்றவாறு போர் புரிந்து கொல்லமுடியாது. ஆகவே தான் நான் அவ்வாறு செய்தேன். முன்பு அவன் யுதிஷ்டிரரை அதர்மமாகவே வென்றான். எங்களை எப்போதும் எம்மாற்றிக் கபடம் செய்து வந்தான். ஆகவே நானும் அவனிடம் அதர்மமான நடத்தையை மேற்கொண்டேன். கௌரவ சேனை முழுவதிலும் தான் ஒருவன் மட்டுமே தப்பி, கதாயுத்தத்தில் என்னைக் கொன்று அவன் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பினான். அவன் ராஜ்யத்தை அபகரித்து விடக்கூடாது என்றே தகுதியற்ற முறையில் அவனைக் கொன்றேன்.

திரௌபதி ஒற்றை வஸ்திரத்துடன் ரஜஸ்வலையாக இருந்த போது அவனிடம் உங்கள் புதல்வன் கூறியது அனைத்தையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். உங்கள் புதல்வன் நிறைந்த சபையில் திரௌபதிக்குத் தன் இடது தொடையைக்காட்டி இதை விட அதர்மச் செயலைச் செய்தான். தீய நடத்தையுள்ள அவனை அப்போதே நாங்கள் கொன்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் தர்மராஜரின் கட்டளையால் பேசாமல் இருந்தோம். உங்கள் புதல்வனே பகை என்னும் தீயைக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்தான். எங்களைக் காட்டிற்கு அனுப்பித் துன்பப்படச் செய்தான். ரணபூமியில் அவனை வதம் செய்து எங்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற்றோம். இப்போது எங்கள் சினம் அமைதியடைந்து விட்டது” என்று காந்தாரியிடம் கூறினார்.

காந்தாரி பீமசேனனிடம், “மகனே! நீ என்னிடம் கூறும் குற்றங்கள் அனைத்தையும் துரியோதனன் செய்துள்ளான். பாரதா! விருஷசேனன் நகுலனின் குதிரைகளைக் கொன்று அவரைத் தேரிழக்கச் செய்த போது நீ போரில் துச்சாதனனைக் கொன்று அவன் குருதியைப் பருகினாய். அச்செயல் சத்புருஷர்களால் நிந்திக்கப்படும், நீச புருஷர்களால் செய்யப்படும் கோர, குருரமான காரியமாகும். வருகோதரா! நீ அத்தகைய குருரமான காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். என்று குற்றம் சாட்டினாள்.

பீமசேனன் அவனிடம், “தாயே! மற்றவருடைய உதிரத்தைப் பருகுவதே கோரமானது என்றால் தன்னைப் போன்ற தன் சகோதரரின் குருதியை எவ்வாறு பருக முடியும்? தாயே! தாங்கள் துயரப்பட வேண்டாம். அந்த ரத்தம் என் பற்களையும், உதடுகளையும் தாண்டி மேலே செல்ல வில்லை. என்னுடைய இருகைகள் மட்டுமே ரத்தத்தால் நனைந்தன. என்பதை சூரியரின் புதல்வனான யமராஜன் அறிவார். போரில் நகுலன் தேரிழந்த

போது துச்சாதனன் சகோதரர்கள் உல்லாசமும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டனர். நான் குருதியைப் பருகுவது போல் அவர்களின் மனத்தில் பயத்தைத் தோற்றுவித்தேன். அத்துடன் சூதாட்டத்தின் போது, திரௌபதியின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்த சமயம் நான் செய்த சபதமும் என் மனத்தில் இருந்து வந்தது.

அரசியே! நான் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றாவிட்டால் கூடித்திரிய தர்மத்திலிருந்து நிரந்தரமாக வழுவிவிருப்பேன். காந்தாரி மாதா! தாங்கள் என்னிடம் குற்றம் காணவேண்டாம். நாங்கள் எந்தக் குற்றமும் செய்யாத போது, எங்களுக்குக் கொடுமை செய்த உங்கள் புதல்வர்களை நீங்கள் தடுக்கவில்லை. பிறகு இப்போது ஏன் என் மீது குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள்” என்று கேட்டார்.

காந்தாரி அவரிடம், “மகனே! நீ வெல்ல முடியாத வீரன். நீ இந்த முதிய மன்னரின் நூறு புதல்வர்களைக் கொன்ற போது மிகச் சிறிய தவறு மட்டுமே செய்திருந்த ஒரு புதல்வனையாவது ஏன் உயிருடன் விட வில்லை? நாங்கள் இருவரும் கிழவர்களாகிவிட்டோம். எங்கள் அரசையும் நீங்கள் பிடுங்கிக் கொண்டீர்கள். இத்தகைய நிலையில் இரு குருடர்களான எங்களுக்கு உதவ ஒரே ஒரு புதல்வனை மட்டும் நீ ஏன் உயிருடன் விடவில்லை? ஒருக்கால் நீ தர்மப்படி நடந்து எங்களின் ஒரு புதல்வனையாவது உயிருடன் விட்டிருந்தால் எனக்கு இவ்வளவு துயரம் உண்டாகி இருக்காது” என்று பீமனிடம் கூறினாள்.

11.3. போரில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்யப்படுதல்

பின்னர் பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் குந்தி மாதாவைச் சந்தித்தனர். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் தன் புதல்வர்களைச் சந்தித்த குந்தி அவர்களை உச்சி மோந்தார். அதன் பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னருடன் அனைவரும், அரண்மனைப் பெண்களுடன் போர்க்களம் சென்றனர். திருதராஷ்டிர மன்னர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் போரில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும் உரிய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்ய ஆணையிட்டார். விதுரர், சஞ்ஜயன், யுயுத்ஸு முதலியோர் காரியங்களைச் செய்து முடித்தனர். பின்னர் கங்கையில் மூழ்கி நீர் தானம் அளித்தனர். அச்சமயம் குந்தி யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணன் அவருடைய மூத்த சகோதரன் என்ற உண்மையைக் கூறி கர்ணனுக்கு நீர் அளிக்க வேண்டினாள். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே செய்தார். பின்னர் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக கங்கைக் கரையிலேயே ஒருமாதம் அனைவரும் தங்கியிருந்தனர். அச்சமயம் அவர்களைக் காண்பதற்காக வியாசர், நாரதர், கண்வர், தேவஸ்தானர் தேவலர் முதலிய மகரிஷிகளும், சீடர்களும் வந்தனர்.

12. சாந்தி பருவம்

12.1. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை விரும்பாமல் கானகம் செல்ல விரும்பிக் கூறுதல்

அப்போது யுதிஷ்டிர மன்னர் நாரத மகரிஷியிடம் கர்ணனின் பிறப்பு பற்றிக் கூறி, கர்ணனுக்கு எவ்வாறு சாபம் ஏற்பட்டது என்பதைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டார். தன் மூத்த சகோதரனைக் கொன்று, தன் புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டு, உற்றார் உறவினர்களையும் இழந்து பெற்ற ராஜ்யத்தை ஆள அவர் விரும்பவில்லை. பெரும் துயரத்தில் மூழ்கிய அவர் ராஜ்யத்தைத் துறந்து, கானகம் சென்று தவ வாழ்வில் ஈடுபடப் போவதாகக் கூறினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தை மறுத்து, செல்வத்தின் பெருமையை விவரித்தார். ராஜதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து யாகங்களைச் செய்யுமாறு கூறினார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனின் சொற்களை ஏற்காமல் சன்யாச வாழ்க்கையை விரும்புவதாக உரைத்தார்.

12.2. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரருக்கு, துறவைத் துறந்து, தன் கடமையைச் செய்ய வற்புறுத்துதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் பீமசேனன் அவரிடம் பேசலானார். “மன்னா! மந்த அறிவும், அர்த்த ஞானமும் இல்லாத பிராமணன் மந்திரத்தைப் பாடம் செய்வதிலேயே மூழ்கியிருப்பதைப் போலத் தங்களுடைய அறிவும் இருக்கிறது. ராஜதர்மத்தை நிந்தித்துத் தாங்கள் சோம்பலான வாழ்க்கையைக் கழிக்கவே தீர்மானித்தீர்கள் என்றால் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களை அழித்ததால் என்ன பலன் கிடைத்தது? கூத்திரியர்களுக்குரிய வழியில் செல்லுபவர்கள், தங்கள் சகோதரன் மீது இரக்கம், கருணை, மென்மை போன்ற பாவங்களை வைப்பதில்லை. உங்கள் இதயத்தில் ஏன் இவையனைத்தும் உள்ளன?

உங்கள் கருத்து இத்தகையது என்பதை முதலிலேயே அறிந்திருந்தால் நாங்கள் ஆயுதம் எடுத்திருக்கமாட்டோம். யாரையும் வதம் செய்திருக்கவும் மாட்டோம். உங்களைப் போலவே சரீரம் விடுபடும் வரை பிச்சை எடுத்தே வாழ்க்கையைக் கழித்திருப்போம். பிறகு மன்னர்களின் இந்தப் பயங்கரப் போரும் நடந்திருக்காது. கூத்திரிய தர்மத்தை அறிந்தவர்கள் தன் ராஜ்ஜியம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் போது யாரவது அதில் தடையோ, விரோதமோ செய்தால் அவர்களைக் கொன்று விட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

யுதிஷ்டிரரே! நமது ராஜ்யதிற்குத் தடையாக இருந்த குற்றவாளிகள் அனைவரையும் நாம் கொன்று போட்டோம். அவர்களைக் கொன்று தர்மப்படி, கிடைத்த இந்த பூமியைத் தாங்கள் அனுபவியுங்கள். ஒருவன்

பெரிய மரத்தில் தேனை இறக்கிக் கொண்டுவந்து, அதை உண்ணும் முன்பே மரணமடைவது போல நம்முடைய முயற்சியும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மனிதன் பகைவரை வதம் செய்தபிறகு தன்னையே கொன்று கொள்வது போல நம்முடைய இந்த செயலும் உள்ளது. பசியுள்ள மனிதன் உணவைப் பெற்று அதை உண்ணமுடியாதது போல நம்முடைய காரியம் பலனின்றிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

பாரதா! நாம் தான் இங்கு நிந்தைக்குப் பாத்திரமாகியுள்ளோம். உங்களைப் போன்ற அற்ப புத்தியுடைய மனிதனை மூத்த சகோதரனாகக் கருதி உங்கள் பின்னால் செல்லுகிறோம். பாஹுபலம் மிக்க, அஸ்திர சஸ்திர வித்வான்களான, தைரியம் மிக்க நாங்கள் திறமையற்றவர்களைப் போல ஒரு கோழை சகோதரனின் ஆக்கொயில் இருக்கிறோம். நாங்கள் முன்பு சரணமில்லாதவர்களுக்குச் சரணமளிப்பவர்களாக இருந்தோம். ஆனால் இன்று எங்களுடைய பொருளே வீணாகிவிட்டது.

சகோதரா! ஆபத்துக் காலத்தில் அல்லது முதுமையால் தளர்ந்து விட்ட போது, அல்லது பகைவர்களால் செல்வத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப் பட்டபோது மனிதன் சன்யாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் போரில் ராஜ்யத்தை வென்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூடித்திரியர்கள் சன்யாசம் ஏற்பது தர்மத்தை மீறுவது என்றே சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதனால் கூடித்திரிய தர்மத்திற்காகவே பிறந்து, கூடித்திரிய தர்மத்திலேயே ஈடுபட்டு, கூடித்திரிய தர்மத்தையே பின்பற்றி வாழும் கூடித்திரியர்கள், தாமே அந்த கூடித்திரிய தர்மத்தை எவ்வாறு நிந்திக்க முடியும்? இதற்காக கூடித்திரியர்களுக்கு யுத்த தர்மத்தைச் சட்டமாகச் செய்த அந்த இறைவனையே ஏன் நிந்திக்கக் கூடாது?

யார் புத்திர-பௌத்திரர்களைக் காப்பாற்றத் திறனற்றவர்களோ, தேவ, ரிஷி பித்ருக்களைத் திருப்தி செய்ய இயலாதவர்களோ, விருந்துபசரிக்கும் சக்தி இல்லாதவர்களோ, அத்தகைய மனிதர்களே தனியாகக் காடுகளுக்குச் சென்று சுகமாக வாழ்க்கையைக் கழிக்க முடியும். எப்போதும் காட்டில் இருந்தாலும், மான்களும், பன்றி, பறவைகளும் சொர்க்கம் அடைவதில்லை. புண்ணியம் கிடைப்பது வேறு வகையாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு மன்னன் சன்யாசத்தால் சித்தி அடைந்து விடும்போது, மரங்களும் மலைகளும் விரைவில் சித்தி பெற்றுவிடலாம். ஏன் எனில் இவை எப்போதும் சன்யாசி, உபத்திரவம் அற்றவை. பொருள் சேர்க்காதவை.

கர்மம் செய்யாத மனிதனுக்கு ஒரு போதும் எந்த சித்தியும் கிடைப்பதில்லை. உலகம் முழுவதும் எவ்விதம் தம் கர்மங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. என்பதைப் பாருங்கள். யோசியுங்கள். நீங்களும் கூடித்திரியனுக்கு உரிய கடமையைச் செய்ய வேண்டும். கர்மங்களை விடுபவன் ஒருபோதும் சித்தி பெறுவதில்லை” என்று தன் கர்மத்தில் ஈடுபட யுதிஷ்டிரரை வற்புறுத்தினார்.

12.3. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் அனுபவித்த துயரங்களை நினைவுபடுத்தல் அரசாட்சியும், யாகமும் செய்யும் படித் தூண்டுதல்

பீமசேனனைத் தொடர்ந்து அர்ஜுனன் பிராமண சிறுவர்களுக்கு இந்திரன் பறவை ரூபத்தில் க்ருகஸ்தாஸ்ரமத்தின் சிறப்பை உபதேசித்ததை யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் காட்டினார். பின்னர் நகுலனும், சகதேவனும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை அளித்தனர். திரௌபதி தேவியும் ராஜதண்டம் தரித்துப் பூமியை ஆளும்படி அறிவுறுத்தினாள். அர்ஜுனன் தண்டனையின் மகிமையை எடுத்து விளக்கினார். பீமசேனனும் தன் தமையனுக்குத் தாங்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளையும், துயரங்களையும் நினைவுபடுத்திப் பேச தொடங்கினார்.

“மன்னா! தாங்கள் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவர். நீங்கள் அறியாதது எதுவுமில்லை. நாங்கள் உங்களிடமிருந்து நஷ்டத்தையே பெற்று வருகிறோம். நாங்கள் உங்களுக்குப் பாடம் சொல்லித்தருவதில்லை. நானும் பலமுறை மனத்தில் பேசக்கூடாது. பேசக்கூடாது என்று தான் தீர்மானிக்கிறேன். ஆனால் அதிக துயரத்தால் பேச நேரிடுகிறது. தாங்கள் நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். உங்களுடைய இந்த கலக்கத்தால் எல்லாமே ஐயத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டது. எங்கள் உடலிலும், மனத்திலும் துயரமும் பலவீனமும் தோன்றிவிட்டது. எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்த, மன்னரான தாங்கள் ஏன் கோழையைப் போல், மோகத்தில் ஆழ்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு உலகத்தின் கதி, அகதி இரண்டும் தெரியும். நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் தெரியும். இத்தகைய நிலையில் நீங்கள் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய காரணத்தை நான் கூறக் கேளுங்கள்.

மன்னா! மனிதனுக்கு உடல் சம்பந்தமான, மனசம்பந்தமான என்னும் இருவகை வியாதிகள் உள்ளன. இவை ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று உண்டாவதில்லை. சிலசமயம் உடல் வியாதியும் உண்டாவது நிச்சயமாகும். கடந்து போன மானசீக, சரீர துக்கதிற்காகத் துயரப்படுபவன் ஒரு துக்கத்தில் இருந்து இன்னொரு துக்கத்தைப் பெறுகிறான். அவன் இரண்டிரண்டு அனர்த்தங்களை அனுபவிக்க நேருகிறது.

குளிர், வெப்பம், வாயு மூன்றும் சரீரத்தின் குணங்களாகும். இவை சமநிலையில் இருப்பதே ஆரோக்கியமாகக் கூறப்படுகிறது. ஏதேனும் ஒன்று அதிகமானாலும் அதற்கு மருத்துவம் கூறப்பட்டுள்ளது. சத்வம், ரஜஸ், தமம் என்பவை மூன்று மானசிக குணங்கள் இந்த மூன்று குணங்களும் சமமான நிலையில் இருப்பதே மன ஆரோக்கியத்தின் லக்ஷணமாகும். மகிழ்ச்சி (சத்வம்) யின் மூலம் சோகம் (ரஜோ குணம்) விலகுகிறது. சுகத்தில் இருக்கும் ஒருவன் துயரமான விஷயங்களையும் துயரத்தில் இருப்பவன்

சுகமான விஷயங்களையும் நினைக்க விரும்புகிறான். ஆனால் தாங்கள் துக்கத்துடன் இருந்து துக்கத்தையும், சுகத்தோடு இருந்து சுகத்தையும், துயரமான நிலையில் சுகத்தையும், சுகமான நிலையில் துக்க விஷயங்களையும் நினைக்க விரும்பவில்லை. ஏன் எனில் பாக்கியம் பலம் உடையது. அல்லது தங்களுடைய இயல்பே துன்பம் அனுபவிப்பது என்றும் கூறலாம்.

கௌரவ சபையில் பாண்டு புதல்வர்கள் கண் முன்பே கிருஷ்ணா இழுத்து வரப்பட்ட விஷயம் தங்களுக்கு நினைவில்லையா? மான் தோல் அணிந்து வனவாசத்தில் மிகப்பெரிய காடுகளில் வாழ நேர்ந்ததைத் தாங்கள் நினைக்க வில்லையா? ஜடாசுரன், சித்ரசேனன் இவர்களுடன் நடந்த போர், ஜயத்ருதனால் நேர்ந்த அவமானம், அஞ்ஞாத வாசத்தின் போது கீசகன் உங்கள் கண் முன்பே திரௌபதியைக் காலால் உதைத்தது அனைத்தையும் தாங்கள் எவ்வாறு மறந்துவிட்டீர்கள்? பலசாலிகளான நாம் விராட நகரத்தில் தாசர்களைப் போலச் சேவை செய்வதையும் நினைபுங்கள்.

பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் போர் நடந்ததது போல மற்றொரு போர் உங்கள் முன் வந்துள்ளது. இப்போது தாங்கள் தனியாகத் தங்கள் மனதோடு போரிட வேண்டும். இந்தப் போரில் அம்புகளுக்கும், நண்பர்களுக்கும் வேலையில்லை. தாங்கள் மட்டுமே போரிட வேண்டும். தங்கள் முன் வந்துள்ள இந்தப் போரில் வெற்றி பெறாமல் தாங்கள் உயிரை விடுவீர்களானால், மற்றொரு சரீரத்தைத் தரித்து அதே பகைவர்களோடு நீங்கள் மறுபடி போரிட நேரிடும். மகாராஜா! இந்தப் போரில் தாங்கள் மனத்தைத் தோற்கச் செய்யாவிடில் தாங்கள் எந்த நிலை அடைவீர்கள் என்று தெரியாது. வென்று விட்டால் அவசியம் காரியம் கைகூடப்பெறுவீர்கள்.

தாங்கள் தந்தை, பிதாமகர்களின் வழியில் சென்று ராஜ்யத்தை ஆளுங்கள். துச்சாதனன் கையிலிருந்து திரௌபதியின் கேசம் விடுபட்டதைப் போலப் போரிலிருந்து தாங்கள் விடுதலை பெற்றது சௌபாக்கிய விஷயமாகும். பார்த்தா! தாங்கள் முறைப்படி தக்ஷிணையளித்து அஸ்வமேதயாகத்தை நிறைவேற்றுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் உங்கள் ஆணையை நிறைவேற்றுவோம்” என்று பீமசேனன் உரைத்தார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரர் அவரது பேச்சைக் கேட்கவில்லை.

13. ஆஸ்வமேதீக பருவம்

13.1. யுதிஷ்டிரர் மருத்மன்னரின் செல்வத்தைப் பெற விரும்பி பீமசேனனுடன் ஆலோசித்தல்: பீமசேனன் பதில் அளித்தல்

இறுதியாக யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகை திரும்பினார். வியாசர் அஸ்தினாபுரம் வந்து, முன்பே தான் கூறிய படி மருத்மன்னர் இமயத்தில் விட்டுச் சென்ற செல்வத்தைப் பெற்று அஸ்வமேத யாகம் செய்யும் படி ஆணையிட்டுச் சென்று விட்டார். தர்மராஜர் வியாசமகரிஷியின் சொற்படி மருத்மன்னர் விட்டுச் சென்ற செல்வத்தை இமயத்திலிருந்து எடுத்து வர விரும்பித் தன் சகோதரர்களுடன் ஆலோசனை செய்தார். அவர் அது தொடர்பாக பீமசேனனின் கருத்தைக் கூறுமாறு கேட்டார். பீமன் தர்மராஜருக்குப் பதில் அளித்தார்.

பீமசேனன் கைகுவித்து தன் தமையனை வணங்கிக் கூறலானார். “மகாபாஹோ! தாங்கள் வியாசர் கூறியவாறு செல்வத்தைக் கொண்டு வர நினைப்பது எனக்குப் பிரியமான விஷயமாகும். மகாராஜா! நமக்கு மருத்மன்னரின் செல்வம் கிடைக்குமானால், நம்முடைய காரியம் அனைத்தும் நிறைவேறிவிடும். உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகும். நாம் இமயத்தை வணங்கி, சடையணிந்த மகேஸ்வரனை ஆராதித்து அந்த செல்வத்தை எடுத்து வருவோம்.

நாம் அறிவாலும், வாக்காலும், செயலாலும் தேவாதி தேவன் மகேஸ்வரனையும் அவரைச் சார்ந்தவர்களையும் ஆராதனை செய்து அந்த செல்வத்தை நிச்சயம் பெற்று விடுவோம். அந்த செல்வம் கின்னரர்களால் காப்பாற்றப்பட்டாலும், பகவான் சங்கரன் மகிழ்ச்சியடைந்தால் அவர்கள் அச்செல்வத்தை நமக்கு அளித்துவிடுவார்கள். எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும் பரமேஸ்வரன் தன் பக்தர்களுக்கு அமரத்துவம் அளிக்கிறார் என்றால் சொர்ணத்தைப் பற்றி என்ன கூறுவது?

முன்பு நாம் வனவாசம் செய்த போது, சங்கரன் அர்ஜுனனிடம் மகிழ்ச்சியுற்று அவருக்கு பாசபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், ரௌத்ராஸ்திரம் ஆகியவற்றை அளித்துள்ளார். செல்வத்தை அளிப்பது அவருக்குப் பெரிய விஷயமல்ல. நாம் அவருடைய பக்தர்கள். அவர் அருளாலேயே நம் ராஜ்யத்தைப் பெற்றோம். அவர் நம்மிடம் மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளார். அபிமன்யு வதத்திற்குப் பின் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல அர்ஜுனன் சபதம் செய்த போது, இரவில், கனவில், அவருக்குத் தரிசனமளித்து பகலில் போரின் போது அர்ஜுனனுக்கு முன் இருந்து தன் திரிகூலத்தால் பகைவரைக் கொன்றார். மகேஸ்வரனின் அருளாலேயே பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவரே அஸ்வமேத யாகத்தை வெற்றியுடன் நடத்தி முடிப்பார்” என்று பதிலுரைத்தார்.

அர்ஜுனன் முதலியோரும் பீமனின் சொற்களைக் ஏற்றுக் கொண்டனர். தர்மராஜர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர்கள் இமயம் செல்லத் தீர்மானித்து; 'துருவசன்யக' நகூத்திரத்தில் பகலில் யாத்திரைக்குத் தயாராயினர். சுரசிரேஷ்டரான மகேஸ்வரனை முதலில் பூஜித்தனர். இனிய பதார்த்தங்களை அர்ப்பணித்து வணங்கினார். திருதராஷ்டிரர் முதலியோரை யுயுத்சுவின் பாதுகாப்பில் விட்டு, பிராமணர்களும், நகரவாசிகளும் மங்களமான ஆசிகளை வழங்க, பாண்டவர் இமயம் நோக்கி யாத்திரை செய்தனர்.

13.2. பாண்டவர்கள் இமயத்தில் செல்வத்தைச் சேகரித்து அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

பீமசேனனின் ஆலோசனைப் படி பாண்டவர்கள் சேனையுடனும், வாகனங்களுடனும் துருவசன்யக நகூத்திரத்தில் பகலில் யாத்திரையைத் தொடங்கினர். மகேஸ்வரனைப் பூஜை செய்து, இனிப்பு அன்னம், பாயசம், புஆ, சதைப்பற்றுள்ள பழங்களைச் சமர்ப்பித்து அவரைத் திருப்தி செய்து ஈஸ்வரனின் ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்டனர். பல காடுகள், நதிகள், மலைகள், குன்றுகள் ஆகியவற்றைக் கடந்து செல்வம் புதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தை அடைந்தனர். ஒரு சமதளமான இடத்தில் குடியிருப்புகள் அமைத்துத் தங்கினர். பிறகு ஒரு சுபநாளில் உபவாசம் இருந்து பகவான் சங்கரனையும், அவருடைய பார்ஷதர்களையும் பூஜை செய்தனர். செல்வத்தின் தலைவனான குபேரனையும் வணங்கினர்.

பிறகு அவர்கள் செல்வத்தைத் தோண்டத் தொடங்கினர். சிறிது நேரத்திலேயே தங்கத்தாலான ஆயிரக்கணக்கான பொருட்களும், பாத்திரங்களும் கிடைக்கப் பெற்றனர். 16 கோடி 8 லக்ஷத்து 24 ஆயிரம் பாரம் சுவர்ணத்தைத் தோண்டி எடுத்து வாகனங்களில் ஏற்றி மெல்ல, மெல்ல அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். பெரும் பாரத்தால் சவாரிகள் களைப்படையாமல் இருக்க இடையில் தங்கி ஓய்வெடுத்து அஸ்தினாபுரம் நெருங்கினர்.

இதற்கிடையில் அஸ்தினாபுரத்தில் உத்தராவின் கர்ப்பத்தில் இருந்த அபிமன்யுவின் புதல்வன் இறந்தே பிறந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அஸ்வத்தா மாவின் பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து அவனை விடுவித்து உயிர்பிழைக்கச் செய்துவிட்டார். பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரம் நெருங்கியதை அறிந்து யது குலத்தினர் அவர்களை எதிர் கொண்டழைத்தனர். யுதிஷ்டிரர் பெரும் செல்வத்துடன் திரும்பியதால் அஸ்தினாபுரம் திருவிழாக்கோலம் பூண்டது. அஸ்தினாபுரம் திரும்பியதும் பாண்டவர்கள் பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு செய்தியைக் கேட்டு வியந்து மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயனர் வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து

அஸ்வமேதயாகத்திற்காக ஆணையிட்டார். யாக குதிரை தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது. வியாசர் ஆலோசனைப்படி அர்ஜுனன் யாக குதிரையைப் பின் தொடர்ந்து பல தேசங்களுக்கும் சென்று அஸ்தினாபுரம் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். அவர் விரைவாக அஸ்தினாபுரம் வந்து அடைந்து விடுவார் என்பதை ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனிடம் யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யக் கட்டளையிட்டார்.

13.3. யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி பீமசேனன் யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்

அன்று மாசி மாச சக்லபக்ஷ துவாதசி திதி, பூச நட்சத்திரம் கூடிய சுபநாள் யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனை அழைத்து இவ்வாறு கூறினார்; “பீமசேனா! உன் தம்பி அர்ஜுனன் குதிரையுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறார். என்னும் செய்தியை நான் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். வருகோதரா! யாகம் தொடங்கும் நேரம் சமீபித்து விட்டது. மாசி மாதத்து பெளர்ணமி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இடையில் பங்குனி மாதம் மட்டுமே இருக்கிறது. ஆகவே, வேதத்தில் சிறந்த வித்வான் பிராமணர்கள் மூலம் அஸ்வமேத யாகத்திற்கான சிறந்த, உத்தமமான இடத்தைத் தேர்வு செய்” என்றார்.

பீமன் யுதிஷ்டிரர் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனன் குதிரையுடன் திரும்புவதைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். யாக காரியங்களில் சிறந்த பிராமணர்களுடனும், சிற்பக் கலையில் வல்ல சிற்பிகளோடும் நகரத்திற்கு வெளியே சென்றார். அவர்கள் ஆலோசனையுடன் சாலவிருக்ஷங்கள் நிரம்பிய அழகிய இடத்தைச் தேர்வு செய்து அதனை நாற்புறமும் அளக்கச் செய்தார். பிறகு அழகிய யாக பூமியை முறைப்படி நிமாணிக்கச் செய்தார். அந்த பூமியில் நூற்றுக்கணக்கான மாளிகைகள் எழுப்பப்பட்டன.

தங்கமும், ரத்தினங்களும் இழைக்கப்பட்டு யாக சாலை அலங்கரிக்கப்பட்டது. சாஸ்திர முறைப்படி நிர்மாணிக்கப்பட்ட அந்த யாக சாலையில் எல்லா இடங்களிலும் பீமன் தூய தங்கத்தையே பயன்படுத்தினார். அந்தப் புரப் பெண்களும், பல்வேறு தேசத்தின் மன்னர்களும், பல இடங்களில் இருந்து வந்த பிராமணர்களும் தங்குவதற்கேற்ற வகை வகையான மாளிகைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் சிற்ப சாஸ்திரத்தின் படி நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

பிறகு யுதிஷ்டிரரின் ஆணையைப்பெற்று பல்வேறு தேசத்து மன்னர்களுக்கு அழைப்பு அளிப்பதற்கு பீமசேனன் ஏராளமான தூதர்களை அனுப்பினார். அழைக்கப்பட்ட மன்னர்களும், யுதிஷ்டிரருக்கு அளிப்பதற்காக

பலவகை ரத்தினங்களையும், பெண்களையும், குதிரைகளையும், ஆயுதங்களையும் எடுத்து கொண்டு அஸ்தினாபுரம் வந்தனர். தங்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட மாளிகையில் பிரவேசித்தனர். அவர்களுடைய கோலாஹலம் கடலின் கம்பீர ஒலியைப் போல் கேட்டது.

13.4. யுதிஷ்டிரர் கட்டளைப்படி பீமசேனன் மன்னர்களை முறைப்படி பூஜித்தல்

அங்கு வந்த விருந்தினர்களுக்கு அன்னம், பானம், படுக்கை போன்ற எல்லா ஏற்பாடுகளும் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன. யாகசாலையின் அற்புதமான அலங்காரங்களைக் கண்டு மன்னர்கள் வியப்படைந்தனர். அங்கு காணப்பட்ட அனைத்து பாத்திரங்களும் தங்கமயமாகவே காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு நாளும் லக்ஷம் பிரமணர்கள் போஜனம் செய்தனர். அன்னம் மலை போல் குவிக்கப்பட்டிருந்தது; தயிர் கால்வாய் போலப் பெருகியது. நெய் குளம் போல நிரம்பிக் காணப்பட்டது.

அங்கு வந்திருந்த வேதமறிந்த பிராமணர்களையும், புவியை ஆளும் மன்னர்களையும் கண்டு யுதிஷ்டிரர், பீமசேனனிடம் “சகோதரா! புவியை ஆளும் மன்னர்கள் இங்கு வந்துள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் சிறந்தவர்கள்; பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள். நீ இவர்களுக்கு உசிதமான மரியாதையைச் செய்” என்று கட்டளையிட்டார். மகாராஜாவின் கட்டளையைப் பீமசேனன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

அவர் நகுல-சகதேவர்களுடன் யாகத்திற்கு வந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவருக்கும் முறைப்படி தகுந்த மரியாதை செய்தார். எல்லோரிலும் சிறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமர், சாத்யகி, பிரத்யும்னன், கதன், நிஷடன், சாம்பன், க்ருதவர்மா அனைவரையும் முறைப் படி பூஜித்தார். அஸ்வமேத யாகம் சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது. மன்னர்கள் அனைவரும் விடைபெற்றனர். பிறகு யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருக்கு பல்வேறு விஷயங்களில் ஏற்பட்ட ஐயங்களை விளக்கி தரும உபதேசம் அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அனைவரிடமும் விடைபெற்று துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார். பாண்டவர்கள் 24 மைல் தூரம் அவருடன் தேரிலேறிச் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் தேரோட்ட, பீமசேனன் குடைபிடிக்க, அர்ஜுனன் பெரும் சாமரம் வீச, நகுல-சகாதேவர் வெண்சாமரம் வீச ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார். பிறகு அனைவரும் பகவானுக்குப் பிரியா விடையளித்து அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

14. ஆஸ்ரமவாசிக பர்வம்

14.1. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் செய்த தீமையை மறக்காமல் இருத்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உபதேசப்படி, சகோதரர்களின் துணையுடன் யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தார். தன் புதல்வர்களை இழந்த திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் மிகுந்த மதிப்புடன் அவருடைய தேவைகளை யுதிஷ்டிரர் நிறைவேற்றி வந்தார். எல்லா வகையிலும் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களால் சிறப்பாக உபசரிக்கப் பெற்றார். ஒவ்வொரு நாளும் திருதராஷ்டிர மன்னரைச் சந்தித்து வணங்கிய பிறகே யுதிஷ்டிரர் ராஜ காரியங்களை மேற்கொண்டு வந்தார்.

பாண்டவ சகோதரர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிரருக்கு சிறந்த மதிப்பளித்து சேவை செய்து வந்தனர். ஆனால் பீமசேனனில் உள்ளத்தில் மட்டும் திருதராஷ்டிரரிடம் அன்பும், இரக்கமும் தோன்றவில்லை. சூதாட்ட சமயத்தில் நடந்த அனர்த்தங்களையும், அவை அனைத்தும் திருதராஷ்டிரரின் தீய எண்ணத்தின் விளைவே என்பதையும் பீமசேனன் மறக்கவில்லை. பீமசேனன் ரகசியமாக திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடிக்காத செயல்களைச் செய்து வந்தார். தான் நியமித்த பணியாளர்கள் மூலம் திருதராஷ்டிரரின் ஆணையைப் பங்கம் செய்து வந்தார்.

திருதராஷ்டிரரின் துஷ்டத்தனமான ஆலோசனைகளையும், அவருடைய தீய நடத்தைகளையும் பீமசேனன் மறக்கவேயில்லை. சினம் கொண்ட பீமசேனன் தன் நண்பர்களுக்கிடையில் அடிக்கடி தன் புஜங்களில் தட்டிக் கொண்டார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்குமாறு அடிக்கடி ரோஷத்தோடு கடுமையான சொற்களைக் கூறிவந்தார். தன் பகைவனான துரியோதனனையும் கர்ணனையும், துச்சாதனனையும் நினைத்தார். தன் நண்பர்களிடம் தன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து கூறிக் கொண்டார்.

“நண்பர்களே! என்னுடைய புஜங்கள் பரிகத்தைப் போன்று உறுதியானவை. நானே பலவகை அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் மூலம் போரிட்ட குருட்டு மன்னரின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் யமலோகம் அனுப்பினேன். இதோ பாருங்கள் என்னுடைய பரிகங்கள் போன்ற உறுதியான வெல்ல முடியாத கைகள் இவை. இவற்றிற்கிடையில் அகப்பட்டு திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் அறைபட்டுவிட்டனர். இந்த என் இரு புஜங்களும் சந்தனம் பூசப்பட்டவை: சந்தனம் பூசத் தகுதியுடையவை. இவற்றின் மூலமே புதல்வர்களுடனும், உறவினர்களுடனும் துரியோதனன் அழிக்கப்பட்டான்” என்றார்.

இது போன்ற பல வகை கடுமையான சொற்களைப் பீமசேனன்

திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரிக்கும் முன் அடிக்கடி கூறிவந்தார். பீமசேனனுடைய கடும் சொற்கள் திருதராஷ்டிரருடைய இதயத்தில் முட்களைப் போல் தைத்தன. அதனால் மிகவும் வருந்திய திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் அடிக்கடி உபவாசம் மேற்கொண்டு உடல் மெலிந்தனர். திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியுடன் கானகம் செல்ல விரும்பியதற்கும் பீமசேனனின் நடத்தையும், கடுஞ்சொற்களுமே காரணமாயின.

14.2. திருதராஷ்டிரருக்குச் செல்வம் அளிக்க யுதிஷ்டிரரிடம் பீமன் எதிர்ப்பு தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் கானகம் செல்லவிரும்பி யுதிஷ்டிரரிடமும், வியாசமகரிஷியிடமும் அனுமதி பெற்றார். நாட்டுமக்களுக்கும் அதைத் தெரியப்படுத்தினார். நாட்டு மக்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கினார். பிறகு அவர் தான் வனம் செல்வதற்கு முன்பாக, பீஷ்மர், துரோணர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகர் போரில் கொல்லப்பட்ட தன்னுடைய புதல்வர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்காகச் சிராத்தம் செய்து தானமளிக்க விரும்பினார். விதூரர் மூலம் யுதிஷ்டிரரிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கச் செய்தார். இதனைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஆனால் திருதராஷ்டிரரிடம் தீராத கோபம் கொண்ட பீமசேனன் அவருக்குச் செல்வம் அளிப்பதை விரும்பவில்லை.

பீமனின் கருத்தை அறிந்த அர்ஜுனன் அவரைச் சமாதானப் படுத்தினார். “திருதராஷ்டிர மன்னர் இன்று நம்மிடம் செல்வத்தை யாசிப்பது சௌபாக்கியத்திற்கு உரிய விஷயம். காலத்தின் மாறுதலைப் பாருங்கள். முதலில் நாம் யாரிடம் யாசித்தோமோ, அவரே இப்போது நம்மிடம் யாசிக்கிறார். ஒருநாள் உலகம் முழுவதையும் போஷித்த மன்னரான அவர் இன்று காட்டிற்குச் செல்ல விரும்புகிறார். ஆகவே, அவருக்குச் செல்வம் அளிப்பதைத் தடுக்கக் கூடாது. அவருடைய யோசனையை நிராகரிப்பது நமக்குக் களங்கம் விளைவித்து விடும். நீங்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மற்றவர்க்கு அளிக்கத் தகுதியுடையவரே அன்றி, மற்றவரிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் தகுதி உடையவர் அல்ல” என்று விநயத்துடன் வேண்டினார்.

14.3. பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம் சினத்துடன் கூறுதல்

அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதை யுதிஷ்டிரர் புகழ்ந்துரைத்தார். பீமசேனன் சினத்துடன் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலளித்தார். “அர்ஜுனா! நாமே பீஷ்மர், சோமதத்தர், பூரிச்ரவா, ராஜரிஷி வாஹ்லீகர், துரோணாசாரியார், மற்ற சம்பந்திகள் அனைவருக்கும் சிராத்தம் செய்வோம். நம் தாய் குந்தி கர்ணனுக்கு பிண்டதானம் செய்வார். திருதராஷ்டிரர் இந்த மகானுபவர்களுக்கு

சிராத்தம் செய்ய வேண்டாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

உலகம் முழுவதையும் அழித்துவிட்ட குலத்தீயான துரியோதனன் முதலியோர் சிராத்தமின்றி மிகப்பெரிய கஷ்டத்தில் வீழ்ந்தும். நீ அந்த 12 ஆண்டு வனவாசத்தையும் எவ்வாறு மறந்தாய்? அந்த நாட்களில் திருதராஷ்டிரருக்கு நம்மிடம் அன்பு எங்கே சென்றிருந்தது?

உன்னுடைய ஆபரணங்கள் கழற்றப்பட்டு, நீ கருப்பு மான் தோல் அணிந்து, திரௌபதியுடன் மன்னரிடம் சென்ற போது, துரோணாசாரியரும், பீஷ்மரும் எங்கிருந்தார்கள்? சோமதத்தன் எங்கு சென்றிருந்தார்? நாம் அனைவரும் 13 ஆண்டு காட்டுப் பழங்களை உண்டு எவ்வாறோ உயிர் வாழ்ந்த போது இந்த பெரியதந்தை, தந்தையைப் போல உங்களை ஏன் பார்க்கவில்லை? பார்த்தா! குலத்திற்குத் தீயான இந்த துர்ப்புத்தி திருதராஷ்டிரர் சூதைத் தொடங்கி விதுரரிடம், அடிக்கடி “இந்த பந்தயத்தில் இப்போது நாம் எதை வென்றோம்” என்று கேட்டதை மறந்துவிட்டாயா?” என்று கேட்டார்.

பீமசேனன் இவ்வாறு பேசுவதைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர், “அவரை அதட்டிப் பேசாமலிருக்குமாறு கூறினார். அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம், “தாங்கள் என் மூத்த சகோதரன். குருஜனம் ஆவீர். ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரர் முற்றிலும் மரியாதைக்குரியவர் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் கூற இயலாது. சாதுவான இயல்புள்ள சிறந்த மனிதர்கள் மற்றவர்களின் குற்றங்களை நினைப்பதில்லை. உபகாரத்தையே நினைக்கிறார்கள்” என்று பணிவுடன் பதிலளித்தார்.

14.4. பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரைக் காணக் கானகம் செல்லுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து செல்வம் பெற்றுத் தான் விரும்பியவாறு தானமளித்தார். பிறகு அனைவரிடமும் விடைபெற்றுக் கானகம் சென்று, மன்னரும், மற்றவரும் குருகேஷத்திரத்தில் தவ வாழ்க்கை மேற்கொண்டனர். ஓராண்டுக் காலம் கழிந்தது. இங்கு அஸ்தினாபுரத்தில் பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரைக் காண விருப்பம் கொண்டிருப்பதை அறிந்து யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்லுதற்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்தார். பாண்டவர்கள் ஐவருடன் திரௌபதியும் நகரமக்களும் உடன் சென்றனர். குருகேஷத்திரத்தில் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி இவர்களுடன் பாண்டவர்கள் ஒரு மாத காலம் தங்கியிருந்தனர். அச்சமயம் திருதராஷ்டிரரின் மீது பீமசேனன் கொண்டிருந்த சினம் முற்றிலுமாக மறைந்துபோனது. திருதராஷ்டிரமன்னரும் பீமசேனனுக்கு இனிய சொற்களால் ஆறுதல் அளித்தார். தன் பெரிய தந்தையின் அன்பைப் பீமசேனன் முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொண்டார்.

பின்னர் யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி ராஜ்ய நிர்வாகம் செய்து வந்தார். அதன் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி மூவரும் ஹரித்துவாரத்தில் காட்டுத்தீயில் சிக்கி உயிரிழந்த செய்தி நாரதர் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது. பாண்டவர் அவர்கள் மூவருக்கும் முறைப்படி இறுதிக் காரியத்தை நடத்தினர். இவ்வாறு பதினெட்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன.

15. மகாப்ரஸ்தானிக பருவம்

15.1. பாண்டவர்கள் மகாப்ரஸ்தானிக யாத்திரை

அதன் பிறகு 17 ஆண்டுகள் கழிந்து துவாரகையில் யாதவர்களுடைய அழிவு நிகழ்ந்தது. துவாராகாபுரி கடலில் மூழ்கியது. இதனால் ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் ஆர்வம் இழந்த யுதிஷ்டிரரும், சகோதரர்களும், திரௌபதியுடன் நகரை விட்டு வெளியேறி தவத்தை விரும்பி வனம் சென்றனர். ராஜ்யம் பரீக்ஷித்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. யுயுத்சு பரீக்ஷித்தைப் பாதுகாத்து வந்தார். பாரதப்போர் முடிந்து 36 ஆம் ஆண்டு பாண்டவர்கள் மகாப்ரஸ்தான் சென்றனர்.

பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியுடன் ஒரு நாய் பின் தொடர, பூமியை வலமாக வந்து, தங்கள் இறுதிக்காலத்தை விரும்பி வடதிசையில் இமயத்தைத் தாண்டிச் சென்றனர்.

15.2. மூன்று சகோதரர்கள் மற்றும் திரௌபதியின் வீழ்ச்சியும், பீமனின் கேள்வியும்

அவர்கள் அனைவரும் யோகத்தில் நிலைத்து மிக வேகமாக முன்னேறிச் சென்றனர். அவர்களில் துருபதகுமாரி கிருஷ்ணா யோகத்திலிருந்து விலகி தடுமாறிப் பூமியில் விழுந்துவிட்டாள். பின் அச்சமயம் பீமசேனன், யுதிஷ்டிரரிடம், “பரந்தபா! ராஜகுமாரி திரௌபதி ஒருபோதும் எந்தப் பாவமும் செய்யவில்லை. பிறகு அவள் கீழே விழுந்து விட்டதற்கான காரணம் என்ன என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர், “திரௌபதி அர்ஜுனனிடம் விசேஷ அன்பு வைத்திருந்ததால் உயிரிழந்து விட்டாள்” எனப் பதில் அளித்தார்.

அவ்வாறு கூறிய யுதிஷ்டிரர் திரும்பிப் பாராமலேயே மேலே நடந்தார் சற்று நேரத்தில் வித்வானான சகாதேவனும் உயிரிழந்து விழுந்து விட்டார். அதைக் கண்ட பீமசேனன் தர்மராஜரிடம், “சகோதரா! எப்போதும் நமக்கு சேவை செய்து வந்தவனும் சிறிதும் அகங்காரம் அற்றவனுமான மாத்ரிந்தன் சகாதேவன் எந்தக் குற்றம் காரணமாகப் பூமியில் விழுந்தான்?” எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம், “இந்த அரசகுமாரன் சகாதேவன், யாரையும் தன்னைப் போன்ற வித்வானாகவும், அறிவாளியாகவும் நினைக்கவில்லை. அந்தக் குற்றத்தினாலேயே இவன் விழுந்து விட்டான்” எனக் கூறி மேலே நடக்கலானார்.

திரௌபதியும், சகாதேவனும் விழுந்ததைக் கண்டு சூர வீரன் நகுலனும் பூமியில் விழுந்து விட்டார். பீமசேனன் இதைக் கண்டு, மீண்டும் யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார்; “சகோதரா! உலகில் தன் அழகிற்கு ஈடானவர் இல்லாத, தன்

தர்மத்தில் இருந்து தவறாத, எப்போதும் நம் ஆணையை ஏற்று நடந்த நம்முடைய அன்பிற்குரிய நகுலன் என் உயிரிழந்து விட்டார்?” என்று வினவினார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம், “பீமசேனா! நகுலன் தனக்கு சமமான அழகுடையவர்கள் யாரும் இல்லை என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தார். தானே அதிக அழகன் என்று எண்ணியதால் நகுலன் கீழே விழுந்து விட்டான். நீ வா. அவரவர் அவர்களின் செயல்களின் பலனை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது” என்று கூறி மேலும் நடந்தார்.

திரௌபதி, சகதேவன்-நகுலன் மூவரும் உயிரிழந்து விழுந்ததைக் கண்டு, சுவேத வாகனன் பாண்டவ அர்ஜுனன் சோகத்தால் தாபமுற்றுத் தானும் விழுந்து விட்டார். இந்திரனை நிகர்த்த ஆண்சிங்கம் அர்ஜுனன் பூமியில் விழுந்து உயிரைவிட்டதும், பீமசேனன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார். “சகோதரா! மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஒருபோதும் கேலியாகக் கூடப் பொய் கூறியதில்லை என்பதை நான் அறிவேன். அவ்வாறு இருக்கும் போது எந்த கர்மத்தின் பலனால் இவர் உயிரிழந்து விழுந்தார் எனக் கூறுங்கள்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனுக்குப் பதிலளித்தார். “பீமசேனா! அர்ஜுனன் தன்னுடைய வீரத்தில் கர்வம் கொண்டிருந்தார். இவர் நான் ஒரே நாளில் பகைவரை எரித்துச் சாம்பலாக்குவேன் என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அவ்வாறு செய்ய வில்லை. அத்துடன் அர்ஜுனன் வில்லாளிகள் அனைவரையும் அவமானப்படுத்தியிருந்தார். இந்தக் குற்றங்களாலேயே அர்ஜுனன் உயிரிழந்து விழ நேரிட்டது” என்று அர்ஜுனனின் வீழ்ச்சிக்கான காரணம் அவருடைய கர்வமே என்பதைத் தெரிவித்தார்.

15.3. பீமசேனன் தானும் கீழே விழுதல்; யுதிஷ்டிரரிடம் காரணம் கேட்டல்

இவ்வாறு பீமசேனனுக்குப் பதிலளித்த யுதிஷ்டிர மன்னர் மேலே சென்றார். இதற்குள் பீமசேனன் தானும் கீழே விழுந்து விட்டார். உடனே பீமன் தர்மராஜரை அழைத்தார்; “மன்னா! சிறிது என்பக்கம் பாருங்கள். உங்கள் அன்பிற்குரிய பீமசேனன் இங்கே விழுந்து விட்டேன். என்னுடைய வீழ்ச்சிக்குரிய காரணத்தை அறிவீர்களேயானால் அதனை எனக்குக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனுக்குப் பதிலளித்தார். “பீமசேனா! நீ அதிகம் சாப்பிட்டாய். மற்றவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல், உன்னுடைய பலத்தைப் பற்றித் தற்பெருமை பேசினாய். இதனாலேயே நீயும் விழ நேர்ந்தது” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் உயிரிழந்து விட்ட பீமசேனன் பக்கம் பார்க்காமல் மேலே சென்று விட்டார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரருக்கு முன் பீமனும் உயிரிழந்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் சொர்க்கத்தில் பீமனைத் தரிசனம் செய்தார்.

15.4. பீமசேனன் தன் மூலத்தில் பிரவேசித்து விடுதல்

பீமசேனன் திவ்ய ரூபத்தில் தன் பழைய உருவத்தைத் தரித்து உருக்கொண்டிருந்த வாயுதேவனின் அருகில் இருந்தார். அவர் மருத் கணங்களால் சூழப்பட்டிருந்தார். சிறந்த காந்தியால் சோபையுற்று இருந்தார். சிறந்த ஒளியுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த விஷயத்தை சாக்ஷாத் தர்மமே யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிப் பீமசேனனை யுதிஷ்டிரருக்கு சொர்க்கத்தில் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

நகுலன்

1. ஆதிபருவம்:

1.1. நகுலன் பிறப்பு:

பாண்டு மாத்ரி இவர்களின் புதல்வன். நகுலன் சகாதேவன் இருவரும் இரட்டையர்கள். குந்தி துர்வாசரிடம் பெற்ற மந்திரத்தின் உதவியுடனேயே மாத்ரி இப்புதல்வர்களைப் பெறுகிறாள். பாண்டுவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க குந்தி, மாத்ரி புதல்வர்களைப் பெற உதவுகிறாள். மாத்ரி அஸ்வினி தேவர்களை நினைத்து வணங்க அசுவினி குமாரர்கள் இருவரும் வந்து நகுலன் - சகாதேவன் ஆகிய இரட்டைப் புதல்வர்களை அளித்துச் செல்லுகின்றனர்.

மாத்ரி, பாண்டுவின் மரணத்திற்குப் பின் குந்தியின் பராமரிப்பில் எந்த வேறுபாடும் காட்டாமல் தன் மகன்களைப் போலவே வளர்க்கப்படுகின்றனர். நகுலன், துரோணரிடம் பாண்டவர்களுடன் கல்வி கற்று விசித்திரமாகப் போர் புரிவதில் புகழ்பெற்று அதிரதனாக விளங்கினான். பின் பாண்டவர்கள் வாரணாவதம் செல்லுதல், துரியோதனனது சதியில் இருந்து தப்பித்தல், திரௌபதி சுயம்வரம், ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல், யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகம், காண்டவப் பிரஸ்தம் செல்லுதல், யுதிஷ்டிரர் அரசு புரிதல் அனைத்தும் நிகழ்கின்றன. யுதிஷ்டிரர் ராஜசூய யாகம் செய்ய விரும்பியதும் வியாசர் அருளியபடி யுதிஷ்டிரர் தவிர்த்த ஏனைய பாண்டவர் நாட்வரும் நான்கு திசைகளிலும் திக் விஜயம் மேற்கொள்ளுகின்றனர். நகுலன் மேற்கு திசையில் திக்விஜயம் மேற்கொள்ளுகிறார்.

1.2. நகுலனின் மேற்கு திசை திக் விஜயம்:

நகுலன் பகவான் வாசுதேவன் புகழ்பெற்றிருந்த மேற்கு திசை நோக்கிப் பெரும் படையுடன் இந்திரப் பிரஸ்தத்திலிருந்து புறப்படுகிறார். முதலில் சுவாமி கார்த்திகேயனுக்குப் பிரியமான ரோஹிநகமலையை அடுத்த பிரதேசத்திற்கு (பஞ்சாப் பிரதேசம்) சென்று மத்த மயூரன் என்னும் வீரனை வென்றார். பின் பாலைவனமான மார்வாட் பிரதேசம், தனதான்யம் மிகுந்த 'சைரீஷக்' பின் மஹோத்த மன்னன் 'ஆக்ரோஷன்' பின் தசார்ண தேசம் சிபி த்ரிகர்த, அம்பஷ்ட, மாளவ, பஞ்ச கர்ஷ்ட நாடுகளையும் வென்றார். வாடதான தேச கூடித்திரியர்களைத் தோற்கடித்தார். கடற்கரைப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த சூத்ர ஆபீர் கணங்கள் அரசவம்ச கூடித்திரியர், சரஸ்வதி நதிக் கரையில் வாழ்ந்த மீனவர்களாகிய த்வர் இனத்தினர் பஞ்சாப், அமரபர்வதம், உத்திரஞ்ஜயோதிஷம், திவ்யகடம், த்வாரபாலபுரம், அனைத்தையும் வென்றார். ராமட், ஹார, ஹுண மற்றும்

மேல்திசை மன்னர்களையும் கட்டளையாலேயே பணிச் செய்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தூதனுப்பினார். பகவானும் பரிசுவழங்கினார். சாகலத்தை வென்று மத்ரநாட்டில் பிரவேசித்து தன் மாமனான சல்யனை அன்பினால் வென்றார். சல்யன் பெரும் செல்வம் அளித்தார். அதன்பின் நகுலன் மிலேச்ச, பல்லவ, பர்பர, கிராத, யவன சகர்களையும் வென்றார்.

பெரும் செல்வத்தை, பொக்கிஷத்தை 10000 யானைகளின் மீது ஏற்றி இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு எடுத்து வந்தார். தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரிடம் அப்பொருளைச் சமர்ப்பித்தார் .

2. சபா பருவம்

2.1. ஹஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள் : நகுலன் சபதம்

ராஜகுடியாகம் முடிந்தது ஹஸ்தினாபுரத்திற்குப் பாண்டவர்கள் சூதாட திருதராஷ்டிரனால் அழைக்கப்படுகின்றனர். முதல்முறை சூதாடி நாடு செல்வம் ,திரௌபதி ,தங்களையும் யுதிஷ்டிரர் தோற்கிறார். அவையில் தீய சகுனங்கள் நிகழ்கின்றன. திருதராஷ்டிரர் தீமையை விலக்கும் எண்ணத்தோடு திரௌபதிக்கு வரமளிக்கிறார் . திரௌபதி அவ்விவரங்களின் படி அனைவரையும் விடுவிக்கக் கேட்கிறாள். நாடும், செல்வமும், பாண்டவர்களும் விடுவிக்கப்படுகின்றார். மீண்டும் பாண்டவரைச் சூதாட அழைக்கிறார் மன்னர். சூதாடித் தோற்கிறார் யுதிஷ்டிரர். இம்முறை விதிக்கப்பட்ட வனவாச நிபந்தனையின் படி அனைவரும் வனவாசம் புறப்படத் தயாராகின்றனர் அச்சமயம் பீமன், அர்ஜுனன், சஹாதேவன் அனைவரும் முறையே துச்சாதனன் துரியோதனனையும், கர்ணனையும் ,சகுனியையும் கொல்லச் சபதம் மேற்கொள்கின்றனர் நகுலனும் சபதம் இடுகிறார் .”துரியோதனன் விருப்பத்தின்படி இந்தச் சூது சபையில் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் துருபதராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவை கடுமையான சொற்களாலும் தீய செயலாலும் அவமானப்படுத்தியுள்ளனர். அந்தத் தீயவர்களான கௌரவர்களை நான் யமலோகத்திற்கு அனுப்புவேன் . புவி முழுதும் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் இல்லாமல் செய்வேன் “என்று சபதம் ஏற்கிறார் .

3. வனபருவம்

3.1. காம்யகவனம்; வனவாசத்தின் இறுதிநாட்கள்; அஞ்ஞாத வாசம் தொடக்கம்:

சூதுமுடிந்து வனவாசம் சென்ற பாண்டவர்களில் அர்ஜுனன் மட்டுமே திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக தவம் மேற்கொண்டு 5 ஆண்டுக்

காலம் இந்திரலோகத்தில் தன் தந்தை இந்திரனோடு வாழ்ந்து பின் திவ்ய அஸ்திரங்களுடன் மற்ற பாண்டவர்களிடம் திரும்புகிறார். பீமனுக்கும் சில தனிப்பட்ட நிகழ்வுகள் நிகழ்கின்றன. நகுலனும் சகதேவனும் யுதிஷ்டிரருடனேயே மதிப்பளித்து வாழ்கின்றனர். யுதிஷ்டிரர் சொல்லும் காரியங்களை நிறைவேற்றி வந்தனர். காம்யக வனத்தில் மானை விரட்டி வந்த பாண்டவர்கள் களைப்படைந்தபோது யுதிஷ்டிரர் நகுலனையே நீர் நிலையைத் தேடிச் சென்று நீர் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிடுகிறார். நகுலன் ஒரு உயரமான மரத்தின் மீதேறி தொலைவில் பசுமையான மரங்களைக் கண்டு அங்கு நீர் நிலை இருக்கும் என்று யுகித்து நீர் கொண்டு வரச் செல்லுகிறார். அங்கே யக்ஷனின் சொல்லை மீறி நீர் பருகி உயிரிழக்கிறார். பின் யுதிஷ்டிரர் தவிர ஏனையோரும் அதே நிலைக்காளாகி யுதிஷ்டிரரால் உயிர் பிழைக்கின்றனர். பின் விராட நகரம் நோக்கிச் செல்லும்போது நகுலன் மயானத்தின் அருகில் இருந்த ஷமீ என்ற உயரமான மரத்தின் மீது ஏறிப் பாண்டவர்களின் ஆயுதங்களை அங்குள்ள மரப் பொந்துகளில் மறைத்து அவற்றைக் கயிற்றால் இறுக்கிக் கட்டிப் பாதுகாப்புடன் வைக்கிறார்.

4. விராட பருவம்:

4.1. நகுலன் விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்:

விராட மன்னரின் அரண்மனையில் நுழைந்த நகுலன் இங்கும் அங்கும் சுற்றிக் குதிரைகளையே பார்வையிடலானார். அச்சமயம் நகுலனைக் கண்ட விராட மன்னர், “தேவனைப் போல் தோற்றமளிக்கும் இவன் எங்கிருந்து வந்தான் என்பதைக் கண்டறியுங்கள். தானாகவே என் குதிரைகளைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இவன் அஸ்வவித்தையில் தேர்ந்தவனாக இருக்கக்கூடும். இவனை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்” என்று தன் ஆட்களிடம் கூறினார். பணியாளர்களால் நகுலன் மன்னரிடம் அழைத்து வரப்பட்டார். நகுலன் மன்னரிடம், “மன்னா! உங்களுக்கு வெற்றியும் நன்மையும் உண்டாகட்டும். நான் குதிரைகளுக்குப் பயிற்சியளிப்பவன். அக்கலையில் நிபுணன் பல மன்னர்களிடம் பணிபுரிந்து கௌரவிக்கப்பட்டவன். நான் தங்களுடைய குதிரையின் சிறந்த சாரதியாக முடியும்” என்று உரைத்தார். மன்னர், நகுலனிடம் “முதலில் நீ எங்கிருந்து வந்துள்ளாய்? யாருடைய மகன்? எதற்காக வந்துள்ளாய்? உன்னுடைய திறமைகள் என்ன என்பதைக் கூறு” எனக் கேட்டார். நகுலன், “பாண்டவர்களில் மூத்தவரான யுதிஷ்டிரரிடம் குதிரைகளைப் பராமரிக்கும் பணியில் இருந்தேன். குதிரைகளின் ஜாதியை அறிவேன். எல்லாவகையான பயிற்சிகளையும் அளிப்பேன். முரட்டுக் குதிரைகளை அடக்கிவிடுவேன். அவற்றிற்குச் சிகிச்சை அளிக்கவும் கற்றுள்ளேன். நான் பயிற்சியளிக்கும்

குதிரைகளிடம் எப்போதும் தவறு நேராது. யுதிஷ்டிரரும் மக்களும் என்னைக் 'க்ரந்திகன்' என்ற பெயரில் அழைத்து வந்தார்கள். இந்திரனுடைய தேரோட்டி மாதலியைப் போல நான் உங்களுக்கு சாரதியாக இருப்பேன்" எனக் கூறினார். விராட மன்னர் நகுலனை அவரது குதிரைகளுக்கும், மற்ற வாகனங்களுக்கும் பொறுப்பாளராக நியமித்தார். நீ அரசனைப் போல சோபையுடன் திகழ்கிறாய். உனக்கு எவ்வளவு சம்பளம் அளிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டு நகுலனிடம் பிரியம் காட்டினார். இவ்வாறு விராட மன்னரிடம் மதிப்புப் பெற்ற நகுலன், யாராலும் அவரை அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறு வாழ்ந்து வரலானார்.

4.2. அஞ்ஞாத வாச கால முடிவு; பாண்டவர் வெளிப்படுதல்; யுத்த ஆயத்தம்:

பாண்டவர்களுடைய அஞ்ஞாத வாச காலம் முடியும் தருவாயில் இருந்தது. துரியோதனன் அக்காலம் முடிவதற்குள் பாண்டவர்களை வெளிப்படுத்தி மீண்டும் 12 ஆண்டுக் காலம் வனவாசத்தில் அவர்களை அனுப்ப எண்ணினான். அதற்கான ஆலோசனை மேற்கொண்டான். விராட தேசத்தில் அவர்கள் மறைந்து வாழக்கூடும் என்று பீஷ்மர் உரைத்த அடையாளங்களால் யுகம் செய்தான். விராட நாட்டின் மீது படை எடுக்கத் தீர்மானித்தான். விராட தேசத்தின் ஒரு திசையில் திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவும், எதிர் திசையில் கௌரவ சேனையும் தாக்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி விராட தேசத்திற்குப் படையுடன் சென்ற சுசர்மா விராடரின் பசுக்களைக் கவர்ந்தான். ஆனால் விராடர் மறைவான பெயர்களில் இருந்த பாண்டவர்களின் உதவியோடு சுசர்மாவை வென்று பசுக்களை மீட்டார். மறுபுறம் துரியோதனனின் கௌரவ சேனையால் கவரப்பட்டு பசுக் கூட்டத்தை விராடரின் புதல்வன் உத்தரன் சாரத்தியம் செய்ய அர்ஜுனன் தனி ஒருவராக மீட்டார். கௌரவ சேனையைக் கலக்கி மஹாரதிகள் அனைவரையும் வென்றார். இதற்குள் அஞ்ஞாத வாச காலம் ஓராண்டு முடிந்தது. பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டனர். விராடர் மகிழ்ந்தார். அர்ஜுனனின் புதல்வன் அபிமன்யு, விராடர் புதல்வி உத்தரா திருமணம் நடந்தது.

5. உத்தியோக பருவம்:

திருமணத்திற்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதர், கேகய ராஜகுமாரர்கள் அனைவருடனும் இனி ராஜ்யத்தை எப்படி மீட்பது என்பது குறித்து பாண்டவர்கள் ஆலோசனை செய்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூதுவனை அனுப்ப யோசனை கூறினார். துருபதனின் புரோகிதர் கௌரவர்களிடம் பாண்டவர்களின் தூதுவராகச் சென்றார். பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம்

திருப்பித் தர எடுத்துரைத்தார். பதில் அளிக்காத திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயனைத் தன்னுடைய தூதுவனாகப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்பினார். சஞ்சயன், யுதிஷ்டிரர் தன் தர்மத்தையும், புகழையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு ராஜ்யத்தைத் துறந்து விட வேண்டும் என்ற திருதராஷ்டிரரின் கருத்தைத் தெரிவித்தார். பாண்டவர்கள் அதனை ஏற்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தங்கள் தூதுவராகக் கௌரவரிடம் செல்லுமாறு விரும்பிக் கேட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சம்மதித்தார். யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன் ஆகியோர் முதலில் அமைதியை ஏற்படுத்த முயற்சிக்குமாறும், அம்முயற்சி தோல்வியுற்றால் போர் அறிவிக்கலாம் என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தனர். இந்நிலையில் நகுலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பேசலானார்.

5.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் நகுலன் கூறியவை:

நகுலன் கூறினார். “மாதவா! யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், அர்ஜுனன் அனைவரும் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தனர். உங்களுடைய கருத்தையும் கூறினீர்கள். தாங்கள் எதிர் அணியினரின் கருத்தை அறிந்து சமயத்திற்கேற்பத் தாங்கள் உசிதம் என்று கருதுவதைச் செய்யுங்கள். கேசவா! பல்வேறு காரணங்களுக்கேற்ப மனிதனின் கருத்துக்களும் மாறுகின்றன. சில சமயம் நினைப்பது ஒன்றாகவும் நடப்பது ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. நாங்கள் காட்டில் வசித்த போது ராஜ்ய விஷயத்தில் இப்போதுள்ள ஈர்ப்பு இல்லை. அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் ராஜ்யத்தைப் பெறுவதில் முனைப்பு வலிமையாகிவிட்டது. இப்போது ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகளும் திரண்டுள்ளன. பல வீர புருஷர்களின் துணையும் கிடைத்துள்ளது. தாங்கள் கௌரவ சபையில் முதலில் அமைதியைப் பிரஸ்தாபித்துப் பின்னர் போர் பற்றிப் பேசுங்கள். முட்டாள் துரியோதனன் மனதில் கவலை உண்டாக்க வேண்டாம்.

கேசவா! போரில் யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், சகதேவன், சாத்யகி, விராடர்கள், துருபதர்கள், சேதிராஜன், தாங்கள், நான் இருக்கும் படையை யாரால் வெல்ல முடியும்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! விதுரர், பீஷ்மர், துரோணர், வாஹ்லீகர் ஆகியோர் தங்களது நன்மை தரும் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். திருதராஷ்டிரரையும், துரியோதனனையும், அவன் மந்திரிகளையும் வழிக்குக் கொண்டு வருவார்கள். விதுரருடன்சேர்ந்து கெட்டு விட்ட காரியத்தை வெற்றிப் பாதையில் தாங்கள் கொண்டு வாருங்கள்” என்று நகுலன் பகவானிடம் உரைத்தார்.

6.பீஷ்ம பருவம்

6.1.மகாபாரதப் போர் தொடக்கம்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூது முயற்சியும் வெற்றியடையவில்லை. போர் அறிவிக்கப்பட்டது. கௌரவ பாண்டவ சேனைகள் குருஷேத்திரத்தில் திரண்டன. போர் தொடங்கியது. நகுலனும், சகதேவனும் அபிமன்யுவுடனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களுடனும் இணைந்து கௌரவ சேனைகளோடு கடும் போர் புரிந்தனர். நான்காம் நாள் போரில் நகுல-சகதேவர்கள் தங்கள் தாய்மாமனும் மத்ரதேச மன்னனுமான சல்யனுடன் போர் புரிந்தனர். சல்யன் தன மருமகன்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். ஆனாலும் மாத்ரியின் புதல்வர்கள் கலங்கவில்லை. ஐந்தாம் நாள் போரில் நகுலன் த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவையும் அவன் பெரும் சேனையும் எதிர்த்துப் போரிட்டார். ஏழாம் நாள் போரில் நகுல-சகதேவர் இருவரும் தம் மாமன் சல்யனுடன் போரிட்டனர்.

6.2. ஏழாம் நாள் போரில் சல்யன் தோல்வி:

ஏழாம் நாளில் மத்ரராஜன் சல்யன் தன மருமகன்கள் நகுல-சகதேவரோடு போர் புரிந்தனர். நகுல சகதேவர்களைச் சல்யன் கடுமையாகத் தாக்கினார். நகுல-சகதேவர்களும் சல்யனைப் பலமாக எதிர்த்தனர். அவர்களின் வீரத்தைக் கண்டு சல்யன் மகிழ்ச்சியே அடைந்தார். சல்யன் நகுலனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டி விட்டார். நகுலன் தன் தேரைவிட்டு சகதேவனின் தேரில் ஏறிக்கொண்டார். நகுல-சகதேவர் இருவரும் செலுத்திய எண்ணற்ற பாணங்கள் கருடனையும், வாயுவையும் போன்ற வேகத்துடன் சென்று மத்ரராஜனைப் பிளந்தது. அதன் அடியால் துன்புற்ற மஹாரதி சல்யன்தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து நினைவிழந்தார். சல்யனின் சாரதி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிச் சென்றான். அதே நாளில் பீஷ்மருக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் கடும் போர் நடைபெற்றது. பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். அப்போது விரைந்து தமையனின் உதவிக்கு வந்த நகுலனின் தேரில் யுதிஷ்டிரர் ஏறிக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவர்களுடன் பீஷ்மரை எதிர்க்கலானார்.

பாரதப் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. நகுல-சகதேவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்துப் போர் புரிந்து வந்தனர். பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் சிகண்டியால் அடிக்கப்பட்டு அம்புப் படுக்கையில் உத்தராயண காலத்தை எதிர்நோக்கி உயிர்துறக்க காத்திருந்தார். 14 ஆம் நாளன்று போர் பகல் பொழுதைத் தொடர்ந்து இரவிலும் தொடரலாயிற்று. தீவட்டிகள் மற்றும் தீபங்களில் ஒளியில் போர் நடைபெற்றது.

7.துரோண பருவம்

7.1.நகுலன்-சகுனி போர்; சகுனி தோல்வியடைதல்:

அந்த இரவுப் போரில் நகுலன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். அச்சமயம் நகுலனை எதிர்க்க சகுனி தன சேனைகளுடன் வந்தான். முதலில் இருந்தே பரஸ்பரம் பகை கொண்ட இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பினர். இருவரும் அம்புகளைப் பொழிந்து கொண்டனர். இருவரின் கவசங்களும் சின்னாபின்னமாயின. சகுனி கர்ணி என்னும் பாணத்தால் நகுலனின் மார்பைப் படுகாயப்படுத்தினான். நகுலன் மயக்கமடைந்து தேரின் பின்பக்கம் அமர்ந்தார். சகுனி வெற்றி நாதம் செய்தான்.

இதற்குள் நகுலன் மீண்டும் சகுனியை நூறு நாராசங்களால் அடித்து அவனுடைய கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். பிறகு ஒரு கூர்மையான பாணத்தால் சகுனியின் இரு தொடைகளையும் பிளந்து விட்டார். பெரும் காயமடைந்த சகுனி நிற்க முடியாமல் தேரின் கொடிக் கம்பத்தைப் பற்றியவாறு நினைவிழந்து போர்க்களத்திற்கு வெளியே அழைத்துச் சென்றான். நகுலன் துரோணரை எதிர்ப்பதற்காக விரைந்தார்.

7.2. நகுலன் துரியோதனனுடன் போரிடுதல்; 15ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்:

14ஆம் நாள் இரவுப் போரில் கர்ணனால் கடோதகஜன் கொல்லப்பட்டான். அதன் பின்னர் அர்ஜுனன் கூறியபடி இரு சேனை வீரர்களும் இரு நாழிகை நேரம் ஓய்வெடுத்தனர். சந்திரன் கிழக்குத் திசையில் தோன்றியதும் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. துரோணர் துருபத மன்னரையும், அவரது பேரன்களையும், விராடரையும் யமனுலகு அனுப்பி விட்டார். இச்சமயம் இரவு கழிந்தது. சூரிய பகவான் ஒளிவீசத் தொடங்கினான். 15 ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது.

யமராஜனின் விளையாட்டுக் களம் போல விளங்கிய அந்தப் போர்க்களத்தில் துரியோதனன், கர்ணன், துச்சாதனன், துரோணாச்சாரியார் ஆகிய நான்கு மகாரதிகளும் நான்கு பாண்டவர்களுடன் போரிட்டனர். துரியோதனன் நகுலனை எதிர்த்தான். நகுலன் துரியோதனனை வலமாக்கி மகிழ்ச்சியோடு அவன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். இதனைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனன் நகுலனைத் தன் வலப்பக்கத்தில் கொண்டு வர முயற்சித்தான். போரின் தந்திரங்களையும், முறைகளையும் நன்கறிந்த நகுலன் துரியோதனனின் முயற்சியைத் தடுத்து விட்டான். துரியோதனனால் அடைந்த துயரங்களை நகுலன் நினைத்தார். போரில் இருந்து விலக முயன்ற துரியோதனனை அறை கூவியழைத்தார். 'டே! நில் நில்' என்று விலகாமல் தடுத்தார். அன்றைய போரில் துரோணாச்சாரியார் வதம் நிகழ்ந்தது.

8. கர்ண பருவம்

8.1. 16ஆம் நாள் போர்:

16 ஆம் நாள் போரில் நகுலன் பராக்கிரமம்:

16ஆம் நாளன்று கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியாக்கப்பட்டான். அதிகாலைப் பொழுதிலேயே இரு தரப்பினருக்கும் போர் தொடங்கியது. பாண்டவ மகாரதிகள் கர்ணனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அம்பு மழை பொழிந்தனர். கர்ணனைக் காக்க, துரியோதனன் யானைப் படையை ஏவினான். அங்கமன்னன் யானை மீது அமர்ந்து போரிட வந்தான். நகுலன் மூன்று நாராசங்களால் யானையையும், நூறு நாராசங்களால் அங்கராஜனையும் தாக்கினார். அங்கராஜன் நகுலன் மீது 800 தோமரங்களைச் செலுத்தினார். நகுலன் அவை அனைத்தையும் துண்டாக்கி விட்டதுடன் ஒரு அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தின் மூலம் அங்கமன்னனுடைய தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார். அங்கராஜன் கொல்லப்பட்டதும், அந்நாட்டுப் பாகர்கள் மலைகளைப் போன்ற யானைகளைக் கொண்டு நகுலனை மிதித்து விட முயன்றனர். அவர்களுடன் மேகல, உத்கல, கலிங்க, நிஷத தேச வீரர்கள் பாணங்களாலும், தோமரங்களாலும் நகுலனைக் கொன்று விட முயன்றனர். அச்சமயம் மகாரதிகள் அவரது உதவிக்கு வந்தனர். நகுலனும் அனாயாசமாக, வெகுதூரம் செல்லவல்ல நாராசங்களால் பல யானைகளை வதம் செய்துவிட்டார். பாண்டவ மகாரதிகளால் அன்று துரியோதனனின் யானைப் படை அழிக்கப்பட்டது.

8.2. நகுலன் – கர்ணன் போர்; கர்ணனிடம் நகுலன் தோல்வி:

பின்னர் நகுலனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. நகுலன் கர்ணனிடம், “பாவி கர்ணா! இந்த விபரீதங்கள் அனைத்திற்கும் பகைக்கும், கலகத்திற்கும் நீயே வேராவாய். உன் குற்றத்தினாலேயே கௌரவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று உன்னைப் போர்க்களத்தில் கொன்று நான் காரியம் கை கூடியவனாகவும், கவலையற்றவனாகவும் ஆவேன்” என்று கூறினார். கர்ணன் நகுலனிடம், “முதலில் ரணபூமியில் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திப் பிறகு அது விஷயமாக உன்னைப் பெருமைப் படுத்திப் பேசிக் கொள். சூர வீரர்கள் போர்க்களத்தில் பேசுவதில்லை. நீ உன் முழு சக்தியையும் வெளியிட்டு என்னோடு போர் செய். நான் உன்னுடைய கர்வத்தைத் தூள் தூளாக்குகிறேன் என்று கூறி 73, பாணங்களை நகுலன் மீது அடித்தான். நகுலன் ராதேயனை 80 பாணங்களால் காயப்படுத்தினார்.

கர்ணன் நகுலனின் வில்லை வெட்டிக் கவசத்தையும் சின்னா பின்னம் செய்து விட்டான். நகுலன் வேறு வில்லை எடுத்துக் கர்ணனையும் அவனுடைய சாரதியையும் காயப்படுத்தியதோடு வில்லையும் வெட்டி விட்டார். நகுலனின் இந்த அற்புதமான செயலைக் கண்டு அனைவரும் வியப்படைந்தனர். கர்ணன் வேறு வில்லால் நகுலனின் கழுத்தில் காயம் செய்தான். நகுலன் மறுபடியும் கர்ணனின் வில்லின் முனையை வெட்டிவிட்டார். மீண்டும் வேறு வில்லை எடுத்த கர்ணன் கணக்கற்ற பாணங்களைத் தொடுத்து நகுலனை மறைத்து விட்டான். நகுலன் கர்ணன் தொடுத்த பாணங்களை வெட்டி வீழ்த்தினார். நகுலனும் கர்ணனும் விடுத்த பாணங்கள் வானத்தை மறைத்து விட்டன. அவ்விருவரும் பிரளய காலத்தில் உதித்த இரு சூரியர்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர்.

நகுலன் கௌரவ சேனையைக் காற்றில் சிக்கிய மேகங்களைப் போலச் சிதறச் செய்தார். சேனையின் வீரர்கள் விலகித் தொலைவில் சென்று நின்றனர். நகுலனும், கர்ணனும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பினர். கர்ணன் போர்க்களத்தில் மிகப் பயங்கரமான சொருபத்தை வெளிப்படுத்தினான். அம்பு மழையால் நகுலனை மூடிவிட்டான். ஆனால் நகுலன் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. பிறகு கர்ணன் நகுலனின் வில்லை வெட்டியதுடன் சாரதியையும் கொன்று விட்டான். அத்துடன் நான்கு பாணங்களைச் செலுத்தி நான்கு குதிரைகளையும் மாய்த்து விட்டான். நகுலனின் திவ்யமான தேரைத் துளித்துளியாக வெட்டிக் கொடி, சக்கரக் காவலர், கதை மற்றும் கத்தியையும் சின்னாபின்னமாக்கினான். நகுலனுடைய கேடயத்தையும், மற்ற உபகரணங்களையும் அழித்து விட்டான்.

தேரிழந்த நகுலன் கையில் பரிகத்தை எடுத்துக் கொண்டு பூமியின் மீது நின்றார். அப்பரிகத்தையும் கர்ணன் வெட்டி விட்டான். கர்ணனால் போர்க்களத்தில் அடிபட்ட நகுலன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார். கர்ணன் நகுலனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று அவருடைய கழுத்தில் நாணுடன் வில்லைப் போட்டான். அத்துடன் நகுலனிடம், “பாண்டு குமாரா! நீ வீணாகவே பெருமை பேசினாய் இப்போது என் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு அதே சொற்களைப் பேசினால் சரி இன்று முதல் பலம் மிக்க வீரர்களோடு போர் புரியாதே. உனக்குச் சமமானவர்களோடு போர் செய். மாத்திரி குமாரா! வெட்கப்படாதே. விருப்பமிருந்தால் வீட்டிற்குச் செல் அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திற்கு ஓடிச் செல்” என்று கூறி நகுலனை விட்டுவிட்டான்.

நகுலனை கொல்லுதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதும் குந்திக்கு அளித்த வாக்கை நினைத்துத் தர்மமறிந்த வீரனான கர்ணன் நகுலனைக் கொல்லாமல் உயிரோடு விட்டுவிட்டான். நகுலனும் வெட்கத்துடன்

யுதிஷ்டிரரின் தேரில் சென்று ஏறிக் கொண்டார்.

8.3. 17ஆம் நாள் போர்:

17ஆம் நாள் காலை, சல்யன் கர்ணனின் சாரதியாக்கப்பட்டார். காலையில் போர் தொடங்கியதும் கர்ணனின் பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. கர்ணன் பாஞ்சால வீரர்களைக் கொன்று குவித்தான். சாத்தியகி, பீமன், நகுல - சகதேவர் அனைவரும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினர்.

கர்ணனின் புதல்வன் சுஷேணன் பெரிய வில்லைக் கையில் எடுத்து நகுலனைக் காயப்படுத்தினான். நகுலனும் உறுதியான பாணங்களால் சுஷேணனைக் காயப்படுத்தினார். மகாரதி சுஷேணன் நகுலனின் வில்லை வெட்டி விட்டான். நகுலன் வேறு வில்லை எடுத்து, சுஷேணனையும் அவன் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். சுஷேணனின் வில்லையும் மூன்று துண்டுகளாக்கி விட்டார். சினம் கொண்ட சுஷேணன் நகுலன் மீது 60 பாணங்களைச் செலுத்தினான்.

யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்த நகுல-சகாதேவர் மீது துரியோதனன் போர் தொடுத்தான். ஒன்பது பாணங்களால் நகுலனையும் அவரது குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். மாத்ரி புதல்வர்களும் பாணங்களால் துரியோதனனை அடித்தனர். துரியோதனன் சினத்துடன் அவ்விருவரின் மார்பிலும் பாணங்களைச் செலுத்தினான். அவர்களுடைய விற்களை வெட்டி 21 பாணங்களால் இருவரையும் காயப்படுத்தினான். கணக்கற்ற பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். அனைவரும் மாத்ரி புதல்வர்கள் மரணத்தை நெருங்கி விட்டனர் என்றே கருதினர். அச்சமயம் அவர்களுடைய உதவிக்கு விரைந்து வந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் அம்புகளால் துரியோதனனைத் தடுத்து விட்டார்.

8.4. நகுலன் வ்ருஷ சேனன் போர்:

கர்ணனின் அருகில் நின்ற வ்ருஷ சேனன் நகுலனை 3 பாணங்களால் துளைத்தான். நகுலன் சிரித்தபடி நாராசங்களால் வ்ருஷசேனனை மார்பில் அடித்து ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். வ்ருஷசேனன் மீண்டும் நகுலனை 20 பாணங்களால் துளைத்தான். இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் கணக்கற்ற பாணங்களால் மறைக்கலாயினர். இச்சமயம் நகுலன் கௌரவ சேனையை நோக்கிச் சென்றார். வ்ருஷசேனன் நகுலனை விட்டு விட்டுத் தன் தந்தையின் தேர்ச்சக்கரங்களைக் காப்பாற்றலானான்.

8.5. நகுலன் - கர்ணன் போர்; நகுலன் தேரிழத்தல்:

பாஞ்சால சேனையுடன் போரிட்ட கர்ணன், பாண்டவர்களின் தேர்ப்படையைப் பிளந்து யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தான். அவரைக் கடுமையாகக் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரர் உணர்விழந்தது போலானார். இச்சமயம் கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து விடக் கூடாதே என அஞ்சி மாத்ரி புதல்வர்கள் விரைந்து ராதேயன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டான். மாத்ரி புதல்வர்களையும் தாக்கினான். நகுலனின் குதிரைகளைக் கொன்றான். தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும், வில்லையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். தேரிழந்த யுதிஷ்டிரரும், நகுலனும் சகதேவன் தேரில் சென்று ஏறிக் கொண்டனர். ஆனாலும் கர்ணன் தொடர்ந்து காயம்பட்ட யுதிஷ்டிரரை அடிக்கலானான்.

இச்சமயம் பாண்டு புதல்வர்களிடம் கருணை கொண்ட சல்ய மன்னன், கர்ணனிடம், பீமசேனனிடம் சிக்கியுள்ள துரியோதனனைக் காப்பாற்றுமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரரையும், நகுல சகதேவர்களையும் கொன்று என்ன ஆகப் போகிறது என்ற சல்யமன்னனின் சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணனிடம் பாண்டு புதல்வர்களை விட்டு விட்டுத் துரியோதனனிடம் சென்று விட்டான். பின்னர் நகுல - சகதேவர் இருவரும் சகதேவன் தேரில் யுதிஷ்டிரரை அழைத்துச் சென்று கூடாரத்தில் சேர்த்தனர். யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த காயம் பட்டதால் படுக்கையில் படுத்து விட்டார். யுதிஷ்டிரர் மாத்ரி புதல்வர்களிடம், பீமசேனனுக்கு உதவுங்கள் என்று கட்டளையிட்டதால், சகோதரர்கள் இருவரும், யுதிஷ்டிரரைக் கூடாரத்தில் விட்டு விட்டுப் போர்க்களம் திரும்பினர்.

யுதிஷ்டிரர் நகுல சகதேவர்களிடம் கூறியவாறு ரண பூமிக்குத் திரும்பிய இருவரும் மீண்டும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கத் தொடங்கினர். பீமசேனன் துச்சாதனனைக் கோரமாக வதம் செய்து அவன் உதிரத்தைப் பருகிக் களிப்புடன் குதிக்கலானார். துரியோதனனையும் இதே போல வதம் செய்வேன் என்று சபதமிட்டார். பீமசேனனின் அச்சம் தரும் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு, கர்ணன் மனத்தில் பயம் உறைந்தது. ராதேயன் செயலற்ற நின்றதால் அவன் மகன் வருஷசேனன் பீமசேனனுடன் போரிட வந்தான்.

8.6. நகுலன் வருஷசேனனுடன் போரிடுதல்:

அதனைக் கண்ட நகுலன் வருஷசேனனைத் தன் பாணங்களால் பீடித்துப் போரிட்டார். வருஷசேனனின் ஸ்படிக மணியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடியை வெட்டி, அவனுடைய விசித்திரமான வில்லையும் துண்டித்தார். அஸ்திர வித்தையில் நிபுணனான கர்ண புத்திரன் வேறு வில்லை எடுத்து, நகுலன் மீது பொழிந்தான். கோபத்தாலும், ரோஷத்தாலும் எரிந்துதன் அஸ்திரங்களால் வினாயு தேசத்தில் தோன்றிய வெண்மை நிறமுள்ள

நகுலனின் குதிரைகள் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டான்.

நகுலன் குதிரைகள் இல்லாத தேரிலிருந்து இறங்கி வானையும், கேடயத்தையும் எடுத்தவாறு ஒரு பறவையைப் போலச் சஞ்சரித்தார். மிகப்பெரிய ரதிகளையும், வீரர்களையும், குதிரைகளையும், யானைகளையும் வெட்டி விட்டார். நகுலன் நல்ல சந்தனம் பூசிய அங்கமுடைய பல தேசங்களில் பிறந்த போரில் தேர்ந்த இரண்டாயிரம் வீரர்களை வெட்டி விட்டார். இச்சமயம் வருஷசேனன் நகுலனுக்கு அருகில் சென்று அவரைத் தன் அம்புகளால் துளைத்தான். பீமனால் பாதுகாக்கப்பட்ட நகுலன் பெரும் பராக்கிரமத்துடன், வருஷசேனனைத் துளைத்து விளையாடுவது போலவே சதுரங்கிணி சேனையையும் அழிக்கலானார். கர்ண புத்திரன் பதினெட்டு பாணங்களால் நகுலனைக் காயப்படுத்தினான்.

நகுலன் வருஷசேனனைக் கொல்லுவதற்காக அவன் மீது பாய்ந்தார். நகுலனைக் கர்ணபுத்திரன் மீண்டும் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். அற்புதமான தன் போர்த்திறமையால் வானை வீசிய நகுலனின் ஆயிரம் நட்சத்திரச் சின்னங்கள் கொண்ட கேடயத்தை வருஷசேனன் தன் பாணங்களால் அழித்து விட்டனர். பின் அத்துடன் 7 அம்புகளை விடுத்து அவரது கத்தியையும் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். இரும்பாலான கூர்மையான வானை வெட்டிய வருஷசேனனின் பாணங்களால் மிகுந்த துன்பமடைந்த நகுலன் பீமசேனனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

இதனால் கோபம் கொண்ட வருஷசேனன் ஒரே தேரில் இருந்த பீமசேனன் மற்றும் நகுலன் மீது அம்பு மழை பொழியலானான். மற்ற கௌரவ வீரர்களும் ஒன்று திரண்டுவந்து பீமனையும், நகுலனையும் பாணங்களால் மூடினர். வருஷசேனன் மீது கோபம் கொண்ட பீமர்ஜுனர்கள் கௌரவ வீரர்கள் மீது கோரமான அம்பு மழையைத் தொடங்கினர். பீமன் அர்ஜுனனிடம், வருஷசேனன் நகுலனைத் துன்புறுத்தியதைப் பார். நம்மை மிகவும் வருத்திக் கொண்டிருக்கும் அவனைக் கொன்று விடு” என்றார். நகுலனும், அர்ஜுனனிடம் “சகோதரா! தாங்கள் இந்த வருஷசேனனை விரைவில் கொன்று விடுங்கள்” என்று சொல்லவே, அர்ஜுனன் தன் தேரின் மூலம் கர்ண புத்திரனிடம் விரைந்தார்.

9.சல்ய பருவம்:

9.1. 18 ஆம் நாள் போர்:

17ஆம் நாள் போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்பட்டான். கௌரவ சேனை சோகத்துடனும், பாண்டவ சேனை மகிழ்ச்சியுடனும் கூடாரம் திரும்பினர். மறுநாள் காலையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது.

மத்ரராஜன் சல்யன் கௌரவர்களின் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு வியூகம் வகுத்தார். இரு தரப்பிலும் மீண்டும் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது.

9.2. நகுலன் கர்ணனின் மூன்று புதல்வர்களை வதம் செய்தல்:

பீமசேனன், அர்ஜுனன், மாத்ரி குமாரர்கள் முன் நிற்க மாட்டாமல் கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது. ஓடத் தொடங்கிய கௌரவ சேனையைச் சல்ய மன்னர் தடுத்து நிறுத்தி விட்டார். அப்போது நகுலன் கர்ணனின் புதல்வன் சித்ர சேனைதைத் தாக்கினார். பலசாலிகளும், அஸ்திர வித்தையறிந்தவர்களும் தேர்ப் போரில் திறமை மிக்கவர்களுமான அவ்விருவரும் எந்த வித்தியாசமும் இன்றிப் போரிட்டனர். சித்ர சேனன் நகுலனின் வில்லை வெட்டி அவரது நெற்றியில் காயம் செய்தான். அவரது கொடியை வெட்டிக் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று வீழ்த்தினான். தேரிழந்த நகுலன் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கொண்டு போரிட்டார். சித்ர சேனனின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

சகோதரன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு கோபம் கொண்ட கர்ணனின் மற்ற இரு புதல்வர்களான சுஷேணனும், சத்தியசேனனும் நகுலனைத் தாக்கினர். நகுலன் வேறு வில்லை எடுத்து வேறு தேரில் ஏறி அவர்களுடன் போரிட்டார். சத்திய சேனனின் வில்லை வெட்டித் தேரக் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். சத்திய சேனனும், சுஷேணனும் வேறு தேரில் ஏறி நகுலனை எதிர்த்தனர். நகுலனால் காயப்படுத்தப்பட்ட சுஷேணன் அவரது வில்லை வெட்டி விட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த நகுலன் சுஷேணனைக் காயப்படுத்தி அவன் கொடியை வெட்டியதுடன், சத்திய சேனனின் வில்லையும் துண்டாக்கி விட்டார். சகோதரர்கள் இருவரும் நகுலனைப் பாணங்களால் துளைத்தனர். சத்தியசேனன் நகுலனின் வில்லையும், தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும் வெட்டி விட்டான். நகுலன் ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை விடுத்துச் சத்திய சேனனின் மார்பைப் பிளந்து அவனைக் கொன்று தேரிலிருந்து கீழே வீழ்த்தி விட்டார்.

சகோதரன் கொல்லப்பட்டதால் சுஷேணன் சினமும் துயரம் கொண்டான். பூமியின் மேல் நின்றிருந்த நகுலன் மீது பாணமழை பொழிந்தான். அவருடைய தேரின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். இச்சமயம் நகுலனின் உதவிக்கு வந்த சுதசோமனின் தேரில் ஏறிய நகுலன் வேறு வில்லை எடுத்து சுஷேணனுடன் போரிட்டார். சுஷேணன் நகுலனையும் சுதசோமனையும் பாணங்களால் துளைத்தான். சினம் கொண்ட நகுலன் ஒரு அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தால் சுஷேணனின் தலையை உடலிலிருந்து பிரித்து வெட்டி வீழ்த்தினார்.

யுதிஷ்டிரரால் சல்யன் வதம் செய்யப்பட்டார். நகுலன் யுதிஷ்டிரரின்

சக்கரக் காவலராயிருந்து சல்யவதத்திற்குத் துணை புரிந்தார். சகுனியின் புதல்வன் உலூகனை எதிர்த்துப் போரிட்டார்.

10. சாந்தி பருவம்:

10.1. போர் முடிந்தது; யுதிஷ்டிரரின் விரக்தி:

18 ஆம் நாள் மகாபாரதப் போர் முடிந்தது. துரியோதனன் பீமசேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான். அஸ்வத்தாமா பழிவாங்க விரும்பி, இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் மிதித்தே கொன்றான். கௌரவர் பக்கம் மூவரும், பாண்டவர்கள் ஐவருடன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மற்றும் சாத்யகியுமே உயிர் பிழைத்தனர். பின் பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரிதேவி, குந்தி மாதா அனைவரையும் சந்தித்தனர். திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும் இறுதிச் சடங்கினைச் செய்வித்தார். அனைவருக்கும் நீர் தானம் அளிக்கப்பட்டது. அப்போது குந்தி கர்ணன் தனது மூத்த மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிட்டாள்.

யுதிஷ்டிரர் தன் மூத்த சகோதரனைக் கொன்று விட்டதாலும், புதல்வர்களை இழந்துவிட்டதாலும் பெரும் துயரம் கொண்டார். சோகத்தில் மூழ்கினார். விரக்தியடைந்தார். ராஜ்யத்தைத் துறந்து கானகம் சென்று சந்யாச வாழ்வை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார். அப்போது அர்ஜுனன் அவரிடம் செல்வத்தின் பெருமையை விவரித்து யாகங்களைச் செய்யத் தூண்டினார். பீமசேனனும் யுதிஷ்டிரரிடம் துறவறத்தை விடுத்துத் தன் கடமையைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்தினார். அவரைத் தொடர்ந்து நகுலனும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

10.2. நகுலன் கிருகஸ்த தர்மத்தைப் புகழ்ந்து யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்குதல்:

மிகுந்த அறிவாளியும், அளவாகப் பேசுவருமான நகுலன் சகோதரனின் உள்ளக் கருத்தை அனுசரித்துப் பேசலானார். மகாராஜா! விசாக யூபம் என்னும் கேஷத்திரத்தில் தேவர்கள் ஸ்தாபித்த அக்னியின் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் தேவர்களும் வைதிக கர்மங்களையும், அதன் பலன்களையும் நம்புகிறார்கள் என்பதைத் தாங்கள் அறிய வேண்டும். பித்ருக்களும் சாஸ்திரம் கூறிய கர்மங்களையே செய்கிறார்கள். வேதத்தின் ஆணைக்கு எதிராகச் செல்பவர்கள் மிகப்பெரிய நாஸ்திகர்கள் என்று அறிய வேண்டும்.

வேதத்தின் ஆணையை மீறி எல்லாவகையான கர்மங்களைச் செய்தாலும் ஒரு பிராமணன் சொர்க்கலோகத்தில் காலடி வைக்க முடியாது.

இந்த விஷயத்தை வேதத்தின் சித்தாந்தங்களை அறிந்த நிபுணர்களான பிராமணர்கள் கூறுகிறார்கள். மகாராஜா! யார் தர்மத்தால் பெற்ற செல்வத்தைச் சிறந்த யாகங்களில் பயன்படுத்துகிறானோ, தன் மனத்தை வசப்படுத்துகிறானோ அவனே தியாகி எனக் கருதப்படுகிறான். வானப்ரஸ்தம் முதலிய ஆஸ்ரமங்களைப் பின் பற்றி, தேகத்தைத் துறப்பவன் தாமதி தியாகி என்றே கூறப்படுகிறான். வீடு, வாசல் இன்றி இங்கும் அங்கும் சஞ்சரித்து மரத்தினடியில் உறங்கி தனக்காக உணவு சமைக்காத யோக பராயணன் பிக்ஷுடன் என்று கூறப்படுகிறான்.

வேதங்களின் ஸ்வாத்யாயத்தில் ஈடுபட்டு கோபம், மகிழ்ச்சி இவற்றை அவமதிக்கும் பிராமணனே தியாகி என்று அழைக்கப்படுகிறான். பாரதா! விவேகம் என்னும் தராசில் ஒரு பக்கம் கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தையும் ஒரு பக்கம் ஏனைய மூன்று ஆசிரமங்களையும் வைத்து நிறுத்த பொது கிருகஸ்தாஸ்ரமமே பெருமையுடையது என நிரூபணம் ஆனது. ஏன் எனில் கிருகஸ்த ஆஸ்ரமத்திலேயே போகம், சொர்க்கம் இரண்டும் சுலபமாகும். காட்டில் இருந்து ஒரு மனிதன் காம போகங்களை நினைப்பது யமலோகத்தையே அடையச் செய்யும். இந்த விஷயம் தியாகத்தோடு கிருகஸ்த ஆஸ்ரமத்தில் இருந்து செய்யப்படும் போது அவை பெரும் பலனை அளிக்கின்றன.

கிருகஸ்த ஆஸ்ரமத்திலேயே தேவ, பித்ருக்கள் மற்றும் அதிதிக்கும் செய்யப்படும் ஏற்பாடுகள் புகழப்படுகின்றன. இதிலேயே தர்ம, அர்த்த, காமம் மூன்றும் வெற்றியடைகின்றன. மன்னா! தர்மமாத்மா பிரஜாபதி மக்களை “இவர்கள் பலவகை தக்ஷிணைகள் உடைய யாகங்கள் மூலம் என்னை யஜனம் செய்வார்கள்” என்ற உத்தேசத்தோடுதான் சிருஷ்டி செய்தார். இதற்காக அவர் யாகத்தை நடத்த பலவகை கொடி, மரம், ஓளஷதி, பசுக்கள், யக்ஞார்த்த ஹவிஸ்யம் முதலியவற்றைச் சிருஷ்டித்தார். யக்ஞ கர்மம் குடும்பத்திலிருக்கும் மனிதனை ஒரு மரியாதைக்குள் கட்டி வைக்கிறது. ஆகவே கிருகஸ்த தர்மமே இவ்வுலகில் கடினமானது; கிடைத்தற்கரியது.

கிருகஸ்த தர்மத்தைப் பெற்ற குடும்பஸ்தன் பசுக்களும், தன, தான்யங்கள் மிகுந்தும் யாகம் செய்வதில்லையோ அவன் பாவத்திற்குப் பங்காளியாகிறான். இங்கும் அங்கும் இருந்து சேகரித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட ரத்தினங்களை யாகங்களில் பங்கிடாமல் தாங்கள் நாஸ்திக விஷயங்களைப் பேசுகிறீர்கள். குடும்பப் பாரம் இருப்பவன் ராஜகூயம், அஸ்வதமேதம், அல்லது சர்வமேதம் என்னும் யாகங்களில் ஈடுபட வேண்டும். இந்திரனுக்குச் சமமான தாங்களும் யக்ஞ புருஷனை ஆராதிபுயங்கள். மன்னா! நாம் பிராமணர்களுக்கு குதிரை, பசு, பணியாட்கள், யானை,

கிராமம், தேசம், வயல், வீடு முதலியவற்றைத் தானம் செய்யாவிடில் மன்னர்களில் கலியுகம் என்று கருதப்படுவோம்.

தானம் செய்யாதவர்கள், சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றாதவர்கள் ஆகிய மன்னர்களில் பெரும் பாவத்தைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் பெரும் துயரம் அனுபவிக்க நேருகிறது. மிகப்பெரிய யாகங்களின் அனுஷ்டானம், பித்ருக்களின் சிரார்த்தம் மற்றும் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யாமல் நீங்கள் சந்யாசம் வாங்கிக் கொள்வீர்களானால் காற்று மூலம் சின்னா பின்னமாகும் மேகத்தை போல் நஷ்டமாவீர்கள். இகலோகம், பரலோகம் இரண்டிலிருந்தும் வழுவி அந்தரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். வெளியேயும், உள்ளேயும் மனத்தைச் சிக்க வைக்கும் பொருட்களை விடுவதால் மட்டுமே மனிதன் தியாகியாகிறான். வீட்டை விடுவதால் அல்ல.

மகாராஜா! இந்த குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே இருந்து வேதம் விதித்த கர்மங்களில் ஈடுபட்ட பிராமணர்கள் ஒரு போதும் வீழ்ச்சியடைவதில்லை. கௌந்தேயா! தாங்கள் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி பராக்கிரமத்தின் மூலம் புவியை வென்று மந்திரவேத பிராமணர்களுக்கு யாகத்தில் பெரும் தகூறினை அளித்து சொர்க்கத்தை விட மேலான உலகத்திற்குச் சென்று விடுவீர்கள். ஆகவே, இன்று தாங்கள் துயரப்படக் கூடாது” என்று கூறினார்.

11. தொடர் நிகழ்வுகள்:

பிறகு பீஷ்மரின் உபதேசத்தால் மனம் தெளிந்த யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யப் பொறுப்பினை ஏற்றார். 15 ஆண்டுகள் கழிந்து திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி மூவரும் வனவாசம் சென்றனர். மூன்றாண்டுகள் கழிந்து அவர்கள் காட்டுத்தீயில் சிக்கி சொர்க்கம் சேர்ந்தனர். அதன் பின்னர் யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சிக்கு சகோதரர்கள் அனைவரும் உதவி செய்து வந்தனர்.

மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு யாதவ வம்சத்தினர் பரஸ்பரம் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு மடிந்தனர். துவாரகாபுரி கடலில் மூழ்கியது. பாண்டவர்கள் யதுவம்சத்தினர் இன்றி ராஜ்ய பாரத்தைச் சுமக்க விரும்பாமல் தவ வாழ்க்கை மேற்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்தை விட்டு வெளியேறினர். பூமியை வலம் வந்து இமயத்தைக் கடந்து மணற்கடலைத் தாண்டி மகாமேருவின் தரிசனம் பெற்றனர். அச்சமயம் முதலில் திரௌபதியும், பிறகு சுகதேவனும் அவரைத் தொடர்ந்து நகுலனும் பூமியில் விழுந்து உயிரிழந்தனர்.

11.1. நகுலன் சொர்க்கம் சேருதல்:

மனித சரீரத்தைத் துறந்த நகுலன் சொர்க்க உலகம் சென்று

தன்னுடைய மூல சொருபமான அஸ்வினி குமாரர்கள் ரூபத்தில் கலந்து விட்டார். அஸ்வினி குமாரர்களே பகவானின் காரியத்திற்காகப் பூமியில் நகுல - சகதேவர்களாகப் பிறப்பெடுத்து, தம் காரியம் முடிந்ததும் மீண்டும் தம் அம்சத்தில் கலந்து விட்டனர்.

சகதேவன் வரலாறு

1.ஆதிபருவம்

1.1.சகதேவன் பிறப்பு:

பாண்டு-மாத்ரி இவர்களின் மகன். நகுலனுடன் இரட்டையராகப் பிறந்தவன். குந்தியின் உதவியால் மாத்ரி அசுவினி தேவர்களுக்கான மந்திரத்தை உச்சரித்துப் பிறந்தவன். பாண்டு, மாத்ரியின் மரணத்திற்குப் பின் குந்தியால் அவளது பிள்ளைகளைப் போலவே போஷித்து வளர்க்கப்பட்டவன். குருவான துரோணரிடம் நீதி சாஸ்திரக் கல்வியைக் கற்று சகோதரருக்குத் துணையாக இருந்தார்.

பாண்டவர் ஐவரில் இளையவர்களும் இரட்டையர்களும் ஆன நகுல சகதேவர்கள் யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனருடனேயே அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்கின்றனர். வாரணாவதம் செல்லுதல், பின் திரௌபதியுடன் திருமணம், ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பி, காண்டவப் பிரஸ்தம் சென்று அரசினை ஸ்தாபித்தனர். இந்திரப் பிரஸ்தம் எனப் பெயர் மாற்றப்பட்ட நகரில் யுதிஷ்டிரருக்கு அரசியல் காரியங்களில் துணை புரிகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் ராஜசூயமாகம் செய்ய விரும்புகிறார். அதற்காக வியாசர் அறிவுறுத்தியபடி சகதேவன் தென்திசையை வெல்வதற்காகப் பெரும் சேனையோடு புறப்படுகிறார்.

2.சபா பருவம்

2.1. சகதேவனின் தென்திசை தீக்விஜயம்:

தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்ட சகதேவன் முதலில் சூரசேன வாசிகளை வென்றார். மத்ஸ்ய ராஜன் விராடனைத் தோற்கடித்தார். பெரும் வீரனான தந்தவக்ரனை வென்று வரியளிக்கச் செய்தார். பின் சகுமாரன், சுமித்திரன் என்ற மன்னரையும் அபரமதஸ்யத்தின் கொள்ளையர்களையும், நிஷாத தேசத்தையும் கைப்பற்றினார். ச்ரேணிமான் மன்னனை வென்று, நரராஷ்டிரத்தைக் கைப்பற்றி குந்தி போஜனைத் தாக்கினார். குந்தி போஜன் மகிழ்ச்சியுடன் சகதேவனைப் பணிந்தார். இதன்பின் சர்மண்வதி நதிக்கரையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வாசகதேவனின் பழைய பகைவனான ஜம்பகனின் புதல்வன் ஜம்பபுத்திரனைப் போரில் வென்றார். மேலும் தெற்கே சென்று சேக்-அபரசேக் நாடுகளை வென்று இரத்தினங்களைப் பரிசாகப் பெற்றார். சேக்கின் தலைவருடன் நர்மதை நோக்கிச் சென்று அவந்தி நாட்டு விந்த - அனுவிந்தரை வென்றார். பின் போஜகட நகரத்தின் பீஷ்மகரையும், கோசல அதிபதியையும், வேணா நதிப் பிரதேசங்களையும்

காந்தன், கிழக்கு கோசல மன்னனையும் தோற்கடித்தார். பிறகு ஹாட கேயர்கள், ஹேரம்பகர்களையும் வென்று மருதத்தையும் ரம்யக் ராமத்தையும் கைப்பற்றினார். நாசீன், அர்புக் என்ற காட்டு அரசர்களையும் வென்றார். பின் வாதாதிபன், புலிந்தர்களை வென்று தென்திசையில் பாண்டியருடன் போரிட்டு வென்றார்.

தெற்கில் சென்று புகழ்பெற்ற கிஷ்கிந்தையை அடைந்தார். அங்கு வானரராஜன் மைந்தன் மற்றும் த்விதனுடனும் ஏழு நாட்கள் போரிட்டும் இருவரையும் வெல்ல முடியவில்லை. ஆனால் அவ்விரு வீரர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் யுதிஷ்டிரரின் யாகத்திற்கு இரத்தினங்களைப் பரிசளித்தனர். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட சகதேவன் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தைச் சேர்ந்த துர்ஜயனின் புதல்வன் நீலன் வாழ்ந்த மாஹிஷ்மதி நகரம் சென்று போர் செய்யத் தொடங்கினார். நீலனின் மகள் சுதர்சனாவை விரும்பி மணம் முடித்த அக்னிதேவன் நீலனின் பாதுகாப்பில் இருந்தார். எனவே சகதேவன் மாஹிஷ்மதியில் நீலன் மீது போர் தொடுத்ததும், சகதேவனின் சேனையிலிருந்த தேர், யானை, குதிரை, வீரர், கவசம் என அனைத்தும் பற்றி எரியத் தொடங்கின. அக்னி பரவியதால் பயமடைந்த தன் சேனையைப் பார்த்து மலை போல் அஞ்சாமல் அசையாது நின்ற சகதேவன் ஆசமனம் செய்து புனிதமாகி அக்னி தேவனை வேண்டிக் கூறத் தொடங்கினார். “அக்னியான தாங்கள் எனக்குப் பலம் அளியுங்கள். எங்களுடைய இந்த ஏற்பாடு யாகம் செய்வதற்கே தங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவே ஆகும். தாங்கள் எனக்குத் திருப்தி, பலம், கேட்கும் சக்தி, சாஸ்திர ஞானம் அனைத்தையும் அருளுங்கள்” என்று ஆக்னேய மந்திரத்தைக் கூறி ஸ்வாஹா என ஆஹுதி அளித்துத் தரையில் தர்ப்பையைப் பரப்பி முறைப்படி அக்னிக்கு முன் தர்ப்பையில் அமர்ந்து தர்ணாவில் ஈடுபட்டார்.

சகதேவன் முன் தோன்றிய அக்னி அவருக்கு ஆறுதலளித்து “நான் உன்னைப் பரிசோதித்தேன். ஆனால் நான் நீலனின் வம்சத்தையும் காக்க வேண்டும். உன் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றுவேன்” எனக் கூறி சேனைகளிடமிருந்து விலகினார். அக்னிதேவன் கட்டளைப்படி மன்னன் நீலன் சகதேவனுக்கு வரியளித்தார். மேலும் தென் திசை நோக்கிச் சென்ற சகதேவன் அமிதௌஜன் என்ற திரிபுரத்தின் மன்னன், பெளரவவேஸரணன் என்பவன், சூராஷ்டிர தேச மன்னன் கௌவ்சிகாசார்ய ஆக்ருதியையும் வென்றார். பிறகு போஜகட வாசியான ருக்மியிடமும், பீஷ்மகரிடமும் தூதனை அனுப்பினார். இருவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்காக சகதேவனின் ஆட்சியை ஏற்று பரிசுகளை வழங்கினர். அதற்குப் பிறகு சூர்பாரக், தாலாகட் எனும் நாடுகளை வென்று தண்ட காரணயத்தையும் கைப்பற்றினார். கடல் தீவுகளின் மிலேச்ச மன்னர்களையும், நிஷாதர்கள் அரக்கர்களையும், கர்ணப்

ராவணர்களையும் வென்றார். காலமுகன், கோலகிரி, சுரபிபத்தன், தாமிரதிவு, ராமகபர்வதம் திமில் கில மன்னர்களையும் தோற்கடித்தார்.

கேரளர்களுக்கும், சஞ்சயந்தி நாடுகளுக்கும் தூது அனுப்பி வரி வசூலித்தார். பாண்டியர், திராவிடர், கேரள, ஆந்திர, கலிங்க நாடுகளின் மன்னர்களிடமும் தூதுவர் மூலமாகவே வரி வசூல் செய்தார். பிறகு பீமனுக்கு இடும்பியிடத்துப் பிறந்த கடோத்கஜனை நினைத்தார். மலை போன்ற உருவம் உடைய கடோத்கஜன் சகதேவன் முன் வந்து சேர்ந்தான். சகதேவன் கடோத்கஜனை இலங்கைக்குச் சென்று விபீஷணனிடம் யுதிஷ்டிரரின் ராஜ சூய யாகத்திற்காக வரி பெற்றுவருமாறு அனுப்பினார். கடோத்கஜனும் இலங்கை சென்று விபீஷணனிடம் செய்தியைத் தெரிவிக்கிறான். யானையின் மீது விரிக்கும் அழகிய கம்பளங்கள், யானை தந்தத்தாலும், தங்கத்தாலும் ஆன மணிகள் பதிக்கப்பட்ட கட்டில்கள், நவரத்தினங்கள், தங்க, வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், மணிகள் இழைத்த பல்லக்குகள், சிறந்த சந்தனம், கோஷம் எழுப்பும் 100 சங்குகளும், முத்துக்கள் பதிக்கப்பெற்ற வாள்களையும், இன்னும் பல சிறந்த பொருட்களையும் விபீஷணன் பரிசளித்தார். இவை அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட கடோத்கஜன் தன்னுடன் வந்த அரக்கர்களோடு சென்று அனைத்துப் பொருட்களையும் சகதேவனிடம் சேர்ப்பித்தார். கடோத்கஜனின் இச்செயலால் மகிழ்ந்த சகதேவன் அவனிடம் அன்பு பாராட்டினார். பின் தான் சேகரித்த ஓப்பற்ற பெருஞ் செல்வத்துடன் இந்திரப் பிரஸ்தம் அடைந்து யுதிஷ்டிரரைப் பணிந்தார். இத்தகைய பெருஞ்செல்வத்தைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் அடைந்தார். சகதேவன் அனைத்துச் செல்வத்தையும் தருமராஜர் சேவைக்கு அர்ப்பணித்தார்.

2.2.சகதேவன் சபதம்:

இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் யுதிஷ்டிரர் மேற்கொண்ட ராஜசூய யாகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு சகதேவனே முதல் பூஜையை அளிக்கிறார். பின்னர் ஹஸ்தினாபுர சூதாட்ட நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இரண்டாம் முறை ஆடிய சூதில் தோற்ற யுதிஷ்டிரருடன் பாண்டவர் அனைவரும் வனம் ஏகத் தயாராகின்றனர். அச்சமயம் துச்சாதனன் பீமனைப் பரிசாசம் செய்கிறான். கோபம் கொண்ட பீமன் துச்சாதனனையும், துரியோதனனையும் வதம் புரிவேன் என்று சபதம் செய்கிறார். அத்துடன் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்லுவார், சகதேவன் சகுனியைக் கொல்லப் போகிறார் என்று கூறுகிறார். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட சகதேவன் சகுனியைப் பார்த்துக் கூறுகிறார், “காந்தார வாசியான, கூத்திரிய குலத்தின் களங்கமான சகுனியே! நீ பகடை என்று கருதி உருட்டியவை பகடைக் காயல்ல. அவற்றின் உருவில் நீ போரில் கூர்மையான பாணங்களை ஏற்றுள்ளாய். ஆரியர் பீமன்

கூறியதை நான் நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன். உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டியவற்றைச் செய்து கொள். போரில் உன்னை நிச்சயம் கொல்வேன்” என்று சபதம் ஏற்கிறார்.

3.விராட பருவம்:

3.1. வனவாசம் முடிந்து அஞ்ஞாத வாசம் தொடங்குதல்; சகதேவன் விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்:

வனவாச காலம் முழுவதிலும் யுதிஷ்டிரருடனும் மற்ற சகோதரர்களுடனும் கழித்த சகதேவன், அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் விராட மன்னரிடம் பசுக்களைப் பாதுகாக்கும் பணியில் தான் ஈடுபட விரும்புவதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். பாண்டவர் ஐவரும் யம தர்மராஜன் அளித்த வரத்தினால் தாம் விரும்பும் உருவை அடையும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவராக விராடரிடம் சென்று அவரவர் விரும்பிய பணியில் சேர்ந்தனர். சகதேவன் இடையனைப் போல வேடம் தரித்து இடையர்களைப் போலப் பேசி மன்னரின் தொழுவத்திற்குச் சென்று கால்நடைகளைப் பார்வையிட்டார். இதனை அறிந்த மன்னர், சகதேவனிடம் “நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? என்ன செய்ய விரும்புகிறாய்? நான் இதற்கு முன் உன்னை எப்போதும் பார்த்ததில்லை. எனவே உன்னைச் சரியாக அறிமுகம் செய்து கொள்” என்றார். சகதேவன் மன்னரிடம், “மகாராஜா! நான் வைஸ்யன். என் பெயர் அரிஷ்டநேமி. பாண்டவர்களிடம் பசுக்களைப் பராமரித்து வந்தேன். பாண்டவர்கள் இப்போது எங்கிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வேலை செய்யாமல் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்பதால் தங்களிடம் வந்தேன்” என்று கூறினார்.

விராடர், “எனக்கு நீ பிராமணன் அல்லது கூடித்திரியன் எனத் தோன்றுகிறது. உன் அழகிய தோற்றம் உலகில் சாம்ராட்டைப் போல உள்ளது. இந்த வைசிய கர்மம் உனக்குரியதாகத் தெரியவில்லை. உன்னைப் பற்றிச் சரியாகக் கூறு” என்று கேட்டார். சகதேவன் “பாண்டவர்களின் மூத்தவரான யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்த லக்ஷக்கணக்கான பசுக்களின் மந்தையைப் பாதுகாத்து, எண்ணி மேற்பார்வை செய்து வந்தேன். யுதிஷ்டிரர் என்னைத் தந்திபாலன் என அழைத்தார். பசுக்கள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் நன்கு அறிந்தவன். பசுக்களை விரைவில் பெருக்கம் செய்வது. பிணியில்லாமல் பராமரிப்பது இவையனைத்தையும் முற்றும் அறிவேன். எந்தக் காளையின் மூத்திரத்தை முகர்ந்து பார்த்த அளவிலேயே மலடிப் பெண்ணும் கர்ப்பம் அடைவாளோ. அத்தகைய லட்சணங்கள் பொருந்திய காளையையும் அறிவேன்” எனத் தெரிவித்தார். விராட மன்னர் சகதேவனிடம் மகிழ்ச்சியடைந்து தன்னுடைய பசுக்களைப்

பராமரிக்கும் பணியை ஒப்படைத்தார். யாராலும் எவ்விதமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் சுகதேவன் விராடரிடம் பணியாற்றி வரலானார்.

3.2. அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்து பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்; யுத்த ஆயத்தம்:

ஓராண்டு கழிந்தது. ஏறக்குறைய அஞ்ஞாத வாசம் முடியவிருக்கும் நேரத்தில் துரியோதனன் ஆணைப்படி த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுக்கிறான். விராடர் மறைந்திருக்கும் பாண்டவர்களுடைய உதவியால் சுசர்மாவை தோல்வியுறச் செய்கிறார். விராடரின் பசுக்கள் மீட்கப்படுகின்றன. இதே சமயம் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்து வரும் துரியோதனனும் அவன் சேனையும், மஹாரதிகளும் அர்ஜுனனால் தோற்கடிக்கப்படுகின்றனர். பின்னர் பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் தம்முடைய வேறு உருவிலிருந்து வெளிப்படுகின்றனர். விராடர் மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கிறார். விராடரின் புதல்வி உத்தராவிற்கும் அர்ஜுனன் புதல்வன்அபிமன்யுவிற்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. அதன்பின் ராஜ்யத்தை மீட்பதற்கான ஆலோசனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதர், விராடர் இவர்களுடன் நடைபெறுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவர்களிடம் தூதுவனை அனுப்பி ராஜ்யத்தை திரும்பப்பெற யோசனை அளிக்கிறார். அதன்படி தூதுவராக துருபதனின் புரோகிதர் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். கௌரவர்களிடம் பாண்டவர்களுக்குரிய நாட்டைத் திருப்பியளிக்கக் கூறுகிறார். திருதராஷ்டிரன் பதிலளிக்காமல் சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதுவனாக அனுப்புகிறார். சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரன் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் தன் தர்மத்தையும், புகழையும் நிலை நிறுத்தித் தன நண்பர்களைச் சார்ந்து வாழ்தல் உத்தமம். இப்போதுள்ள நிலையே தொடர வேண்டும் என்பது திருதராஷ்டிரன் செய்தி, திருதராஷ்டிரன்நாட்டைத் திருப்பி அளிக்க விரும்பாததை யுதிஷ்டிரர் உணர்ந்து கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தங்களின் தூதுவராக துரியோதனனிடம் செல்ல வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன் அனைவரும் முதலில் அமைதிக்கான முயற்சியை மேற்கொண்டு பின்னர் யுத்தம் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டுகிறார்கள். இச்சமயம் சுகதேவனின் கருத்து வேறாக இருந்தது.

4. உத்தியோக பருவம்

4.1.சுகதேவன் போரை விரும்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்:

சுகதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! யுதிஷ்டிர மகாராஜா இங்கு கூறியது சனாதன தர்மமாகும். ஆனால் யுத்தம் நடந்தே

ஆகவேண்டும். அதற்குரிய முயற்சியை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய விருப்பம். கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு சமாதானத்தை விரும்பினால் கூட நீங்கள் போரையே வற்புறுத்துங்கள். வாசதேவா! கௌரவர்கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரியை அவள் வரக்கூடாத நிலையில் இழுத்து வந்து அவமானப்படுத்தினார்கள். அந்தக் கோபம் என்னுள் இருக்கிறது. துரியோதனன் வதைக்கப்பட்டால் மட்டுமே என் கோபம் அடங்கும். யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், அர்ஜுனன் அனைவரும் தர்மத்தைப் பின்பற்றினாலும் நான் தர்மத்தை விட்டுப் போரிடவே விரும்புகிறேன்” என்றார். சாத்யகியும் சகதேவனின் போர் விருப்பத்தை ஆமோதித்தார். இதனைக் கேட்ட போர் வீரர்களும் போரை விரும்பிச் சிம்ம நாதம் புரிந்தனர்.

4.2. துரியோதனனின் தூதன் உலூகனின் நிந்தனையைக் கேட்ட சகதேவன் கூறுதல்:

ஆனால் துரியோதனனிடம் தூதுவராகச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதான முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. போர் முடிவாகிறது. பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் பெரும் படைகளுடன் குருகோத்திரத்தில் முகாமிட்டு யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகின்றனர். இச்சமயம் துரியோதனன் சகுனியின் மகன் உலூகனை யுதிஷ்டிரிடத்தில் தூதுவனாக அனுப்புகிறான். உலூகன் பாண்டவர்களிடம் வந்துயுதிஷ்டிரர், பீமன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன், நகுலன், சகதேவன், துருபதர், விராடர் ஆகிய அனைவரிடமும் துரியோதனன் நிந்தனை செய்து கூறிய கொடுமையான சொற்களை அவன் கூறியவாறே கூறுகிறான். இச்சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் அனைவரும் மிகுந்த கோபம் கொள்ளுகின்றனர். பீமசேனன் சினத்துடன் தான் முன்பு செய்த சபதத்தை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன் என்றார்.

அவரைத் தொடர்ந்து சகதேவனும் உலூகனிடம் பேசலானார். “ஓ பாவி! நான் இந்த வீரர்களின் முன் கர்வம் கொண்ட சூரனுக்குரிய சொற்களைக் கூறுகிறேன். நீ இதைக் கேள். உன் தந்தையிடம் சென்று கூறு; திருதராஷ்டிரருக்கு உன்னோடு (சகுனியோடு) சம்பந்தம் இல்லாதிருந்தால் கௌரவர்களோடு ஒரு போதும் எங்களுக்குக் கலகம் ஏற்பட்டிருக்காது. நீ உலகிற்கும், திருதராஷ்டிரன் குலத்திற்கும் அழிவிற்காகப் பாவமே உருவெடுத்த பகைவனாகத் தோன்றியுள்ளாய். நீ உனது குலத்தையே அழிப்பவன் ஆவாய். உலூகா! பாவமயமான உன் தந்தை பிறப்பிலிருந்தே எங்களிடம் ஒவ்வொரு நாளும் கொடுமை மிகுந்த தீய நடத்தையைச் செய்ய விரும்புகிறான். அதனால் நான் சகுனியின் கண் முன்னே முதலில் உன்னை வதம் செய்து பின் சகுனியைக் கொன்று விடப் போகிறேன். இவ்வாறு மிகக் கடினமான பகையை அழித்துவிடுவேன்” என்று கோபத்துடன் கூறினார்.

5. பீஷ்ம பருவம்

5.1. மகாபாரதப் போர் தொடக்கம்; முதல் நாள் போர்; தொடரும் போர் நிகழ்வுகள்:

கௌரவ பாண்டவ சேனைகள் போரைத் தொடங்கின. முதல் நாள் போரில் சகதேவன், நகுலன், அபிமன்யு மற்றும் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களுடன் சேர்ந்து கௌரவர்களுடன் கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர்.

நான்காம் நாள் போரில் நகுலனும் - சகதேவனும் தங்கள் தாய் மாமனான மத்ர தேச மன்னன் சல்யனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். சல்யன் எதிர்த்துத் தாக்கியும் மாத்ரியின் புதல்வர்கள் கலங்கவில்லை. ஐந்தாம் நாள் போரில் துரியோதனன் சகோதரன் விக்ரணனுக்கும் சகதேவனுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. ஏழாம் நாள் போரில் நகுல - சகதேவன் இருவரும் தம் மாமன் சல்யனுடன் போரிட்டனர். சகதேவன் சூரியன் மேகத்தை மறைப்பது போல் சல்யனை அம்புகளால் மூடிவிட்டார். சகதேவன் நகுலனுடன் சேர்ந்து சல்யனைத் தாக்கினார். சகதேவன் செலுத்திய பாணத்தால் காயமடைந்த மகாரதி சல்யன் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து நினைவிழந்தார். சல்யனின் சாரதி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிச் சென்றார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குத் துணையாகப் பீஷ்மரோடு போர் புரிந்தார்.

தொடர்ந்து நடந்த போர்களில் சகதேவன் யுதிஷ்டிரருக்குத் துணையாக நின்று அவரைப் பாதுகாத்து வந்தார். 14ஆம் நாள் போரில் ஐயத்ருதனைக் கொண்டு அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். அன்றைய நாளில் இரு தரப்பு வீரர்களின் த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. இருதரப்பிலும் வீரர்களின் உயிரிழப்பும், சேனையின் அழிவும் அதிகமாக இருந்தது.

6.துரோண பருவம்:

6.1.சகதேவன் கர்ணனுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்:

14ஆம் நாள் நடைபெற்ற இரவுப் போரில் சகதேவன் துரோணரை லட்சியமாகக் கொண்டு போரிட்டார். கர்ணன் சகதேவனைத் தடுத்தான். இருவரும் கணக்கற்ற பாணங்களால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். கர்ணன் வேகமாகப் பாணத்தை விடுத்துச் சகதேவனின் வில்லை நாணுடன் வெட்டிவிட்டான். சகதேவன் வேறு வில்லை எடுத்துக் கர்ணனைக் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் சகதேவனின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டான். அதனால் தேரிழந்த சகதேவன் கத்தியையும்

கேடயத்தையும் கையில் எடுத்தார். கர்ணன் அவற்றையும் துண்டாக்கினான். சகதேவன் கதையால் கர்ணனை அடிக்க விரைந்தார். கர்ணன் அக்கதையையும் உடைத்துப் பூமியில் வீழ்த்தினான். சகதேவன் தன் தேரில் இருந்து கீழே குதித்து ஒரு தேர்ச்சக்கரத்தை எடுத்துக் கர்ணன் மீது வீசினார். அச்சக்கரத்தையும், கர்ணன் பல பாணங்களால் வெட்டி வீழ்த்தினான். இதனைக் கண்ட சகதேவன், தேரின் ஈஷா தண்டம், நுகத்தடி, யானைகளின் வெட்டுப்பட்ட அங்கங்கள், இறந்த குதிரைகள், வீரர்களின் சடலங்கள் எனக் கையில் கிடைத்ததை எல்லாம் எடுத்துக் கர்ணன் மீது வீசினார். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் அழித்து விட்டான்.

சகதேவன் கர்ணனுடைய பாணங்களால் தடுக்கப்பட்டுப் போர்க்களத்தைத் துறந்தார். அப்போது கர்ணன் மாத்திரி புதல்வனிடம், “தைரியமற்ற சிறுவனே! நீ போர்க்களத்தில் சிறந்த ரதிகளோடு போரிடாதே. மாத்திரி புத்ரா! நீ அர்ஜுனனிடம் சென்றுவிடு அல்லது வீட்டிற்கே சென்று விடு” என்று கூறினான். சகதேவனைக் கொல்லக் கூடிய வாய்ப்பு வந்த போது, குந்திக்குத் தான் அளித்த வாக்கினை நினைவில் வைத்துச் சத்தியப் பிரதிக்குளும், புகழ் மிகுந்தவனுமான கர்ணன் சகதேவனைக் கொல்லவில்லை. கர்ணனின் பாணங்களாலும், சொல்லம்புகளாலும் பீடிக்கப்பட்ட சகதேவன் துயருற்ற மனத்துடன், விரக்தியுடன், பாஞ்சால ராஜ குமாரன் ஜனமேஜயனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

6.2. சகதேவன் துச்சாதனனுடன் போரிடுதல்; 15 ஆம் நாள் போர்:

14 ஆம் நாள் இரவுப் போர் முடிந்தது. பாண்டவர் பக்கம் கர்ணனால் கடோதகஜனும், துரோணரால் துருபத மன்னர், அவருடைய மூன்று பேரர்கள், விராட மன்னர் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டனர். இரவு கழிந்தது சூரிய பகவான் தன் கிரணங்களைப் பரப்பினார். எங்கும் ஒளி பரவியது. இச்சமயம் துரியோதனன், துச்சாதனன், கர்ணன், துரோணாச்சாரியார் ஆகிய நான்கு மகாரதிகளும் தருமபுத்திரர் தவிர்த்த ஏனைய பாண்டவர்களோடு போரிட்டனர். துரியோதனன் நகுலனுடனும் துச்சாதனன் சகதேவனுடனும் போர் புரிந்தனர்.

துச்சாதனன் தன் தேரின் வேகத்தால் பூமியை நடுங்கச் செய்தவாறு விரைந்து சகதேவனுடன் போரிட்டான். அவன் எதிரில் வந்ததுமே மாத்திரி புதல்வன் சகதேவன் விரைவாக ஒரு பல்லத்தைச் செலுத்தி, துச்சாதனனின் தலையைக் கவசத்தோடு சேர்ந்து வெட்டி விட்டார். துச்சாதனன் தன் சாரதியின் தலை வெட்டப்பட்டதை அறியவில்லை. சாரதியில்லாததால் துச்சாதனன் தேரின் குதிரைகள் இங்கும் அங்கும் ஓடத் தொடங்கின. அப்போது தான் துச்சாதனன் தன் சாரதி கொல்லப்பட்டதை அறிந்து

கொண்டான். குதிரை செலுத்தும் கலையில் நிபுணனான துச்சாதனன் தானே குதிரைகளின் லகானைப் பிடித்தவாறு போரைத் தொடர்ந்தான். சகதேவன் அந்தக் குதிரைகளின் மீதும் அம்புகளைச் செலுத்தினார். அவை அங்கும் இங்கும் பயந்து ஓடின. துச்சாதனனால் வில்லையும், குதிரைகளின் லகானையும் ஒரு சேரச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அவன் மாறி மாறிக் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்திப் பின் அம்புகளையும் எய்து கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் சகதேவன் துச்சாதனனை அம்புகளால் மறைத்து விட்டார். துச்சாதனனைக் காப்பாற்றக் கர்ணன் இடையில் புகுந்தான்.

7.கர்ண பருவம்:

7.1. சகதேவன் வீரம்

15 ஆம் நாள் போரில் துரோணரின் வதம் நிகழ்ந்தது. 16 ஆம் நாள் அதிகாலைப் பொழுதிலேயே கௌரவ சேனாதிபதியாக்கப்பட்ட கர்ணன் போரைத் தொடங்கினான். கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக அழிக்கலானான். கௌரவப்படையுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த பாண்டவ மகாரதிகள் கர்ணனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினர். இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனின் உதவிக்காகத் தன் யானைப்படையை ஏவினான். நடமாடும் மலையைப் போன்ற யானை மீது அமர்ந்த புண்டர மன்னன் பாண்டவ வீரர்களைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். சகதேவன் யானையைக் கவசம், பாகன் மற்றும் கொடியுடன் கொண்டு புண்டர மன்னனையும் வதம் செய்து விட்டார். பின் அங்கராஜனை நோக்கி விரைந்த சகதேவனை நகுலன் தடுத்து தானே அவனுடன் போரிடலானார். பாண்டவ மகாரதிகளின் நாராசங்களால் யானைகளின் கும்பஸ்தலங்கள் உடைக்கப்பட்டன. அந்த யானைப் படையின் எட்டு பெரிய யானைகளை சகதேவன் தனது 64 பாணங்களால் கொண்டு விட்டார்.

7.2. சகதேவன் துச்சாதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்:

பாண்டவ மகாரதிகளால் கௌரவர்களின் யானைப்படை அழிக்கப்பட்டது. சகதேவன் மிகவும் சினத்துடன் கௌரவ சேனையைத் தாக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட துச்சாதனன் சகதேவனுடன் போரிட வந்தான். அவன் சகதேவன் மார்பில் மூன்று பாணங்களைச் செலுத்திக் காயம் ஏற்படுத்தினான். பதிலுக்கு சகதேவன் துச்சாதனனை ஒரு நாராசத்தால் காயப்படுத்தி 70 பாணங்களால் அடித்தார். அவனது சாரதியையும் துளைத்தார். துச்சாதனன் சகதேவனின் வில்லை வெட்டி விட்டான். சினம் கொண்ட சகதேவன் கத்தியைக் சுழற்றி வீசி துச்சாதனனின் வில், அம்பு, நாண் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டார். பிறகு வேறு வில்லை எடுத்துத் துச்சாதனன் மீது கூரிய அம்பினைச் செலுத்தினார். துச்சாதனன்

அதனைத் தன் வாளால் வெட்டி விட்டான். இவ்வாறு இருவரும் போரிட்டு வேறு வேறு விற்களை எடுத்துக் கணக்கற்ற பாணங்களை ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்திக் கொண்டனர்.

துச்சாதனன் மாத்திரி புத்திரனைக் காயப்படுத்தி அவரது சாரதியையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து விட்டான். சினம் கொண்ட சகதேவன் காலனுக்குச் சமமான பாணத்தைச் துச்சாதனன் மீது செலுத்தினார். அது அவனது மார்பையும் கவசத்தையும் பிளந்து புற்றில் நுழையும் பாம்பைப் போலப் பூமியில் புகுந்து விட்டது. துச்சாதனன் உணர்விழந்து விட்டான். பயம் கொண்ட அவனுடைய சாரதி உடனே ரண பூமியில் இருந்து தேரை விரைந்து விலக்கிச் சென்று விட்டான். சகதேவன் தொடர்ந்து துரியோதனனின் சேனையுடன் போரைத் தொடர்ந்தார். மனிதன் எறும்புக் கூட்டத்தை நசுக்குவது போலக் கௌரவ சேனையை நசுக்கலானார்.

7.3. நகுல - சகதேவன் சுஷேணன் துரியோதனனுடன் போர்:

17ஆம் நாளன்று கர்ணனின் புதல்வன் சுஷேணன் நகுல - சகதேவரின் மீது முறையே 60 மற்றும் 7 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்த நகுல - சகதேவர்களைத் துரியோதனன் எதிர்த்தான். அவர்களுடைய மார்பைக் காயப்படுத்தினான். இருவரின் வில்லையும் வெட்டி விட்டான். நகுல - சகதேவரும் துரியோதனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். துரியோதனன் கணக்கற்ற பாணங்களால் மாத்திரி புதல்வர்களை மறைத்து விட்டான். அவ்விருவரும் மரணத்தை நெருங்கி விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினர். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்களுடைய உதவிக்கு விரைந்து வந்தார். பின்னர் உலூகனோடு சகதேவன் போரிட்டார். உலூகனின் தேர்க் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டார். உலூகன் சகதேவனிடமிருந்து விலகிச் சென்று விட்டான்.

7.4. சகதேவன் யுதிஷ்டிரரின் உதவிக்குச் செல்லுதல்; யுதிஷ்டிரரைக் கூடாரத்தில் சேர்த்தல்:

கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழித்து தேர்ப்படையைப் பிளந்து யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றான். யுதிஷ்டிரரை ஆழமாகக் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான நகுல - சகதேவர் இருவரும் கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து விடக் கூடாதே என அஞ்சிக் கர்ணனை நோக்கி ஓடினார். இருவரும் தனித்தனியே ராதேயன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ராதேயன் இருவரையும் தன் அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று அவரது கவசத்தையும் பிளந்து விட்டான். நகுலனின் குதிரைகளையும் கொன்று தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும், வில்லையும் வெட்டி விட்டான். தேரிழந்த நகுலனையும், யுதிஷ்டிரரையும்

சகதேவன் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டார்.

பின்னர் சல்யனின் சொல் கேட்டுக் கர்ணன் துரியோதனனிடம் விரைந்தார். மிகுந்த காயத்துடன், அவமதிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரரும், நகுல - சகதேவர்களும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் மூலம் கூடாரம் திரும்பினர். யுதிஷ்டிரர் தேரில் இருந்து இறங்கியதும் படுக்கையில் படுத்து விட்டார். அவர் நகுல - சகதேவரிடம் பீமசேனனின் உதவிக்குச் செல்லுமாறு கூறினார். தமையனின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்ட மாத்ரி புதல்வர்கள், யுதிஷ்டிரரை ஓய்வு பெறச் செய்து விட்டுப் போர்க்களம் திரும்பினர்.

8. சல்ய பருவம்:

8.1. சகதேவன் - சகுனி போர்:

17ஆம் நாள் போரில் கர்ணவதமும் நிகழ்ந்தது. மறுநாள் சல்யமன்னர் கௌரவர்களின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனைக் கொல்ல விரும்பி நகுல சகதேவரைத் தன் சக்கரக் காவலர்களாகக் கூறினார். தன் சகோதரர்களின் உதவியுடன் சல்யனை யுதிஷ்டிரர் வதம் புரிந்து விட்டார். தொடர்ந்து துரியோதனன் பெரும் பராக்கிரமத்துடன் பாண்டவ சேனையை எதிர்த்தான். துரியோதனன் சேனை பயந்து ஓடிய சமயம் சகுனி தன் சேனையில் மீதியிருந்த பத்தாயிரம் குதிரை வீரர்களோடு பாண்டவ சேனையை எதிர்த்தான். அப்போது யுதிஷ்டிரர் சகதேவனிடம் திரௌபதியின் புதல்வர்களுடன் சென்று சகுனியைக் கொன்று விடக் கட்டளையிட்டார்.

யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி 700 யானை, 5000 குதிரை வீரர்கள், 3000 காலாட்படையினரோடு சகதேவனும் திரௌபதியின் புதல்வர்களும் சகுனியுடன் போரிட்டனர். சகுனியின் பெரும் சேனை மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். சகுனி சிறிது நேரம் சகதேவனுடன் போரிட்டு எஞ்சிய 6000 குதிரை வீரர்களுடன் ஓடிவிட்டான். சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று விட்டார்.

தொடர்ந்து நடந்த போரில் பாண்டவர்களால் கௌரவர்களின் யானைப்படை அழிக்கப்பட்டது. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களில் துரியோதனனைத் தவிர எஞ்சிய பன்னிருவரையும் கொன்று விட்டார். எஞ்சியிருந்த கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதியையும் அழித்து விட்டார். அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவையும் அவன் புதல்வர்களையும் கொன்று சம்ஷப்தக சேனையை முற்றிலுமாக அழித்து விட்டார்.

8.2. சகதேவன் உலூகனோடும், சகுனியுடனும் போரிடுதல்:

இச்சமயம் சுபல புத்திரன் சகுனி சகதேவனோடு போரிட வந்தான்.

சகுனியுடன் உலாகனும் இருந்தான். அவன் பீமன் மீது 3 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். 90 பாணங்களால் சகதேவனை மூடிவிட்டான். அந்த வீரர்கள் கூரிய அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டனர். சினம் கொண்ட பீமன், சகதேவன் இருவரும் போரில் பயங்கர அழிவைச் செய்தனர். வீரர்களும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுக் கவசங்களும், பலவகை ஆயுதங்களும் பூமியை மறைத்து விட்டன. கௌரவ சேனை சிறிதளவே மீதம் இருந்தது. பாண்டவ வீரர்கள் அவர்கள் அனைவரையும் உற்சாகத்துடன் யமலோகத்திற்கு அனுப்பலானார்கள்.

இந்நேரத்தில் சகுனி தன் பிராசத்தால் சகதேவனின் தலை மீது அடித்தான். துன்புற்ற சகதேவன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து விட்டார். அதனைக் கண்டு பீமசேனன் கோபம் கொண்டார். சகுனியின் சேனை மீது ஆயிரக்கணக்கான நாராசங்களைப் பொழிந்து அனைவரையும் பிளந்து விட்டார். பீமசேனனையைப் பார்த்து பயந்த சகுனியின் சேனை ஓடத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ட துரியோதனன் வீரர்களிடம் ரண பூமியில் புறமுதுகிடாமல் உயிரைத் தியாகம் செய்பவனே உலகில் புகழை நிலைநிறுத்தி உத்தம லோகத்தை அடைகிறான் எனக் கூறி அவர்களை மீண்டும் போருக்குத் திருப்பினான். அவ்வீரர்கள் இனி நம்மை மரணமே போரிலிருந்து விலக்க முடியும் எனக் சங்கல்பம் செய்து மறுபடியும் பாண்டவருடன் போரைத் தொடங்கினர்.

இதற்குள் நலம் பெற்ற சகதேவன் மீண்டும் சகுனியைத் தாக்கினார். பத்து பாணங்களால் சகுனியைத் துளைத்தார். அவனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றார். சிரித்தபடி சகுனியின் வில்லையும் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். சகுனி வேறு வில்லை எடுத்தான். நகுலன் மீது எட்டு பாணங்களையும், பீமன் மீது ஏழு பாணங்களையும் விடுத்தான். உலாகனும் தன் தந்தையைக் காப்பாற்றியவாறு பீமனையும், சகதேவனையும் தன் அம்புகளால் படுகாயப்படுத்தினான். பீமசேனன் தன் எண்ணெய் பூசிய பாணங்களால் உலாகனையும், சகுனியையும் அவனது பக்கக் காவலர்களையும் காயப்படுத்தினார். பகைவீரர்கள் சினம் கொண்டு சகதேவனைத் தன் பாணங்களால் மூடினர்.

8.3. சகதேவன் உலாகனையும், சகுனியையும் வதம் செய்தல்:

சகதேவன் தன்னைத் தாக்கிய உலாகனின் தலையை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டித் தேரிலிருந்து அவனைக் கீழே வீழ்த்தி விட்டார். தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட சகுனி துயருற்றான். பெரு மூச்சு விட்டான்; விதுரரின் சொற்களை நினைத்தான். சிறிது நேரம் கவலையில் சூழ்ந்திருந்தான். பின் சகதேவனிடம் சென்று 3 பாணங்களால் அவரை

அடித்தான். சகதேவன் அவன் அம்புகளை விலக்கி வில்லை வெட்டி விட்டார். வில் வெட்டுண்டதால் சகுனி ஒரு பெரிய கத்தியால் சகதேவனை அடித்தான். அக்கத்தி தன்னைத் தாக்கும் முன்பே சகதேவன் அதனைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். தொடர்ந்து சகுனி சகதேவன் மீது ஒரு பெரிய கதையைச் செலுத்த அது குறி தவறிப் பூமியில் வீழ்ந்தது. கோபம் கொண்ட சுபல புத்திரன் ஒரு பயங்கர சக்தியைச் சகதேவனைக் குறி வைத்து ஏவினான்.

தன்னை நோக்கி வந்த அந்த சக்தியைச் சகதேவன் தன் பாணங்களால் மூன்று துண்டுகளாக்கிவிட்டார். அது வீணானதைக் கண்ட சகுனி பயத்துடன் போர்க்களத்திலிருந்து விலக முற்பட்டான். அப்போது சகதேவன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்து அவர்களைப் போர்க்களத்திலேயே தடுத்து நிறுத்திவிட்டார். இதன் பிறகு சகுனி காந்தார தேசத்தின் புஷ்டியான குதிரைகளாலும் அவற்றின் வீரர்களாலும் காக்கப்பட்டு வெற்றிக்காகச் சங்கல்பம் செய்து போருக்கு வந்தான். அவனுடன் சகதேவன் போரிட்டார். சகுனியைத் தன் பாகமாகக் கருதிய சகதேவன் தங்கமயமான தன் தேரின் மூலம் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்.

ஒரு பெரிய வில்லில் நாணை ஏற்றினார். கூராக்கப்பட்ட கழுகுச் சிறகுடைய அம்புகளால் சகுனிக்கு ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். பிறகு சகுனியிடம் ஓ மூடனே! கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்துப் போரிடு. ஆணாக இரு. தீய அறிவுடைய சகுனி! நீ சபையில் பகடைகளை வீசி சூதாடிய சமயம் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாய். இன்று அந்தத் தீய கர்மத்தின் பலனைப் பெற்றுக் கொள். எங்களைக் கேலி செய்த தீயவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். இப்போது குலத்திற்குத் தீயைப் போன்ற துரியோதனனும், அவனுடைய மாமாவான நீயும் ஆக இருவர் மட்டுமே மீதமுள்ளீர்கள் தடியால் அடித்து மரத்திலிருந்து பழம் பறிக்கப் படுவதைப் போல இன்று நான் கூரப்ரத்தால் உன் தலையை வெட்டி மரணத்திடம் ஒப்படைக்கப் போகிறேன் என்று கூறினார்.

பல மிகுந்த சகதேவன் சினத்துடன் தன் வில்லை இழுத்தார். பத்து பாணங்களால் சகுனியைக் காயப்படுத்தினார். நான்கால் குதிரைகளைத் துளைத்தார். பிறகு சகுனியின் குடை, கொடி மற்றும் வில்லையும் வெட்டிக் கர்ஜித்தார். சகுனியின் மர்மஸ்தானங்களைக் காயப்படுத்தினார். சினம் கொண்ட சகுனி சகதேவனைக் கொல்ல விரும்பிப் பிராசத்தால் தாக்கினான். அவன் செலுத்திய பிராசத்தையும் அவனது இரு புஜங்களையும் மூன்று பல்லங்களால் சகதேவன் ஒன்றாகவே வெட்டினார். பிறகு இரும்பிலான உறுதியான பல்லத்தினால் சகுனியின் தலையை உடலில் இருந்து வெட்டி வீழ்த்திப் பூமியில் தள்ளினார்.

சகுனி தலை துண்டாக்கப்பட்டு வீழ்ந்ததும் அவனது வீரர்கள் ஆயுதங்களுடன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டனர். சகுனியை வீழ்த்தி மகிழ்ச்சி நிரம்பிய பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். கபட சூதை அமைத்த சகுனியைப் புத்திரனோடு கொன்ற சகதேவனை அனைவரும் புகழ்ந்து பாராட்டினர். சகுனியின் வீரர்கள் சினத்துடன் சகதேவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சகதேவனைக் கொல்ல விரும்பினர். அவர்களை அர்ஜுனன் தன் காண்டபத்தின் மூலம் அழித்து விட்டார்.

9. தொடர் நிகழ்வுகள்:

போர் முடிந்தது; யுதிஷ்டிரர் துயரத்துடன் கானகம் செல்ல விரும்புதல்:

மகாபாரதப் போர் முடிவுற்றது. துரியோதனனைப் பீமசேனன் தொடையில் அடித்துக் கொன்றார். அதனால் அஸ்வத்தாமா கோபம் கொண்டான். பழி வாங்க விரும்பினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட பாஞ்சாலர்களையும் திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த போது கொன்று பழி தீர்த்தான். பாண்டவர்கள் போர் முடிந்ததும் திருதராஷ்டிர மன்னரையும் காந்தாரி தேவியையும், குந்தி மாதாவையும் சந்தித்தனர். பின் திருதராஷ்டிரருடன், பாண்டவர்களும், அரச குலப் பெண்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் போர்க்களம் சென்றனர். போரில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உரிய இறுதிச் சடங்குகள் செய்யப்பட்டன. கங்கையில் அனைவருக்கும் நீர் தானம் அளிக்கப்பட்டது. அச்சமயம் குந்தி யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணன் தன் மூத்த மகன் என்றும், சகோதரனாகிய கர்ணனுக்கும் நீர் தானம் அளிக்கும்படியும் கூறினாள். இதனைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் பெரும் துயர் கொண்டார். தன் சகோதரனைச் சகோதரனால் கொல்வித்து, புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பெற்ற ராஜ்யத்தை விரும்பாமல் கானகம் சென்று துறவறம் மேற்கொள்ள விரும்பினார்.

10. சாந்தி பருவம்:

அப்போது அர்ஜுனன் செல்வத்தின் பெருமையைக் கூறி யாகங்களைச் செய்யுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பீமசேனனும் ராஜ்யத்தை ஆண்டு தனக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்தினார். அறிவாளியான நகுலனும் கிருகஸ்த ஆஸ்ரமத்தை மேற்கொள்ளுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் விளக்கிக் கூறினார். மூன்று சகோதரர்களையும் பின்பற்றிச் சகதேவனும் யுதிஷ்டிரரிடம் பற்றும், பாசமும் இன்றி அரசாள ஆலோசனை அளித்தார்.

10.1. சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் பற்றின்றி ஆள ஆலோசனை கூறுதல்:

பாரதா! வெளிப் பொருட்களைத் தியாகம் செய்வதால் மட்டுமே வெற்றி கிடைப்பதில்லை. சரீரத்திற்கும் பயன்படும் திரவியங்களில் உள்ள பற்றைத் துறந்து பற்றின்மையோடு பூமியை ஆளும் மன்னனுக்கு எந்த தர்மமும் சுகமும் கிடைக்கிறதோ அது நம்முடைய நண்பர்களுக்கும் கிடைக்கட்டும். இரு எழுத்துக்களின் மம (இது என்னுடையது) என்னும் சொல் மரணமாகும். மூன்று அக்ஷரங்கள் நமம (இது என்னுடையதல்ல) என்னும் சொல் அம்ருதம் சனாதன பிரம்மமாகும். இதிலிருந்து மரணமும் மரணமற்ற பிரம்மமும் தனக்குள்ளேயே இருப்பது அறியப்படுகிறது. அவையே மறைவாக இருந்து பிராணிகளைப் பரஸ்பரம் சண்டையிடச் செய்கின்றன. ஜீவாத்மா அழிவற்றது என்பது நிச்சயமானால் சரீரம் வதம் செய்தபோதே அவற்றின் ஹிம்சை உண்டாகாது.

சரீரத்துடன் ஜீவனும் தோன்றி, சரீரத்துடன் அழிவுடனே ஜீவனும் அழியும் என்றால், வைதிக காரணம் முழுவதுமே வீண் என்றாகிவிடும். ஆகவே அறிவுடையவர்கள் தனிக் கருத்தை விட்டு விட்டு முன்னோர்களில் சிறந்தவர்கள் சென்ற வழியையே பின்பற்ற வேண்டும். கிருகஸ்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து அரசாள்வது அதர்ம வழி என்று நீங்கள் கருதினால் ஸ்வாயம்பு மனுவும் மற்ற பேரரசர்களும் இதனை ஏன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? பாரதா! அந்த மன்னர்கள் உத்தம குணங்கள் உடைய சத்திய, த்ரேத யுகங்களில் இந்த பூமியை அனுபவித்துள்ளார்கள். சராசர பிராணிகளுடன் இந்த பூமி முழுவதையும் பெற்று அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தாதவனின் வாழ்க்கை பயனற்றது.

பாரதா! பிராணிகளின் வெளி இயல்பு வேறு. உள்ளியல்பு வேறு, இதில் தாங்கள் கவனம் செலுத்துங்கள். எல்லோருக்குள்ளும் இருக்கும் பரமாத்மாவைக் காண்பவர்களே பெரும் பயத்தில் இருந்து விடுபடுகிறார்கள். தாங்கள் என்னுடைய தாய், தந்தை, சகோதரன் மற்றும் குரு ஆவீர். நான் துயரத்தில் புலம்பியதை மன்னித்து விடுங்கள். பரதசத்தமா! நான் கூறியது யதார்த்தமோ இல்லையோ, உங்களிடம் பக்தி இருப்பதாலேயே இந்த சொற்களைக் கூறினேன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று சுகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

11. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்:

பீஷ்மரின் உபதேசத்தைப் பெற்று யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்தில் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து, சகோதரர்களின் உதவியுடன் நாட்டை நிர்வகித்து வந்தார். தர்மராஜனின் அரசாட்சியில் 15 ஆண்டுகள் கழிந்தன. திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரி, குந்தியும் வனவாசம் சென்று குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆஸ்ரமம் அமைத்துத் தங்கினர். அவர்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியேறிய

ஓராண்டுக்குப் பின் பாண்டவர்கள் தங்கள் தாயாரை நினைத்து மிகவும் கவலைப்பட்டனர். தங்கள் தாயார் எவ்வாறு முதியவர்களான திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி ஆகியவர்களுக்கு சேவை செய்வார்? கொடிய விலங்குகள் நிரம்பிய அந்த காட்டில் ஞானக் கண் உடைய திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரி தேவியும் எவ்வாறு சஞ்சரிப்பார்கள்? என்றும் மிகவும் கவலையும் சோகமும் கொண்டனர்.

11.1. சகதேவன், குந்தியைக் காண விரும்பி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்:

சகதேவன் அப்போது யுதிஷ்டிரரை வணங்கி அவரிடம் இவ்வாறு கூறினார். “சகோதரரே! நீங்கள் திருதராஷ்டிரரைக் காண தபோவனம் செல்ல விரும்புகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். நான் உங்களுடைய கௌரவத்தை நினைத்து சங்கோஜப்பட்டு அங்கு செல்ல விரும்புவதை உங்களிடம் கூறவில்லை. இன்று சௌபாக்ய வசமாக தங்களுக்கே அந்த எண்ணம் தோன்றிவிட்டது. நான் தவத்தில் ஈடுப்பட்ட குந்தி தாயாரை தரிசனம் செய்வேன். அவருடைய தலை முடி ஜடையாக மாறியிருக்கும். தபஸ்வினியான அவர் குசப் படுக்கையில் சயனம் செய்து காயமடைந்திருப்பார்.

மாளிகைகளில் வளர்ந்து பெரியவராகி சகத்தை அனுபவிக்கப் பிறந்தவரான தாயார் குந்தி இப்போது களைத்து மிகவும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார். நான் எப்போது அவரைத் தரிசனம் செய்வேன்? பாரதா! மனிதர்களின் கதி நிச்சயம் நிலையற்றது. அதில் அகப்பட்டு ராஜகுமாரி குந்தி சுகங்களிலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டு காட்டில் வாசம் புரிகிறார்” என்றார்.

11.2. சகதேவன் வனத்தில் குந்தி தேவியைத் தரிசனம் செய்தல்:

அதன் பிறகு உரிய ஆயத்தங்களை விரைந்து செய்த பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிர ஆஸ்ரமம் அமைத்திருந்த குருகேஷத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு குந்தி தேவியைத் தரிசித்த சகதேவன் அவர் இருந்த இடத்திற்கு ஓடிச் சென்றார். அவருடைய இரு கால்களையும் பற்றிக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதார். குந்தியும் தன் அன்பு மகன் சகதேவனைக் கண்டு கண்ணீர்த் தாரையைப் பெருக்கினாள். அவர் தன் இரு கைகளாலும் கால்களில் விழுந்து கிடந்த புதல்வனைத் தூக்கி மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார்.

குந்தி காந்தாரியிடமும் சகதேவன் தங்களைக் காண வந்துள்ளார் எனத் தெரிவித்தார். பாண்டவர்கள் தங்கள் பெரிய தந்தையுடனும், காந்தாரி தேவியுடனும் தாயார் குந்தியுடனும் ஒரு மாத காலம் ஆசிரமத்தில் தங்கி அவர்களுடைய சேவையில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

11.3. சகதேவன் குந்தியுடன் இருக்க விரும்பிக் கூறுதல்:

இக்காலத்தில் வியாச பகவானின் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்ட உறவினர்கள் அனைவரையும், பாண்டவர்கள், திருதராஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் உயிருடன் தரிசித்தார்கள். வியாசரின் கட்டளைப்படி திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்று மக்களைப் பாதுகாக்கக் கூறினார். அச்சமயம் சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் தான் தாயாருடன் இருக்கவே விரும்புவதாகக் கூறினார்.

அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “பரத சிரேஷ்டா! எனக்குத் தாயார் குந்தியை விட்டு வர தைரியமில்லை. தாங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள் நான் இங்கேயே இருந்து தவத்தில் ஈடுபடுவேன். நான் இங்கேயே இருந்து மன்னருக்கும், இரண்டு தாயார்களுக்கும் பாத சேவை செய்வேன்” என்று கூறினார்.

11.4. குந்தி தேவி சகதேவனை நாட்டிற்குத் திரும்புமாறு கூறுதல்:

சகதேவன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட குந்தி தேவி அவரை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். அவரிடம், “மகனே! அவ்வாறு கூறாதே. என் சொல்லைக் கேள். இங்கிருந்து சென்று விடு. உங்களுடைய வழி நன்மை அளிப்பதாயிருக்கட்டும். நீங்கள் இங்கு இருந்தால் எங்களின் தவத்தில் இடையூறு உண்டாகும். நான் உங்களுடைய அன்புக் கயிற்றில் கட்டுண்டு உத்தமமான தவத்திலிருந்து விழுந்து விடுவேன். ஆகவே, புதல்வர்களே! இங்கிருந்து சென்று விடுங்கள்; இனி எங்களுக்குக் குறைந்த ஆயுளே உள்ளது” என்று பலவாறாகக் கூறிய குந்தி சகதேவனுக்கும், யுதிஷ்டிரருக்கும் தைரியம் கூறி விடையளித்தார். அதன்பின் சகதேவனும், மற்ற பாண்டவர்களும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

11.5. தொடர் நிகழ்வுகள்:

சகதேவனின் இறுதியும், அவர் சொர்க்கம் சேருவதும்:

அவர்கள் திரும்பி வந்தபின் இரண்டாண்டுகள் கழித்து திருதராஷ்டிரர் உள்ளிட்ட மூவரும் காட்டுத் தீயில் சூழப்பட்டு உயிர் இழந்ததை நாரதர் மூலம் பாண்டவர்கள் தெரிந்து கொண்டனர். இதற்குள் மகாபாரதப் போர் முடிந்து 18 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டிருந்தன. போர் முடிந்து 36 ஆம் ஆண்டு தொடங்கியதும் யது வம்சத்தவரின் அழிவு நிகழ்ந்தது. துவாரகை நீரில் மூழ்கியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், பலராமரும் தம் உத்தம தாமம் அடைந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சரீரத்தைத் துறந்ததைக் கேள்விப்பட்ட யுதிஷ்டிரரும்

சகோதரர்களும் ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டு மகா ப்ரஸ்தானம் (யாத்திரை) மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தனர். பரீக்ஷித்தை மன்னனாக அபிஷேகம் செய்து யுயுத்சுவை ராஜ்யத்தை மேற்பார்வை செய்யக் கூறிப் பாண்டவர்கள், திரௌபதியுடன் அஸ்தினாபுரத்தை விட்டு வெளியேறினர். மரவுரி தரித்து தவக் கோலம் பூண்ட அவர்கள் நீண்ட நாட்கள் நீண்ட தூரம் யாத்திரை செய்தனர். பூமியை வலம் வரும் விதமாக யாத்திரை செய்த அவர்கள் இறுதியில் இமயத்தைத் தாண்டி மகாமேருவைத் தரிசித்தனர்.

அங்கு சென்ற சமயம் முதலில் திரௌபதி பூமியில் விழுந்து உயிர் இழந்தாள். அவருக்கு அடுத்து சகதேவன் சற்று நேரத்தில் விழுந்து உயிர் துறந்தார். சகதேவன் தான் சிறந்த வித்வான் என்ற செருக்குடன் இருந்ததாலேயே அவ்வாறு உயிரிழக்க நேரிட்டது என்று யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனிடம் சகதேவனின் வீழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறினார்.

12. சகதேவன் சொர்க்கம் சேருதல்:

பூமியில் தன் சரீரத்தைத் துறந்த சகதேவன் மீண்டும் சொர்க்கத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குக் காட்சியளிக்கிறார். இரட்டையர்களான நகுல – சகதேவர்கள் அஸ்வினி குமாரர்களின் அருளாலேயே மாத்ரியின் புதல்வர்களாகப் பிறவி எடுத்தனர். மனிதப் பிறவியின் காரியம் முடிந்ததும் இருவரும் மீண்டும் அஸ்வினி குமாரர்களின் ரூபத்தில், தங்களுடைய மூல ஸ்வரூபத்திலேயே கலந்து விடுகின்றனர்.